

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

A Blue Ribbon ROMANCE

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
C.M. NASCOSTA

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Bir Mavi Kurdele Romantizmi

Bir Morning Glory Süt Sağım Çiftliği Arkadaşı

Copyright © 2023 by C.M. Nascosta

Tüm hakları saklıdır.

Bu yayının hiçbir bölümü, ABD telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının önceden yazılı izni olmaksızın fotokopi, kayıt veya diğer elektronik veya mekanik yöntemler de dahil olmak üzere herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz, dağıtılamaz veya iletilemez. İzin talepleri için [yayıncı/yazar iletişim bilgilerini ekleyin] ile iletişime geçin.

Bu prodüksiyonda tasvir edilen hikaye, tüm isimler, karakterler ve olaylar hayal ürünüdür. Gerçek kişiler (yaşayan ya da ölmüş), yerler, binalar ve ürünlerle hiçbir özdeşleştirme amaçlanmamıştır ve çıkarılmamalıdır.

OceanofPDF.com

2021 yılında, bir minotor ve endişeli bir Y kuşağı hakkında 50 kişinin okumasını beklediğim bir kitap yazdım. Benden uzaklaştı. Artık benim olmaktan çıktı. Aynı anda her şakanın konusu ve herkesin kopyalamaya çalıştığı bir şey haline geldi. Ondan uzaklaştım ve yoluma devam ettim.

Bu kitabın tanıtım kampanyasındaki sloganım Evinize Hoş Geldiniz idi ve Blue Ribbon da böyle hissettirdi. Eve dönmek. Geri almak.

İlk etapta yazıldığı insanlara geri vermek.

MGMF'nin bugünlere gelmesine yardımcı olan Ruby Dixon, Sarah MacLean gibi insanlara her zaman minnettar oldum, oluyorum ve olacağım,

Katee Robert ve diğerleri. Ama en çok size minnettarım - çılgınlıktan önce burada olan okuyuculara ve toz duman dağıldıktan sonra burada kalmaya karar verenlere.

Evine hoş geldin.

Her gün bana katlanan ekibime - Michelle, Christine, Meg ve Elizabeth
- çok büyük bir minnettarlık

OceanofPDF.com

İçindekiler

1. Uyurgezer
2. Bölüm 1
3. Bölüm 2
4. Bölüm 3
5. Çekilmez Bir Köstebek
6. Bölüm 4
7. Bölüm 5
8. Bölüm 6
9. Uçma Korkusu
10. Bölüm 7
11. Bölüm 8
12. Bölüm 9

13. HBIC (Head Bull In Charge) İçin HEA

14. Bölüm 10

15. Bölüm 11

16. Bölüm 12

17. Two For Tea - Bu Yaz Geliyorda

Yazar Hakkında

OceanofPDF.com

Uyurgezer

OceanofPDF.com

Bölüm 1

E Tanıdığı pek çok boğa, para için mastürbasyon yapma geleneğine katılıyordu.

Birinin menisini satmak, büyüdüğü küçük, kırsal toplulukta yetişkinliğin bir işareti olmuştu. Tüm süt sağma yerlerinde yaş şartı vardı ve bu yerleri ziyaret etmek, ehliyet almak ve ortaokuldan mezun olmakla eşdeğer bir dönüm noktasıydı. İlk ziyaretin endişe dolu bir tırnak yedirme olması evrensel bir deneyimdi, ancak daha sonra gelenlerle dengelendi - bir baba, bir amca, bir komşu tarafından uzatılan bir bira, ateşin yanında bir koltuk ve paylaşılan sırt tokatlayan bir kahkaha. Daha önce kapalı olan yetişkinlik ve topluluk çemberine dahil olma.

"İyi günler! Eğer oryantasyon için geldiyseniz, doğru yerdesiniz! Burayı imzalayıp otursanız, doldurmanız gereken bazı formlarla birlikte adınızı anons edeceğiz."

O öğleden sonra onu evde bekleyen bir komşusu ya da kuzeni yoktu, bira uzatıp sırtını sıvazlayacak kimse yoktu, sadece bu parlak sesli resepsiyonist vardı. Bitirmesi gereken evrak işleri, görmezden geldiği e-postalar vardı.

ve bir gece önce üzerinde uyumaya kalkışma cüretini gösterdiği omzu için bir ısıtma yastığı. Yapacak işleri vardı ve bu oryantasyonun çok uzun süreceğini şimdiden söyleyebilirdi. *İlk hafta randevu alırsan olacağı buydu. Bir ya da iki ay beklemeliydin. Sanki daha önce hiç mastürbasyon yapmamışsın gibi davranacaklar, sana talimatlar verecekler.* Rourke bu düşünce karşısında sabırsızlıkla kıpırdandı.

Odanın karşısında, rüzgar gülüne benzeyen bir saat, her saniye bir öncekinden daha yüksek sesle çalıyordu. Bekleme odasının geri kalanı da saat gibi son derece stilize edilmişti. O öğleden sonra kapıdan içeri girdiği anda yüzünü buruşturmuş, toynaklı bir nüfusa hizmet veren bir kuruluşun halı döşemesine şaşırmış ve biraz da sinirlenmişti; uzun, ilmekli havın tabanlarını nasıl yakalayabileceğini hemen hayal etmişti. Ancak eşikten bir adım attıktan sonra Rourke halının aslında halı olmadığını fark etti. Sentetik çim, yumuşak, cızırtılı ve yeşildi; toynaklarının altında kıl gibi hissediliyordu ama yakalanma tehlikesi yoktu. Küçük resepsiyon masasında kaydını yaptırdıktan sonra tavanın öğleden sonra gökyüzüne benzeyecek şekilde boyandığını fark etti - serulean mavisi, kabarık beyaz bulutlarla noktalı. Duvarlarda kırmızı kiremitler ve resepsiyon görevlisinin masasında eski moda bir şişe içinde neşeli, güneşli sarı bir gerbera papatyası vardı. Kapının dış cephesi zengin bir Kelly yeşiline boyanmıştı ve küçük penceresi bir traktörün krom tamponunu andıran çerçeveye desteklenmişti.

Pastoral, kartpostallara layık bir çiftlik izlenimi vermek için ellerinden geleni yapmışlardı ... ya da küçük çocuklar için tasarlanmış ana renkte bir kreş. Bir kalp atışı kadar kısa bir süre için gücenmişti. *Ne çalışıyorlar?* Dişlerini gıcırdatarak, duygularını bir kenara itmeye karar verdi.

En azından şimdilik. *Tamam. Çiftlik hayvanlarıymışız gibi davranalım. Küçük konuşmalarını dinleyelim. İyi para ödüyor olsalar iyi olur.*

Bekleme odasındaki tek minotor o değildi. İki boğa adamı daha pelüş koltuklarda oturuyordu, ikisi de başlarını öne eğmiş, gözlerini telefonlarına dikmişlerdi. Bu şaşırtıcı değildi. Cambric Creek'te iyi bir minotor nüfusu vardı ve eğer bu yeni yer söylendiği kadar iyi ödeme yapmayı planlıyorsa, Bridgeton ve Starling Heights'taki rakip süt sağma tesislerinden tüm yerlileri toplayacaklardı. Çocuksu iç mekandan ve verdiği pek de ince olmayan mesajdan rahatsız olmuştu ama para yatırmak için Starling Heights'a kadar gitmeyerek tasarruf edeceği benzinden vazgeçecek kadar değil.

"Nasıl bir şey olduğunu size bildiririm, sizi zahmetten kurtarırım ... evet, anlaştık. Ücretlerinin ne olduğunu henüz bilmiyorum ama fark eder mi? Bridgeton trafiğinde oturmak zorunda kalmamak için her şeyi yaparım."

Rourke odanın ucundaki boğanın tek taraflı telefon konuşmasını dinledi ve zihinsel olarak bu düşünceye katıldı. Boşandığından beri Bridgeton'dan mümkün olduğunca uzak duruyordu - belki çocukça. Korkakça, kesinlikle. Ama zaten o şehirde yaşamayı hiç sevmemişti, bunu kendine hatırlatırdı ve Cambric Creek hem yaşadığı hem de çalıştığı yerken ve komşu orta büyüklükteki metropol kenti onun varlığına neredeyse gereksiz kılacak kadar çok restoran ve eğlence seçeneğine sahipken oraya gitmesine artık pek gerek yoktu. Her halükarda Bridgeton'daki süt sağım tesisi Starling Heights'takinden çok daha yakın değildi ve her ikisine de gitmek için gereken zaman ve yakıt, ziyaretin tüm amacını pratikte boşa çıkarıyordu. İç tasarım tercihleri bir yana, eve beş dakika uzaklıkta olduğunu düşünürsek, buraya bir şans vermeye hazırды.

"Bay Braidfute? Sağlık taraması için bu panodaki soruları önlü arkalı doldurmanız gerekiyor."

"Ben MacMathers-Braidfute."

Tezgâhın arkasındaki genç kadın soluk mavi tenli olsa da insansı görünüyordu. Sözlerine hazırlıksız yakalandığı belli olan kadın adama yavaşça göz kırptı.

"Eminim panonuzda bir sürü tireli isim vardır," diye devam etti elindeki tahtayı başıyla işaret ederek. "İlk isim aile ticaretini temsil ediyor, ikincisi ise atalarımızın klanının adı. Bunun size muhtemelen önemsiz göründüğünü biliyorum ama minotorlarla çalışacaksanız . . ."

"Değil," diye araya girdi, gözleri gülümsemesiyle kırışıyordu. "Hiç de önemsiz değil. Ve teşekkür ederim, bunu bilmiyordum. İki haftadır buradayım ve beni düzelden ilk müşteri sizsiniz! Minnettarım; başka türlü bilemezdim. Bunu gelecekte de hatırlayacağımdan emin olabilirsiniz."

Rourke, kanepeye dönerken gözlerini deviren odanın karşısındaki boğayı görmezden gelerek ona alaycı bir gülümseme verdi. Pano standart soruları içeriyordu - boy ve kilo, sigara içip içmediği, bilinen herhangi bir sağlık sorunu olup olmadığı. Sayfayı okurken kaşları çatıldı, kâğıdı açıp çevirdi ve arkasını da önü kadar ayrıntılı buldu. Bir süt sağma tesisinin detaylı bir aile sağlık geçmişi istemesi alışılmadık bir durumdu. *Neden bu kadar önemsiyorlardı ki?* Kaşlarını çattı ve ilk kez formun üst kısmına dikkatle baktı. ***Pfizzle Pharmaceuticals'ın bir yan kuruluşu.*** Kederli bir nefes üfledi. *İşte bu yüzden.*

"Tüm bu sorularla bizi genetik testler için kullanacaklarını mı düşünüyorsun?" Soruyu odadakilere yüksek sesle sordu.

Ama solundaki boğa, onun yaşlarında, aynı şekilde giyinmiş, onaylarcasına homurdandı.

"Onlara hak vermemek elde değil. Bu yerler paralarını aldıktan sonra ne olacağını umursamıyor. Bize para verip yolumuza gönderiyorlar, onlar da bizim spermlerimizi satın alan şirketten para alıp yollarına devam ediyorlar. Böyle cevaplar almaya hakkımız yok."

Rourke öfkelen-di, diğ-er boğanın muhtemelen haklı olduğunu biliyordu. Bu iş-i yaptığı onca yıl boyunca, ziyaret ettiğ-i hiçbir süt sağma tesisinin tek bir çalışanından bile sperm boru hattındaki bir sonraki adımın ne olduğuna dair kapsamlı bir yanıt almamıştı ve muhtemelen hiçbir zaman da alamayacaktı. *Siz sadece tedarikçisiniz. Cevap alamazsınız. Ve bu tedarikçi sıkıntısı gibi bir şey değil.*

Bekleme alanındaki üçüncü minotor, daha genç, dar lacivert bir tişört ve kalçalarının hemen üzerinde biten yıpranmış bir kot pantolon giyiyordu, "İlaç şirketlerine ait olan bu yerlerin daha kaygan olduğunu duymuştum," dedi. "Bu seferki döl satmıyor. Onu işleyenler onlar. Bingham'daki kuzenim bu ilaç şirketlerine ait yerlerden birine gittiğini ve damızlıkların üzerinde dokulu kılıflar olduğunu söyledi. Ben de bunu umuyorum."

Solundaki boğa yine homurdandı. "Bridgeton'daki yerdeki süpürge dolaplarından daha iyi."

Üçü de güldü. Bir başka geçiş töreni, arkadaşlarıyla bilgi alışverişinde bulunmak, hangi yerlerin en temiz olduğunu, en iyi ücreti kimin verdiğini ve hangilerinin bu genç boğanın umduğu türden olanaklara sahip olduğunu tavsiye eden minotorların fısıltı ağına kendi sesini eklemek.

Kapı açıldı ve başka bir minotor bekleme alanına adım attı. Rourke yeni geleni tanıyarak başını salladı ve yeni gelen kişi resepsiyon masasından uzaklaşmaya fırsat bulamadan kapı tekrar açıldı. Starling Heights'taki tesiste üç boğa sınırı vardı, bu da park yerinde beklemelerini ve kapının üzerindeki yeşil ışığın yanmasını beklemelerini gerektiriyordu. Arkadaşlarının çoğu Bridgeton'daki küçük yere teker teker girmeyi biliyordu.

Tek bir bekleme alanında beş minotor normalde aşırı kalabalık olurdu. Boynuzlarının çarpmamaları veya kilitlenmemelerini ve geniş vücutlarının kaçınılmaz olarak cılız mobilyalara yeterince sığmasını sağlamak hassas bir dans olurdu, ancak buradaki oda şaşırtıcı derecede geniş ve rahattı. Mobilyalar geniş ve pelüştü, alanda ana renk saçma sapan bir estetik düzende yapılmamış tek şeydi. *İlaç parası. Muhtemelen süslü okşayıcıları vardır.*

"Beyler, bugün bizimle randevu ayarladığınız için hepinize çok teşekkür ederiz!"

Odaya giren köylü kadının aşırı beyazlatılmış dişlerinden oluşan göz kamaştırıcı, ışıltılı bir gülümsemesi vardı. Kısa kollu yakalı bir gömlek ve dar kesim siyah bir pantolon üzerine Holstein baskılı bir önlük giymiş, çiftlik gibi bir estetiğe sahipti. *İlaç parası. Mantıktan çok dolar.* "Bu öğleden sonra sizi tesisimizde kısa bir tura çıkaracağız ve ardından devam etmek istiyorsanız her biriniz sağlık taramasını tamamlayacaksınız. Eğer buradaki programa katılmak için seçilirseniz üç gün içinde bildirilmelidir."

"Seçildiniz mi?" Konuşan fildişi boğa en son gelen kişiydi; yakası buruşuk bir kazak ve oxford gömlek giymiş, buruşuk bir akademisyen tipiydi. "Ne demek seçilmiş? Burada yarım düzine

Tri-County bölgesindeki bu makine römorkör bağlantıları. Ne için seçilmemiz gerekiyor? Hepiniz aynı şeyi yapmıyor musunuz?"

Dört iri sığır kafası, cevabını duymak için sylvan kadınına doğru döndü. Işıl ışıl gülümsemesi hiç bozulmadı.

"Seçenek sıkıntısı çekmediğinizin farkındayız beyler, ancak Morning Glory'de sunduğumuz hizmeti muhtemelen alıştığınızın bir basamak üzerinde bulacağınıza dair bir his var içimizde. Pfizzle Pharmaceuticals, bu operasyonun aracısını ortadan kaldırarak, tüm kaynaklarımızı müşteri deneyimine ve sorunsuz, steril, uygun bir süreç sağlamaya ayırdı. Ücretlendirme programımız çok rekabetçidir."

"Biz kralların soyundan geliyoruz." Fildişi boğa tekrar konuştu, sesinde Rourke'un sempati duyduğu huysuz bir ton vardı. "Öyle olmalı."

Sylvanialı kadının gülümsemesi bir kalp atışı kadar kısa bir süre için duraksadıktan sonra toparlandı ve gruptakilere . "Bunun programınızdaki bir durak olduğunu biliyoruz ve sizi içeri sokup çıkararak gününüze devam etmenizi sağlamaya kararlıyız. Her ziyaretinizde bunun gerçekleşmesini sağlamak için uygulamaya koyduğumuz süreçlerden etkileneceğinizi düşünüyorum. Şimdi, hepimiz beni takip edin..."

Kadının onları götürdüğü oda, daha önce ziyaret ettiği hiçbir süt sağım tesisine benzemiyordu. Bir tür balkondaydılar ve korkuluklara yaklaştığında bir taşıma bandını, bir dizi dolabı ve odanın ortasında, mantıklı olmaktan çok paraları olduğunu ve çiftlik yaşamı estetiğine sapkın bir bağlılık duyduklarını hatırlatan bir şeyi görebiliyordu: çocukken aile çiftliğinde sahip olduklarının birebir kopyası olan krom kaplı bir süt sağma makinesi. Makinenin her bir kolundaki memeler kalın ve uzundu, bu da lobideki genç boğanın

dileği gerekleŖecekti, çünkü bunlar kesinlikle umduğu okŖayıcılarıdı.

"Morning Glory'de önceliklerimiz verimlilik, sterilite ve hızdır. Gördüğünüz gibi, bol ve hızlı bir depozito elde etmenize yardımcı olabilmemiz için hiçbir ayrıntıdan kaçınılmadı."

"Taşıma bandı ne için?" diye sordu Rourke'un yanındaki benekli bir boğa, atık kaşlarıyla.

"Kullanılmış toplama konteynerleri. Toplama teknisyenlerimizin her randevunun başında ve sonunda uyguladığımız titiz kontrol listesinin ötesinde temizlikle uğraşmasını istemiyoruz. Ayrı bir temizlik personeli var, böylece zamanınız hazırlıksız bir oda tarafından asla engellenmiyor."

Lobideki genç minotor, sylvanialı kadının kolunu açarak bunu yapabileceklerini işaret etmesinin ardından durdukları üst güvertenin yan tarafındaki küçük bir merdivenden aşağı inmişti. Rourke, genç boğanın yüzündeki memnun sırıtıştan, makinenin memelerinin genç boğanın istediği dokulu okŖayıcılarla donatılmış olduğu değerdirmesinde haklı olduğunu anlayabiliyordu. Rourke bunun çekici bir özellik olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. Eğer birinin mastürbasyon yapması gerekiyorsa, ekstra uyarım hoş bir yardım sağlayabilirdi.

"Özür dilerim; tam olarak neye bakıyoruz?" Fildişi boğanın sesi, büyük bir elini odada gezdirirken hâlâ hırçın bir ton taşıyordu. "Burası bir sperm toplama tesisi mi, yoksa sosyal bir deney mi yapıyorsunuz? Bu seyir terası da neyin nesi?"

Rehberlerinin gülümsemesi hâlâ genişti ama Rourke onun gözleriyle artık buluşmadığını fark etti. *Güzel. Bu kadar kurumsal satış konuşması yeter, bize tüm bu saçmalıkların ne olduğunu söyle.*

"Burası bir gözlem güvertesi değil, sizi temin ederim. Burası randevunuz için gireceğiniz oda. Kıyafetleriniz ve çıkarmanız gerekebilecek kişisel eşyalarınız için bir portmanto ve küçük bir bölme, bir sandalye ... ve tabii ki üreme bankı var. Üst kısım sizin kalacağınız yerdir, beyler. Alt güverteye sadece koleksiyon teknisyenlerimiz girebilir."

İlk kez, durdukları alanın önünde, güvenlik korkuluklarını ikiye bölen devasa bankı fark . Yastıklı diz dayanakları, kol ve ayak dayanakları, ergonomik bir baş yastığı, onu yerinde tutan sağlam görünümlü lehimli çelik kollarla desteklenmiş kalın deri ... ve alt üçte birlik kısmının ortasında bir delik vardı. Böyle bir yerde böyle bir bankın delikli olmasının tek bir nedeni vardı. *Ona üreme bankı diyordu.* Aleti kalçasına dayandığı yerde kalınlaştı.

"Ve toplama teknisyenleri de ..."

Benekli minotorun tereddütlü sorusu karşısında kaşlarını kaldırdı. "Elbette tahsilatınızı kolaylaştırmak. Teknisyenlerimizin hepsi hem makinelerin kullanımı hem de para yatırma işleminize yardımcı olma konusunda eğitimlidir. Bol ve hızlı bir tahsilat hem sizin hem de kuruluşumuzun yararınadır ve teknisyenlerimiz tüm tarafların memnun olmasını sağlamak için uygulamalı bir teknik kullanacaktır. Daha önce de söylediğim gibi, beyler, eminim birçoğunuzun alışık olduğundan daha yüksek bir deneyim sunacağız." Fildişi profesöre gülümsedi. "Tri-County bölgesinde yarım düzine seçenek varken bile."

"Uygulamalı bir teknik." Rourke kendi sesini duyunca irkildi, sanki duvarlar üzerine doğru daralıyormuş, bankın ortasındaki delik büyüyormuş ve onu yutmakla tehdit ediyormuş gibi boşlukta yüksek sesle konuşuyordu.

"Bu doğru. Muhtemelen alışık olduğunuz makine emişiyle birlikte manuel masajın bir kombinasyonunun en arzu edilen sonuçları verdiği kanıtlanmıştır."

"Ellerimiz var." Azarı savuşturmak için kendi ellerini havaya kaldırdı. "Sadece söylüyorum, hanımefendi. Bunu sentorları düşünerek tasarlamamışlar, değil mi?"

Gülümsemesi keskin kenarlıydı ve Rourke onun bütün hafta boyunca kavgacı boğa adamlarına aynı konuşmayı kaç kez yaptığını merak etti.

"Kaç kez farklı bir süt sağma tesisinden ayrılıp birkaç saat sonra mastürbasyon yapmak için eve gittiniz?" Sorusu odayı sessizliğe gömdü. "Yüzlerce saatlik araştırma yaptık beyler. Gelmenize ve alıştığınız gibi kendi başınıza bırakılmanıza izin verebiliriz, salyalarınızdan birkaç dolar kazanırsınız ve sonra eve gidip geri kalanını boşa harcarsınız." Durakladı, sözlerinin gerçekliği içine işlerken gözleri sertleşti. Bir süt sağma tesisinin çekiştirmesi sadece sinirlerini yatıştırırdı. "*Bizim* sistemimizde, bir teknisyen alışkın olduğunuz makine emişiyle birlikte elle uyarım sağlayacaktır. Klinik deneylerimiz, bizim yöntemimizle elde edilen depozitin, yalnızca makine emişi kullanılarak elde edilen depozitten üçte bir oranında daha fazla hacim ürettiğini kanıtlamıştır."

"Hazır başlamışken bize prostat masajı da yapacak mısınız?" Konuşan kişi lobideki homurdanan kişiydi, sesi sözlerindeki ısrırganlıktan yoksundu.

"Prostatik asalar geliştirilmekte olan bir düşünce," diye omuz silkti sylvan, sırtışı keskin kenarlı. "Ama muhtemelen gerekli olmayacak. Bu süreci *tüm* taraflar için değerli kılmak amacıyla araştırma ve uygulama için zaman ve para harcadık. Eğer buradaki programa kabul ediliyorsanız, bizdeki mevduatlarınızdan birkaç dolar kazanmayacaksınız çünkü

Tekniğimiz sizi . Muhtemelen kazanç potansiyelinizin farkında bile değilsiniz beyler. Ama fark edeceksiniz."

Aleti sarsıldı. Paraya ihtiyacı olmadığını kendine hatırlattı Rourke. Ama kafasının küçük ses, biyolojik bir işlev için para almanın ödeşmek olduğunu . *İnsanlar bize bir ürün gibi davranmak istiyorlar, o halde bu ayrıcalık için para ödemelerine izin verin.*

"Peki tesisinizde kaç oda var?"

"On iki toplama odası var. Her randevu otuz dakika sürüyor, ancak bu kadar süreye ihtiyaç duymanız pek olası değil. Bu sürenin uzunluğu, özellikle ilk aylarda tüm protokollerimize uyulduğundan emin olmak içindir. Çalışma programlarına uyum sağlamak için sabah erken saatlerde çalışıyoruz ve tesis son randevusunu akşam altıda alıyor."

Taşakları gergin hissediyordu ve eğer sylvanialı kadın tekniklerini göstermek için bir gönüllü isterse, eli bir roket gibi havaya kalkacaktı. *Elle masaj.* Yutkundu ve siki tekrar sarsıldı. Bu aslında tıbbi bir elle masaj işiydi ve eğer o anda taşaklarını boşaltmayı teklif etselerdi, noktalı çizgiyi ilk imzalayan o olurdu.

Sağlık taramasına zorlanma fikrinden hoşlanmamıştı ve daha önceki varsayımı muhtemelen doğruydı - spermlerini ve kanlarını genetik test için kullanacaklardı. Hızlıca hesap yaptı, çalışma saatlerini topladı ve randevu saatine böldü. On iki odayla günde iki yüzden fazla kez minotor spermi toplayabilirlerdi. *Lanet olası ilaç parası.*

"Başka sorunuz yoksa, beyler, kısa bir video izlemek için beni bu şekilde takip etmenizi ve ardından uygunsanız sağlık değerlendirmesine devam etmenizi isteyeceğim."

"Bu sağlık taramasına neler dahil?" Sesi gergin geliyordu, sanki tombulluğunun daha fazla büyümesini engelleme çabası vücudunun geri kalanının da sıkı bir şekilde kontrol edilmesine bağlıymış gibi.

"Kan alacağız, minimum boy ve kilo şartlarımızı karşılayıp karşılamadığınızı ve diğer bazı ölçümleri kontrol edeceğiz ve çıktılarınızı ölç."

"Çıktı mı?" Fildişi boğanın sesi saldırganlığını kaybetmiş, Rourke'un ki gibi kısılmıştı.

"Semen çıktınız. Toplama sürecine ek olarak, klinik araştırmalarımız herkes için faydalı olması için üyelik kriterlerini geliştirmemize olanak sağladı. Kriterlerin geri kalanı karşılanırsa bugün ilk sağımınızı alacaksınız ve çıktınızın hacmine bağlı olarak Morning Glory'deki programa katılmaya davet edileceksiniz."

Alınması gerekirdi. Buruşuk profesör haklıydı - ilk boğa olan Minoan kralının soyunu taşıyorlardı ve burası kurumlarını bir ahır gibi süslüyordu. *Hemen gitmelisin. Siktir et onları. Starling Heights'a gitmeye devam et, yol fena değil ve eve dönüş yolundaki o küçük barı seviyorsun.*

Kızması, hemen kapıdan çıkıp gitmesi gerekiyordu... ama bir yabancının sikini yağlayıp boşalmasına yardım edeceği düşüncesi çok büyüktü. Buraya özellikle kanını vermek istemiyordu, ama omuzlarındaki kafa artık düşünmüyordu ve pantolonunun içindeki kafa, iyi bir küçük inek gibi sylvan kadının kapılardan turlarının bir sonraki bölümüne kadar takip etmesini talep ediyordu.

"Rourke, anlamak zorundasın, bu istediğin çok büyük bir emir. Parçaları tedarik etmek en az bir hafta sürer ve işçiliği hesaba katmıyorsunuz. Garanti ederim ki ay sonuna kadar -"

Rourke hoparlörün diğer ucundaki sesin sözünü keserek, "Yeni bir alıcı bul," dedi. Son sekiz dakikadır adamın eveleyip gevelemesini dinliyordu ve artık bitirmişti. "Eğer ay sonuna kadar süreceksen, yeni bir alıcı bulabilirsin. Büyük bir tarım sözleşmesi için parça biriktiriyorsan anlarım Horace. Ama müşterilerime omuz silkerek geri dönmeyeceğimi ve onlara büyük şirket çiftlikleri kadar önemli olmadıklarını söylemeyeceğimi anlamamı bekliyorum. Müşterilerim o kadar beklemek istemiyor ve ben de onları bekletmeye niyetli değilim. Öyleyse neden ekibinize geri dönüp bazı rakamları hesaplamıyorsunuz? Bakalım o bir aylık zaman çizelgeni gerçeğe uygun hale getirebilecek misin ve belki de birlikte iş yapmaya devam edebiliriz. Size iyi günler dilerim."

Rourke aramayı sonlandırdığında adam hâlâ söyleniyor ve konsolu yumrukluyordu. Kötü bir ruh hali içindeydi, dikkati dağınık ve hırçındı ve aklını duvardaki saatin tik taklarından uzaklaştıran her şey öfkesinden bir parça alacaktı. Yine de asistanı bu notu kaçırmıştı ve bir süre sonra odaya telaşla girdiğinde kızgınlığını bastırdı.

"Gelecek hafta için takvimindeki bazı şeyleri değiştirdim bile; mutlaka bir göz at ve her şeyin yolunda gidip gitmediğine bak. Kulağa pek iyi gelmedi... Birini çağırmamı ister misin-"

"değil, Leorna," diye araya girdi Rourke, yastıklı ofis koltuğunda kıpırdanırken, pantolonunun kasıklarının testis torbasını, aleti zaten kalın ve sert olmasaydı acı verici olabilecek bir şekilde ikiye ayırdığını fark *etmemek* için cesurca bir çaba sarf etti. "değil. Ona dersin sonuna kadar zaman verelim."

arama yapmaya başlamadan bir hafta önce. Sadece bir hatırlatma, bugün erken ayrılacağım."

Satyress burnunu çekti. Ajandasındaki şifreli yazıya kızdığını biliyordu ve nerede olacağını açıklamayı reddettiğinde daha da kırılmıştı.

"Farkındayım. Tek umudum acil bir durum olmaması çünkü yardımı nereye yönlendireceğimi bilemeyeceğim."

"Acil bir durum varsa 911'i arayın," dedi kesin bir ifadeyle ve bilgisayar ekranına dönerek dişlerini sıktı. Bu şişmiş haliyle önümüzdeki bir saati nasıl atlatacağından emin değildi. "Belki o çok sevdiğiniz itfaiyeciyi dışarı çıkarırsınız."

Kadın gittiğinde Rourke çöktü. Derin bir nefes aldı ve yavaşça saydı... ve sonra leğen kemiğini kasıtlı bir şekilde eğerek dikişe sürtündü. Acı içinde olması gerekirdi ama bunun yerine, kumaşın sıkı baskısı onu heyecanlandırdı ve sürtünmeyi artırmak için kaymaktan kendini alamadı. Dikiş kesesine baskı yaptı ve siki, kalçasına yaslanan sıkı kumaşın içinde zıpladı ve Leorna'nın masasının oldukça uzakta olmasına sevinerek inlemesine neden oldu. Bütün öğleden sonra kendini bu şekilde zorlamıştı, dijital takvimindeki randevu odaklanabildiği tek şeydi, bu da onu yoluna çıkan herkesle giderek daha kısa konuşur hale getiriyordu.

Bir saati daha atlatmak zorundaydı. *Morning Glory Süt Sağım Çiftliği*'ndeki randevusunun saatine kadar saatin ilerleyişini izleyerek ofis koltuğunda kaykıldığı bir saat. Sadece bu düşünce bile onu öfkelenmişti, bu isim içsel düşüncelerinin mahremiyetinde bile kulağa son derece saçma geliyordu. *İnsanlara bırak.* Randevuyu dört gözle beklemekten hoşlanmıyordu, bunun kendisi hakkında ne söylediğinden hoşlanmıyordu ya da

Aşk hayatının üzücü durumunu inkar edemiyordu ama umutsuzca dört gözle bekliyordu.

Paraya ihtiyacın yok. Kendinize bir bakın. Kendi ofisiniz, kendi şirketiniz var. Harcanabilir gelirin var. Ekstra bira parası arayan bir üniversite öğrencisi gibi hâlâ spermlerini satıyor olman zaman kaybı.

Kafasının içindeki ses haklıydı. Sanayi yolundaki tek ofisi güzel döşenmiş, klimalı ve sessizdi - tam da onun sevdiği gibi. Bir idari asistanı ve bir avuç çalışanı vardı, daha fazla bağımsız sözleşmeli işçi birleşme boyunca dağılmıştı. Soğukkanlı ve kusursuz bir muhakeme yeteneğine sahip olmasına güvenen bu insanlar, iş haftasının ortasında ihtiyacı olmayan bir para için bir yabancı tarafından otuz bir çektirmek için dakikaları saymıyordu.

Kalçalarını tekrar eğerek neredeyse iniltisini bastıracaktı. Bu gidişle pantolonunda ıslak bir nokta kalacaktı ve bu düşünce taşaklarındaki ağrıyı görmezden gelerek kendini dik oturmaya zorlamaya yetti. *Sadece biraz daha, sonra hepsini dışarı çıkarabilirsin. Bunun ne kadar iyi hissettireceğine odaklan ve sığırların dürtüklemelerini durdur.* Kafasının içindeki ses haklıydı. Süt sağma çiftliği tüm işi yapacakken, kendini acı çekmeye zorlamasına gerek yoktu. *Evet, harcanabilir gelirin var ama harcayacak kimseniz yok. Zamanını harcamanın daha kötü yolları da var. En azından uyuşturucu değil.*

O ve diğerleri - tüm hırçınlıklarını ve itirazlarını unutarak - oryantasyon gecesi sylvan kadının peşinden itaatkâr bir şekilde koridordan geçerek başka bir odaya gitmişler ve burada oturup tesiste uygulanan süreci, standartları ve diğer hususları özetleyen bir dizi video izlemişlerdi.

temizlik ve sterilite ve ardından da Morning Glory'de *süt sağımının* nasıl bir şey olduğunu gösteren bir gösteri.

En ufak bir hareketin ısmarlama pantolonunun kumaşının zorlanan ereksiyonuna yanlış şekilde sürtünmesine ve koltuğunu kremlmesine neden olabileceğinden endişelenerek zar zor nefes alabiliyordu. Önlerindeki ekranda minotorun yastıklı sıraya uzanışını, toynaklarının çim kaplı ayaklıklara sürtünüşünü ve geniş kalçalarının döşemedeki deliğe çarpışını izlerken taşakları ağrıyordu. Hemen aşağıda, boğanın şaftını saran eldivenli el hareketlerini hiç yavaşlatmıyor, krom kaplamalı makinenin ağız benzeri memesi damlayan horoz başını emene kadar onu orgazmdan sıkıyordu ve sonra her şey bitmişti. Rourke isimsiz minotorun zevk iniltisini kendi sikiinde bir şimşek gibi hissetti ve boşalmamak için elinden geleni yaptı.

Bu bir zafer deliği. Lanet olası bir zafer deliği. Bizi yağla, boşalt ve yolumuza gönder, Bridgeton seks kulübünden farksız. Tek fark, giriş için prim ödemek yerine para alıyorlardı.

Ayağa kalkmak zorunda kaldığında saygınlığını koruma çabası hiç de kolay olmamıştı, adı söylenene kadar üç ayakla sert bir şekilde başka bir bekleme odasına doğru yürüdü. Önce kan alındı ama en azından hızlıydı. Boy ve kilo kaydedildi, standart uygulama. Küçük muayene odasındaki klinisyen, elindeki panoya bakmadan pantolonunu çıkarmasını istediğinde, Rourke rahat bir nefes aldı, kendini kurtarmak için çırpınıyordu ama hemen ardından teknisyene ereksiyonuyla vurmanın büyük bir olasılık olduğunu düşünerek utandı.

Bu insanlar için sen sadece et parçasısın. Burayı bir ahıra benzetmek için ellerinden geleni yapmışlar ve sen bir hayvansın, diye hatırlatmıştı kendine toynaklarını omuz genişliğinde dikerken, üzerine eğilirken bir

dirsekleri üzerinde muayene masasına uzandı. Görevlinin eldivenli eli testislerini kavrayıp her birini iyice avuçladığında, Rourke sikinin kağıt kaplı muayene masasında salya akıtıyor olmasının programdan çıkarılmasına neden olup olmayacağını merak etti.

Maskeli klinisyen "Sert ve yaylı," diye duyurmuştu. Panoya yazması için onu serbest bırakmadan önce gözlerini geri döndüren bir sıkmayla belirgin sertliği test ettiler.

". . . Bu iyi mi?" Rourke'un ideal top dokusunun nasıl olması gerektiğine dair hiçbir fikri yoktu. Yumuşak ve yumuşacık mı olmalıydılar? Katı ve boyun eğmez mi? *Sert ve yay gibi* testisleri ideal miydi, yoksa bu da beklenmedik kriterlerden biri miydi - yeşil bir ergenden daha fazla ereksiyon kontrolü sağlamanın yanı sıra - ölçemeyeceği bir şey miydi?

Ne de olsa her zaman çok başarılı olmuştu. Sınıfındaki en iyi notlara sahipti, departmanında en çok satış yapan kişiydi ve hem ikramiyeler hem de terfiler için rekabetçiydi. Veleena ona otoriter diyordu, eski şirketinin CEO'su ise düzenli olarak onun buyurgan tavrından övgüyle söz ediyordu. Rourke kendini doğrudan biri olarak görmeyi seviyordu. İleriye giden en doğru yol basitçe kontrolü ele almayı gerektirirken neden kararlar üzerinde duraksayarak ya da anlamsız konuşmalarla vakit kaybetsin ki? Kontrolü elinde tutmaya, lider olmaya, akranlarını geride bırakmaya alışkındı ve *bu konuda* başarısız olma düşüncesi - tamamen kendi kontrolü dışında, genetiğe bağlı ve geçebileceği bir sınav olmayan bir durum - dişlerini gıcırdattı.

"Aradığımız şey tam olarak bu," diyen klinisyen, skrotumunun etrafına deri bir kayış geçirmeden önce ona güvence verdi ve birkaç set ölçüm yapılırken hırıltılı bir şekilde nefes almasını sağladı. Sırada paslanmaz çelik terazinin buz gibi soğuğu vardı; testis torbası bir hamur yığını gibi soğuk tabağın üzerine kabaca bırakıldı. Rourke, maskeli işçi testislerini manipüle ederken nefesini tuttu.

Tek bir testisi tartının üzerinde durana kadar kesesinin gevşek derisini çekiştirip diğeriyle değiştirdiler. *Sağlıklı kilo nedir? Büyük olmalarını istiyorlar, değil mi? Çok ağır olmaları mümkün mü? Taşaklarınızı nasıl diyetle sokarsınız?*

Muayene tamamlandığında teknisyen cömertçe, "Hastane önlüğünü giyebilirsiniz," dedi. "Tekrar çıkacağı için yeniden giyinmenin bir anlamı yok. Bekleme odasına gideceksiniz ... bakalım, siz C grubundasınız ... soldaki üçüncü kapı. Oturabilirsiniz, sıra size geldiğinde isminiz söylenecek."

Nasıl yaptığını, taşaklarının yeterince ağır, yeterince dolu, üretici olacak kadar büyük sayılıp sayılmadığını, bunu aştığı bir çıta olarak görüp göremeyeceğini ya da testis eğitimine devam etmesi gerekip gerekmediğini sorma dürtüsüyle savaştık zorunda kaldı. . ama o sadece başını salladı ve kendisine verilen talimatları yerine getirmeden önce teknisyene teşekkürlerini mırıldandı. Kapıdan çıkarken omzunun üzerinden bakma hatasını yaptı ve maskeli çalışanın muayene masasının üzerindeki sperm bulaşmış kağıdı yırtıp eldivenleriyle birlikte çöp kutusuna attığını üzülenek gördü.

O içeri girdiğinde odada zaten oturmakta olan üç minotor daha vardı, benzer şekilde gömleklerinin üzerine çıplak kalçalarını gizleyen mavi desenli hastane önlükleri giymişlerdi. Oturmak bir kez daha zor olmuştu. Kendini yavaşça kanepelerden birine bıraktı, elbiseyi kapalı tuttu ve çadır kurmasını ya da daha kötüsü, aletin bir mızrak ve kendisi de serseri bir şövalyeymiş gibi kapaktan dışarı çıkmasını önlemek için vücudundan uzaklaştırdı. Hiçbiri konuşmadı ya da göz teması kurmadı, her biri pantolonlarını rahat battaniyeleriymiş gibi tutuyordu ve Rourke

Muhtemelen ereksiyonunu zapt etmeye çalışan tek kişi kendisi değildi.

Biraz travmatik, neredeyse her zaman utanç verici ilk deneyimi küçük bir erkek kardeş, kuzen veya arkadaşla paylaşmak, hepsinin paylaştığı bir başka geçiş ayınıydı. İzleniyor olmanın verdiği panik, kapalı kapının hemen diğer tarafında bir çalışanın olduğunu bilmek, sizinle muhafaza sürahisi arasında neler olduğunu tam olarak bilmek. İlk kez deneyenlerin, sürahiye kaldıramadıkları ya da sürahinin ağzını neredeyse ıskalayacak kadar hızlı fırladıkları hikayelerini duymuştu.

İlk seferden sonra her şey kolaylaştı. İlk kamyon, okulun ilk yılı, ilk ciddi ilişki. Her şey bu pasif ikinci gelir tarafından sübvansede ediliyordu ve kişinin işinin ne kadar iyi olduğu ya da banka hesabının bakiyesi önemli değildi. Bu, diğer türlerin övünemeyeceği bir yukarı doğru hareketlilik yoluydu ve düş giderine gidecek olan şey için ödeme almamak aptalcaydı. Bir ürün haline getirilmeyi sineye çekmek zorundaydılar, ama en azından metalaştırma finansal avantajla birlikte geliyordu. Yine de *bu* farklıydı. Daha önce de süt sağılan bir yerin bekleme odasının dar alanını kardeşleriyle paylaşmıştı ama genellikle hiçbirisi zar zor kapanan kâğıt hastane önlüğünün önünü sperm içinde bırakmıyordu.

Diğer iki boğa adamının isimleri okunduğunda aynı konuşmanın tekrarlandığını dinledi - *Programa kabul edildiğiniz takdirde izleyeceğiniz süreç budur. Odaya girin ve lütfen üst katta kalın. Belden aşağıınızı soyunup bankta rahatınıza bakabilirsiniz. Bir teknisyen kısa bir süre sonra size katılacak* - kendi ismi çağrılmadan önce.

Yalanlar. Yanlış bilgilendirme. Aldatmacanın temel taşı. İçeri girdiğinde teknisyen çoktan odaya girmişti, bu da ona soyunmak için fırsat bırakmadı.

bir nebze olsun saygınlığını koruyabilecek bir şekilde. Süt sağma tezgahına oturmak farklı bir hikayeydi. *Saygınlık* sürecin bir parçası değildi. Çok güzeldi. çok gibi yerleşme içine bir . şunlar masaj sandalyeler o Seyahat ederken ara sıra havaalanındaki çekici görünümlü standın önünden geçiyor ve bağlantısına yetişmeden önce kendisine bir boyun masajı yaptırıyordu. Yine de hiçbir zaman sikini ve taşaklarını masaj koltuklarındaki açıklığa sığdırma ihtiyacı duymamıştı ve zaten taş gibi sert olduğu gerçeğinin dosyasında bir başka işaret olup olmayacağını tekrar merak etti. Teknisyenin sesi altından yankılanarak, "Lütfen basınç sizin için uygunsa bana bildirin," . "Eğer herhangi bir rahatsızlık hissederseniz seansınız sırasında bana haber verin."

Tam olarak ne beklediğinden emin değildi. Belki de az önce küçük muayene odasında uyguladıkları gibi klinik bir muayene gibi . Taşaklarıyla oynanacak, siki bir emme silindirine sokulmadan önce biraz sıkılacaktı. Başını çevirmesi ve öksürmesi istenebileceği için rutin bir fiziksel muayeneye benzeyebilirdi.

Bunun yerine, tam olarak olduğu gibi hissetti - sertleşmiş şaftını aşağı sürükleyen, horozunu kayganlaştıran yağlı bir el. Yavaşça yukarı çekip etinin her santiminin yağlandığından emin olduklarında, boğuk iniltisini tutamadı.

Eldivenli eller testislerini kavrayıp aşağıya, vücudundan uzağa çekerek erken bir patlamayı önleyene kadar durmadı. Okşamaya anlamıştı. Neden bu kadar girmişlerdi, neden bu tesis için bu kadar saçma bir para harcamışlardı, neden bu kadar konforluydu. Teknisyenin eldivenli ellerinin halkası penis başının tabanında yuvarlandı, kabarıklığını ve taşaklarını sıkıştırmak için sıkılaştı

gözleri geri dönerken yeniden sıkılaştı. *Çünkü lanet bir servet kazanacaklar.*

Hiçbir zaman tek başına bir partnerle boşaldığı kadar sert boşalmamıştı, tabii eğer kendi kendini tatmin etmek için önemli miktarda zaman harcamamışsa, görsel bir uyaran yardımıyla sikini çalıştırmamışsa. Yine de bu tür yavaş bir kendi kendine zevk almak zaman alıyordu ve nadiren ayıracak fazladan bir saati oluyordu. Sabahları hızlı bir çekiş, öğleden sonra bir ya da iki kez ve geceleri tekrar ve normalde gitmeye hazırdı. Öte yandan bu, yatağında birinin olduğu tek tük gecelerde olduğu kadar sert boşalmasına neden olacaktı.

Teknisyen onun sikini sıkıyordu, elleri sürekli bir akış halinde hareket ediyordu. Ritim, uzun vuruşlar ve başının üzerinde hızlı, konsantre bir hareket arasında değişiyordu. Köküne biraz daha fazla baskı yapılmasını ve baş kısmına daha fazla dikkat edilmesini istiyordu, ancak bunun aldığı ilk sağım olduğu düşünüldüğünde, genel sonuçların yeni biriyle ilk kez seks yapmak kadar iyi olduğunu düşünüyordu. Neredeyse sikişmek kadar iyiydi, teknisyen onu aşağı doğru sabit bir çekişle ciddi bir şekilde sarsmaya başladığında karar vermişti. *Bu onun taşaklarını boşaltmasına neden olacaktı ve ilaç şirketinin bu sistemi neden uygulamaya koyduğunu anlamıştı. Kazanç potansiyelinizin farkında değilsiniz, beyler ... ama olacaksınız.*

Rourke'un o anda fark etmediği şey, itmeye başlamış olduğuydu. Kalçaları yuvarlandı, sandalyesinin ihtişamlı deliğinin ağzına çarptı, turun ve sınavın neden olduğu bastırılmış hayal kırıklığını serbest bırakmak için çaresizdi, kuraklık büyüsü ve uzun çalışma saatleri onu tek bir odak noktasında yakaladı - o kadar sert boşalma ihtiyacı, beynindeki efor ve kan kaybından bayılabilirdi. Çaresizlikten başı dönmeseydi utanırdı.

Altındaki teknisyeni göremiyordu ve bu nedenle süt sağma makinesinin emme başlığı horoz kafasına uygulandığında hiçbir uyarı almadı, aşırı hassas, yağlanmış cildini strokerin derinliklerine doğru h p rdetti. Ağız şaftından aşağıya doğru çalıştığında haykırdı, sırtı elektrik çarpmış gibi kamburlaştı, şişmiş ereksiyonunun etrafındaki meme hortumu onu toprağa bağlı tutan tek şeydi. Başlığın iç kısmı dokuluydu ve makinenin hidrolik pompası onu karşı koyamayacağı bir güçle emiyordu. Taşakları kasılırken boğazından alçak bir inilti çıktı, siki sarsıldı, boşalırken kasları zonkladı.

Talimat, giriş yaptığı resepsiyon masasında çıkış yapmasıydı ve bir saat sonra, hızla kararan evinde kendi koltuğunda sersemlemiş bir halde oturmaya devam ediyordu. Birkaç gün sonra postayla gelen formda, eğer geri dönmek istiyorsa programa dahil edildiği için tebrik ediliyor, kişiye özel bir giriş numarası ve alfanümerik bir şifre veriliyordu. Geriye kalan tek şey ilk resmi randevusunu almaktı.

Artık o gün gelmişti ve azgın bir ergen gibi dakikaları geri sayarak derisinden sürünüyordu. İçindeki sesin ne kadar mantıklı olduğu önemli değildi, taşakları ağrırken ve sikiinin başındaki en ufak bir esinti tüm yükünü boşaltmasına neden olabilirken değil. *şimdi gitmelisin; bak bakalım daha erken bir yer bulabilecek misin? Hatta iki tane kapmaya alış.*

"Ben gidiyorum Leorna," diye duyurdu, satyress'in masasının önünden geçerken hızını kesmeden. " ğleden sonra bana ulaşılamayacak, o yüzden lütfen bilerek yangın çıkarmayın."

Randevu alma süreci oryantasyonda olduğundan çok daha kolaydı. Telefonundan veya lobideki küçük bir kiosktan check-in yapabildiği, numarası söylenene kadar resepsiyonistle konuşmasına gerek olmadığı, orada oturup sinirlerinin daha iyi olmasına izin vermek için minimum zaman bıraktığı ortaya çıktı. Sonunda eşikten geçmeye zorlandığında odada oturan bir boğa daha vardı, sırtında bir deja vu dalgası hareket etti, toynağı pelüş halı üzerinde tereddüt etti, sonra bunun kıllı çim olduğunu hatırladı.

"Bu senin ilk seferin mi?"

Diğer minotor ona yabancıydı. Cambric Creek ve çevresindeki topluluklar oldukça büyük bir boğa nüfusuna sahipti, bu yüzden bu minotoru tanımamak bir şok değildi, ama rahatlamamış gibi davranmaya çalışsaydı kendine yalan söylemiş olurdu.

"İlk resmi, sanırım, eğer oryantasyonu saymazsanız."

Diğer minotor komplocu bir tavırla öne eğildi ve kanepenin arkasına saklanıp kulak misafiri olacak kimsenin olmadığından emin olmak istercesine geniş omzunun üzerinden bir bakış fırlattı. "Bu benim üçüncüm. Kardeşim, sana şunu söyleyeyim, ilk randevumdan sonra neredeyse eve gidemiyordum. Sonrasında biraz nefes almak istersen kendini kötü hissetme. Bize mastürbasyon yapma fikrini onlara kim verdi bilmiyorum ama iyi ki vermişler."

Rourke rahatsız bir şekilde kıkırdadı. Hepsi aynı amaç için orada olmalarına rağmen, özellikle *tahsilat* sürecini kimseyle tartışmak istemiyor, bu konuda çok fazla düşünmek istemiyor ve diğer boğanın sözleri karşısında sikinin kalçasına doğru seğirmesinden hoşlanmıyordu.

"Bridgeton'daki yere bir daha gitmeyeceğim, orası kesin. Karıma doğum günü için küpe alacağım. Ayrıntıları bilmesine gerek yok."

Boğa yine güldü ve diğer minotorun numarası söylendiğinde Rourke rahatladı. Orada acı içinde oturuyor olması, neredeyse çenesini sikine dayayabiliyor olması önemli değildi. Bunun kolay bir el işi olduğunu düşünmek istemiyordu, öyle olsa bile.

Eskiden sahip olduğu karısı için eve küpelerle gelip gelmeyeceğini, Veleena'nın bunların parasının orgazmı tarafından ödendiğini, başka bir kadının sikini okşadığını umursayıp umursamayacağını merak etti. *Muhtemelen umursamazdı. Küpelerle mutlu olurdu. Mutlu sonla biten bir masaj yaptırıyormuşsun gibi konuşmayı da kes. Bu tıbbi bir prosedür ve bunlar da hemşire sayılır.* Yine de ilaç şirketinin, müşterilerinin bu hizmeti cinsel tatmin için kullanmasının psikolojik yönünü düşünmüş olduğu iması midesini bulandırdı.

Tabii ki öyle yaptılar. Geri gelmeni istiyorlar, özellikle buraya gelmeni. Neredeyse sevişmek kadar iyi, bunu kendin düşündün. Öyle düşünmüştü, Rourke kabul etmek zorunda kaldı. Burası tipik bir makineli tüfek lokantasına hiç benzemiyordu. Sadece bir toplama hunisine bir damla döl boşaltmamıştı; seks sırasında boşaldığı kadar sert boşaldığı için bir galon kadar boşalmıştı.

Ve şu anda bunu karşılaştırabileceğiniz şey yok. Aşk hayatının durumu, bu noktada mesleki başarıları kadar etkileyici değildi, isteksizce itiraf etmek zorunda kaldı. Sadece boşalmak istiyorsun ve burası bunun için tasarlanmış. Ve bunu yapman için sana para verecekler! Fazla düşünmeyi bırak. Uyuşturucudan daha iyi.

Aleti hâlâ sertti ve kendi numarası okunduğunda toynaklarını itmeden önce bir kez daha sürtünmeyi kesmek için kalçalarını eğdi. Kardeşlerinden ikisi daha kapıdan içeri giriyordu, başları eğik, büfede mümkün olduğunca ihtiyatlı bir şekilde kayıt yaptırıyorlardı. *Sylvan'ın söylediği neydi? Getir*

sizi içeri alır, dışarı çıkarır, gününüze devam etmenizi sağlar. İnnek, sloganda eksik olan hayati bir adımdı ama her şeyi doğru yapamayacaklarını düşündü.

OceanofPDF.com

Bölüm 2

"S o, ne düşünüyorsun?" Masanın karşısındaki büyük centaur anlamlı bir şekilde başını sallayarak yeni bir meyve suyu hazırlayan bara doğru ilerledi

Ana Cadde'nin hemen dışındaki büyük açılış için. "Pantolon mu, deri mi? Bunu yaparlarsa tabela asan üçüncü yer olacaklar."

Rourke gözlerini devirdi. Bu yeni iş yeri, ara sıra kahveye alternatif arayan evde çalışan işçiler arasında kesinlikle popüler olacaktı ve spor salonundaki dolabına bir hoş geldin kuponu konmuştu bile. Servis için pantolon gerekip gerekmediğine bakılmaksızın meşgul ve kârlı olacaklarından hiç şüphesi yoktu.

"Derileri varsayacağım ama aksini umduğumu biliyorsun."

Cinsel organı vücudunun dışında olan herkesin, türü ne olursa olsun, komşularına aletlerini örtme nezaketini göstermesi gerektiğini düşünüyordu. Food Gryphon'a taşakları dışarıda, alt raftan bir şey almak için her eğildiğinde sallanarak, aleti aynı hizada, talihsiz kasiyere göz zevki vererek girmektense trafiğe girmeyi tercih ederdi ve Rourke şöyle düşünürdü

komşuları da aynı nezaketi göstermeli. *Özellikle de şimdi, düzenli olarak mastürbasyon yapılırken.*

Morning Glory tesisindeki süt sağma makinesinin sesi, haftalık ziyareti sırasında her açıldığında beyninin arkasında uğuldamaya başlamıştı. O ilk resmi randevunun üzerinden bir ay geçmişti. Haftalık ziyaretlerle, her Çarşamba öğleden sonra bir yabancı tarafından sikinin okşanmasıyla geçen bir ay. Taşaklarının başka biri tarafından güvenilir bir şekilde boşaltıldığı bir ay... Tezgâha yaslanıp emme ağzına doğru iterek geçirdiği zaman, boşandığından beri yaşadığı en düzenli seksti. Bu onu azdırmıştı. Takvimindeki randevuya giden gün onu sertleştiriyordu. Emme aletinin vızıltısı ve hidrolik uğultusu taşaklarını ağrıttığı için komutla boşalması için onu eğitiyordu ve orantılı bir ses duyduğunda yanıt vermeye başlayıp başlamayacağını merak ediyordu.

Pantolonunuz olmasaydı ne olurdu bir düşünün. Alışverişe çıplak çıkarsınız, markette kendi işinize bakarsınız ve aniden biri blender'ı nabız ayarına getirir ve süt sağma makinesi gibi ses çıkardığı için mısır gevreği reyonunun her yerine gelirsiniz. İkinci koridoru temizleyin; yolu yarım galon minotor spermi kaplamış.

"Anatominiz örtünmeyi gerektiriyorsa giyinmek", Cambric Creek sakinlerinin birbirleriyle yaptıkları ve yıllardır yürürlükte sözlü olmayan bir anlaşmaydı. Kertenkele halkı, nagalar ve taşaklarını vücutlarının iç kısmında taşıyan diğer türlerin alt kısımlarını örtme konusunda endişelenmelerine gerek yoktu, ancak birçoğu hala moda bilincine sahip olmak için bunu yapıyordu. Ancak son zamanlarda, statüko ile ilgili biraz huzursuzluk vardı. Ne zaman yeni bir iş yeri açılrsa, tüm mahalle

Nefeslerini tutmuş, vitrinde *pantolon yoksa hizmet de yok yazısını* görmeyi bekliyorlardı.

"Büyük lansmanlarında para kaybetme riskini almak isteyeceklerini sanmıyorum ama bunu görmek beni hayal kırıklığına uğratmazdı. Geçen gün Black Sheep'ten Xenna ile konuşuyordum ve bir ya da iki hafta önce arabalı geçiş hattında çalıştığını ve bir trolün kahve siparişini almak için geldiğini ve tam da onun görebileceği bir yerde bir göğüsle geldiğini söyledi. Bu çok ahlaksızca. Senin gibi insanlar, Cal, başka seçeneğin yok. Sanki sentorlar için kot pantolon yapıyorlar."

Callum kaba bir sesle güldü. Rourke büyük sentoru yıllardır tanıyordu ama kendi işini kurana kadar onlarla hiç doğrudan iş yapmamıştı. Tarım topluluğu küçüktü ve fısıltı ağı çok güçlüydü. Saddlethorne Çiftliği'nin, çalışanlarını tehlikeye atan bazı arızalı makinelerle uğraştığını duyduğunda - hayvancılık müdürleri zaten bu yüzden zarar görmüştü - Rourke, garantilerini incelemek ve ekipman distribütörüyle anlaşmak için yardım teklifinde bulunmak üzere devreye girmişti. O sırada evdeydi ve yapacak hiçbir işi yoktu, rekabet etmeme sözleşmesinin süresi dolmak üzereydi ve sadece canı sıkıldığı için fedakârlık yapmıştı.

Rourke'un hiç şüphesi yoktu ki Cal bu iyiliğe on katıyla karşılık vermiş ve hikâyeyi kendi imzasını taşıyan süslemelerle Çiftçiler Birliği'ne geri getirmişti. On yıldan uzun bir süredir çalıştığı şirketten rekabet etmeme şartını kaldırdığı zaman, Rourke'un onu bekleyen bir dizi müşterisi vardı ve yeni işini başarılı bir şekilde başlatabilmesini sağladı. Cal ile o zamandan beri iyi arkadaşılar.

"Nagaların ve güvelerin örtünmeleri için bir sebep yok. Ama bir trol? Bir goblin? Bir Wulvern mi? Yemek yerken ya da dışarıdayken bunları görmek istemiyorum.

Alışveriş. Bu işletmelerin hiçbirinin kertenkele halkına karşı ayrımcılık yapması gerektiğini düşünmüyorum; görülecek bir şey yok. Her şey içeride. Ama Muffy's'de oturmuş kahvaltımı yapıyorsam, yan masada birinin yıkanmamış domuzunu görmek istemem. Bunun hijyenik olduğunu düşünmüyorum ve kesinlikle kibarca değil. Bu bir insan dünyası ve hepimiz elimizden gelenin en iyisini yapıyoruz. Ancak bu insanlardan bazıları bunu herkes için zorlaştırmak için kendi yollarından çıkıyorlar."

Callum yine kıkırdadı ve başıyla onayladı. "Bu konuda kesinlikle haklısın. Geçtiğimiz hafta sonu Enoch'la şaraphanede buluşup perakende işgücü ticaretini konuştuktan sonra akşam yemeği için Starling Heights'a uğradım. Orada hala kaç insanın yaşadığını unutmuşum; neredeyse Bridgeton'da olmak kadar kötüydü. Yeni açılan Morning Glory'ye gittin mi?"

Rourke konunun aniden değişmesi karşısında neredeyse içkisini yudumlayacaktı, verandanın neredeyse kendilerine kalmasına sevindi. Gildersnood and Ives iş dünyasına hitap eden popüler bir gastropub'dı. Mutlu saatler geldiğinde mekân tıklım olurdu ama şu anda o ve Cal öğle yemeği yiyen tek müşterilerden bazılarıydı. İri sentorun minotorlara özel bir işletmeden nasıl haberdar olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu, yeni bir işletmenin açıldığına dair belli belirsiz bir farkındalık dışında. Sorudan kurtulamadan Callum omuz silkti.

"Müdürlerimden biri, Brogan. Sanırım haftada üç ya da dört kez uğruyor; açıldıklarından beri tesisimizde öğle yemeği molası vermedi."

Kaldırımdan geçen okul üniformalı iki püsküllü kuyruklu genç kadın, gözlerinden yaşlar akana kadar kendini tutamayan Rourke'un ani kahkahasına doğru döndü.

"*Haftada* dört kez mi?! Bunun sağlıklı olmadığını ona söylemelisin. Sonunda yara olacak! Ölçülülük mükemmel bir kavramdır. Ve alınmayın ama bu yabancılarla konuştuğumuz bir şey değil. Aslına bakarsanız, daha az konuşmayı tercih edeceğim bir şey düşünemiyorum."

Sentor gözlerini devirdi ve Rourke'un sözlerini, sanki para için boşalmanın özelliklerini tartışmak, yanmış bir kama salatası üzerinde tartışılacak dünyadaki en doğal şeymiş gibi geçiştirdi.

"Brogan'ın araba notu olmadan yeni bir kamyon almak istediğine dair bir şeyler söylediğine inanıyorum. Bunu evet olarak kabul *ediyorum*; burayı biliyorsun ve zaten kontrol etmişsin. Peki, duyduğum kadar gösterişli mi?"

Servis gelip, hepsi de aynı eflatun renkli kokteyli sipariş eden ve kıkırdarak martini kadehlerini tokuşturan üç harpiyi masaya oturtunca cevap vermekten kurtuldu. Callum, Rourke'un dehşetine rağmen, avluya yeni gelenlere rağmen yılmamıştı.

"Ben pek yabancı sayılmam, biliyorsun. Biz toynaklı kardeşleriz, göt herif. Kasabadaki sentorların bu noktada keskin gözlemciler olduğunu bilmeni isterim. Burası iyi iş yaparsa, önümüzdeki bir iki yıl içinde damızlık çiftliklerimizden biri burada açılırsa hiç şaşımam. En yakın olanı bir saatten fazla uzaklıkta. Eğer açılırsa Cambric Creeks'in birdenbire ne kadar sentor trafiği ile karşılaşacağını göreceksiniz."

Rourke yüzünü buruşturdu, yoldaki sentorların yedeğini düşünmek istemiyordu; onların muazzam üyeleri kendi çiftliklerinde düşmüş ve harekete hazırды, Ana Cadde'nin ortasında kaygan bir pre-cum izi bırakıyorlardı. Saat kulesinin önünde bir yığılma olur, kahvehaneden çardağa kadar arabalar ezilir ve temizleme çabası sürekli olur. *Sırf yolu hortumla yıkamak için bile vergi toplamak zorunda kalacaklar; emlak vergilerimiz tavan yapacak.*

"Sentor damızlık çiftlikleri hakkında bir şey duymak istemiyorum," dedi Rourke kararlılıkla. "Süt sağma çiftliği hakkında konuşmak istediğimden daha fazla. Mastürbasyon kliniklerinin öğle yemeği sohbeti için uygun olmadığından eminim Cal. Ama burası açıldığında şaşırmıştım," diye isteksizce itiraf etti. "Starling Heights'ta ve Bridgeton'da zaten birer tane var."

"Onların bir insan ilaç şirketine ait olduğunu biliyor musun?"

Cal durakladı, kapılı terasın önünden geçen satır bir çiftte elini kaldırdı ve Rourke'un müşteriye dönük bir ses olarak hemen tanıdığı bir sesle onları selamladı. Yarım oktav daha yüksekti, sentorun sözlerine zaman zaman eşlik eden ısırik yoktu. *Sakin ol, hepimiz iyi arkadaşız. Bir üst modelle ilgilenir misiniz?* Türü ne olursa olsun herkes satış ya da hizmet sektöründe çalışarak zaman geçirmelidir. Zorunlu hizmet, herkes tarafından öğrenilen evrensel *bu kibar kamusal sesimiz*, hem sunucular hem de tezgâhtarlar için daha kolay bir zaman garanti edecek, tüm birleşme sona erecekti. Bu sesi kahvehanede, postanede, hatta süt sağma çiftliğinde bile tanıyor ve kendisini de bu sesi kullanırken buluyordu. Bu, bir işlemin gerçekleştiğine dair durumsal farkındalık anlamına geliyordu, başka bir şey değil, tüm sosyal etkileşimlerin kenarlarını tamamlıyordu ve herkesin böyle bir sese sahip olması gerektiğini düşünüyordu.

Cal bir an sonra geri döndü, sesi normal bir tona düşmüştü. "Bu süt sağma işi sadece ana şirketin bir uydusu, ben öyle duydum. Ama işletme ruhsatını ve kasabada dükkân açma iznini bu şekilde almışlar. Oldukça sinsî. Jack'in bunu öğrendiğinde çılgına döndüğünü duydum ama artık çok geçti."

Rourke o ana kadar Cambric Creek'te insan işletmeciliğinin ne anlama geldiğini düşünmediğini fark etti. İktidar sahipleri Cambric Creek'i insan olmayanların işlettiği bir kale haline getirmeyi kendilerine görev edinmişlerdi.

Şu anda oturdukları gibi restoranlardan kuaför salonlarına ve beyaz eşya tamirine kadar pek çok işyeri vardı. Ona söylendiğine göre, kasabanın manzarası on beş yıl önceki Cambric Creek ile neredeyse hiç benzerlik göstermiyordu. Kendi içine kapalı ve büyük ölçüde insansız. Jack Hemming'in, insanların Cambric Creek'teki iş sahipliğiyle değerli şehir manzarasına girmenin bir yolunu bulduğunu öğrendiğinde gerçekten de kızacağını hayal etti, ancak süt sağma çiftliği özellikle insan olmayan bir nüfusa hitap ediyordu.

"Bu konuda kızgın olamaz. İnsanlar buranın patronu gibi değil. İnsan çalışanlarının olup olmadığından bile emin değilim. Hiçbir şey olmasa bile, Bridgeton'a geri dönmek zorunda kalmamızı engelliyor ve dolarlarımızı burada tutuyor. Dükkana oradan girmiyoruz; akşam yemeği için oraya uğramıyoruz. Her şeyi eve yakın tutmak daha iyi."

"Yeterince doğru. Bu arada, şu yeni parkın kurdele kesme törenine gidecek misin? Sponsor listesinde adınızı gördüğümü sanıyordum." "Evet, yaptınız ama orada olmak zorunda olduğumuzu sanmıyorum. Ben orada olacağım.

o hafta sonu seyahat etmek."

Kurdele kesimi, Cambric Creek'in en sevdiği kolektif eğlence olan sokak panayırını düzenlemek için bir bahaneydi. Satıcıların çadırlarını çekmesi, yiyecek kamyonlarının belediye otoparkının karşısındaki caddeye dizilmesi, çocuk oyunlarının toplum merkezi tarafından kurulması ve havai fişeklerin gökyüzünü aydınlatmasıyla trafiğin barlara için çok az bahaneye ihtiyaç vardı. O ve komşusu Lurielle, Lurielle'in bekar olduğu zamanlarda böyle bir etkinliğe birlikte katılırlardı, ancak şimdi folyoya sarılı tacoları yerken ve ev yapımı mallara bakarken blokta birlikte dolaşacak kimsesi olmadığından, bir hatırlatma olarak ciddiyetsizlik seslerini duymak için etrafta olmamayı tercih ederdi.

Ayrıca, yapacak işlerin var. Birkaç işyerinin arkasındaki küçük yeşil

alana yeni bir eme konulmuştu.

Sponsorluk için para ödemişti. Şirketi afişte yer alacaktı. *İşiniz bitti.*

Kısa bir süre sonra Cal ile yolları kaldırımında ayrıldı. Kahve dükkânı yürüme mesafesinde, köşeyi dönünceydi ve bu kadar yakın olup da eve karamelli cevizli bir şekerleme götürmek için uğramama düşüncesi ona çok mantıksız geliyordu. Bildirimi duyduğunda Black Sheep Beanery'de sırada bekliyor, ağırlığını bir ayağından diğerine kaydırıyordu.

Çok türlü arkadaşlık uygulamasında, sürekli devre dışı bırakmayı düşündüğü bir yakınlık özelliği vardı. Karşılıklı eşleşmelerinizden biriyle önceden belirlenmiş küçük bir mesafe içindeyseniz, her iki taraf da bir bildirim alır. On yıl önce olsa bu özellikten faydalanmaya hazırdı. Gençken, bekarken ve kaynaşmak isterken, potansiyel bir partnere nerede olduğunuzun böyle bir şekilde duyurulması hoş karşılanabilirdi. Ama şimdi, bu ona sadece kendini teşhir edilmiş hissettiriyordu. Yaşlı, çaresiz ve tamamen boyunu aşan bir durum. Dehşet içindeyken, bir an sonra telefonu tekrar çaldı, maçtan bir mesaj.

Merhaba! İkimizin de şehir merkezinde olduğunu gördüm. Bir şeyler içmek için buluşmak ister misin?

Hayır diyebilirdi. Mesajı tamamen görmezden gelebilirdi. Bu tanımadığı kadınla eşleşmeyebilir ve hiçbir şey olmamış gibi işine devam edebilirdi. Rourke kendini bu pozisyonda hayal etmeye çalıştı, eğer teklif tersine çevrilmiş olsaydı - ama kendini savunmasız bırakıp diğer uçtaki kişinin tek kelime etmeden onu hayal kırıklığına uğratması için. *Eğer onunla eşleşmeyeceksen, tüm uygulamayı silip bu işi bitirmelisin.* Yine de öğleden sonra ortasıydı ve iki saat daha beklemeyi haklı çıkaramazdı.

P.m. Kokteyller.

Aslında buluşmak istersen kafenin oradayım.

Bir çeşit su perisiydi. Yüzünün etrafında kıvrılan gümüşü işaretler, ışığı yakalayana kadar neredeyse görünmezdi. Daha önce mesaj yoluyla birkaç kez dostça konuşmuşlardı ama yüz yüze görüşmek her zaman tedirginlik yaratmıştı. *Muhtemelen senin çok yaşlı olduğunu düşünüyor. Bir boğa için çok yaşlı ve çok cılız.* Bu doğrudu; yaşlılarının iri cüsselerinden bazılarına sahip değildi; spor salonunda geçirdiği zaman bir tutkudan ziyade göstermelikti. *Yine de. Süt sağma çiftliği için yeterince iyiydin.*

"Rourke? Merhaba!" diye bağırdı coşkuyla, yüksek ve ölçülü bir sesle, beceriksizce kucaklaşırlarken. Çok güzeldi, Rourke'un yaşlarındaydı, belki birkaç yaş daha gençti, ama yaşı oturmuş sayılırdı. "Seninle yüz yüze tanışmak çok güzel!"

Rourke bunun onun müşteriye dönük sesi olup olmadığını merak etti. Öyle olduğuna dair bir his vardı içinde. Yüksek ve neşeli, abartılı bir tonlama, gülümsemesi hiç bozulmuyordu. Kendisinin de satıcı olduğu günlerde kullandığı ses tonuyla karşılık verdiğini, kalabalık kafede küçük bir masaya oturmadan önce ona kısa bir süre sarıldığını duydu.

"Köşeyi dönmek üzereydim," diye haykırdı aynı şen şakrak, neşeli ses tonuyla. Belki de bu gerçekten onun gerçek sesidir ve her zaman böyle neşelidir. Herkes senin gibi alaycı bir pislik değil. "Öğleden sonra hızlı bir müşteri toplantım vardı ve yakınlarda olduğunuzu görünce belki bir yoga seansı için uğrarım diye düşündüm!"

"Ben de öyle," diye kıkırdadı. "Şey, yoga kısmı değil. Bir müşteriyle öğle yemeği. Ofise dönmeden önce bir kahve alıyordum."

Sonraki yarım saat boyunca hoşbeş ve yüzeysel sohbetler ettiler ve Rourke kendini bedeninin dışındaymış gibi hissetti.

Seyirci. *Bunların hepsi performans; hiçbir şey gerçek değil. Yanında kendin olabileceğin biriyle asla karşılaşmayacaksın. şu andan ölene kadar bu satıcı sesi olacak.*

Onun yaşındayken flört etmek . Tanıştığı kadınların yarısı için fazla kaba, diğer yarısı içinse fazla meşguldü. İndirdiği çok türlü arkadaşlık uygulamasında tanıştığı bir avuç eşin hepsi ciddi bir partner arıyordu ve kendi ilişki istekleri sorgulandığında ne diyeceğini bilemediği için nadiren üçüncü veya dördüncü bir randevuya çıkabiliyordu. O bu sonuçtan memnundu. Açık sözlülüklerini takdir ediyor ve arkadaşlıklarından keyif alıyordu ama başkalarının zamanını boşa harcamaya hiç niyeti yoktu, hele ki kendi zamanı en çok tükenen kaynağıyken.

Yine de burada oturmuş, öğleden sonranızı boşa harcıyor, tekerleklerinizi döndürüyor ve hiçbir yere gitmiyorsunuz. Eskiden anlaşmalar yapabiliyordun. Eskiden bu işte iyiydin. Ne oldu lan? Boşanmanın olduğunu kabul etmek zorunda kaldı. İki yıl önce, evliliğinin bitmesinin acısını hâlâ üzerinden atamamıştı. Bir yıl önce, kendini tamamen işini büyötmeye o kadar kaptırmıştı ki, bırakın sosyal bir hayat kurmayı, hava almaya bile fırsat bulamıyordu. şimdi, diye düşündü Rourke, yorgun ve huysuzdu ve birazcık yalnız olabileceğini kabul etmekten hoşlanmıyordu.

"Profilinde aradığından bahsetmişsin..." ona parlak bir gülümseme fırlattı, kara gözleri parlıyordu, "ama ne aradığını hiç belirtmemişsin."

İşte sorun da buradaydı. Hâlâ ne aradığını bilmiyordu ve Rourke, arzuladığı sonuçla ilgili kesin bir plan yapmadan asla bir randevu tatmini elde edemeyeceğinden şüphelenmeye başlamıştı. Ne de olsa kariyerine ve işine böyle başlamıştı.

bu arenada başarılı olmasaydı hiçbir şey olmazdı. Eğer sonsuza dek satıcı sesini kullanmak zorunda kalacaksanız, bunu iş gibi görmenizde fayda var.

"Emin değilim, gerçekten," diye cevapladı uzun bir aradan sonra. "Biliyorum," diye kıkırdadı kızın gülümsemesi azalınca, "bu ölüm öpücüğü. Ama gerçek bu. Uzun vadeli bir ilişki, kız arkadaş, eş arıyor muyum bilmiyorum. Hafta sonları eğlenebileceğim biri. Sadece takılabileceğim biri. Bilmiyorum. Ve biliyorum ki bu, muhtemelen bunun peşinden gitmeye değer olup olmadığına ya da kahve randevusu için teşekkür edip yollarımıza devam etmemiz gerektiğine karar vermene yardımcı olmayacak. Ama dürüst olmak istiyorum. Ne aradığımı bilmiyorum."

Onu kurdele kesimine davet etmelisin. Ona nasıl gittiğini görmek istediğini söyle; kendini ortaya koy. İç sesini duymazdan geldi ve onun yüz ifadesinin heveslilikten boyun eğmeye dönüşmesini izledi.

Bir süre sonra "Teşekkür ederim," dedi. Müşteri hizmetleri sesi gitmişti. Gerçek sesinin çok daha hoş, çok daha doğal olduğunu düşündü. Sofistike görünümüyle uyumlu bir dinginliği vardı, kabarcıklı taklit sesinden çok daha iyiydi. Çantasını toplarken gülümsemesi sıcaktı ve zorlama değildi. "Gerçekten istiyorum. Bu uygulamada, kendileri de dahil olmak üzere herkesin zamanını boşa harcayan çok fazla erkek var. Dürüst birini bulmak temiz bir nefes gibi."

Sandalyesini iterken temiz bir nefes aldı. Rourke ayağa kalktı ve sonsuza dek ayrılmadan önce zorunlu garip kucaklaşmayı bekledi. Kendilerini yeterince rahat hissettikleri tek zamanın son vedalaşma olmasının utanç verici olduğunu düşündü. "Dürüst olmaktan başka bir şey yapamam." Normal konuşma sesi daha derindi ve alışıl gelmiş sabırsızlığı vardı. Kariyerinin hangi noktasında yönetici sesinin yönetici sesinin yerini aldığından emin değildi.

satış sesi, ama daha otantikti. Sen busun. Her zaman böyle olmalısın.

Kamyonunu Ana Cadde'deki belediye otoparkından çıkarırken, Rourke kısaltılmış günün geri kalanı için seçeneklerini düşündü. Ofise dönüp kaybettiği zamanı telafi edebilirdi. Satış elemanlarıyla görüşebilir, bazı potansiyel müşterileri takip edebilirdi. Ama kendi işinin patronu olmanın en güzel yanı, başınızda dikilip zamanınızın hesabını vermenizi isteyen birinin olmamasıydı. Diyelim ki otuz dakikalık kısa bir gezinti için duracak olsa, ona hayır diyecek kimse olmayacaktı.

Şirketini kurmak için çok çalıştığını kendine hatırlattı, ofisine doğru düz devam etmek yerine ışıklardan döndü. Çok çalışmıştı ve biraz stres atmaya hak ediyordu. Ayrıca Morning Glory işe ve eve yakındı; daha sonra spor salonuna gidebilir ve akşam yemeği için restoranlardan birine uğrayabilirdi. İnsanların işlettiği bir yer olsun ya da olmasın, onu evine yakın tutuyordu ki bu da tam olarak olmak istediği yerd.

"Tam orası," diye inledi. " orası, tam orası. devam et."

Tezgâhın altındaki görünmez teknisyen onun tüm penis başını ortaya çıkarmış, başparmağının pedini şaftının tabanını pompalarken frenulumuna karşı çalıştırmış ve onun talimatıyla harekete devam etmişti. Kontrol elinden hızla kayıp gidiyordu ama kendini içinde bulabileceği diğer durumlardan farklı olarak, burada kendini tutması için hiçbir teşvik yoktu.

İyi bir sürtük gibi senin için dizlerimin üstüne çöktüm, baba. Beni o büyük boğa sikiyle becermen istiyorum. Kitsune'nin sözleri zihninde tekrarlandı,

sayısız kuyrukları, onu dolduran, geren, arkadan sertçe alan adamın lezzetli görüntüsünü çerçeveleyerek yayıldı.

Göğsünde başlayan inilti, döşemeli minderde titreşene kadar yükseldi. Kollarını koltuk başlığına dolamıştı, kalçaları koltuğa sert bir şekilde çarparak boşalıyordu. Kasıklarındaki gerilim, boğazındaki zevk iniltisiyle aynı şekilde artıyor, sikişiyor, sikişiyor, tamamlanıyordu. Sıraya sürtünürken taşakları görünmez teknisyenin yumruğuna çarpıyordu. Tokat, zihnindeki kitsune birine arkadan sokulma hissini taklit etti, eklenen gerçekçilik unsuru orgazmının oluşmasına yardımcı oldu.

Hareketleri teknisyenin sikini kavramasını zorlaştırıyor olmalıydı, çünkü yumrukları sıkılaştı, şaftını bir boa yılanı gibi sıktı, başının hassas tabanına yaptığı baskı neredeyse irkilmesine neden oluyordu ... ama sonra makinenin pistonlu kolları vınlamaya başladı, iç motorun uğultusu taşaklarını sıkılaştırdı, çünkü bu sesin ne anlama geldiğini öğrenmişlerdi.

Son bir buçuk aydır haftada iki kez geliyordu.

- Güvenilir ve tatmin edici sonuç, hızla oluşan bir alışkanlık haline gelmiş ve bundan vazgeçmek için hiçbir neden görmemişti. Bir ya da iki kez, haftalık programına üçüncü bir ziyareti sığdırmayı bile başarmıştı. Süt sağma makinesinin hidrolik vızıltısının sesine verdiği Pavlovcu tepki bu noktada yadsınamazdı ve bir çiftlikte, tamircide ya da benzer bir mekanizmanın kullanılabileceği başka bir yerde müşterilerinden birini ziyaret ederken kendiliğinden gelme olasılığı korkunç bir varsayım olmaktan çıkıp neredeyse kesinliğe dönüşmüştü. Bu en hafif tabiriyle endişe verici bir düşünceydi.

Boşalmak üzereydi. Otuz dakika daha mastürbasyon yapsa da yapmasa da bu ses boşalma anlamına geliyordu.

Yakın. Karın kasları hazır bir şekilde sıkılaştı, siki zonkluyor, itaat etmeye can atıyordu. Bilinçaltındaki yeşil bir ışık sesle birlikte yanıyor, aşağıdaki makinede yanan yeşil ışığı yansıtıyordu, taşakları için bir tahliye uyarısı gibiydi, taşkın kapısı açılıyor ve tüm vücudu hazırlanıyordu. Elbette, bir an sonra, makinenin memesi başını emiyor, horozunu dokulu sınırlarıyla sarıyor, şaftından aşağı yuvarlanıyor ve o kadar sert emiyordu ki kontrol ondan koptu. Sırtını kamburlaştırdı ve tekrar inledi, krom kaplı başlığın boğazından aşağıya doğru patladı, nabız üstüne nabız attı, gevşeyene kadar her damlayı emdi.

Geçtiğimiz birkaç ay içinde bu makineyi becermek, başkalarını becermekten daha güvenilir bir şekilde tatmin edici hale gelmişti; bu alışkanlık, ilaçla işletilen mülkle ilgili ilk suskunluğunu aptalca gösteriyordu. Taşakları boştu, aleti mutluydu, son zamanlarda hatırlayabildiği en iyi uykuyu alıyordu ve hepsinden önemlisi, programını değiştirmesine gerek yoktu.

İlk başta, geri dönmekte tereddüt etmişti.

Biriyle tanışmak için çaba göstermelisin. Komşusu Lurielle'in sözleri tam bir hafta boyunca beyinde çınlamıştı.

Eski bekârlık ortağı olan komşu elf, bir yıldan uzun bir süre önce taşındığı andan itibaren hızlı bir arkadaş olmuştu. Lurielle acı bir ayrılığın hemen ardından Cambric Creek'e taşındığında o ve Veleena henüz ayrılmış, evliliklerini sona erdirmek ve mal varlıklarını bölüşmek için yasal sürece yeni başlamışlardı.

Evi, daha büyük türler için tasarlanmış iki konut alanından birinden inşa edilmişti. Ön kapısı daha geniş, tezgahı ile dolapları arasındaki aralık boynuzlarını hesaba katmak için daha derin, tüm rafları biraz daha yüksekti,

toynaklarının basıncını emen yaylı bir zemine sahipti. Yandaki ev onunkinin aynısıydı ama bu durum minyon, safir gözlü elfin taşınmasına engel olmamıştı.

Arkadaşlıkları için mükemmel bir zemindi - ikisinin de çift olma arzusu yoktu ve birlikte topluluk karnavallarına, pikniklere ve blok partilerine katılmışlar, aşka burun kıvrımışlar ve harika zaman geçirmişlerdi. Ta ki kız eve hiç ayrılmayan güneyli dev bir ork getirene kadar.

"Sana iş yerinden birini ayarlamamı ister misin?" diye sormuştu bir önceki hafta o gece, Khash ızgarayı hazırlarken cılız veranda masasının etrafında oturlurken şarap kadehini doldururken. Rourke arkadaşlık uygulamasındaki sıkıntılarından yakınmak gibi bir hata yapmış ve anında pişman olmuştu.

İri ork, somonları çevirirken sanki çıplak elleriyle sudan çıkardığı bir canavardan gelmiş gibi davranıyor, ızgaralı ocakta alevler parlayana kadar ısıyı artırıyor. Rourke'un masum somon bifteklerinin ona hiçbir şey yapmadığını ve böyle bir muameleyi hak etmediğini söylememek için kendini zor tutması gerekti.

"Kalplerini kırdığımda ne olacak? Ya da benim bir pislik olduğuma ve senin berbat bir muhakeme yeteneğine sahip olduğuna mı karar verirler? Profesyonel ilişkilerinizi bu şekilde riske atmak istemezsiniz."

"İşte gerçek bu, Bluebell. Hâlâ budama yapman gerekirken bahçene başkalarının kemiklerini gömmek istemezsin."

Rourke iç monologunun kendi onayı olmadan patlamasını engellemek için dudaklarını sert bir çizgiyle birbirine bastırdı. Khash, çoğu zaman anlamsız olan halk deyimleri ve metaforlarla dolu, şurup gibi bir güneyli büyücüsüydü. Bridgeton'da borsacılık yapıyordu ve

Her ne kadar kız arkadaşının banliyödeki evinde kendi evinden daha fazla zaman geçiriyor gibi görünse de, deniz kenarındaki yüksek apartmanlardan birinde oturuyordu. Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi ve Rourke gözlerini Lurielle'e dikti - iğneleyici, ukala Lurielle'e - ama Lurielle başını geriye eğmişti, sevgilisi kararmış somon bifteklerinin en tombulunu tabağına kaydırırken gözleri hayranlıkla parlıyordu.

"Oh, haklısın. Bahçemde başka kimsenin kemiklerine ihtiyacım yok."

İri ork dudaklarını ağzına bastırmak için ikiye eğildiğinde Rourke başka tarafa bakmış, o gece eve geldiğinde onları uyarmak yerine mutfağın ışığını kapalı tutmuş olmayı dilemişti.

"Ama yine de. Sana arkadaşlarımdan birini ayarlamamı istersen, ayarlarım. Senin için endişeleniyorum, biliyorsun. Çok fazla çalışıyorsun; bu sürdürülebilir değil. Biriyle tanışmak için çaba göstermelisin. Ya da en azından yeni bir hobi dene, yoga yap, iş dışında bir şeyler yap."

Biriyle tanışmak için çaba sarf ediyordu, tartışmak istemişti ama boşuna olduğunu bildiği için dilini tuttu ve sadece tamamen yorucu akşam yemeğini atlatmaya çalıştı. Ayrıca, hâlâ ne istediğini bilmiyordu.

Rourke o geceden sonra birkaç gün boyunca süt sağma çiftliğinden uzak durmuştu. O haftanın geri kalanını, kendisini geçen yılki başarılı randevularından herhangi biriyle hayal etmeye çalışarak geçirmişti - minyon elf komşusunun iri orkla didiştği gibi didişmek, birbirlerinin cümlelerini tamamlamak, her hikayeyi sadece onlar için önemli olan ortak bir anıyla geçiştirmek, rastgele, zararsız kelimelerle tetiklenen iç şakalar, akşam yemeğini ve içkileri bitirmenin en az dokuz saat sürmesi

ama yapamadı. Daha da önemlisi, bunu yapmak istemiyordu. Bu düşünce bile onu üşütüyordu.

Takılmak için tasarlanmış bir uygulama, silinen flört versiyonunun yerini aldı ve onun karakteristik olmayan kararsızlığıyla biraz daha uyumlu hale geldi. Aşk aramıyordu, bundan oldukça emindi ama azgındı. Çok geçmeden, genellikle otoparkta kucaklaşmayla sonlanan randevuların yerini seksle biten akşam yemeği randevuları aldı, ancak bunlar en iyi ihtimalle düzensizdi ve seks her zaman tatmin edici değildi, ki bu da kişinin kendi türü dışında biriyle çıkarken her zaman bir olasılıktı.

Süt sağma tesisinin, durmak bilmeyen meni arzına ek olarak topladıkları kanla ne yaptıkları konusu, Minoan Topluluğu'nun akşam yemeği toplandığı son seferde masada ortaya çıkan bir soruydu - her zaman zaman ayırmadığı üç ayda bir gerçekleşen bir olaydı, ama o ay gitmişti.

Bir boğa, "Kas kütlesi ve güç genlerini izole etmek için genetik testler yapıyor olabilirler," diye önerdi. Rourke bunun biraz iyimser olduğunu ve minotorların orklara kıyasla daha üstün olduğunu ima etmenin bir yolu olduğunu düşündü. *Khash gibi orklardan kesinlikle daha üstünlerdi.*

"Yeni ilaçlar geliştirebilmek için genetik yapımızda anormallikler arıyor olabilirler. Eğrinin önünde olacaklar ve biz de onlara bağımlı olacağız," diye öneride bulunan bir başkası, masanın geri kalanının mırıldanarak onayını aldı. *Bunun bir ilaç şirketi olduğunu düşünürsek, muhtemelen tam olarak yaptıkları şey bu.*

"Muhtemelen spermlerimizi döllenme kliniklerinde kullanıyorlar," diye homurdanan daha asık suratlı bir arkadaşı etrafındaki herkesin homurdanmasına neden oldu.

Menilerinin ana kullanım alanı bir sır değildi - insan erkekler aynı şekilde kalkamıyordu, onların dayanıklılığına sahip değildi, onlar kadar sertleşemiyor ya da sert kalamıyordu

ilaç şirketleri minotaurean menisindeki proteinleri nasıl sentezleyeceklerini bulmuşlardı. Küçük mavi haplar insan ereksiyonunu tetiklemeye ve bir parça boğa çeliği kazanmaya yardımcı oluyordu, milyar dolarlık bir endüstri onların sırtından inşa edilmişti. Tesisatlarını tıkayan da aynı proteindi, her yerde baş belasıydı ve *bunun* için de bir ürün geliştirilmişti. *Bütün bir ekonomi bizim spermimiz üzerine kurulu. Çiftliğe bir süreliğine ara vermek en iyisi.*

Sonra uygulamadaki kitsune ile eşleşti. Parlak gözlü ve tam anlamıyla gür kuyruklu - tam olarak beş tane - ve pis bir ağzı vardı. Ona sikine tam olarak ne yapmak istediğini, nasıl yenmek istediğini, onu halka açık bir yerde nasıl becermesini istediğini, uzun süredir tuttuğu fantezilerinden birini söylemişti ... ama birkaç hafta sonra, mesajlar nişanlandıkları her şeydi. Bridgeton'daki bir hastanede doktordu, en az onun kadar meşguldü ve iki hafta boyunca programlarını eşleştirmeye çalıştılar ve başarısız oldular, x-rated konuşmaları sadece bu kadar kaldı.

Planlar dördüncü kez iptal edildikten sonra Rourke'un işi bitmişti. Takılma uygulaması flört uygulamasının yolunu tuttu ve daha fazla bir şey indirmek yerine süt sağma çiftliğinin rezervasyon portalına geçti. Huysuzdu, azgındı ve bunların hiçbirini için sabırsızlanıyordu.

Çiftlikteki randevularını bu noktaya kaydırды ve haftada iki kez kırk beş dakika ayırdı. Haftada iki randevu sadece kendisi içindi, başka kimse için değil, rahatlatıcı ve zevkli. Kendisine ait olmayan ellerin yardımıyla boşalmak için çiftliği ziyaret etmek, haftada iki kez yapılan bir angaryadan ziyade, topluma geri vermek, cinsel dürtüsüne özlemini çektiği egzersizi yaptırmak gibi bir şey haline gelmişti. Randevu çarkına geri dönmek için hiçbir neden görmüyordu.

Aleti hortumdan çıktığında gevşek bir yangın hortumu gibi sallanıyordu, teknisyen arkasını dönmeden önce onu silerek temizledi, bu da tezgahı boşaltması ve mümkün olduğunca çabuk yeniden giyinmesi için bir işaretti.

Süt sağma asistanı, pantolonunun durduğu sandalyeye doğru topallayarak ilerlerken, sırtını odaya dönerek hızla yeniden giyinirken, "Tepeye kadar dolu," diye duyurdu. "Bu iyi bir ödeme olacak. Günün geri kalanında iyi eğlenceler!"

Yanıt olarak homurdandı, kapıyı açmaya başlamıştı bile. İyi bahşış verirdi ve asla çok fazla zamanlarını almazdı, toplama zeminini asla kirlletmezdi ve eğer memesi hazır değilse, aleti üflemeye hazır olduğunda onlara her zaman bir uyarı verirdi. Sohbet anlaşmanın bir parçası değildi.

Son bir ay içinde keşfettiğine göre, sağım bankına uzandığında yalnızlık endişesini bir kenara itmek kolaydı. Bu noktada rutini mükemmelleştirmişti - randevu saatinden birkaç dakika önce odaya girdiğinden emin oluyor, teknisyenler odaya girmeden önce soyunuyor ve tezgahın arkasında bekliyor, böylece onu görmemelerini sağlıyordu. Onlar tankı bağlarken pozisyonunu alıyor, gözlerini kapatıyor ve fantezilerinin onu ele geçirmesine izin veriyordu.

Birbiri ardına çıktığı kadınları, on yıldan uzun süredir görmediği üniversiteli kız arkadaşını, ona hâlâ sırılsıklam aşık olan eski karısını hayal ederdi. Biriyle çıkmaktan daha kolaydı; durmak için zorlayıcı bir neden bulamıyordu.

"Sadece imza atıyorum."

Resepsiyon görevlisi güneşli bir gülümsemeyle ona üzerinde imzası gereken bir form ve küçük, gök mavisi bir zarf bulunan bir pano uzattı. Resepsiyonda tanık olduğu diğer bazı boğaların aksine, parasını asla şahsen çekmemişti. Oradaki diğer her şey gibi, süreç de

Etkiliydi ama resepsiyon görevlisinin bir çek kesmesini gerektiriyordu, bu da onun için fazladan zaman, onun için fazladan bir imza, diğerkleri ona neden orada olduklarını hatırlatarak bakarken bankonun önünde geçirilen sonsuz anlar demektir. Banka hesabını bağlamak ve bu konuyu bir daha hiç düşünmemek çok daha kolaydı, böylece tüm süreç daha kısa sürüyordu.

"İyi günler!" dedi resepsiyon görevlisi neşeyle, adam arkasını dönerken, hızlıca ibranameyi imzaladı ve hazırladığı katlanmış parayı zarfın içine koydu.

Buranın hızı ve verimliliği, neredeyse süt sağma işleminin kendi doğası kadar takdir ettiği bir şeydi. *Gerçekten de sloganı değiştirmeliler. İçeri al, çıkar, gününe devam et.*

Tam da hatırladığı gibi, altında uzanıyordu - yastık gibi göğüsleri ve gür kıvrımları, yanaklarında vücuduna yayılan ve dudaklarının başını eğbildiği kadar takip ettiği çekici bir iz bırakan bir kızarıklık vardı. Gözleri kapalıydı ve koyu renk kirpikleri geniş gözlerinin altında bir gölge oluşturuyordu. Ağzı tam bir gül goncası gibi açıktı, adamın sikini içine her pompalayışında küçük zevk çığlıkları .

Altında, süt sağma teknisyeni sabit bir ritim tutturmuş, ona gözlerinin önünde cereyan eden tablonun çerçevesini veriyordu. Onu elden ele sabit bir hareketle çekiyorlardı, başının üzerinde yuvarlanıyorlardı ve kaygan avuç içleri bunu her yaptığında onu sarsıyorlardı. Taşaklarının giderek sıkılaştığını, vücuduna doğru çekildiğini hissediyor ve patlamasının yakın olduğunu biliyordu.

Eski karısını düşünmek ideal bir durum değildi, ama boşandığından beri düzenli bir seks partneri olmamıştı ve zihninde tutunacak çok az şey vardı. Onu bu şekilde, sabit ve sağlam bir şekilde becerdiğini hayal etmeye devam etti, onun zevkinin tanıdık, küçük sesleri hafızasına kazındı. Eğer bitiş çizgisini geçmesine yardımcı oluyor ve altında bir yabancı olduğu gerçeğini aklından çıkarıyorsa, Rourke bunun kimseye zarar vermediğini düşündü.

. . . Ta ki gözleri açılana kadar. Gözleri zevk ve şehvetle dolup taşmak yerine gerilmiş, onunkilerden uzaklaşmıştı. Ama bu onun gözlerindeki kızgınlık ve antipatiyi görmesini engellemedi. Kalçaları titredi, hareketleri durdu. Böyle olmaması gerekiyordu, diye kendisiyle tartışmaya çalıştı. *Bu* fantezi yumuşaktı, o pembe renkli ilk günlerden, sona doğru değil ... süt sağma makinesinin ağzı penis başının üzerine kapandı, beklenmedik hisle boğazından gırtlaktan bir çığlık koptu. Orgazm neredeyse acı vericiydi, zihnindeki istenmeyen izinsiz giriş, sadece birkaç dakika önce hissettiği zevki silip süpürüyordu ve taşaklarının memeye her darbesi sanki içini dışına çıkarıyormuş gibi hissettiriyordu.

O ve Veleena hiçbir zaman mantıklı olmamışlardı. İkisinin de pahalı zevkleri vardı ve mütevazı kökenlerinden uzakta yaşamayı özleyorlardı ama ortak noktaları burada bitiyordu. Başlangıçta bunun bir önemi yoktu çünkü Veleena onun gördüğü en parlak gözlere sahipti. Bu gözler onun nefesini kesiyordu ve o gülümsediğinde tüm dünya duruyordu. Kardeşi ve kuzeni ona bunun Hulder'ın baştan çıkarma büyüsü olduğunu söylemişti, belki de öyleydi ama o zamanlar bunun bir önemi yoktu ve o da bunu umursamamıştı.

Ayrılıkları sert olmamıştı ama pek dostane geçtiği de söylenemezdi. Birbirlerinden uzaklaşmışlardı, farklı şeyler, farklı hayatlar istiyorlardı, birlikte izleyeceklerini düşündüğü yol

En tahmin edilebilir ama yine de beklenmedik şekilde ve her biri farklı bir yön izlemişti. Adam onunla bir yıldan uzun bir süredir konuşmuyordu ki bu hiç de şaşırtıcı değildi çünkü sonunda birbirlerine yabancılaşmışlardı. Kadın Bridegton'daki evi, kediye ve tüm iyimserliğini korurken, adam işkolik eğilimleri, kendi işini kurma planları ve aynaya her baktığında içini burkan bir hatırlatıcı olarak burnundaki yüzükle evlilikten ayrılmıştı.

Rourke hiç vakit kaybetmeden pantolonunu topladı ve süt sağma tezgahıyla arasına olabildiğince mesafe koymak için hızla odadan çıktı, çıkış yapmak için masada zar zor durakladı. Bir süre buraya geri gelmemesi gerekiyordu. *Aletine biraz ara ver ve işine odaklan. Ne demiştin sen? İlmlilik mi? Sen lanet olası bir ikiyüzlüsün. Sıkıldıysan bir hobi edin.*

Süt sağma çiftliğinden kararlı adımlarla ayrıldı. Kafasının içindeki sesin haklı olduğuna karar verdi. Ne de olsa bu alışkanlığının sorunlu hale gelip gelmediğini ilk kez sorgulamıyordu. *Çalışanlar muhtemelen seni şu anda tanıyor, muhtemelen senin için bir isim var. İstedğin bu mu? Veleena hakkında hayaller kurmak sağlıklı değildi. Eski sevgilisini geri istemiyordu, piyasada nasıl bir ilişki olup olmadığını bilmiyordu ve tüm bunlar dikkatini dağıtıyordu.*

Rourke en iyi yaptığı şeyi yapmaya karar verdi. Tatilleri, doğum günlerini, hatta bir keresinde kendi sürpriz partisini bile iş uğruna kaçırmıştı. Kariyeri için hayatındaki her şeyi ikinci plana atmak o noktada ikinci doğasıydı ve süt sağma çiftliğini zamanının olmadığı bir şeye daha dönüştürmek zor olmayacaktı.

Bölüm 3

"W Fikrini değiştiren ne oldu?"

Yine onun arka bahçesinde oturuyorlardı, gökyüzü çoktan mürekkep rengini almıştı. Bunun gibi çok fazla gece olmayacaktı. Yaz azalıyordu ve Sonbahar'ın ıslak gürültüsü üzerlerine çökecekti. Yakında hava çok soğuyacak ve ızgaraları bulmak için avlularını kürekle kazacaklardı ama şimdilik dışarıda birlikte oturmanın tadını ıkarabiliyorlardı. Bu, bir zamanlar haftada birkaç kez yapılan bir etkinlikti, kadın ortak bekarlıklarından vazgeçmeden önce.

Lurielle başını kaldırıp adamın gözlerine baktı ve dikkatini tekrar salatasına vermeden önce uzun bir süre gözlerini ondan ayırmadı. İini çekti, kısa bacaklarını kaldırım taşlı terasın kenarından öteye uzattı, pembe boyalı ayak tırnakları çimenlere doğru kıvrılırken kayboldu. Erkek arkadaşının olmadığı nadir gecelerden biriydi ama hava ılımandı ve her ikisinin de kendi evlerinde yalnız oturmaları için fazla güzeldi. Arkadaşıyla sakin bir akşam geirmeyeli çok uzun zaman olmuştu. Böyle akşamları bu kadar özlemiş olması hiç hoşuna gitmiyordu.

"Yeterince uzun sürdü. Bunu aylardır bekliyordum."

Rourke hırıltılı bir tiksinti sesiyle homurdandı ve o da sırtarak çatalının ucuna kiraz domatesleri geçirdi. "O kadar tahmin edilebilir miyim?"

"Gerçekten . O geceden sonra bir şeyler söylemeni bekliyordum. İkiniz garaj kapımın üzerinde neredeyse sidik yarıştırdınız."

Rourke başını salladı. Garaj kapısı sıkışmıştı ve raylar üzerinde düzeltilmesi gerekiyordu, bu da ikisinin de *bir* eylem planı yapmasını gerektiren *bir* işti. Khash, Rourke'un açık ve *doğru* saldırı planını dinleyemeyecek kadar bu işin nasıl yapılması gerektiğini düşünmekle meşguldü.

"Yani evet, bunu bekliyordum."

"Peki, bir cevabın var mı? Fikrinizi değiştiren ne oldu?"

"Ben senin çalışanlarından biri değilim ve benden bir şey talep edemezsin," diye tersledi ve iç çekerek omuz silkmeden önce bir lokma daha salata yedi. "Neden olmasın ki? Başka ne yapmam gerekiyor?"

"Kendin üzerinde çalışmaya ne oldu?" diye karşılık verdi, daha önce sayısız kez kullandığı cümleyi tekrarlayarak. "Yeni hobiler denemek, bağımsız olmak, gnomca öğrenmek?"

"Şimdi orkça öğreniyorum. Bunları yapmayı bıraktığımı nereden çıkardın? Bir erkek arkadaşım olduğu anda birey olmayı bıraktım mı?"

"Tabii ki hayır." Adam kaşlarını çatı. *Onun* sözlerini çarpıtıyor, sanki elf beklentileri ve uzun süre birlikte olduktan sonra yalnız kalma arzusu hakkında atıp tutan oymuş gibi konuşuyordu. "Ama şu ana kadar beklemek istediğini söylemiştin -"

"Şey, sanırım fikrimi değiştirdim," diye karşı çıktı ateşli bir şekilde. "Neden şimdi değil? Ne yapsaydım, sonsuza kadar bekleseydim? Daha zayıf olana kadar bekleyecek miydim? Daha zengin? Daha iyi uyum sağlayana kadar? İki hafta önceki halimden daha mı iyi olacaktım? Haklısın, Rourke. Bir ilişkiye hazır olmadığımı, bekar kalmak istediğimi söyledim. Kendim üzerinde çalışmak istediğimi söyledim. Bir anlaşmayı bozmuşum gibi hissediyorsan özür dilerim. Ama ölene kadar her gün kendim üzerinde çalışmaya devam edebilirim; bu beni asla mükemmel yapmayacak. Beni sihirli bir şekilde başka birine dönüştürmeyecek."

"Elbette, mükemmel olmana gerek yok!" Kendini köşeye sıkışmış gibi hissetmekten alıkoyamadı, sanki tüm bu konuşma köşelerden *başka* bir şey değildi ve belki de öyleydi. *Koca ağzını kapalı tutmalı ve gecenin tadını çıkarmalıydın.*

Lurielle kesik kesik bir nefes alarak başını salladı. "Görünmez bir engeli atlayana kadar bir ilişkiye girmek için beklemek istediğimizi söylemek bizim gibi insanlar için anlamsız, Rourke. Yalnız kalmayı öğrenmesi gereken başka insanlar da var ama onlar biz değiliz. Yalnızlık bizim fabrika ayarımız. Ve bizim bu var olmayan hedefleri koymamız, kendimizi o fabrika ayarında tutmanın bir yoludur ve biz sadece kendi hayatlarımızda uyurgezerlik yapmaya devam ederiz. En azından ben böyle hissediyordum."

Bardağından bir yudum almadan önce sertçe nefes verdi. "Biliyor musun, her hafta farklı türlerden boktan insanlarla tanışıyorsun ve kaç tanesinin partner olduğuna bakıyorsun. Kaç tanesi evli. Ve evet, belki evlilikleri de kendileri kadar boktan ama mesele bu değil. Neden o boktan insan sevilecek kadar iyi de ben değilim? Neden şu anda mutlu olmayı hak etmiyorum? Benim *bu* versiyonum, bugün olduğum kişi. Neden o da herkes kadar sevgiyi hak etmiyor?"

Sesi arka bahçede dalgalandı ve yankısında açelyalarda cıvıldaayan kuşların sesinden başka bir şey kalmadı. Rourke en başta hiçbir şey söylememiş olmayı dilemekten başka ne diyeceğini bilmiyordu.

". . . Bunların hepsi terapistimin bana sorduğu çok güzel sorular," dedikten bir süre sonra titreyerek güldü. "Etrafta dolaşıp aşk aramak zorunda değilsin, seni koca götlü, ama kendini *mutlu* olmaya da kapatmamalısın. Ve belki de çift olmak seni mutlu etmeyecektir; bilmiyorum, ben senin annen değilim. Ama beni tüm bu farklı kadınlarla randevulara çıktığına ve tek biriyle bile anlaşılamadığına inandıramazsın. Bunun mümkün olmadığını biliyorum çünkü sen çok iyi bir erkeksin." Durakladı ve yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Tıpkı onun gibisin, biliyorsun. Sen ve Khash. birbirinizi çok kızdırıyorsunuz çünkü neredeyse aynı kişisiniz."

"Onu yanlış yola mı sürüklüyorum?!" Bu hakaret onun tüylerini diken diken etti ve öfkeyle bir kez daha homurdandı.

"Öyle," diye devam etti neşeyle. "Saçmalamayı kes; buraya geldiğinde zamanının yarısını dişlerini sıkarak geçirdiğini biliyorum. Bence seninle ilgili hoşlanmadığı şey kendisiyle ilgili hoşlanmadığı şey ve sen de tamamen aynısın. Aynaya bakan iki aptal, diğerinin varlığından rahatsız."

Kadın gülünce adam kekeleydi. "Bu şimdiye kadar duyduğum en büyük saçmalık ve ben saçmalıklar konusunda uzman sayılırım."

Lurielle gülmeye devam etti ve kendi aleyhine olmasına rağmen, bu sesi duymak onu hiç bu kadar rahatlatmamıştı.

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi? Evrende bir yerlerde benim bir versiyonum ve senin bir versiyonun var ve yanlarında huysuz, içine kapanık bir orkla birlikteler. Ve Diğer Ben bir sikle birlikte olmaz."

"Etrafta kapalı bir şekilde dolaşmıyorum," diye itiraz etti kaşlarını çatarak.

"Sen de etrafta aşk arayan biri gibi dolaşmıyorsun."

Yine homurdandı. "Gereken bu mu? Aşk aramaya gitmem mi gerekiyor? Tüm bu randevuların amacı da bu değil mi?"

"Evet, ama kendinizi küçültmek için bir şeyler yapıyor ya da söylüyorsunuz. Seni geri aramamalarını sağlıyorsun. Yakışıklısın, başarılısın... İstesen kapını çalmak için sıraya girmiş kadınlar olabilir. Ama ... mutluluğa kapalısın," dedi, muhtemelen terapide öğrendiği bir mantrayı tekrarlayan biri edasıyla. "Yani, tabii ki asla biriyle tanışmayacaksın. Demek istediğim, sen bir pisliksin, beni yanlış anlama. Ama sen bir avsın. Buna açık değilsin ve bu yüzden olmadı."

"İş beni o kadar meşgul ediyor ki -"

"Evet, işin hakkında her şeyi biliyorum. Senin için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Ve anlıyorum; şirketini kendin kurdun. Ve eğer senin için önemli olmasını *istediğin* tek şey buysa, bu senin hayatın. Ama bunu seçtiğinizi kabul edin."

"Bunun için zamanım yok -"

"Önemli şeyler için zaman ayırırız," diye tersledi mavi gözleri parlayarak. "Biriyle tanışmak senin için önemli olsaydı, zaman ayırırdın. Ama değil, o yüzden zaman ayırmıyorsun. Tekrar söylüyorum, bunda yanlış bir şey yok. Ama bunu kabullen."

Hiçbir şey söylemedi, cılız sandalyede daha da yığıldı. Khash'ın koca kıcının henüz sıkışmamış olması bir mucizeydi, acil servise gitmeleri gerekecekti ve orada sandalyeyi kaldırmak için hayatın çenelerini kullanmaları gerekecekti.

Şişkin yanaklarından kafesli ferforje demir. Yer değiştirdi. İ ekti. Tekrar yer değiştirdi. *Tanrılar kahretsın.*

Sokak panayırlarına götürebileceği, etrafta dolaşıp birbirlerinin seçtiği yiyecekleri tadabileceği, dondurmacıdan aldığı dev balonlu waffle'lı üç katlı dondurmayı paylaşabileceği biri olsun *istiyordu*. Ne istediğine dair gizemin belirsiz şekli, flört uygulamasında kimseye ifade edemediği şey, Lurielle'in karanlık bahçesinin üzerinde gümüşi bir bulut gibi asılı durarak önünde birleşiıyor gibiydi.

"Hızlı bir ilişkiye atlamak isteyen birini istemiyorum," dedi yavaşça. "Bu eşleşmelerin çoğu, tam olarak ne aradığımı bilmeye ihtiyaç duyuyor, sanki ilk randevuda içkilerimiz gelmeden önce üçüncü bir randevuya layık olup olmadığımı değerlendirmek zorundalarımış gibi. Ve ne istediklerini bilmelerini takdir ediyorum! Ama *benim* istediğim bu değil. Ben - ben birini tanımak için zaman ayırmak istiyorum. Zaten hızlı bir ilişki ve aceleye getirilmiş bir evlilik yaşıadım. Saçma sapan kafa oyunları için çok yaşıyıım ama yüzük alışverişine çıkmak için acele eden biriyle birlikte olmak istemiyorum. Hatalarımdan ders aldım."

Kadın haklıydı, diye düşündü, aylardır olmadığı kadar iyimser hissediyordu. Yalnızdı ve hayatında birinin olmasını özlediği için huysuzdu ama bunu değiştirmek için gerçekten hiçbir şey yapmıyordu. Hayatta uyurgezer gibi yürüyordu ve bir sokak panayırını daha kaçırmak istemiyordu. Süt sağma çiftliğinin samimiyetin yerine geçmesine izin vermiş, kendini savunmasız bırakma ihtiyacından kaçarken cinsel ihtiyaçlarını kolaylaştırmıştı. *Tanrılar kahretsın.*

"Yani tek yapmam gereken ne? Islık alarak dolaşmak mı? Boynuma bir işaret mi takayım? 'Pantolon zorunluluğunu destekliyorum ve ağırdan almayı kabul eden bir kız arkadaş istiyorum. Hepsi bu mu?"

Kız da ona kadınsı olmayan bir homurtu verdi, kahkahası yan yana bahçelerinin uzun genişliğinde çınladı. "Sanırım sadece doğru olanı içeri almalısın. Ve onu bulmadan önce büzüşmeye ve birkaç kurbağa öpmeye hazır ol."

"Öğle tatilindeyim."

Süt sağım teknisyeni onun sözleri karşısında tereddüt etti, sessizlik uzayınca arkasındaki maskeli çalışan söze girdi. "Bugün sizinle çalışan bir stajyerimiz var ama sizi temin ederim ki kısa sürede sizi kapıdan çıkaracağız."

Mükemmel, diye düşündü, bir çift kadın bankın altında kaybolurken gözlerini devirerek. Bir stajyer. *Önemli değil*. Çiftlik ziyaretlerine yeniden başlamıştı, haftada bir kez hafta sonu randevusu alıyordu. Minoan Topluluğu'ndaki bir ihtiyar onun bu ilgisizliğini eleştirmiş ve bunu en son akşam yemeğinde ona doğrudan söylemişti.

"Biliyor musun, en iyi ihtimalle sorumsuzca davrandığını söylemeye meyilliyim." Konuşmacı yaşlı bir boğaydı, Minoan Topluluğu başkanlarından biriydi ve Rourke haftalardır bir süt sağım tesisini ziyaret etmediğini itiraf ettiğinde ağarmış alnı kırışmıştı. "Sorumsuz ve -beni affet evlat- topluluğumuzun dile getirilmeyen kurallarına uyma konusunda ihmalkârsın. Bu, insanlar üzerinde tuttuğumuz bir şeydir. Kazanılan bu ekstra fonlar, bunu yapabilenlerimiz tarafından topluma geri verilen bir ondalıktır."

Ders hedefine ulaşmıştı. *Adam haklı. Gitmemek aptallık olur. Burada kazandığınız parayı 401k'nıza yatırmaya başlayın, hayır kurumuna daha fazla verin ve*

Bu sefer delir. Hayatınızdaki diğer her şeyin kontrolü sizde, bunun kontrolü de sizde olsun.

Çiftliğe yaptığı ziyaretler artık Cuma öğleden sonraki öğle tatiline sıkıştırılmıştı, programında ezbere bir girişti, her Çarşamba kuru temizlemesini veya Perşembe sabahları işe giderken çöpü kaldırıma koymaktan pek farklı değildi. Geri döndüğünde, uygulamanın çekiciliğinin büyük bir kısmını kaybettiğini gördü. Klinik bir ortamda önceden belirlenmiş bir fiziksel tepkiyi ortaya çıkarmak için anatomisini manipüle eden, bankın altındaki bir yabancıydı. İdrar örneği vermesinin istenmesinden pek de farklı olmadığına karar vermişti. Seksi bir kenara bırakın, cinsel bile sayılmazdı. *Gir, çık, gününe devam et.*

Lurielle'in sözlerini ciddiye almıştı ama uygulamayı yeniden indirmemişti. *Sadece mutluluğa açık ol demişti ama ben mutluluğun peşinden koşmaktan yoruldum.* Bunun yerine Rourke, Cambric Creek'in ilginç kendine has özelliklerini yeniden keşfetmeyi kendine görev edinmişti. Cumartesi sabahı düzenlenen Maker's Mart, zanaatkârlar ve zanaatkârlar mallarını satarken topluluk yönetim kurulunun yolu kapatması için bir başka fırsat haline gelmişti. Yepyeni bir fırıncı keşfetmiş ve ofis için üçlü çikolatalı ganaj keklerinden birini sipariş etmişti. Leorna dilimini yudum yudum yemiş, eve götürmek için bir dilim daha kesmiş ve ardından diyetini bozmadan önce pastayı binadan çıkarması için ona yalvarmıştı. Pastanın geri kalanını eve götürüp bir hafta boyunca bitirmekten ve Ava Esben'in Pasta Kutusu'nun numarasını telefonuna kaydetmekten şikayetçi olmamıştı.

Black Sheep Beanery'de Perşembe akşamları canlı müzik yapıldığını ve Man-O-War'da Pazartesi günleri rastgele bilgi yarışmaları düzenlendiğini öğrenmişti; onu evden dışarı çıkmaya zorlayan, komşularıyla gerçekten konuşmaya iten, açık olmaya zorlayan küçük şeyler. Kalbini hoplatan kimseyle tanışmamıştı,

Damarlarında şimşekler çaktıran biri değildi ama eğleniyordu, öyle sanıyordu.

Her şey iyi güzeldi ama şimdi toparlanması gereken bir iş seyahati vardı, ayakta süt sağma randevusu ise günün gündemindeki göstermelik bir işti.

Ergonomik yastık. Kulaklık. Muhtemelen o ağız koruyucu; yine dişlerinizi gıcırdatıyorsunuz. Sirtınız için kesinlikle bir kutu ejderha nefesi merhemi. Belki bir kutu bezelye püresi, sadece bu zayıf geriatrik şeyi tamamlamak için.

Karın kasları aniden kasıldı, anatomisinin en hassas kısmına beklenmedik şekilde girilmesi ayak parmaklarının kıvrılmasına neden oldu. Sünnet derisinde bir şey hissettiğinde ağzı açık kaldı, ince deri zarının içinde onu soluk soluğa bırakan gıcıklayıcı bir kıvrılma oldu.

Altında, sağım teknisyeninin sesi yukarı doğru süzülüyordu. "Çok fazla basınç uyguluyorsam lütfen bana bildirin. Ya da ... ya da yeterli basınç uygulamadığımı. Sadece, um, sadece bana bildirin."

Stajyer, diye düşündü. Sesi tereddütlüydü, sanki müşteriye ilk kez hitap ediyormuş gibi kararsızdı ve Rourke öyle olduğunu varsaydı. Burnundan yavaş bir nefes çekerek hiçbir şey söylemedi. Gözlerini kapattı, bavul listesine yeniden odaklanmaya kararlıydı ki bu tekrar oldu. Çenesi menteşeliymiş gibi açıldı, küçük bir insan parmağının sünnet derisinin gevşek büzgüsüne bastırması gözlerinin geri dönmesine neden oldu.

Parmağı niyetli bir şekilde hareket etti, tırnağının ucu hâlâ koruyucu kılıfının içinde olan penis başının kabarık kenarı boyunca ilerledi ve karın kasları tekrar zıpladı. Boğazından bir inilti çıktı, aylardır bir süt sağma sırasında çıkardığı ilk zevk sesiydi, aşağıdaki istilacı parmaklar sünnet derisini geri çekti, shaftının etrafını sıkı bir halkayla sıkmadan önce ucuna sürdü. Uzunluğunu yukarı itti, kayganlaştırıcıyla kapladı

Yapacağı işin tamamlanması için gerekliydi. Ama Rourke bunun için sikinin köküne bastırması, kasıklarındaki gizli ampulü uyarması ve bir kez daha zevkle homurdanmasını sağlaması gerekmediğinden emindi.

Sonunda onu okşamaya başladığında, sanki onu sağım tezgahındaki deliğin içinden çekip çıkaracakmış gibi hissetti. Teknisyenin tutuşu sert ama istikrarlı ve akıcıydı, penis başının üzerinde tam doğru şekilde sürtünüyor, sanki bir haritayla donanmış gibi en hassas noktalarını yakalıyordu. Kısmen kapalı yumruğunun sikinin başının üzerinde çıkardığı kaygan gıcırta, lezzetli ve dağınık bir sikiş gibi ses çıkarıyordu ve kalçaları neredeyse o farkına varmadan kasılmaya başladı.

Bu, normalde başlığın uygulandığı noktaydı. Bir kez itmeye, tezgâha yaslanmaya başladı, makinenin vınlama sesi taşaklarını beklenti içinde sıkıyordu ... ama beklediği vızıltı hiç gelmedi. En azından birkaç uzun an boyunca. Bunun yerine, teknisyenin sıkı kavrayışıyla tezgâha doğru itmeye devam etti, makinenin tanıdık sesi canlanmadan önce bir zevk homurtusu daha çıkardı. Meme shaftından aşağıya doğru çalışacak, gerisini makinenin hidrolik kolu yapacaktı, alışık olduğu şey ... ama bu özel sağımla ilgili hiçbir şeyin tipik olmadığını fark etti.

Kızın elleri taşaklarını kavradı, sıktı, yuvarladı, bir kez daha sevdiği gerginliği verdi, sanki onun sapkınlıklarının ve fantezilerinin bir listesi ve erojen bölgelerinin ayrıntılı bir çizelgesiyle silahlanmış gibi. Kadın testis torbasını çekip taşaklarını gevşek keselerinden ayırırken inledi, elleri bir an için onu terk etti - sadece meyve toplar gibi testislerini yeniden sıkmak için ve sonra her şey bitti.

Kontrolünü kaybettiğinde inledi, boşalırken kasları gerildi, makinenin içine ilk fişkırması neredeyse acı vericiydi. Kız hâlâ onu kavrıyordu. Elleri hâlâ taşaklarını avuçluyor, adamın memeden aşağı fişkırmak şekliyle aynı anda nabzını attırıyordu. Bu, onun nasıl zonkladığını hissedebildiği, onun geldiğini *hissettiği* ve yine de bırakmadığı, bankta kemiksiz kalırken fantezileri kartındaki teşhirci sapkınlığı işaretlediği anlamına geliyordu.

Kendini bitkin ve boş hissediyordu, siki serbest kaldığında başını yastıklı döşemeden zar zor kaldırılabiliyordu ama kızın onunla işi *hâlâ* bitmemişti. Rourke, sönmüş uzantısını kaldırıp sünnet derisini bir kez daha nazikçe gevşeterek döl bulaşmış başını temizlerken ürperdi ve bunun nazik samimiyeti neredeyse midesini bulandırıyor. Testis torbasını bir kez daha yumuşakça sıktı ve sonra kalkması gerekiyordu, aceleyle yeniden giyinmesi, bu odadan olabildiğince çabuk kaçması gerekiyordu, ama o gün kendini beceriksiz ve kaybolmuş hissetti, başı sisliydi, boynuzlarının ağırlığı boynunun taşıyamayacağı kadar büyükmüş gibi omuzlarında sallanıyordu.

Rourke giyindiğini zar zor , resepsiyon görevlisinin masasına açılan kapıya ulaşana kadar koridorda ayaklarını sürüyerek ilerledi. Çıkış yapmak için kaldırdığı kolu bir ton ağırlığındaydı ve cüzdanından gevrek bir yüz dolarlık banknot çıkardı. Normalde bahşış verdiğinden çok daha fazlaydı ama yine de daha önce süt sağım bankında başına hiç böyle bir şey gelmemişti. Hatırlayabildiği kadarıyla ilk kez, süt sağımı sırasında tamamen hazır olduğunu fark etti - bir zamanlar haftada birkaç kez olduğu gibi gözlerinin önünde oynayan yedek fanteziler yoktu, tesiste geçirdiği zamanı mümkün olduğunca faydalı bir şekilde hesaba katmaya çalışarak şimdi sık sık düşündüğü zorunlu çalışma senaryoları yoktu.

Vücutundan ve o teknolojinin küçük ellerinden başka hiçbir şey yoktu, aralarında sadece en ince bariyer vardı ve dünyanın geri kalanı düşüyordu.

uzakta. O gece tavana bakıp kendini uyumaya zorlarken, randevuyu aklından çıkaramıyor, ne olduğundan emin olamıyor ve tekrar olmasını istediğinden emin oluyordu.

OceanofPDF.com

Çekilmez Bir Köstebek

OceanofPDF.com

Bölüm 4

"N O, onları oraya koyma, hadi. . doğru, ama yerimiz olacağını sanmıyorum. Zırhın kesinlikle kendine ait bir odaya ihtiyacı olacak. Ben

mermer kaideler için talepte bulundum bile. Bence yapmamalıyız... mhm, ne dediğinizi anlıyorum... biliyor musunuz, sorun değil. Şuraya koyun, gerisi gelince hallederiz. Ama önce kemikler gelirse, kimsenin onlara dokunmasını istemiyorum, anladın mı? Martens'e pençelerini kafataslarımdan uzak tutmasını söyle."

Tek taraflı telefon konuşması bekleme odasındaki ortam müziğinin önüne geçmişti. Rourke'un karşısındaki sandalyede oturan minotor, oryantasyon gecesindeki fildişi boğa, buruşuk akademisyendi. O anda da daha az buruşuk değildi ve iskeletlerin satın alınmasını tartışmanın çoğu insan için ortalama bir sohbet konusu olmadığı gerçeğinden habersiz görünüyordu. Rourke'un ve kanepenin diğer ucundaki boğanın bakışlarından rahatsız olmamış ve tamamen habersizdi.

Rourke onu tanımadı. Bu kendi başına olağandışı bir durum değildi - bölgede çok sayıda minotor vardı ve o da sosyal bir kelebek değildi ... ama yine de. Herkes bir başkasını tanıyan birini tanırdı ama bu boğa en azından bununla övünecek gibi görünmüyordu. Oryantasyon gecesindeki kaba tavrı ve kavgacılığı, hatta şu anda oturuş şekli bile - gözlerini telefon ekranına dikmiş mesajlarını karıştırıyordu, ama bilinçli bir şekilde, sanki kendini sıkıca sarmış, dikkatini bekleme odasındaki arkadaşlarından kasıtlı olarak uzaklaştırıyormuş gibi, sadece zaman geçirmek yerine.

İnsanları çabucak okuyabilecek kadar uzun süre satış işinde çalışmıştı ve bu minotor ona bir yabancı gibi geldi. *Ama bu kültüre, bu topluluğa saygı duyduğu belliydi... Ama o bu topluluğun bir parçası değildi. Bölgede yeni belki. Sosyal becerileri zayıf ve nasıl dahil olacağını bilmiyor.* Kanepenin diğer tarafındaki gri suratlı minotor, numarası söylendiğinde toynaklarını itti ve Rourke kapı kapanıp onu fildişi komşusuyla yalnız bırakana kadar bekledi.

"Peki, sizin hikayeniz nedir profesör?"

Diğer minotor başını kaldırdı ve orada başka kimsenin olmadığını ve söz konusu profesörün *kendisi* olduğunu anlayınca kara gözleri hafifçe büyüdü.

"Özür dilerim," diye devam etti Rourke, alıştırılmış, sakın bir sırtıyla ellerini yatıştırıcı bir şekilde kaldırarak. 'Önce buzları eritmek' de benzer şekilde uzun zaman önce ustalaştığı bir kavramdı. Bu akranı hakkındaki varsayımlarının doğru olduğundan emindi ve biraz da sempati duyuyordu - ne de olsa o da bir zamanlar, hayatının en savunmasız olduğu bir döneminde bu sıkı sıkıya bağlı topluluğa yeni katılmıştı.

Çok türlü yaşama alışkın olmayan biri için Cambric Creek tam bir akıl tutulmasıydı. İnsanlar neredeyse gidilen her yerde baskın türdü. Diğer türlerin çoğu gruplar halinde yerleşme eğilimindeydi. Hiçbir zaman tam olarak bu şekilde başlamadı, ancak bir veya iki nagas bir mahalleye taşınırsa, iki veya üç tane daha takip ederdi ve bu, tüm alan bir nag belediyesi olarak bilinene kadar devam ederdi. Kendisi de bu şekilde büyümüştü - diğer minotorlarla çevrili, güvenlik ve gereklilik için iki insan kasabası arasına sıkıştırılmış bir boğa yerleşimi.

Cambric Creek farklıydı. Kasaba, insanların her yerde yaptığı gibi, biri diğerlerinin önüne geçmeden farklı türleri kendine çekmeyi bir şekilde başarmıştı ve buna alışmak biraz zaman alıyordu. Taşındıktan sonraki ilk altı ay boyunca evden çıkmasının tek nedeni Lurielle ile hızlı arkadaş olmaktı, bu yüzden zor durumda olan bir boğa kardeşine el uzatmaya fazlasıyla istekliydi. *Ya da belki sadece bir pisliktir. Bunu öğrenmenin tek yolu var.* Her halükarda, randevusu nedeniyle hissettiği gerginlikten uzaklaşmak için iyi bir fırsattı. "Eminim *Doktor* Profesör'dür, değil mi?"

"Aslında öyle." Fildişi boğa oflayıp puflayarak sandalyesinde doğruldu ve Rourke sırtıttı. "Profesör kısmı doğru olmasa da. En azından artık değil."

Rourke kıkırdadı, doğru varsayımından dolayı kendini beğenmişti. "Biliyordum. Şehirde yeni misin?"

Diğer minotor başını salladı. "İki aydır buradayım, bir iş için buraya taşındım. Profesörü geride bıraktım."

"Görünüşünden bunu asla anlayamazsın. Eğer bana sınavdan yeni çıktığını ve öğleden sonra bir şeyler içmek için uğramaya karar verdiğini söyleseydin, buna inanırdım. Ama sen kemik ticareti yapıyorsun, değil mi?" Rourke alaycı tonuna engel olamadı ve diğer boğa homurdandığında tekrar sırtıttı.

"Kulağa çok haince geliyor. Aslında ben özel bir müzede çalışıyorum. Bel'taire Adaları'nın suda yaşayan bataklık sakinleri hakkında bir sergi açıyoruz ve bu sergi onların cenaze törenlerini de içeriyor."

"Ve bu kemik işleme anlamına mı geliyor?"

Diğer boğa başını salladı. "Yeni iş arkadaşlarımdan bazıları daha önce sadece galeri ortamlarında çalıştı, bu yüzden koleksiyonun gerçek etkilerini değil, sadece mekânı düzenlemenin lojistiğini görme eğilimindeler. Çok fazla hareketli parça var ve ... şey, bu tür şeylerde duygular yükselebilir. Küratörlüğünü yaptığınız eserin kaderinin ne olacağını asla bilemezsiniz."

"Nasıl yani?" Rourke gerçek bir ilgiyle başını eğerek sordu. Çocukken dinozor müzesine gitmeyi çok severdi ve bölgedeki müzelerden birinin yakında Minos Prensi'nin ilk gelinlerinin, yani diğerlerinin hepsinin soyundan geldiği ilk minotorun kökenleri hakkında bir sergi açacağını okumuştı. İlgisini çekmişti ama galeriyi tek başına ziyaret etmek için işten bir gün izin alacak kadar değil. *İşte bu noktada Lurielle sana içine kapanman ve işinin arkasına saklanman konusunda ders veriyor olacaktı.*

Fildişi komşusu tek omzuyla omuz silkerek kıpırdandı.

"İşin içine ne zaman kalıntılar girse, bu her zaman biraz tedirgin edici bir durumdur. Açıkçası, eğitim açısından sağladığı faydaların eşi benzeri yok. Anlamlı arkeolojik araştırmalar olmadan çeşitli antik kültürler hakkında bildiklerimizi bilemezdik ve bu da kalıntıları incelemeyi içeriyor. Ben de bu işe kazı alanlarında başladım. Sergi planlarınızın ne olduğu önemli değil; günün sonunda, o kemiklerin bir zamanlar yaşayan, nefes alan bir varlık olduğunu, komşularınızdan birinden farklı olmadığını unutmayın. İşlerin saygılı bir şekilde ele alındığından emin olmak için büyük bir özen gösterilmelidir. Dediğim gibi, bazı meslektaşlarımdan hiç çalışmamış dışında bir hava-

şartlandırılmış galeri. Bu onların suçu değil ama perspektif eksikliği olabiliyor. Bir koleksiyon anlatısı üzerinde ne kadar çalıştığınızın bir önemi yok; eğer bir geri gönderme talebi varsa, işte o kadar. İşiniz bitmiştir. Ve olması *gereken de* budur. Ancak bu hassas bir danstır ve koleksiyonları kataloglardan sipariş etmeye alışmış birine bunu açıklamaya çalışmak ...
."

"Buralardaki müzelerden birinde Minos sergisi var," diye araya girdi Rourke, sergide minotor kemikleri olup olmadığını merak ederek. "Ya da yakında olacak; henüz açık mı bilmiyorum. Yani atalarımızdan birinin kafatasına sahiplerse, o zaman -"

Fildişi boğa kararlı bir şekilde, "O zaman bu kalıntıların halkımıza iade edilmesini ve hayattayken mahrum bırakılmış olabilecekleri saygınlığın kendilerine verilmesini sağlamak için şahsen öncülük ederdim," dedi. "Ve bu özel koleksiyonun küratörlüğünü yapan kişi benim, yani bu bir şey söylüyor."

Başka bir minotor alana girerken kapı açıldı. Rourke telefonunun ekranına baktı ve randevusunun muhtemelen programın gerisinde kaldığını fark etti. *Belki burada bile değildir. Aptal gibi bir talepte bulunuyorsun ve sünnet derinin sikine bağlı olduğunu anlamayan o teknisyene takılıp kalacaksın. Ona bir şeker ambalajı gibi davranacaklar ve siz de boşu boşuna istekleri sormanın utancını yaşayacaksınız.*

Fildişi boğa öne doğru eğilerek ciddiyetle sordu: "Demek siz ve eşiniz bir süredir burada yaşıyorsunuz?" "Ve mahalleden memnun musunuz?"

Rourke gözlerini kırıştırdı. Konuşmayı tekrar anlaması birkaç vuruş sürdü, utanç verici bir sıcaklık boğazına kadar yükseldi. Bu varsayım ilk kez yapılmıyordu ve yüzük burnunda kaldığı sürece bunun son olmayacağını da biliyordu.

"Aslında karım yok. Boşandım. İki yıl oldu. Sadece yüzüğü henüz çıkarttırmadım. Ama buradaki komşuluklar harika." Diğer minotorun kendisinden o kadar da genç ilk kez fark etti. "Sanırım bir neden soruyorsun? Bu arada ben Rourke."

Elini alçak masaya doğru uzatırken diğer minotorun yüzündeki şaşkın ifadeyi fark etmemeye çalıştı; fildişi boğa bir süre sonra öne doğru eğilerek elini kendi eliyle karşıladı.

"Madoc. Evet, sanırım öyle. Nişanlım ve ben şu anda kiralık bir evdeyiz; o yeni . Eninde sonunda satın almayı düşünüyoruz... Zaten bu yüzden buradayım."

Yüzünü buruşturdu ve Rourke kıkırdadı. Minotaurealı eşler durumu bilirdi, özellikle de kendileri de bu toplumda büyümüşlerse. Ne de olsa bir sır ancak bu kadar uzun süre saklanabilirdi - pasif bir ikinci geliri uzun süre saklamak zordur. Ancak burası, daha önce gittiği diğer süt sağma yerlerine hiç benzemiyordu.

"Boğa gibi mi? Burada ne yaptıklarını biliyor mu?"

Madoc başını salladı. "Öyle. Ve evet, öyle. Ama ilk başta ikimiz de aynı fikirde değildik. Bridgeton'da bir iş buldu, ben de oraya birkaç kez gittim. Ayrıca, bir sonraki kasabada da bir tane olduğunu duydum."

"Starling Heights'ta var. Ama sen buradasın."

Diğer boğa kederli bir nefes verdi. "Evet, buradayım. Bu konuyu konuştuk ve ... yakında evleniyoruz ve ikimizin de büyük aileleri ve bir sürü iş arkadaşı var. Büyük bir parti olacak ve insanları kesmeye başlamak istemiyoruz. Düğün masraflarını mümkün olan en kısa sürede ödememek aptalca görünüyor. Bu şekilde, şimdi bir ev için peşinat ödemeye devam ediyoruz ve düğün bittikten sonra burası ev için para biriktirmemize yardımcı olabilir.

halledildi. Neden şehir dışına taşınmanın daha ucuz olacağını düşündüm bilmiyorum."

"Burada her şey pahalı," diye araya girdi onlara katılan benekli boğa. "Burası iyi okulları olan iyi bir şehir ama her şey için para ödeyeceksin kardeşim."

Minotor Madoc şiddetle başını salladı. "Evet, bunu öğreniyoruz. Burası bölgedeki diğer yerlerden daha iyi para ödüyor, yani durum bu. Bu benim sadece ikinci randevum."

Rouke tekrar ısındı. *İkinci randevusu!* Oryantasyon aylar önceydi. *Bu sadece ikinci seferiydi ve şimdiden bir bağımlılık geliştirmiş ve bırakmıştın.* O anda numarası arandı ve midesi sinirden kasıldı. *Kirli işlerden bahsedersen Daedelus ortaya çıkar. İşte bu kadar.*

Kanepeden kalkıp cüzdanından kartvizitlerinden birini çıkarırken, "Şehirde yeni olduğunuza göre Minoan Topluluğu'na katılmalısınız, eğer henüz üye değilseniz," dedi. "Buradaki bölüm ayda bir toplanıyor. Sosyal bir grup olduğu kadar profesyonel ağ oluşturma amaçlı da. İşte kartım. Bana bir mesaj atın, size bilgileri göndereyim."

İşte, dedi kendi kendine. İşte bugünlük iyiliğin. Bu, bundan sonra olacakları telafi eder. Son randevusundan sonraki birkaç günü dikkati dağınık ve azgın bir halde geçirmiş, azgınlığı yüzünden kendine kızmış ve bunun sonucunda dikkati daha da dağılmıştı. Çarşamba sabahı Morning Glory süt sağma çiftliğine uğradı, ilk oryantasyondan bu yana çiftlikte aldığı randevu saatlerinin tamamen dışındaydı. *Belki de tamamen farklı bir personeldir ve sizi tanımayacaklardır bile. Belki de gün boyu gelip giden minotorlar gördükleri ve hepiniz birbirine karıştığınız için sizi ilk etapta tanımıyorlardır bile.*

O gün kendini kapıdan resepsiyona doğru yürümeye zorlamış ve duraksayarak belirli bir teknisyen için talepte bulunmanın mümkün olup olmadığını sormuştu. Sorusunu yoğun programına ve aldığı son randevunun verimliliğine çalışarak kelimelerine takıldı. Birkaç dakika sonra utanç içinde dışarı çıktı, başını eğip aceleyle otoparka doğru ilerlerken kuyruğu neredeyse bacaklarının arasına kıvrılmıştı.

Resepsiyon görevlisi ona gülümseyerek tek yapması gerekenin, uygulamada randevusunu alırken gelişmiş seçeneklere dokunmak olduğunu söyledi. Oradan, aradığı ek soruları bulabilecekti.

Rourke o oğleden sonra ofisine döner dönmez tam olarak bunu yapmıştı ve ne kadar kolay olduğu için utançtan yanıyordu. Son üç randevusundaki herhangi bir teknisyeni talep edebilir ya da tam tersine, son üç randevusuna geri dönüp teknisyen numarasının yanına bir X işareti ekleyebilirdi. Bunu şeker ambalajlı süt sağma asistanı için de yapmayı düşündü ama bunu yaptığından haberdar olabileceklerinden endişelendi ve bu zahmete değmeyeceğine karar verdi. Rourke, son teknisyenini talep edebilmenin yanı sıra, onun özel önlükler giymesini de talep edebileceğini gördü. Ne fark eder ki? Onları sadece iki saniye falan görüyorsun!

şimdi gerçek an gelmişti ve kendini zafer çukuru yerine idam sehpasına yürüyormuş gibi hissediyordu. O geldiğinde kadın odada değildi. Bu iyi bir şeydi. Nefes alış verişini kontrol etmek ve kendini toparlamak için birkaç dakika ayırabilirdi.

Kızın küçük, minyon elleri, kısa parmakları vardı ve genç bir kızdan biraz daha fazlası olabileceğini düşünerek paniğe kapıldı. Bu iş için nerede eleman aradıklarını bilmiyorsun. Üniversite kampüsüne gidiyor olabilirler; kahve dükkânına 25 dolarlık bir hediye çeki teklif etmek işe başlama bonusu olabilir.

Bu düşünce onu kıvrandırdı. *Kan almaktan bir farkı yok. İdrar örneği için bardağı sana kimin verdiğini umursamazdın, değil mi?* O umursamazdı ama bu farklıydı, diye karar verdi Rourke.

Bir önceki hafta yaptığı gibi, yetişkin hayatına yeni başlayan birinin onu şaşı yapacak kadar sert boşalmasını sağladığını bilmek istemiyordu. *Yeterlilik sınavlarına daha yeni girmiş birinin ameliyat yaptığını da bilmek istemezdi.* Şeker paketinin kaç yıllık olduğu umurunda değildi. Başka bir şehirde yeni bir tesis açmak için bu tesisten ayrılacağını heyecanla söyleyen teknisyenin yaşı ya da geçmişi de umurunda değildi. Onlar yetişkindi, işverenleri tarafından onaylanmışlardı, bu onun programındaki rutin bir duraktı ve bu onun için yeterliydi. Ancak *bu* süt sağım teknisyeni ...

Önceki randevunun tek seferlik bir şans olup olmadığını görmek istedi. Eğer öyleyse, bir daha asla özel bir istekte bulunmasına gerek kalmayacaktı. Ama aynı şeyi yaparsa - sanki özel talimat almış gibi sikini okşar, taşaklarını sıkar ve minik parmaklarından birini sünnet derisinin içine sokarsa - gözlerini bu şekilde geriye yuvarlayanın bir genç kız olmadığını bilmek istiyordu.

Alt kattaki kapı nihayet gıcırdayarak açıldığında karşı duvara bakıyordu, pantolonunun düğmelerini çözerken kalbi göğsünde sıkışıyordu.

"Bugün nasılsın?" *İşte. Tamamen uygun. İyi huylu küçük bir konuşma.* Dönerken sertçe yutkundu ve beklenmedik bir şekilde kızın gözleriyle karşılaştı. Ay gibi parlak, kocaman kara gözler. İri geyik gözlerine bayılırdı ve her zaman da öyle olmuştu. Kız minyon, hafif armut biçimli, çekici kıvrımlara sahipti ve açıkça insandı. Ya da en azından insansı, onu başka bir şeyden ayıran belirgin bir kokusu yoktu. Lavanta rengi önlük ve maske giyiyordu.

Yüzünün alt kısmını kapatan bir ameliyat başlığı ve sırtından aşağı dökülen kıvrıkcık siyah saçlardan oluşan bir at kuyruğu. Cevap verirken sesi tereddütlüydü, odaya doğru ilerliyordu.

"Ben iyiyim. Seni tekrar görmek güzel."

Onu hatırladığı için sevindiğini itiraf etmek aptalcaydı ama bu göğsünde bir balonun şişip ciğerlerini tıkamasına engel olmadı. *Bu çok onursuzca. Muhtemelen onun babası olacak yaştasın.* Değildi, pek sayılmazdı. Bunu açıkça görebiliyordu. Teknisyen çocuk değildi ve aralarında yaklaşık on yaş olabileceğini düşündü, ama özellikle insanlar için yaş tahmininde hiçbir zaman çok iyi olmamıştı ve bunu şansa bırakmak istemedi.

"Aslında," diye devam etti, onun oturması gereken bankın altına eğilerek, "sanırım yeterince iyiyim." Adamın görüş alanından tamamen kaybolmuştu. *Ve işte bu kadar.*

Yavaşça soyundu ve onun kederli hikâyesini dinledi, görünüşe göre dosyasıyla başlayan bir dizi talihsizlik. "Yani bu beni tüm kötü şansının kaynağı mı yapıyor?" Çoktan bankın üzerine oturmuş olması gerekiyordu ve teknisyen onu şu anda yerinde oyaladığı gibi bekletmiş olsaydı çoktan sabırsızlıktan dişlerini gıcırdatıyor olurdu, ama henüz bankın yanına yaklaşmayı kendine yediremiyordu.

Sesi küçük bir kuşun cıvıltısı gibiydi, bu da ikilemine yardımcı olmuyordu. Onun geniş gözlü bir üniversite öğrencisi olmadığını bilmeden oturamazdı. Eğer öyleyse asla boşalamazdı ve şu anki haliyle bilmeden de boşalamazdı. En azından kendi kendine böyle söylüyordu. Aleti aynı notu almamıştı ve hevesle hazır olda duruyor, o konuştukça sallanıyordu.

"O zaman başlasak iyi olur, böylece son randevuna geç kalmazsın," diye hafifçe takıldı, sonunda kendini bankın üzerine oturmaya zorladı. "Bir dahaki sefere rahatsızlıklarımı günün ilerleyen saatlerine denk getirmeye çalışacağım." Kendini açıklığa sığdırması, banka yaslanarak rahatlaması ve altında olup bitenlere odaklanmak yerine ikinci çeyrek faturalandırmasını, ölümcül derecede sıkıcı ve ciddi bir şeyi düşünmesi gerekiyordu. "Hâlâ okulda mısın?"

Kendini durduramadan kelimeler ağzından çıkmıştı. *Ağzını açtı, toynağını soktu.* Sessizlik odanın içinde titreşiyor gibiydi ve sorduğu sorunun uygunsuzluğu yüzünden onu ihbar ederek çekip gidecek mi diye merak etti. *Neyin var senin? Neden bu kadar önemli?!*

"Değilim." Sesi daha yavaştı ve oradaki tereddütü duydu. "Yüksek lisansımı bir yıl önce bitirdim. Şu anda kendi alanımda faturalarımı gerçekten ödeyecek bir iş bekliyorum."

Bu haber karşısında ereksiyonu sarsıldı. Omuzlarının nasıl çöktüğünü görmediği için minnettar olan kızın rahatlama sesini duyduğundan emindi. *Şükürler olsun, o gerçek bir yetişkin.*

"Şu anda dışarıda olmak çok zor," diye mırıldandı kendini avuçlayarak. O zamana kadar dokunulmak için yanıp tutuşuyordu ve kendini okşarken sikinin ucundan fişkıran pre-cum damlasına şaşırmamıştı. O anda dokunulmasını istemediği için penisinin *kendisinden* uzaklaştığından emindi. *Biliyorum, biliyorum.* "Giriş seviyesi eskisi gibi değil. Ama burada sana iyi davranıyorlar?" *Bunun şimdi ne önemi var? Şimdi de ondan referans listesi mi isteyeceksin? Bu gidişle bütün gün programını mahvedeceksin.*

Kadın olumlu cevap verince, daha fazla zaman kaybetmeden kendini bankın üzerine bıraktı ve kalçaları döşemeyle aynı hizaya gelene kadar deliği doldurdu. Aleti kaya gibi sertti. O bir profesyoneldi, Rourke

Kadın onu yağla kayganlaştırırken kendine hatırlattı. Kendi işinin sahibiydi, minotor topluluğunun saygın bir üyesiydi ve Cambric Creek'te iyi bir komşuydu. Kendisine güvenen insanlar vardı ve onun konumundaki birinden beklenen davranışları sergilemeliydi. O anda narin parmaklarından birinin pedi yarığına bastırdı, penis başının pembe kubbesi üzerine pre-cum yaydı, neredeyse boğulmasına neden oldu, nezaket buharlaştı.

"Eğer bu çok fazla baskı yaratırsa bana haber verin."

Sesi alçak ve kısıktı ve bunun muhtemelen aralarındaki bank engelinden kaynaklandığını bilmesine rağmen, daha samimi bir ortam hayal etmek kolaydı. Yatağında uzanırlarken kadının sözleri adamın teninde sessizleşiyor, kadın onu kavrarken adamın göğsündeki gümbürtü titreşiyordu. Yatağına bir kadın girmeyeli uzun zaman olmuştu. En azından bir saat sonra çıkışı bulmak için aceleyle külotunu aramayan bir kadınla. Arada sırada yaşadığı ilişkiler neredeyse hiçbir zaman kendi yatağında gerçekleşmemişti ama şimdi aklına gelen yatak odasının kişisel mabediği.

Bu yavaş olacaktı, son derece yavaş. Adam kıvrana kadar onu okşayacak, sonunda ona binecek, sanki bir bardaki mekanik bir boğaymış gibi sikine binecek, adam içinde debelenirken koltuğunu korumaya çalışacaktı. Yüzünü onun kalçalarının arasına gömüyor, tatlı balının her damlasını yalıyor, diline karşı boşalana kadar amcığıyla ziyafet çekiyor, onu temizlerken kıvranıyordu. Sonunda adam bankta durduğu pozisyonda onun üzerine yerleştğinde, kadının güzel koyu renk gözleri hâlâ zevkten kapalıydı.

Parmağını sikinin başının etrafındaki deri kılıfın içine soktuğunda, havalanabileceğini . *Bir kerelik bir şans değildi.* Gözleri geriye doğru yuvarlandı.

Onu içeriden ovuşturdu, dşşk bir zevk inlemesini tutamadı. Sünnet derisinin sinirlerle dolu her santimi onun keşfine karşı savunmasızdı ve dokunulmadık hiçbir yerini bırakmadı. Toynakları sıyrıldı, desteklenmeyen ağırlığı sikini daha da aşağı iterek ona tam erişim sağıladı.

Parmağı daha da kaydđ, onun tatlı noktasını buldu ve ısrarla ovdu. *Sanki ona bir hazine haritası falan vermişlerdi. Belki de çocuklara ıstakoz restoranında verilen türden - banjo telini kopar ve X şimdiye kadarki en büyük yük için noktayı işaretler.* Adam derin, boğuk bir zevk iniltisi çıkarana kadar defalarca frenulumuna doğru kaydđ, bankın kenarında sıktığı parmakları havaya kalkmasını engelleyen tek şeydi. *Kontrol sende olmalıydđ, dişiyi dşnmeliydin, herhangi bir şeyi dşnmeliydin!* Hiçbir şey fark etmedi. Beyninde onun sikine yaptıklarından ve bunun ne kadar iyi hissettirdiğinden başka bir şey düşünecek kan kalmamıştı.

Tüm dünya onun parmağının ucuna kadar daralmıştı ve o anda patlamamak için elinden gelen tek şey buydu. *Bir dakika... Patlamak bütün mesele!* Kadın onu kökünden ucuna kadar okşamaya başladığında, adam yine inledi. Rourke bu olaydan sonra tekrar randevu çarkına nasıl döneceğinden, başka biriyle nasıl cinsel bir bağ kurmaya çalışacağından emin değildi. Hiç *kimse* sikini bu kadar iyi idare edememişti, ne son iki yıldaki partnerleri, ne Veleena, ne de daha önce gelen niversiteli kız arkadaşları ve memleketli beceriksizler. Daha önce de iyi seks yapmıştı. Daha önce harika seks yapmıştı. Ama nceki partnerlerinden hiçbiri onu bu kadar içgüdüsel bir şekilde ele almamış, en hassas noktalarını kolaylıkla bulup iini dışına çıkarmamıştı.

Kalçaları titremeye başladı ve itme ihtiyaı çok fazlaydı. Bankın zerindeki açıklığa doğru ilerlerken gözlerini kapattđ ve

Minik ellerinin şaftından aşağı kayma hissine odaklanmak için. Eğer fırsat verilirse ona yapacağı şey buydu. Cömert bir aşık olmakla gurur duyuyordu ve kızın ona sunduğu her mutluluk anına üç kat karşılık vereceğinden, amcığına bir tanrıça gibi davranacağından emindi. Bu kıza ne isterse verecek, onu istediği gibi ve istediği sıklıkta becerecek ve sonrasında bu ayrıcalık için teşekkür edecekti.

Elleri durduğunda sikinin başı titreşiyormuş gibi hissetti ve süt sağma makinesinin sesinin başlamasına, bilinçsiz tetiğin gelmesine hazırlandı ... bunun yerine, şaftını iki eliyle kavradı, parmaklarının halkası hareket etmeye devam etmesi için yeterince gevşek ve sıkmanın yıldızları görmesine neden olacak kadar sıkı kaldı. Ellerini becermesine izin verdiğini fark etti, parmaklarının halkasını onu becermek istediği gibi beceriyordu, ağır topları ona tokat atıyordu.

Onu dizlerinin üzerine çöktürmüş, kıcını havaya kaldırmış, taşaklarını klitorisine vurdururken, hala yatağında duran, satın alındığından beri gördüğü en büyük ve en iyi hareket olan kocaman boğa sikiyle doldurmuştu. Bu düşünceyle inledi, hâlâ ellerini beceriyordu, ta ki beyindeki ışık parlak yeşil renkte yanana, çok iyi bildiği uğultu fantezisinin sisini yarıp geçene kadar.

Kızın onunla işi bitmemişti. Sikinin başını okşadı, makinenin emici, dokulu ağzının onu höpürdetmesine izin verdi, sonunda şişmiş şaftından aşağıya doğru çalışana kadar her geçişte sarsılmasını sağladı. Taşaklarını sıkmaya ve yoğurmaya başladığında, kendini tutamadı. Boğazından çıkan sesin onu daha sonra utandıracağından emindi. Hayvani bir sest, ilk minotoru doğuran boynuzlu yaratığı hatırlatıyordu ve toynakları, aleti patlarken hücum edecekmiş gibi sırayı tırmaladı.

Makinenin içine fişkirirken neredeyse acı çekiyordu. Kız hâlâ testislerine masaj yapıyor, onları meme gibi sağıyordu ve fantezi senaryosunda salıverilmesiyle kızın karnını şişirip şişirmeyeceğini merak etti. Kızın rahmini sular altında bırakırken ona karşı kızışmaya devam edecek, onu günlerce dölüyle damlatana kadar dolduracaktı. Çarşafları, duşu darmadağın edecek, onunla dolmak nefes almak kadar rahat olana kadar evinin her yüzeyinde onu becerecek ve sonra kız onun adını haykırana kadar her şeyi tekrar yapacaktı.

Makine kapandı ve aleti serbest kaldı, tükenmiş ve sallanıyordu.

Neyin var senin? Bunun hiçbir şeyi uygun değil! Bu kız işte. Çalışıyor! Buraya müşterilerin ağzının suyunu akıtmak için gelmedi. Lanet olası mesaide. Kız onu temizlerken ürperdi, sanki vedalaşırken sarılıyormuş gibi taşaklarını sıktı. Sonunda banktan kalktığında dengesi bozulmuştu, bacakları bir an için onu destekleyemedi.

Rourke kafasının içindeki sesin haklı olduğunu biliyordu - bu konuda kesinlikle hiçbir şey uygun değildi, en azından düşünceleri, ama ortaya çıkan diğer gerçeği inkâr edemezdi. *Bu* tipik bir süt sağma işlemi değildi. Karşılaştırma noktası olarak sadece burayı alsa bile, aylardır buraya geliyordu ve az önce olanlara benzer bir şey hiç yaşamamıştı.

"Bundan sonra bir tane daha mı? Bundan sonraki yuva bugün için son mu?" Sanki az önce beden dışı bir deneyim yaşamamış ve kadının parmakları sünnet derisinin içinde değilmiş gibi sesini olabildiğince rahat çıkarmaya zorladı. *Her şey son derece normal; bankada kuyrukta olabiliriz ve belki bir sonraki adımda hava durumu hakkında sohbet ederiz.*

"Evet." Yüzünü ona döndü, gözleri kocaman ve parlaktı.

Rourke burnunu çekti. Havada bir şey vardı, burnunu gıdıklayan ve ağzını sulandıran bir şey. Az önce bir gayzer fişkırtmamış olsaydı, havadaki tadı karşısında siki sertleşebilir, kalçaları inip kalkabilirdi. Kendini rahat görünmeye zorladı.

"Bugünkü randevu saatinizden otuz dakika sonrası benim için günün son noktası olacak."

"Bunu aklımda tutmam gerekecek." Yavaşça başını salladı ve telefonunu cebine koymak için döndü. Bunu yaparken, havada burnunu gıdıklayan misk gibi tatlı, keskin kokuyu tadabilecekmış gibi dilini dışarı çıkardı. "Umarım kötü şansım seni eve kadar takip etmez."

O ayrılırken resepsiyonist neşeyle gülümsedi. Normal bir gündü, sıradan bir gündü, tamamen ortalama, sıra dışı olmayan bir gündü. Onun dışındaki herkes için. Küçük pencereden tabelayı ona uzattı, küçük serulean zarf iliştilmişti.

Yüz dolarlık banknot yeterli bir bahşış gibi görünmüyordu. Kız mesaideydi. Flört etmek ya da taciz edilmek için para almıyordu ve o da bu söylenmemiş sınırı aşmayacaktı . . . Ama bu normal bir sağım değildi. Eğer öyle olsaydı, onun uyarılmışlığının kokusunu alamaz, neredeyse havada tadına bakamazdı. Adamın işini öylesine eksiksiz, öylesine tatmin edici bir şekilde bitirmişti ki, başka bir müşterinin süt sağma tezgahındaki yerini alarak çalışmaya devam etmek zorunda kalması haksızlık gibi görünüyordu.

Daha iyi bir bahşış, kadının onun yerine geçip bacaklarını iki yana açarak tahrikini doğrudan kaynağından almasına izin vermesi olurdu. Her hafta sikini okşadığı gibi amını da yalamaktan heyecan duyardı, hak ettiği bahşış bu olurdu, diye düşündü özenle katlanmış yüzlüğü zarfa koyarken. Ne de olsa burayla ilgili hiçbir şey ortodoks değildi ve iş modeli olarak mülkiyet ile sapkınlık arasındaki çizgiler bulanıktı.

Kapalı süt sağım odalarının her birinin arkasında neler yapıldığı düşünöldüğönde, çalışkan teknisyenlere karşılıklı bir bahşış vermek kabul edilebilirlik alanının çok dışında görünmüyordu.

Bir zarfın içindeki soğuk paradan daha fazlasını hak ediyordu, diye düşünödü hayıflanarak, kapıları itip gerçek hayata geri dönerken, bir el işinin ticaret olarak görölmediğı bir yere. Ne yazık ki ikisi için de sunabileceğı tek şey paraydı.

Bölüm 5

T Black Sheep Beanery, her sabah açıldığı andan son ceset kapıdan çıkana kadar faaliyetle uğulduyordu her gece.

Şehirde aynı miktarda trafikle övünebilecek çok az yer vardı. İş merkezindeki barlar ve restoranlar harcanabilir geliri hitap ederken, üçgen - üniversitenin etrafındaki alan - hızlı servis lokantaları ve ucuz pizzacılarla doluydu. Hepsi de kalabalıktı ama hiçbirisi şehrin bir ucundan diğer ucuna kahve dükkânı kadar trafik çekmiyordu. Birinin Oldtowne'da bir adrese sahip olması ya da Küçükler Ligi'nden sonra alt bölgeye geri götürmek için kahve alması fark etmiyordu; tüm kasaba hafta boyunca bir noktada Beanery'nin kapılarından içeri giriyordu.

Rourke o öğleden sonra günlük kafein ihtiyacını karşılamak için belediyenin otoparkına girdi. Muhasebecinin ofisine bırakması gereken üç aylık vergi belgeleri vardı, şehirdeki bir müşterisini ziyaret etmesi gerekiyordu ve bir sonraki ay için toplum merkezinden yeni bir etkinlik takvimi almak istiyordu.

kendini eve zorladı. Şimdilik, muhasebecisi Kenta'nın ofisine gitmeden önce biraz zaman öldürüyordu, bu da bir haftaya yakın süredir tek eğlencesi olan son süt sağma randevusunu oturup gözlerinin önünde bir film gibi tekrarlayacağı anlamına geliyordu.

Bir önceki Cuma günü odaya sırtarak girdiğinden beri bu şekilde devam ediyordu. O randevunun her anını, her flörtöz sözcüğünü incelemiş, her seferinde birkaç saat boyunca yandaki çalımlı ork gibi şişinmişti çünkü flört ettiklerini, gerçekten flört ettiklerini *biliyordu!* - Sonra da sağduyu tekrar devreye girdiğinde emeklilik partisinde unutulmuş bir balon gibi sönüyordu. *Kadın işte. Sana iyi davranması için para alıyor. **Sen** flört ediyordun, o da sadece işini yapmaya çalışıyordu. Muhtemelen senden kurtulmak için dakikaları sayıyordu. En azından verdiğin rahatsızlıktan dolayı ona iyi bahşış veriyorsun.* Daha sonra tüm randevuyu pembe gözlükler olmadan tekrar oynayacak ve tamamen solacaktı.

Onu bir gülümsemeyle karşıladı. Yüzü cerrahi bir maskeyle kaplıydı, bu doğrudu, ama ıslıl ıslıl parlayan gözleri, onun göremediği gülümsemeyle kırıyordu. Küçük, sevimli bir kuş gibi cıvıldayarak ona sabahını anlatırken, ağzının nasıl olduğunu, küçük, somurtkan bir gül goncası mı yoksa geniş, dişlerini gösteren bir sırtışı mı olduğunu merak etti.

"Belki de bu zaman diliminde iyi şans getiriyorsunuzdur."

Onun sözlerini kibar bir sohbetten başka bir şey olarak yorumlamak aptallıktı ama bu, konuşmayı devralmak için sabırsızlanan sikiinin kalçasına doğru zıplamasını engellemedi. Randevulara gidip gelirken zaten kaskatı kesilmişti ama onunla konuşmak bambaşka bir uyarıcıydı. Rourke şaftının sıvı çelikle şiştiğini, şişip katılaştığını hissedebildiğinden emindi.

horozu bir kobaşı, bir balyoz, birinin ağır bir saldırı gerçekleştirebileceği kör bir nesne olarak görüyordu. Sertleşmiş ereksiyonunun konuşmasına izin vermek olmazdı.

O sırada diğerk süt sağma yerlerinden söz etmişti ve kadının devam sorusu onu gerçeği açıklamaya zorlamıştı - tüm boğalar bunu yapardı. Para için mastürbasyon yapmak ya da Morning Glory'nin durumunda mastürbasyona maruz kalmak.

- minotor yaşamının bir parçasıydı.

"Her gün duş giderinden aşağıya akan şey için de para alabilirim."

Boğazı kapanmıştı, mülkiyet duygusu devreye girmişti ama yeterince erken değildi. Sözcükleri yutamadan ağzından çıkmıştı ve şimdi de ona tüm minotorların süt sağma tesislerine gittiğini söylerken aynı nefeste dušta mastürbasyon yaptığını ima etmişti. *Harika, mükemmel. Çok düzgün, çok profesyonel. Koca CEO, dostum, kahvaltıdan önce mastürbasyon yapmaktan bahsediyor, sanki sorun yokmuş gibi. Sen de Cal kadar kötüsün. Belki de bu hafta kuru temizlemeciye gittiğinde yöneticiye ne sıklıkla mastürbasyon yaptıklarını sormalısın, mektup taşıyıcısına vibratörlerini sormalısın, çünkü artık konuşacak bir filtren yok.*

Aslında tam olarak ona söylediği şeyi yapmıştı. Süt sağma seansları sırasında işini düşündüğü o soğukkanlı günler, bu teknisyenin vücudunu bir müzik aleti gibi çalma konusundaki esrarengiz yeteneği sayesinde geride kalmıştı. Bir önceki akşamki randevusunu düşünerek tahrik olmuş, ışığı söndürmeden önce mastürbasyon yapmıştı ama uyandığında kasıklarındaki ağrı azalmamıştı.

Randevu sabahı duşun spreyinin altında durmuş, bir elini duvara dayamış, diğerk elini şişmiş aletin etrafına sarmış, kalçalarını şaklatmıştı. Kendi çemberinin içinde sikişmişti.

parmaklarıyla, onun mükemmel, minik elleriyle, vahşi ve düzensiz bir şekilde, taşakları gelişigüzel sallanarak sevişme hissini yeniden yaratmaya çalışıyordu. Duş duvarını geniş beyaz çizgilerle boyadığında, onun yumuşak sesi ve parmaklarının baskısından başka bir şey düşünmediğinde, Rourke bir sorunun başlangıcı olabileceğinden şüphelenmişti.

Belirli bir süt sağma teknisyeni hakkında bu şekilde fantezi kurmak uygunsuzluğun ötesindeydi. Burayı tekrar soğuk hindiye çevirmesi gerektiğini düşündü, kendine biraz mesafe koymalıydı. Ama siki bu planı kabul etmemiş ve onu randevusuna kadar çekiştirmişti, *Ve şimdi de onun önünde mastürbasyon yapmaktan bahsediyorsun. Mükemmel. Bir daha geri gelmen yasaklanacak ve bu muhtemelen en iyisi.*

"O yüzden şunu unutmayın," diye devam etti, hain dili beyninden gelen tüm uyarı alarmlarını reddederek, "bir dahaki sefere bir minotor sizinle sohbet etmeye çalıştığında, hangi tesisi kullandığını sorun. Yemin üstüne yemin ediyorsa, böyle bir yere hiç gitmemiştir; yalancının tekidir." *Minoan Derneği'nden de istifa etmeniz gerekecek. Muhtemelen taşınırsın. Jack Hemming şahsen kapınıza gelip mülkünüze el koyduğunu bildirecek. Muhtemelen evinizi buldozerle yıkacak ve üzerine kendi adını taşıyan başka bir heykel dikecek. Lurielle hala sizinle konuşuyorsa mektuplarınızı iletebilir.*

Yine de her nasılsa, onun sakarca sözlerine alınmamıştı. "Minotorlarla iş dışında pek sohbet söyleyemem ama bunu aklımda tutacağım."

Kadının kahkahası onun utancına merhem olmuştu, utancı şehvete dönüşürken bankın üzerine yerleşti ve kendini zaten acı verici bir şekilde sertleşmiş olan açıklıktan içeri kaydırıldı.

"Buranın daha seçici olduğunu söyleyerek ne demek istiyorsunuz?"

Başka bir beden dışı deneyim gibi, kendisini sanki uzaktan izlemiş, çiftliğin her müşterisinin tamamladığı sağlık taramasını, kan testini, testis torbalarının tartılması ve çevresinin ölçülmesine kadar anlatmıştı.

Bu, fantezilerini gerçeklikten ayırmanın neredeyse imkansız olduğu bir noktaydı. Kendini çılgınca uygunsuz davrandığına, en kötü türden bir şehvet düşkünü olduğuna ve kaçınılması gereken sapıkların fısıltı ağında yer muhtemelen bunu hak edeceğine ikna edebilirdi. Ama ona çiftliğin taşaklarını ölçtüğünü söylediğinde, elleri kalktı ve sanki meyve toplayıp sıkıyormuş gibi her birini kavradı. Her randevuda onun taşaklarıyla oynuyordu. Bu, başka hiçbir teknisyenin yapmadığı, sadece ona özgü bir şeydi. Bu noktada flört uygulamalarından birine yeniden katılmaya karar verirse, bu kızla bir avuç sağım seansından sonra, her günün sonunda kendisine masajı yapacak birini bir partnerde istekler listesine eklemesinin muhtemel olduğunu düşündü. Konuşurken kızın onu nasıl sıktığını, eldiven kaplı tırnaklarıyla derisini nasıl hafifçe kazıdığını, her bir testisine uyguladığı hafif gerilme ve çekiştirme hareketini hayal bile edememişti. Şişmiş shaftına yeniden odaklanmak için onları bırakmadan önce son kez sıktı.

"Sıradaki." Ses çok uzaklardan geliyor gibiydi, gündüz düşlerine davetsiz bir misafir gibiydi ve onu bir sivrisinek gibi uzaklaştırdı.

"Hadi o zaman, aşkım, ."

"Sıradaki!"

Biri koluna dokununca döndü ve kendini süt sağma tezgahına uzanmış halde değil de, uğultulu kafenin ortasında bulunca irkildi.

"Hey, sıra sende." Kızın gümüşü platin saçları vardı, gözleri siyah halkalarla çevriliydi ve yüzü kaşlarını çatmıştı. Çenesini anlamlı bir şekilde önlerinde kimsenin durmadığı kasaya doğru salladı ve başını sallarken gözlerini devirdi.

"Kusura bakmayın," diye homurdanarak başını eğdi, boynuzları havayı yararak utanç içinde tezgâha doğru ilerledi. *Harika. Sen de buradan men edilmek istiyorsun.*

"Rourke, öğle yemeği telaşı sırasında sırf sorun çıkarmak için mi geldin?" diye sordu kasanın solundaki koyun suratlı kadın, sürekli büyüyen fincan sırasına etiketleri yerleştirirken iyi huylu bir şekilde. Xenna onun komşularından biriydi. Kendisi sitelerine taşındığında sıcak ve misafirperver davranmış, aynı yıl Lurielle de taşındığında aynı şekilde dostça davranmıştı. Sosyal ve sokulgandı ve en önemlisi, kardeşiyle birlikte hareketli kahve dükkânının sahibiydi ve sözlerinin arkasında bir ısırık olmadığını biliyordu. Arkasındaki aksanlı genç kadına dilini çıkarma dürtüsüne direndi.

Siparişini kasanın arkasındaki tieflinge ilettikten sonra omuz silkti ve "Sadece size zor anlar yaşatmaya geldim aslında," dedi. "Sırayı bekletmek, peçeteliklerden birini boşaltmak, bilirsin işte. Tipik öğleden sonra işleri." Tezgâhın pikap tarafına geçerken kahkahası ona eşlik etti, birkaç dakika sonra diğer müşterilerin kalabalığında kendini kaybederek bir kez daha anılarına çekildi.

Kız diğer süt sağma tesislerinin çiftlikle aynı olup olmadığını sorduğunda, "Buranın sahip olduğu kişisel dokunuşa sahip değiller," diye açıklamıştı. "Ve kişisel dokunuş bir avantajdır." Bir kez daha, sağduyu galip gelemeden kelimeler ağzından kaçtı. Ama tıpkı bunun gibi

İyi zamanlanmış bir sıkıştırma, sonrasında olanlar kesinlikle onun hayal gücü değildi.

"Sanırım bu dokunuşu kimin yaptığına bağlı."

Onunla flört ediyordu. Onun sözlerini başka nasıl yorumlaması gerektiğini bilmiyordu. "Bazı kişisel dokunuşlar kesinlikle daha keyiflidir."

Onu kısa merdivenden kendi seviyesine davet etmek istedi, memnuniyetle bankta sırt üstü dönecek ve gemiye tırmanmasına izin verecekti. Acaba sığabilecek miydi diye merak etti. Onun tepesindeki bakış açısından çok ufak tefek görünüyordu ama bu sadece bakış açısının bir hilesi olabilirdi. Fark etmezdi, tüm insanlar küçük görünüyordu ama yine de İnsanlarla çiftleşmek türünün kültürünün bir parçasıydı, insan teyzeler, büyükanneler ve kuzenler tanıdığı her minotor ailesini dolduruyordu. Boğa siki biraz sıkacaktı ve muhtemelen onu tamamen içine almak için çalışması gerekecekti ama eninde sonunda sığdıracaktı.

Sanki onun düşüncelerini duymuş gibi, kızın bir sonraki sözleri de aynı düşünce çizgisini devam ettirdi.

"Sanırım burada çalışan tek insan ben olabilirim. Ellerimin beni çalıştıramayacak kadar küçük olacağını düşünmüştüm. Kişisel dokunuşun bunu telafi ettiğini bilmek güzel. En başta bu yüzden mi talepte bulundunuz?"

Rourke onun bakış açısından bedensiz sikişin nasıl görüldüğünü merak etmiş, ellerinin gerçekten ne kadar küçük olduğunu merak etmişti. Onu kavramakta, sıkmakta ve çekmekte, her gizli tatlı noktasını bulmakta hiç sorun yaşamadı. Küçük parmaklarıyla sünnet derisini parmaklıyordu. *Sadece ellerini düşünmek bile sikişinizi sertleştiriyor, daha önce hiç olmadığınız kadar sert boşalmanızı sağlıyordu.*

"Şey, bu ve senin o mükemmel, küçük ellerin var," diye homurdanmıştı, kahkahasının sesi frenulumunda titreşiyor gibiydi. O anda inlemişti, yumruğu başının üzerinde kapanmış ve şaftından aşağıya doğru sürüklenmeden önce bükülmüş, köküne tam sevdiği şekilde itilmişti. Kelimenin tam anlamıyla onun sikini okşarken bu konuşmayı yapmak özellikle sapıkça görünüyordu, küçük elleri o anda ve orada işi yapıyor ve bu iş için fazlasıyla yeterli olduklarını kanıtlıyordu.

"Bu kişisel dokunuş hoşunuza giderse bana haber verin."

Aralarındaki bağı hayal etmiyordu; bundan emindi. Bundan sonra rastgele ilişkilere nasıl geri dönecekti? Yabancılarla çıkmayı, flört etmeyi, birini tanımak için zahmetli yollardan geçmeyi, ancak etini asla aynı şekilde idare edemeyeceklerini öğrendikten sonra nasıl umursayacaktı? Bir ilişkide dikkate alınması gereken tek önemli şey cinsel uyumluluk değildi, bunu biliyordu ama *önemliydi*.

Seslendirmedeği düşüncesine karşılık olarak taşaklarını sıktı. Onun dokunuşu hoşuna gitmekten çok daha fazlasıydı. O mükemmel küçük ellerin başka neler yapabileceğini, amını yaladığında inleyip kıvranıp kıvranmayacağını, onu becerdiğinde sesinin yumuşak ve nefes nefese olup olmayacağını ya da vahşi bir kedi gibi çığlık atıp atmayacağını öğrenmek istiyordu. *Bunu öğrenmenin tek bir yolu var ve cevabı burada öğrenmeyeceğiz.*

"Daha fazla hoşuma gidebilecek tek bir yol bile düşünemiyorum."

Başlığın hortumundan aşağı boşalırken orgazmı boyunca taşaklarını sağlamış, iç organları jöleye dönüşene kadar başparmağını kesesinin arkasındaki nabız gibi atan kaslara bastırmıştı. *Ve bu da senin hayal gücün değildi.*

"Ee, işte işler nasıl? Umarım kendini çok zorlamıyorsundur?"

Xenna'nın bitmekte olan içecekleri hızlandırmaya yardım etmek için tezgâhtan aşağıya inmesiyle bir kez daha x-rated hayalinden sarsıldı. Yüksekçe bir karışımı şekerlemenin adını söylemeden önce ona kör dişli bir gülümseme fırlattı.

"Meşgulüm," dedi sonunda. "Nasıl bilirsin, hep meşgulsündür."

"Biliyor musun, geçen hafta seni bir aydır görmediğim kadar çok gördüm. Ofiste olmaktan mı kaçırıyorsun yoksa bütün gece çalışırıyorsun ve ekstra kafeine mi ihtiyacın var anlayamıyorum. Millie için orta boy bir flat white ve Avrille için de büyük boy bir chlorophyll chiller var."

Ofladı, burnundan sümkürdü ve gözlerini devirerek sorusuna cevap vermekten kaçındı. Son bir hafta içinde Kara Koyun Fasulyecisi'ne alışılmadık sayıda gitmişti, gereksiz kalori tüketimine ek olarak kapıdan içeri soktuğu ekstra gelirden dükkân sahibinin şikâyetçi olması gerekmiyordu. Eğer bunu Xenna'ya itiraf ederse, diye düşündü Rourke kızgınlıkla, bunu kendisine de itiraf etmesi gerekecekti. Bütün hafta boyunca kafeye normal öğleden sonra molasının dışında, tuhaf saatlerde gelmesinin tek bir nedeni vardı, o da son randevusunun sonunda Xenna'yla yaptığı konuşmaydı.

"Kahve içmek için nereye gittin?"

Randevunun başında, nihayet kasabada kahve içmek için durduğunu söylemişti. Gözlerini onunkilerle buluşturmak için çevirdiğinde, gözleri bir kez daha ışıll ışıll olmuş, kenarları kırışmıştı. Maskesinin ardına gizlenmiş gerçek bir gülümseme olduğundan emindi ve bunun hayal ürünü olmadığını biliyordu. Spor salonuyla aynı meydanda bulunan küçük, acımasız bir kafeden bahsetmiş, adam yüzünü buruşturunca da öfkeyle gülmüştü.

"Bu çok kötü. Black Sheep'e gitmelisin; Main'in oradalar-"

"Siyah tenteli olan," diye cümleyi tamamladı ve adamın midesi bir balık gibi ters döndü. "Denemek istemiştim ama eve giderken önünden geçerken hep çok kalabalık görünüyorlar."

"Zaman bul; pişman olmayacaksın. Her öğleden sonra kafein almak için biraz uzaklaşıyorum."

Çatal dilli bir ikiyüzlüydü, çünkü kelimeler ağzından çıkarken bile Lurielle'in ona önemli şeylere zaman ayırması gerektiğini öğütlediğini düşünmüştü. Ve işte buradasın, başkasına ders veriyorsun. *Umarım o senin kadar kalın kafalı değildir ve gerçekten öğüt alır.*

O zamandan beri her gün kahve dükkanını takip ediyordu. Sabahları durur ve öğle vakti tekrar uğrardı. Öğleden sonraki normal ziyareti için uğradı ve hatta akşamları bir ya da iki kez kafasını kapıdan içeri soktu. Americano ve akçaağaçlı hamur işleri için programına fazladan zaman eklemesine rağmen, umduğu gibi ona rastlamadı.

Mükemmel bir fantezi kurgusu gibi görünüyordu, en azından onun kafasında. Eski karısı romantik komedilere düşküncü ve bu nedenle türün iyi işlenmiş kahve dükkanı romantizm olay örgüsüne aşinaydı. Sırada birbirlerine rastlarlardı ve adam karısının içkisinin parasını öderdi. Xenna ayaklarının altını süpürene kadar cılız kafe masalarından birinde oturur, gizli umutlarını ve tutkularını paylaşır, otoparkta aşklarını ilan eder, ertesi sabah güneş doğarken sevişir ve sonsuza dek mutlu yaşarlardı. *İşleri ağırdan almaya ve birini tanımaya ne oldu?*

Filmin konusu istediği şey değildi, gerçekten değildi, ama alternatifinden daha iyiydi. Biriyle çıkmayı nasıl deneyebileceğinden emin değildi.

Eğer özellikle başka bir süt sağıım teknisyeni talep etmediği sürece çiftlikteki haftalık randevusuna uymayı planlıyorsa başka birini seçecek, isminin yanındaki küçük X işaretini tıklayacak ve onu bir daha görmesine gerek kalmayacağını garantileyecekti. Bu düşünce bile onu umutsuzluğa sürükledi. *Sanki bu senin ilk aşkınmış gibi aşık bir genç gibi davranıyorsun. Onun hakkında hiçbir şey bilmiyorsun; adını bile bilmiyorsun!*

"Aslında bu hafta çok sayıda telefon aldım," dedi Xenna'ya, bunu bilmesine gerek yoktu ama düpedüz yalan söylüyordu. "Müşterilerinizin bu kadar mercek altında olduğunu bilmiyordum. Görünüşe göre buraya sık sık geldiğim için sık ziyaretçi indirimi almalı mıyım? Sen ve Reg bu yaz havuz yaptıracaksınız, değil mi? Belli ki baş hayırseverleri ben olduğuma göre acaba kaç fayansın üzerinde benim adım yazacak?"

Güldü ve başka bir isim söylerken başını salladı. "Oh, yeter! Ben sadece karda donlarıyla kendilerini evlerinden dışarı kilitlediklerine şahit olduğum insanlara dikkat ederim. Ve istediğiniz zaman gelip havuzu kullanabilirsiniz!" Sonra durakladı, önlüğünün ön cebinden telefonunu çıkarıp açtı ve kararlı bir şekilde başını salladı. "Trapp iki dakika içinde burada olacak," diye espresso makinesinin arkasındaki tiefling ve dreadlocked ram'e, kardeşi Xavier'e duyurdu. "Tana, neden her şeyin hazır olduğundan emin olmuyorsun, ben biraz kasaya bakacağım. Rourke için bir Americano ve Gilly için bir Lady Grey çayım var."

Sesi, verdiği son emirle birlikte cınladı ve Rourke küçümseyerek başını salladı. "Anladığım kadarıyla öyle. Seksi itfaiyeci yolda, o yüzden ben gidiyorum. Bu kadar mı?"

Ağabey ve kız kardeş onun sözlerine güldü, Xenna onu yaramaz bir çocuk gibi kışkırladı.

"Daha çok 'o katılmadan önce itfaiye kendi kahvesini yapıyordu, şimdi ise en büyük müşterimiz oldular' gibi. Reg'in senin adını en az üç havuz taşına yazmasını sağlayacağım, tamam mı? Şimdi eve git ve partime davetiye göndermek için postanı aç."

Kalbi sebepsiz yere ağırlaşmış bir halde, ağır adımlarla kafeden çıktı. *Evliliğin dağılırken bile bu kadar dramatik değildin. Önceliklerin nerede?* Şimdi muhasebeciye gitmeye karar verdi, gününü tekrar yoluna koymak için. Muhasebeciye git ve kendisiyle rol yapmaktan başka bir şey yapmıyormuş gibi davranmayı bırak. *İçeri girecek değil ya.*

Mesaideydi. Büyük ihtimalle onunla flört etmesi için para alıyordu. Muhtemelen ilaç şirketi, çiftliğin standart fiziksel manipölasyonunu alan bir denekle, el işi ve zihinsel bir mastürbasyon alan bir deneğin meni üretimini karşılaştıran bir çalışma yürütmüştü. *Tabii ya. Diğer her şeyi , bunu neden çözmesinler?* Muhtemelen teknisyenleri sözlü baştan çıkarma konusunda eğittiler, müşterilerini gıdıklamanın en iyi yolu hakkında ekstra eğitim videoları izlettiler. *Muhtemelen günün en iyi sağımıcısına bir teşvik sunuyorlardır; bu yüzden seninle flört ediyordur.* Bu düşünce onu hasta etti.

Her ne kadar hırıltılı bir sesle bloktan aşağı inerken bunun mantıklı olduğunu kabul etmek zorunda kalsa da. Morning Glory'nin duyularını manipüle ettiğini ve ereksiyonlarını sömürdüğünü, standart bir süt sağma işlemini herhangi bir öz bilinç hissetmelerine gerek olmayan bir cinsel hizmete dönüştürdüğünü daha önce fark . Standart bir klinik prosedürün içine gereksiz bir handjob eklemişlerdi, diğer angarya işler kadar akılsızca bir görev. Neden teknisyenleri bunu geliştirmek için eğitmenin çok uzak bir köprü olduğunu düşünsün ki? *Sen*

Bunca zamandır tahrik olduğunu düşünürken, muhtemelen sizi azdırmak ve geri gelmenizi sağlamak için havalandırma deliklerinden geçirdikleri bir kokudur.

Tek bir yerde yaşayan farklı türlerin üreme döngülerinde gezinmek zor bir işti. Isı yardımcıları, özellikle Cambic Creek gibi komşuların çok yakın yaşadığı bir yerde, topluma yüz binlerce dolar kazandıran hayati bir iş yaptı. Kimse yan komşusunda sinirli, kısa süreli kızgınlık yaşayan bir ejderha istemezdi; mülk için risk çok büyüktü. Köşedeki çıkmaz sokakta yılda birkaç kez bir hafta kalmak üzere kliniğe yatan bir kedi vardı, Xenna ona ve Lurielle'e kadının birkaç yaz önce bütün gece boyunca mahallenin her yerinde bağırıp çağırarak bir skandal yarattığını ve bahçesine girmeye cesaret eden herkesin sırasını savmasına izin verdiğini söylemişti. Üreme ısısı, tıbbi bir engel olarak kabul ediliyordu ve çalışanların herhangi bir tepki ya da belgeye ihtiyaç duymadan bir hafta işe gelmemeleri için geçerli bir nedendi.

Minotorların spermlerini satması, servid park bekçisinin her sonbaharda bir hafta izin alması kadar skandalsız, varoluşun tuzaksız bir gerçeği idi. Ama süt sağma çiftliği ne yaptığını biliyordu. Şirketin sahibi insanlardı ve insanlar her bedensel işlevi utanç verici buluyordu, diye hatırlattı kendine. Gerçekten de teknisyenleri cinsel haz atmosferini güçlendirmeye, süreci müstehcen bir şeye *dönüştürmeye* teşvik ediyor olmaları ihtimal dışı değildi ve bunu en başından beri biliyor olmalıydı.

Ama gülümsemesi gerçektir. Kenta'nın ofisinin kapısını omuzları çöktü, onun kırışmış gözlerini, orada olduğunu *bildiği* gülümsemeyi örten maskeyi düşündükçe yürüyüşünde biriken tüm öfke dağıldı.

Kenta Hayashi, Rourke şirketini kurduğundan beri onun muhasebecisiydi ve profesyonel bir ilişkileri olmasa bile koca devle arkadaş olabileceklerini düşünmek hoşuna gidiyordu. *Arkadaşlıklar* eski sevgiliyle arasında bir anlaşmazlık konusu olmuştu. Veleena'nın bitmek tükenmek bilmeyen bir arkadaş kaynağı vardı ve ne zaman evden onun yanına gitse ortaya çıkıyordu.

Rourke evliliğindeki başarısızlığın önemli bir kısmının kendisine ait olduğunu biliyordu. İşkolikti, konferans görüşmelerine ve teslim tarihlerine, giderek daha az ortak noktası olan karısıyla kaliteli zaman geçirmekten daha fazla öncelik veriyordu, ama ne zaman dışarı çıksalar - bir restorana, bir konsere, herhangi bir yere - kısa süre sonra farklı türlerden yabancılarla, arkadaşı olduğunu iddia ettiği insanlarla gülüyordu ve kendi arkadaşları olsaydı kendini bu kadar dışlanmış hissetmezdi. Bu akşamlar her zaman bir söz olarak başlamıştı - *buradayım, buradayım, deniyorum, işleri düzeltebilirim* - ama sonunda, sadece kendisinin ve karısının yabancı olduklarını ve birlikte zaman geçirmenin ikisinin de istediği son şey olduğunu hatırlatmaya hizmet ettiler.

Peki sen nasıl değiştin? Nasıl bir şey değişti? İstedğin kadar yeni biriyle ilgili hayaller kurabilirsin, ayda yüzlerce randevuya çıkabilirsin, ama Lurielle haklı. Işıl ışıltan parlayan böcek kadın asistan duvara dayalı kanepayı işaret ederek sadece birkaç dakika süreceğini bildirdiğinde kendi kendine ofladı. Rourke başını eğerek, hırıltısının kendisine yönelik olduğunu düşünmemesi için ona güler yüzlü bir gülümseme verdi. Bu tamamen doğru değil, diye kendi kendine tartıştı, yavaşça oturarak. Lurielle ile arkadaşsın; Cal ile arkadaşsın. Aylık Minoan yemeklerine gidiyorsun ve oradaki herkesle arkadaşsın. Bir insanın kaç arkadaşına ihtiyacı vardır ki?

Kenta da onun gibi açık sözlü ve işine bağlı biriydi. Rourke büyük devin önündeki koltuğuna oturduğu andan itibaren, Kenta yeni bir dosyalama sınıflandırmasından bahsediyor, kör, tuğla kırmızısı parmaklarıyla yanındaki klavyeye rakamlar basıyor, ön uçta biraz daha fazla iş, daha fazla belge, daha fazla kayıt olabileceğini, ancak uzun vadede Rourke'un şirketine daha fazla para kazandıracağını açıklıyordu.

"Eee?" diye sordu altın boynuzlu dev, ekranı Rourke'a bakacak şekilde döndürerek. "Ne düşünüyorsunuz? Ne gibi sorularınız var?"

"Sadece iş aracılığıyla tanıdığın birine çıkma teklif etmek ne kadar etik dışı olur?" Rakamlarla dolu tez boyunca zihninde dönüp duran tek soru buydu ve can sıkıcı bir alışkanlık haline gelmeye başlayan bir şekilde, kelimeler beyni yetişmeden ağzından çıktı.

Kenta'nın ağzı açık kaldı. Muhasebeci Rourke'a bakakaldı ve Rourke derin bir iç çekti. *Ve şimdi yeni bir muhasebeci bulman gerekecek. Yeni bir kahve dükkânı. Yeni bir süt sağma yeri. Bu noktada taşınmak da iyi olabilir.* Büyük devin beklenmedik gürültülü sesiyle sıçradı, kırmızı eli masanın yüzeyini tokatladı.

"Kiminle konuşuyordun sen?!"

Şaşıрма sırası Rourke'daydı. "Ne-ne?"

"Ne?"

İki adam uzun, yankılı dakikalar boyunca sessizlik içinde birbirlerine baykuş gibi göz kırparak öylece oturdular. Kenta ekranı bir kez daha çevirdi ve başını eğerken Rourke'un gözünü tuttu.

"Ne. Sence? Vergileriniz için."

Rourke sertçe yutkundu ve başını salladı. Az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama bu yeni bir muhasebeci bulmasına gerek kalmayacağı anlamına geliyorsa, ,

o da öyle değilmış gibi davranmaya istekliydi. "Bence harika görünüyor. Sadece ne getirmemi istediğinizi söyleyin."

Muhasebecinin kapısından çıkarken telefonuna hızlıca bir göz attığında, öğleden sonra görüşmesi gereken müşteriden gelen iptal mesajını gördü ve ofise geri dönmek için serbest kaldı. Ana Cadde'deki belediye otoparkına park etmişti, bu da kafenin önünden geri yürümesini gerektiriyordu. Rourke yavaşladı. *Belki de o gün bugündür. Belki öğle yemeği için uğramıştır. Hemen şimdi içeri girip karşısına oturabilir, onunla bir müşteri gibi değil, bir insan gibi konuşabilir, tüm sorularınızın yanıtlarını alabilirsiniz.* Yürümeye devam etti.

Lurielle'in arka bahçesindeki o geceden beri kesinlikle değişen bir şey vardı - artık ne istediği konusunda kararsız değildi. Süt sağım teknisyenini çiftliğin dışında görmek için bir fırsat. Onu çalıştığı yerin yüklü, aşırı cinselleştirilmiş ortamının dışında, önlüksüz, yüzü açık, onunla yüz yüze ve pantolonunun fermuarı sıkıca kapalı olarak görmek. Onu takip etmeyi planlamadığı sürece, diye düşündü umutsuzca, asla yapmayacağı bir şey, bunun gerçekleşmesi pek olası görünmüyordu.

Adını bile bilmiyorsun. Beanery'nin etrafında dolanarak daha fazla zaman kaybetmenin bir anlamı yoktu. Eve gidip haftanın geri kalanı için programını planlayacak, bir süre aynaya bakacak ve sonsuza dek yalnız kalıp kalmayacağını merak edecekti. *Bu oyunlar için çok yaşlısın, aşık olmak için çok yaşlısın. Gerçekten ne olacağını düşünüyordun? Her an kapıdan içeri girecek ve seni görünce heyecanlanacak değildi ya. Bu sadece filmlerde olur ve sen kesinlikle başrol oyuncusu değilsin.*

OceanofPDF.com

Bölüm 6

"Peki bana neler olduğunu anlatacak mısın, yoksa bir şeyler uydurmaya başlamam mı gerekecek?"

Gözlerini yere dikti ama Lurielle dikkatini çoktan önlerindeki masanın üzerinde duran el işi mutfak temizleyicileri ve havluluklara vermişti. Makers Mart'a birlikte katılmayalı uzun zaman olmuştu ama Khash rahatsızdı ve haftalık alışveriş pazarındaki tek ilgisi dışarıdaki yiyecek kamyonlarının arasında olsa da, Rourke arkadaşının ilgisinin nimetinden kesinlikle şikayet etmeyecekti.

"Bir şey olduğu yok," diye mırıldandı sinirli bir şekilde. Gözlerini devirdiğini görebileceğini bildiği için başını kaldırmaya zahmet etmedi.

İşin en can sıkıcı kısmı ise yalan söylemiyor olmasıydı. Doğrusu, hiçbir şey olduğu yoktu. Her şey geçen hafta, ondan önceki hafta, ondan önceki hafta ve ondan önceki hafta olduğu gibiydi. Bu noktada kaç hafta olduğunu unutmuştu;

kaç ay geçtiğini bilemiyordu. Bir ya da altı ay geçmiş olabilirdi; bu onun için fark etmezdi.

Kalkıyor, işe gidiyor, eve geliyor ve yatıyordu. Rutini değişmiş gibi değildi ama arzuları değişmişti. Evinin boş odaları tahammül edilemezdi, tercih ettiği huzur ve sessizlik her taraftan üzerine bastıran çığlık atan, çınlayan bir boşluktu. Boş yatağı, fırtınasında dönüp durduğu her gece onu yutmakla tehdit eden bir denizdi ve geçen yılın büyük bir bölümünde üzerinde asılı duran belirsiz yalnızlık şeklinin bir fırtına bulutu olduğunu ve fırtınanın sonunda indiğini fark etti.

Hiçbir şey değişmemişti ve sorun da buydu. Maker's Mart'ta Lurielle'in yanında dururken, son yarım düzine haftadır olduğu gibi huysuz ve tatminsizdi ve görünürde hiçbir çözüm yoktu. O bir misafir, bir müşteri, bir patrondan başka bir şey değildi. O hala sadece bir süt sağım teknisyeniydi, isimsiz ve kısmen yüz­süz, haftalık programının önemsiz bir kısmını ve düşüncelerinde aşırı miktarda yer kaplıyordu.

"Sanırım bir şeyler uydurmak zorundayım. Sorun değil. Cambric Creek'te dedikodu falan yok ki. Bir dakika, aslında gazetede koca bir dedikodu köşemiz yok mu? Birisi bu köşeyi yazanı arayıp pantolonsuz referandum için kampanya yapmayı planlayan yerel Minotaur işyeri sahibinden haberdar ederse çok yazık olur. "Taşakları rüzgarda sallanarak ana caddede yürüyor."

"Oh, *yapmam*; bu asla !" Lurielle muzaffer bir edayla sırtıttı ve o da . "Ben ciddiylim; hiçbir şey olduğu yok."

"Bir şey olduğu yok ama kesinlikle bir şeyler dönüyor," diyerek onu dürttü ve ona beklenti dolu bir bakış attı.

Masada, tığ işi bezler satan orta yaşlı goblinler, Rourke ve Lurielle arasında bir tenis maçındaki seyirciler gibi ileri geri bakıyor, kulak misafiri olduklarını gizleme zahmetine girmiyorlardı. Rourke bunun boşuna olduğunu bilerek içini çekti.

"Veleena mı?"

"Ne? Hayır!" Goblinler yaklaşırken bir elini yüzünde gezdirdi. "Hayır, öyle bir şey değil. Biriyle tanıştım." Lurielle ona doğru döndü ve goblinlerin ikisi de koltuklarında öne doğru eğildi. "Onunla . Sanırım ilgilenirdim. Ama onunla profesyonel bir sıfatla tanıştım ve herhangi bir şeyin peşinden gitmek etik olmaz." Elfe kaşlarını çattı ve bakışlarını birdenbire göz teması kuramayacak kadar masalarını doldurmakla meşgul olan goblinlere çevirdi. "Şimdi mutlu musun?"

Sürekli onu düşündüğünden bahsetmedi. Hâlâ her zaman olduğu gibi meşguldü - kendi şirketini yönetmek zorlayıcı ve ödüllendiriciydi ve hiçbir şeyi değiştirmezdi. Yine de günlerinin iş dışında kalan her boş dakikasını süt sağma çiftliği dışında buluşabilecekleri senaryolar üreterek geçiriyor ve gecelerinin her anını tamamen ona ayırıyordu. Boşanması da dahil olmak üzere, hayatında kendini bu kadar çaresiz ve aptal hissettiği başka bir zaman hatırlamıyordu. Sorumluluk almak, fiili ortamını kontrol etmek onun doğasında vardı ve *hiçbir şeyi* kontrol edemediği bu duruma tahammül edemiyordu.

"Hmmm ... bu kulağa saçmalık gibi geliyor. Ve evet, bu alanda uzman olduğunuzun farkındayım. Sizi bunun peşinden gitmekten alıkoyan nedir? İnsanlar

İş yerinde her zaman bir araya gelirsiniz; sadece bu konuda dürüst olmanız gerekir. İş denklemden çıkarın. Özel bir müteahhit falan mı?"

"Ya da başka bir şey," diye homurdanarak masanın ve fısıldayan cinlerin yanından geçti. Teknisyenlerle ilgili herhangi bir bilgi bulmak için süt sağma çiftliğinin web sitesini çoktan taramış, internette makaleler aramış, hatta birkaç popüler sosyal medya uygulamasını indirip boş hesaplar oluşturarak yerel kullanıcı tabanında çiftlikten bahseden herhangi bir şey aramıştı, sanki onu orada yeni iş hakkında paylaşım yaparken bulacak kadar şanslı olabilirmiş gibi. Çabaları hiçbir sonuç vermemişti.

Makers Mart hareketliydi ve ne kadar kalabalık olabileceğini unutmuştu. Koridorun karşısındaki masada *centaur kiltleri* satılıyordu - pilili tartan eyer battaniyelerinden biraz daha fazlası, ama dört ayaklı müşterilerine *yaklaşan pantolon referandumunda geride kalmamalarını* tavsiye eden bir tabela *asacak* kadar iş zekasına sahiplerdi! Rourke homurdandı. Belli ki başkalarının taşakları gündemdeydi.

Lurielle ona yetiştiğinde, gözlerini bir kez daha devirmesine aldırmadan, kesin bir ifadeyle, "Bu konuda gerçekten konuşmak istemiyorum," dedi. Gerçek buydu. Kendi bitmek bilmeyen iç monologundan bıkmıştı ve bunu dile getirmenin onu mız mızların en mız mızıymış gibi göstereceğini hayal etmek zorundaydı. "Bay Mükemmel bugün nerede? Saçlarını yeniden yaptırmakla mı meşgul?" Sohbeti değiştirdiği için kendini tebrik etti ama Lurielle bundan rahatsız olmamış görünüyordu.

"Mudball turnuvası, bir sonraki gideceğim yer orası. Üzerinde 'hayır, ben kaybolmadım' yazan bir tişört almam lazım ama çamur topu oynayan eşler fark eder mi bilmiyorum."

"Annen haberi nasıl karşıladı?"

Cevabı zaten biliyordu. Bulaşık makinesini dolduruyordu, akşam yemeğinin boş paketleri geri dönüşüm için tezgâhın üzerine yığılmıştı. Günün hesap tablolarını gözden geçirmeyi yeni bitirmişti ve yatmadan önce bulaşıkları yıkamaya karar verdi. Kahve fincanı sabah temiz olacaktı ve ekstra beyaz gürültü, gecenin eğlencesi olan spor şortunun içindeki sert sopayla ilgilenme sesini bastırmaya yardımcı olacaktı.

Ertesi günkü süt sağımının beklentisiyle akşam ilerledikçe ereksiyonu daha da belirginleşmişti. Telefonunda, siyah saçlı ve yumuşak kıvrımlı bir insan kadının yer aldığı bir insan ve minotor porno klibi - o zamana kadar birkaç kez uçurumun kenarından geçmesine yardımcı olan bir favori - ve işi bittiğinde dağınıklığı gidermek için açılmamış bir kutu Deliquesce kapsülü vardı. Aleti geçici olarak sönecek, boruları sabah hâlâ çalışıyor olacak ve biraz uyuyabilecekti.

Daha yıkama işlemini başlatamadan, açık mutfak penceresinden gelen tiz bir sıkıntı sesi dikkatini çekmişti. Rourke tek bir adımda odanın diğer ucuna geçmiş, arkadaşının verandadaki masanın altında kaldığını ya da daha kötüsü, aptal erkek arkadaşının bir türlü tam olarak yerine oturtamadığı arızalı garaj kapısının altında kaldığını hayal etmişti ama Lurielle'in sesi duyduğu tiz histeriyi yarıp geçti. Lurielle telefondaydı ve telefonu yüzünden uzakta tutuyordu, diğer hattaki her kimse feryat figan bağıırıyordu.

Mutfak ışığının kapalı olmasına sevinmişti. Arkadaşı ve komşusunun aniden aramayı sonlandırıp telefonunu çimlere bırakmasını izlerken, penceresindeki beyaz ışıkla çerçevelenmiş iri hatlarını görmek işine gelmezdi. Lurielle'in dış hatları başını arkaya yatırıp alacakaranlık gökyüzüne bakarken mutfağında kıpırdamadan durdu. Onun birkaç kez burnunu çekişini dinledi,

Omuzları dikleşmeden, minyatür omurgası doğrulmadan önce havayı içine çekti. Kadın telefonu kaptığı gibi içeriye geri dönmüş, adam da sessizce mutfaktan çıkmıştı.

"Beklediğiniz gibi. Ona biriyle tanıştığımı, istikrarlı ve başarılı biri olduğunu ve bana kraliçe gibi davrandığını söylüyorum; histerik bir şekilde ağlıyor ve bunu onu cezalandırmak için kasıtlı olarak yaptığımı haykırıyor. Biliyorsun, eğer aşık olduğun kişi bir elfse, sadece bunu söylüyorum, ama senin için biçilmiş kaftan."

"Buna aşk deme," diye homurdandı, bir elini yüzünde gezdirerek. "Bu beni zaten hissettiğimden daha da gülünç duruma düşürüyor." O zamana kadar, ahırların ana caddesinden dönmüşler, nihayet kepçe kamyonuna doğru ilerliyorlardı.

"Yani, buna ne demem gerekiyor?"

Ana alışveriş bölgesinin son sapağındaki köşedeki kulübenin önünde durdu ve masanın karmaşık işlemeli kumaşlara baktı. Tezgâhın sahibi, 20'li yaşlarının başında görünen, boyalı siyah saçları ve yüzüne düşen itfaiye kızıl perçemleriyle asık suratlı bir kızdı. Rourke'un şüphelendiği gibi, örtülerin üzerine kalın bir endüstriyel cam yerleştirilmişti. Herhangi birinin hassas dikişlere dokunmasını engelliyordu, fahiş fiyat etiketlerini göz önüne aldığı anda muhtemelen gerekli bir önlemdi. Yine de kızın önünde kuyruğa girmiş bir sürü müşteri vardı ve her seferinde sunulan giysileri inceliyorlardı.

"Tören sunak bezleri," diye yüksek sesle okudu Lurielle, kızın el işlerini takdir ederek mırıldandı. "Vay canına, bunlar gerçekten çok güzel. Her neyse, evet. Birinden hoşlanıyorsun ama harekete geçmiyorsun. Buna ne diyorsunuz?"

"Yetişkin olmak," diye tekrar homurdandı, sonunda ilgilendiği tek işe doğru ilerledikleri için rahatlamıştı.

"Yetişkin olmak," diye alay etti onunla huysuz, etkilenmiş bir sesle. "Kalbim yalnız bir avcı. İşim için yaşıyorum ve çikolata benim tek besin kaynağım."

"İşin bitti mi?"

Onun alaycı ses tonunu duymazdan geldi, kendini güldürmeye başlamıştı bile. Kadın bir kez daha yüzünü sert bir ifadeye büründürüp sesini birkaç oktav alçaltmaya zorlayınca adam alaycı bir ifadeyle başını salladı.

"İçimde iki kurt var. Biri boğa. İkisi de pislik. İkisi de dondurmasını paylaşmaz. Ben herkesin patronuyum."

"Lurielle, bu hiç mantıklı değil." Soğukkanlılığı bozulmuştu ve belini kamburlaştırarak onun aleyhine gülmeye başladı. "Sesim hiç de öyle çıkmıyor."

"Aslında tam olarak böyle konuşuyorsun," diye ısrar etti, omuzları titrerken gözlerindeki yaşları sildi. "Asıl komik olan senin öyle olmadığını düşünmen." Uzandı ve parlak bir gülümsemeyle kolunu onunkinin arasından geçirdi. "Sen ve Khash. Sana söylüyorum. Bir aynaya bakmak gibi. Bu sabah ayrılırken ne dedi biliyor musun? Ona o günkü planlarımı anlattıktan sonra?" Lurielle boğazını temizledi, şimdiden kendinden memnun görünüyordu, sesini bir kez daha düşürdü, bu sefer erkek arkadaşının gür, güneyli çekişinin kendi versiyonuna. "Bilmiyorum Bluebell, yan komşunun kabadayı çocuğunu bilirsin. Muhtemelen masasındaki isim levhasını parlatmakla meşgul olacağından sana zaman ayıramayacaktır. Tabii yüzünde asılı duran o saçların arasından görebiliyorsa, ne mutlu ona."

Kadın tekrar güldüğünde Rourke kaşlarını çattı ve hırıltıyla yanlarını tuttu. Kepçe kamyonuna ulaşmış ve sıraya girmiş olmaları onu rahatlatmıştı.

"Bir elmanın iki yarısı gibisiniz. Tamam, kim bu kız? Senin ofisinde mi çalışıyor? Çünkü evet, katılıyorum. Bu hiç iyi değil. Kendini gömmeye

gitme

Hâlâ dikilecek gülleriniz ya da buna benzer bir şeyiniz varken bahçedeki kemikler."

"Hayır, öyle bir şey değil. Onunla iş yerinde tanıştım. Onu her hafta orada görüyorum. Aslında randevularım var; bir sürüngen gibi takılıp onun dikkatini işinden alıkoymuyorum. Ama onun işte *olduğunun* farkındayım. Sahip olduğumuz dostane profesyonel ilişkiyi yanlış yorumlamak ve eğer o da aynı şekilde hissetmiyorsa daha fazla bir şeye dönüştürmek istemiyorum. En alt sıradaki altı aromanın hepsinden birer numune alabilir miyim?" diye sordu kamyonun kasasının arkasındaki tavşan kulaklı kıza, nihayet vitrinde sıraları gelmişti.

Beklentiyle Lurielle'e döndü. Lurielle gözlerini devirdi ve bir an için dudaklarını büzdü. "Senden hoşlandığım için şanslısın," diye homurdandı, sonra yüzünü pencereye doğru kaldırdı ve sesi parladı. "En üst sıradaki altı aromanın hepsinden birer örnek alabilir miyim? Ayrıca çilekli dondurma ve üç kepçeli choco mocha parfe de alacağız."

Rourke memnuniyetle mırıldandı. Birlikte kepçe kamyonunu ilk kez ziyaret etmiyorlardı ve Rourke ne yapmaları gerektiğini biliyordu. "Parfenin üzerine ekstra marshmallow ve çikolata sosu lütfen."

Tezgâhın arkasındaki genç kız eğlenmeyen bir ifadeyle onlara baktı; ağzı düz bir çizgi halindeydi. Siparişi girmeden önce dilini şaklattı ama Rourke ona aldırmadı ve bir başka memnun mırıltıyla kartını terminale okuttu. Hâlâ umutsuzluk içindeydi ama dondurma ve çikolata sosu her şeyi daha iyi yapıyordu.

"Tamam, bu o kadar da kötü değil?! Anladım. Akıllı davranıyorsun. Geçen hafta öğleden sonra telefonumla ilgili bir sorun yaşadığım için işten eve dönerken mobil cihaz satan bir yerde durmak zorunda kaldım ve beklerken çalışanlardan birini izliyordum. Çok güzel bir kurbağaydı, süper neşeli ve neşeli ve herkese yardım etmeye çalışıyordu, ama şunu söyleyebilirsin

sadece takılan bu trol adamdan uzak durmaya çalışıyordu. Orada olmasının bir sebebi olup olmadığını bile anlayamadım! Bu yüzden yüzde yüz size katılıyorum; lütfen hizmet işlerinde çalışan kadınların sadece işlerini yapmalarına izin verin. On kişiden dokuzu size iyi davranıyor çünkü size iyi davranmak için para alıyorlar ve aslında sadece evlerine gitmek istiyorlar."

Boynuzlarının ağırlığı kafasına çok ağır geliyordu, geniş omuzları tüm arabasını aşağı çekiyor gibiydi ve ince, sallanan kuyruğu kurşun bir boru gibi sarkıyordu. Tüm varlığı sanki yere çakılacak, kendini toprağa gömecek ve aylardır o adamlardan biri olduğu gerçeğiyle asla yüzleşmek zorunda kalmayacakmış gibi ağır geliyordu. Rourke umutsuzluğun yeterince güçlü bir kelime olmadığına karar verdi.

"Ama," diye devam etti Lurielle, işaret parmağıyla adamı dürterek, "her zaman o onuncu zaman vardır ki, kadın da erkekten en az erkek kadar hoşlanır. Ve bu genellikle ürkütücü olmayan erkektir. Yani, bu durumda, sen."

Numune kapları pikabın pervazına yerleştirilmişti, her bir lezzetten bir ejderha gibi istiflediği küçük birer yudum. Etraflarında, onu bekleyen boş evi hatırlatırcasına el ele dolaşan çiftler vardı.

"Hadi ama, kes şu karamsarlığı. Onunla işi dışında da konuşmanın bir yolu olmalı, değil mi? Yani, onunla konuştun, değil mi? İkiniz ne hakkında konuştunuz?" Telefonunun melodik sesi konuşmayı böldü ve ekrana bakarak yüzünü buruşturdu. "Bu iş; bekle ..."

Rourke onun dikkatinin dağılmasını fırsat bilerek asıl cevabının ne olabileceğini düşündü. *Testislerimin büyüklüğü. Ellerinin ne kadar iyi hissettirdiği. Beni ne kadar sert boşalttığı. Kahve dükkânı.* Sıcaklık boynuna doğru ilerledi. Mantıklı bir şekilde biliyordu ki bu, durumun artan samimiyetinden kaynaklanıyordu.

sanki olağanüstü bir bağ kurmuşlar gibi hissettirdi. Ondan başka hiçbir teknisyenle havadan sudan konuşmamıştı ve bu da, onun hakkında hiçbir şey bilmemesine rağmen, uyumluluğa dair açıkça yanlış olan izlenime katkıda bulunuyordu. Yine de bilgi eksikliği onu merak etmekten alıkoymamıştı.

Yüksek lisans derecesi vardı ve şehirde yaşıyordu. Onun nerede yaşadığını sonsuza dek düşünmüştü. Bridgeton'da yaşadığı dönem geride kalmış olabilirdi ama orada farklı mahalleleri tanıyacak ve her birinin ne tür insanları çektiğini anlayacak kadar uzun süre yaşamıştı.

Onu, eski sevgilisinin aşık olduğu, mücevher tonlarında ışıklarla loş bir şekilde aydınlatılmış, poz vermek ve internette yayınlamak için sosyal medya fonuyla dolu şık gece kulüplerinden birinde hayal etmeye çalıştı. Neden birçoğunun influencer şıklığının doruk noktasıymış gibi sahte yeşilliklere yöneldiğinden emin değildi - topuklu ayakkabılar ve tasarımcı kıyafetleri içinde, martini kadehleriyle yapay çalılıklardan oluşan bir duvarın önünde poz veriyorlardı ve kulübün adı neon ışıklı parşömende yazıyordu. Onu orada hiç hayal edemiyordu.

Kes şunu. Rourke kafasını salladı, sanki bu serseri düşünceyi bir örümcek ağı gibi silkeleyip atabilecekmiş gibi. *Onu Veleena'yla kıyaslama. sağlıklı değil ve adil de değil.* Ayrıca bu kız hakkında hiçbir şey bilmediği düşünülürse, tamamen saçmaydı... *Veleena hakkında da hiçbir şey bilmiyordu ve bu seni burnuna yüzük takmaktan alıkoymamıştı.*

Ayakları yere basan birine benziyordu. Rahat ve gösterişsiz. *Onu daha az ilginç gösterebilir miydin? Yoksa onun da senin gibi sıkıcı, içine kapanık biri olmasını mı umuyorsun?* Kendi alanında bir iş beklediğini söylemişti ve o da bu alanın ne merak etti. *Muhtemelen bir şeydir.*

Muhasebe gibi mantıklı. Bunu Kenta'ya söylemelisin, bakalım boş yeri var mı?

Kafasının içindeki küçük ses, sanki karşı omuzlarda oturan iki savaşçı grup varmış gibi yer değiştirdi. *Dur bir dakika; bunu yapmak istemezsin! Eğer kendi alanında bir iş bulursa, çiftliği bırakacak. Şu anda bir işi var; bırak ne yaptığıyla ilgileysin. Bütün gün başkasının vergileriyle mi uğraşmasını istersiniz, yoksa çiftlikte her hafta size süt sağmasını mı istersiniz?* Soldaki minyatür boğa, eski atalarının beyaz chiton'unu giyerken, soldaki boğa çıplaktı ve minyatür ereksiyonunu gösteriyordu. *Eğer vergileri o ödüyorsa, bununla kim ilgilenecek?!*

Lurielle başını kaldırıp ona şüpheli bir bakış attıktan sonra gözlerini telefondaki kişiye çevirdi. Kendini başka bir kaşıkla oyalamak için acele etti ve her iki minyatür minotoru da silkeledi.

Cambric Creek'e aşına değildi. Bu kendi başına onun bölgede tamamen yeni olduğu anlamına gelmiyordu ama Rourke öyle olduğu izlenimine kapılmıştı. *Okul için ailesinden uzaklaşmış, mezun olduktan sonra şehre yerleşmişti.* Bu onun çok iyi bildiği bir hikâyeydi. Ailesini seviyordu ama üniversiteye ilk gittiğinde ahırın pis kokusuyla arasına koyacak yeterli mesafe yoktu. Büyükbabasına, babasına, amcasına ve onlardan önce gelen tüm nesillere saygı duyuyordu, bu da ona tanıdık olan her şeyi, etrafında büyüdüğü her şeyi, reşit olduğunda çok gerilerde bırakma fırsatı vermişti. Arkasına bile bakmadı.

Muhtemelen sadece yansıttığını biliyordu ama eğer süt sağım teknisyeni ailesinin onun için çizdiği yoldan uzakta, dünyada kendi yolunu çizmeye çalışıyorsa, bu onun anlayabileceği bir şeydi.

Kemiklerinde. *Kendi alanında iş bulamadığını söyledi. Muhtemelen başını sokacak bir ev bulabilmek için bir sürü ufak tefek işte çalışmış; çiftliğe de bu şekilde gelmiş.* Bu da diplomasının muhtemelen muhasebe gibi pratik ve basit bir alanda olmadığı anlamına geliyordu.

Bölgede nispeten yeniydi ve en azından Cambric Creek için yepyeni biriydi. *Bu sana yapacak bir şey verir. Ona etrafı gezdirebilir, tur rehberi olabilirsin. İşte şelale; işte çardak. Burası, kız kardeşi neredeyse bir düzine insanı öldüren bir sosyetenin adını taşıyan tarihi Gözlemevi. Bunların hepsi kurt adamların adını taşıyan heykeller. Bu benim yatağım, kasabanın en önemli simgesi.*

Rourke gizemli teknisyenini Makers Mart'a götürdüğünü ve çıkışta dondurma kamyonunda durduğunu hayal etmeye çalıştı. Dilini kadının kalçalarının arasına bastırduğunda dondurma buz gibi soğuk olacaktı ve kadın bu his karşısında nefesini tutup onun altında kıvrınacaktı. Dilini soğutmak için dondurmayı bir kez daha yalıyor, yutuyor ve ardından kadının sıcak kıvrımlarını uzun uzun yalayarak ağzını kadının kayganlığıyla kaplıyordu.

Tatlıya düşküncü ve tatlıya olan iştahı sonsuzdu, sadece amcığa olan iştahıyla kıyaslandığında sönük kalıyordu. Yüzünü ona gömmek, orada bulduğu dudakları onun ağzını öptüğü kadar tutkuyla öpmek istiyordu. Onun sikini okşayarak geçirdiği her bir dakikanın hesabını soracak, dilini kalçalarının arasına sokarak, klitorisini yalayarak, yeni favori tatlısı olan ağzına akıtarak karşılığını ödeyecekti.

Sonra tekrar yürüyebileceğini düşündüğünde onu sinek kuşlarını görmesi için botanik bahçelerine götürebilirsiniz.

Mükemmel bir plan gibi görünüyordu. Tek ihtiyacı olan buzları eritmek için bir fırsattı. Lurielle sanki sözünü hiç kesmemişler gibi, "İşte buradan başlamalısın," diye açıkladı. Elindeki çilekli dondurmayı kaptığı gibi

bariz bir eksiklik var. "İşinin yapısı dışında ne gibi ortak noktalarınız olduğunu bulun ve sonra topu ona atın. Ama bırakın kararı o versin. Patronluk taslamak *gibi* bir huyun var, biliyorsun. Bu, *senin* ne istediğinin pek bir şey ifade etmediği bir durum."

Eve vardıklarında, çamur topu için hazırlanmaları gerektiğini mırıldandığı için yolları ayrıldı.

"Bunu çözebileceğine inanıyorum ve her iki durumda da seninle gurur duyuyorum. Kendini ortaya koyuyorsun. Kolay olmadığını biliyorum. Bana şans dile; yakında çamur topuna gidiyorum."

Belki de haklıydı, diye düşündü Rourke, kapı kapandıktan sonra mutfak tezgahına yaslanarak. Güzel bir öğleden sonraydı. Makers Mart tıklım tıklım doluydu. O kadar kalabalıktı ki, Lurielle'in aradığı çilekli gül şampuanı karışımı, onu yapan cadının masasında tükenmişti ve hayranlıkla baktığı el yapımı ızgara maşası burnunun dibinde satılmıştı. *Yepyeni biriyle şehri keşfetmek için mükemmel bir gündü.*

Burnundan sert bir nefes çekti ve sanki son birkaç haftanın kendini yenilgiye uğratan histriyoniklerini üzerinden atabilecekmiş gibi başını salladı.

Saçmalıyorsun ve haftalardır çocuk gibi davranıyorsun. Her şeyi yanlış yapıyorsun. Kariyer hedefleriyle ilgili konularda her zaman kararlı, azimli ve kararlı olmuştur. Buna iş gibi davranmalısın. Ulaşılabilir hedefleri ve zaman çizelgesi olan uygulanabilir bir plan. İhtiyacınız olan şey bu. Elinizi taşın altına koyma ve hedeflerinizi daraltma zamanı. Bu haftaki randevusunda, kadının iş dışında yapmaktan hoşlandığını öğrenmeye çalışacaktı. Sonra da stratejimizi belirleyeceğiz. Parkta bir gezinti, galerilerden birine . Önce biraz oral seks.

Akşam yemeğinde, aperatifler için size binebilir, biraz çikolatalı kek ve sonra tatlı için ağzınıza oturabilir. Ama önce . . . önce onu tanımalısın. Mükemmel bir plan.

* * *

Kararlılığı hafta boyunca sürdü.

O bir aptaldı. KPI grafiklerinde veya metriklerde kolayca ölçülebilecek bir başarı elde edememişti. Ne terfi, ne C-suite ikramiyesi, ne de çok iyi bildiği kıstasların hiçbirisi yoktu, bu da onu kayıpta bırakıyordu, kazancını ölçecek bir bilançosu yoktu. Bunun yerine beceriksizce ilerliyor, aletinin onu yönlendirmesine izin veriyor, arazinin yapısını bilmeden aptalca etrafta dolaşıyordu. Otlaktaki bir boğadan farkı yoktu. Gülünçtü. Utanç vericiydi. Uzun yıllara dayanan başarıları ve sicilinde kara bir lekeydi ve *buna tahammül edemezdi*.

Ama şimdi... *şimdi* görevdeki bir minotordu.

Öncelikleri belirlemiş, kendisine kapsamlı kurtarma planları sunmuş, kur yapmak için sağlam bir bütçe ve sonuçlar için bir zaman çizelgesi belirlemişti. İçinde bulunduğu takvim ayı içinde onunla gerçek bir randevuya çıkacak ya da daha fazla sermaye kaybetmeden bu girişimden tamamen vazgeçecekti - bu durumda, kenara not etti, söz konusu sermaye, kendine olan saygısının yanı sıra farklı birini aramak için harcanan daha iyi bir zamandı. Mızımız, çekilmez bir dangalak haline gelmesine bir ay daha katlanamazdı ve bu yüzden saat işliyordu.

Cuma günü öğleden sonra ofisinden bu kararlılıkla çıktı, Leorna'ya veda etti ve kapıdan çıktı, kornaları gidiyordu.

Boğa yapmalı. Her zaman yaptığı gibi kafede duracaktı çünkü bir şeyi yapmak için hem plan hem de program gerekiyordu. *Eminim Khash'ın keseli sıçan ve çamaşır ipiyle ilgili bir repliği vardır ama onsuz da idare edebilirsiniz.* Kahve bir savaşçının yakıtıydı, motorunu çalıştırmak için ihtiyaç duyduğu gazdı. . . . Ve hamur işi de bir savaşçının iştahı için gerekliydi, diye düşünerek Beanery'nin kapısını açtı.

Eşikten adımını atar atmaz ses onu çarptı. Kahve dükkânı her zamanki gibi tıklım tıklım doluydu ve tezgâhın arkasında baristalardan biri az önce blender'ı çalıştırmıştı. Dondurma benzeri şekerlemelere lanet okudu. Bir çöl düşkününü olmasına rağmen, köpüklü tatlı dondurulmuş kahve içecekleri ona pek cazip gelmiyordu. Kafeinin yutulabilir, tatlıların ise solunabilir olmasını istiyordu. İkisini karıştırmak iki arzuyu da tatmin etmiyordu.

Rourke sıraya bacakları titreyerek girdi, dizleri tesisteki süt sağma makinesine çok benzeyen titreşimli sesle kilitlenmişti. *Sen bir boğasın, koyun değil. Seni bir sirk hayvanı gibi numaralar yapman için eğitemezler.* İç sesi kararlı ve otoriterdi ama bilinçaltı onu çoktan süt sağma çiftliğinin floresan ışıkla aydınlatılmış ana renkli varlığına çekmiş, altında bir köprü gibi uzanan bank onu gerçeklikten ve adab-ı muaşeretten uzaklaştırmıştı.

Neredeyse kollarının minderli döşemeye dolandığını, toynaklarının altındaki suni çimin sıyrıldığını hissedebiliyordu. Kalçaları hafifçe eğildi, onun da orada olduğunu hayal etti, elleri sonsuz bir akışkanlık içinde hareket ediyordu, elden ele, onun sevdiğini bildiği şekilde ucunu büküyor, zevkini uzatmak için kasılmakta olan testislerini vücudundan uzaklaştırıyordu. Burnu gıdıklandı ve Rourke onun sünnet derisinin içindeki küçük parmağının, hassas kılıfın içinden başının alevlenen kenarına sürtünmesinin tüylerini diken diken ettiğini neredeyse hissedebiliyordu.

Başı dönüyordu. Sıcak hissetti. Sanki kafenin alçak sandalyelerinden birinin üzerine eğilmesi ve en yakındaki masaya yaslanması gerekiyormuş gibi hissediyordu. Kendini toparlaması gerekiyordu. O yetişkin bir boğaydı, neredeyse orta yaşlı sayılırdı ve aşık olmuş azgın bir genç gibi aylaklık etmek onun yaşında utanç vericiydi. *Şuna bak; o kadar derine inmişsin ki neredeyse kokusunu alabiliyorsun.* Doğru olduğunu fark etti. Bilinçaltı fazla mesai yapıyordu ve burnu çiftlikteki randevularıyla ilişkilendirdiği yumuşak, kremsi kokuyla tekrar gıdıklandı.

Kız tipik bir parfüm kullanmıyordu. Kokusunda aşırı çiçeksi bir şey yoktu, burnu da normalde mimari açıdan heybetli bir şişede baştan çıkarıcı bir isimle gelen daha ağır notalardan herhangi birini ayırt edemedi. Ne yapay bir kek gibi tatlıydı ne de garip, yersiz bir çilek ya da salatalık kokusu taşıyordu. Kullandığı parfümün ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu, sadece ona kalp çarpıntısı gibi gelen bir mutluluk kokusu vardı ve aşırı aktif hayal gücü bu kokuyu tam burada, kalabalık kafenin ortasında yeniden yaratıyordu. *Kendine bir goblinin büyükannesiyile göz hizasında bir ereksiyon verdiğinde, hala harika zaman geçirip geçirmediğini göreceğiz.*

Kendi iç monologuna öylesine dalmıştı ki, cep telefonunun uyumsuz cızırtısını ve kalçasına çarpan titreşimini fark etmeden önce bir şekilde hattın yarısına kadar gelebilmişti. İhtiyacı olan şey dikkatinin dağılmasıydı. Rourke, birbiri ardına doldurulan frappe içecekleri karıştıran blender'ın sesini duymazdan geldi ve bunun yerine telefonunun sesine, etrafındaki komşularının uğultusuna ve kahvenin aromasına odaklandı. *Durumdan siz sorumlusunuz, sakiniz değil. Kendini topla ve öyle davranmaya başla.* Omuzlarını dikleştirip telefonunu avucunun içine alarak kendini tekrar kontrol altına aldı.

Satış müteahhitlerinden biri aramış, dağıtım ağıyla ilgili sorunları bildirmiş ve yol göstermesi için onu aramıştı. Bu, onun acemi, boyundan büyük işlere kalkışan bir genç olmadığını hatırlatan iyi bir hatırlatmaydı. *Lider sizsiniz. Size güvenen insanlar var.*

"Onlara tedarikçilerinin ne söylediğinin önemli olmadığını söyleyin. Tedarikçileri yalan söylüyor. Tüm doğu sahilinde sevkiyata hazır tek bir dingil bile olmadığına gerçekten inanmamız mı gerekiyor?"

Sıraya girdiğinde, blenderin sesinden uzaklaşmak için başarısız bir çabayla tezgâha sırtını dönmüştü. Sırtı hâlâ geniş açık odaya dönüktü, sıra boyunca yanlamasına ilerliyor, pencerelere bakıyordu. Rourke, telaşlı satıcısından gelen yanıtı dinlerken gözlerini kapattı. Arkasında bir yerlerde bir bebek ağlıyordu ve keskin espresso kokusu, süt sağma teknolojisinin kremi beyaz kokusu etrafında kıvrılıyordu.

"Uçağınız indiğinde check-in yapın, tamam mı?"

Omuzlarını ve çenesini dik tutarak aramayı olabildiğince çabuk sonlandırdı. Zihni onun kokusunu öylesine bütünüyle yaratmıştı ki bu fantezinin peşini bırakması mümkün değildi. Kadının kokusu burnunu gıdıkladı ve onu çarşafın içinde yanına uzanmış olarak düşündüğünde kokuyu zihninin en gizli dolabına, yatak odasına sakladı.

Bunu yapmak zor değildi. Avucunu dizinin arkasından, kalçalarının üzerinden ve şeftaliye benzeyen poposunun nefis kabarıklığından geçirirken, eli sırtını düzleştirmeden önce bir yanağını sıkmak için duraklarken, teni yanında tüylü bir şeftali kadar yumuşak olurdu. Yastığa yaslanıp kıpırdanıyordu ve zihin gözü dudaklarının kıvrımını yaratamasa da, hala kapalı olan gözlerinin kırışmasından gülümsemesini görebiliyordu, ona getirdiği kahvenin kokusu burnunun seğirmesine neden oluyordu. Bu

Onun ve kahvenin kokusunu hayal etmek çok kolaydı, bu da bu özel hayali en sevdiklerinden biri yapıyordu. *Ulaşılabilir* bir şeydi.

"Petekli latte lütfen. Orta boy."

Gözleri birden açıldı. Onun sesi. *Onun* sesi, *burada!* Rourke döndü. Onun sesini duyduğunu, kokusunun omurgasını diken diken ettiğini, burada olduğunu ve çok yakında olduğunu fark edince doğruca sikine gitti. Tam karşısındaki kızın - yanında minyon, koyu renk bukleleri omuzlarından aşağı sallanıyordu - onun kokusunu taşıyan, sesini duyduğu kız olduğunu fark etti, tam orada, dokunacak kadar yakın, kucaklayacak kadar yakındı. *Kendini toparlamazsan sırtına yumruğunu saplayacak kadar yakın.*

Beklenmedik durumlarda hızlı hareket etmeye yabancı değildi. İş dünyası bazen bir anda değişirdi - distribütörlerinin elde edemediği ürünler aniden bir talih kuşu olarak gelir, kararlı bir eylem gerektiren potansiyel müşteriler ve tereddüt etmeden kapatılması gereken anlaşmalar. Nihayet burası onun kaptan köşküydü. Rourke yaklaştı, ilk kez kasaya baktı, tetikte ve harekete geçmeye hazırdı.

Kafein ve hamur işi bağımlılığı şu anda işine yarıyordu, çünkü Beanery'deki her çalışanı tanıyordu ve kasanın arkasındaki tiefling ona yabancı değildi. Onunla göz göze geldi ve genç kadının kahvesiyle ilgileneceğini söyleyerek kredi kartını gösterip anlaşmayı imzaladı. Tiefling gülümsedi. Başını salladı. Oyunun içindeydi.

"Büyük bir kırmızı göz kreması, şekersiz ve sipariş ettiği tatlı içecek her neyse ve belki de karamelli cevizli burgulardan biri."

Önünde, genç kadının sırtında bir dalgalanma olmuş, omurgası dikleşmiş gibiydi. Dönmesine izin verebilirdi, onu kimin satın aldığını görmesine izin verebilirdi.

Kahve, ona ağırbaşlı olma şansı veriyor. *Bugün değil.* Rourke elini kadının sırtına koyarak onu nazikçe kenara çekti. Avucunun bir yapboz parçası gibi ona nasıl oturduğunu fark etmemek için kendini zor tuttu.

Kolları, kaslarının sıkıca kenetlenmesinin verdiği güçle neredeyse titriyordu ve sabit kalması ağırlık odasında geliştirdiği kontrolün bir kanıtıydı. *Ve bunun için Khash'a ve onun saçma kaldırma rejimine teşekkür etmelisin. Tabii bunu ona söylemeyeceksin.*

Kadının tombul yüzünü ilk kez engelsiz bir şekilde gördüğünde, birinin yumruğu kaburgalarına çarpmış gibi oldu. Kalbi küt küt atmaya başladı, nefes alma yetisi kayboldu ve teknenin dibinde çırpanan bir balık gibi hırıltıyla solumaya başladı. Kızın ergenlikten çıkmış olmasından duyduğu ilk korkunun aptalca olduğunu fark etti.

Bu yetişkin bir kadındı, küçük bir kız değildi, yüz maskesi ve baş örtüsüyle görüldüğü kadar genç de değildi. Eğer ciğerleri tam olarak çalışsaydı, rahatlayarak sarkardı. Kadın çok güzeldi. Gözleri çenesinin uzunluğunu, çenesinin kıvrımını, boğazının sütununu takip etti. Yanaklarındaki yumuşak yuvarlaklığa ve şu anda üzerlerinde taşıdıkları çekici kızılığa bakarak sıırıttı. Koyu renk bukleleri yüzüne dökülmüştü ve şaşkınlıkla ona bakarken koyu renk gözleri ay kadar genişti.

Rourke kalbinin gırtlığının kalın kordonunun ardında güm güm attığını anlayıp anlamadığını merak etti, pantolonunun önündeki şişkin hatları fark edip etmeyeceğini merak etti. Süt sağma tezgahında onun üzerine her uzanışında, açık bacaklarının üzerine uzanmayı ve ağzının içinde çırpanana kadar amını yalamayı düşündüğünü ya da onu yayılmış bir şekilde görmek istediğini bilip bilmediğini merak etti.

kucağında, kalçalarını iyice germiş, bir rodeo şampiyonu gibi boğa sikine biniyordu. En sevdiği kitabın ne olduğunu, yağmuru sevip sevmediğini, mükemmel bir öğleden sonrayı nasıl bulduğunu öğrenmek istediğini bilseydi. *İsmiyle başlayalım*. Geç de olsa, kızın onu tanıyıp tanımadığını merak etti.

"Sizinle burada tanışmak ne güzel." Belki de konuşursa onun hafızasını canlandırabilir ve sesinin kendisini büyülediği gibi farkındalığını yakalayabilirdi. Koyu renk gözleri sağa sola kayıyordu ve Rourke onun kendisini ilk kez doğru dürüst incelemeye mi çalıştığını yoksa bir kaçış yolu mu aradığını anlayamadı. "Sanırım bu, dışarıdayken minotorların sana içki ısmarlamadığını söyleyemeyeceğin anlamına geliyor."

Ateş boynuna doğru yayıldı ve yanaklarındaki allıkla en sevimli şekilde buluştu. Kıpırmızı kızarmasının, onun kendisi olduğunu zaten bildiğini gösterip göstermediğinden emin değildi ama artık bunun bir önemi olmadığını düşünüyordu. Çok belirgin bir aşk tanrısı yayı vardı ve dudakları yumuşak bir erik pembesine boyanmıştı; ona bakarken alt dudağı bir kalp atışı kadar kısa bir süre içinde dişlerinin arasında sıkışıp kalmıştı. Haftalardır hayal etmeye çalışmasına rağmen onun ağzını nasıl hayal bir türlü hatırlayamıyordu. Geniş bir gülümseme ya da somurtkan bir dudak hayal etmiş olmasının bir önemi yoktu, çünkü artık onun dudaklarının gerçek şeklini bildiğine göre, kafasında canlandığı hiçbir şey yeterince iyi olamazdı.

"Hayır, sanırım yapamam."

Gözleri mümkün olduğunca ihtiyatlı bir şekilde onun üzerinde gezindi, yumuşak kıvrımlarını takdir etti, başının göğsünün neresine çarpacağını not aldı. Bildiği gibi onun üzerinde yükseliyordu, ama burada eşit seviyedeydi, süt sağma güvertesinde yukarıdan görüldüğü kadar minyon ve kuş gibi değildi. Bu da bir rahatlamaydı. Rourke onun muhtemelen haklı olduğunu düşündü.

yaşı hakkında net bir tahminde bulundu. Yirmili yaşlarının ortalarında görünüyordu, kendisinden on yaş küçüktü.

Hala. O bir yetişkin. Bu sadece akılda tutulması gereken bir şey. Daha kahvelerini yudumlamadan, farklı yaşam deneyimleri ve mesleki başarıları hakkında nasıl düşünmesi gerektiğini düşünmeye başlamıştı bile. Dağa tırmanış tek bir adımla başlar. Labirentten çıkana kadar yaşamaya başlayamazsın. Başını hüznle salladı. Ağzından çıkan kulağın duyuyor mu; hüznü ergen dram kraliçesinden Khash gibi konuşmaya başladın.

"Bunu yapmana gerek yoktu, biliyorsun." Kız ona bakıp bir kez daha dudağını ısırırken sesi nefes nefese çıkmıştı. Eğer aktif olarak horozu sertleştirmeye çalışıyorsa, yapabileceği hiçbir şey bu bilinçsiz küçük hareketten daha etkili olamazdı.

"Tabii ki yapmadım." Sesini alçak tutarak onunla aynı seste konuştu. Buna karşılık kadın öne doğru eğildi. Başını eğdi ve eğer belinden eğilirse, tam o anda onun dudaklarını yakalayabilirdi, pikap tezgahında öpüşebilirlerdi. *Bu gerçekten de en kötü şey olur muydu?* "Ama ben istedim."

"Rourke, sen ve Lurielle Irus Günü yemeğime geliyor musunuz?"

Tezgâhın arkasından Xenna'nın sesi geldi, kovmak istediği sinir bozucu bir sivrisinek anı böldü. O, anı bozmayı reddedince koyun kadın boğazını buyurgan bir şekilde temizledi. Komşusunun bu kadar kolay caydırılamayacağını biliyordu, bir hışımla tezgâha döndü ve hızlı, kesik bir sesle cevap verdi.

"Şehirde olduğum sürece . Programım nedeniyle söz veremeyeceğimi biliyorsun."

Xenna sanki çocuklarından biriymiş gibi başını salladı ve onun ev işlerini yapmamak için öne sürdüğü bahaneyi yutmadı. "aylardır görmüyoruz. Hayır cevabını kabul etmiyorum."

"Bir buzlu şeker çubuğuna kafamın resmini koyabilir ve ben oradaymışım gibi davranabilirsin." Hızlı bir gülümsemeyle karşılık verdi, hâlâ onun yanında olduğunu hatırlattı. "Lurielle için plan yapmıyorum ama. Başımı böyle belaya sokmaya çalışma."

"Neden olmasın anlamıyorum. Reg'le ikinizin geçen gece arka bahçede bağırsaklarınızı patlattığınızı duymadığınızı sanmayın. Orada olmasını sağlamak için daha iyi birini düşünemiyorum!"

Koyun kadın gülerken Xenna'ya en küçümseyici bakışını fırlattı. "Bu bir havuz partisi mi? Fayanslarımı görebilecek miyim? Cüzdanımın emeğinin meyvelerinin tadını kadar rahatsızım."

Rourke sırtarak döndü, pasta poşeti tezgâha uzatılırken yüzünde benzer bir ifade bulmayı umuyordu ama şaşkınlıkla gülümsemenin tam tersini buldu. Karşısında kaşları bir araya gelmiş ve altında yaralı bir ifade vardı. Doğrulmadan önce yarım kalp atışı kadar kendine güveni sarsıldı. *Daha fazla kesinti yok. Önemli olan tek şey o.*

"Eve erken , değil mi?"

Kızın evet diyebileceğini yarı umutla bekliyordu. Taşakları ona çok kızacaktı ve eğer onun tarafından okşanma ve sıkılma fırsatı bulamazlarsa uyurken onu boğmak için sikiyle komplo kurabilirlerdi ama bu şansı değerlendirmenin akıllıca olabileceğini düşündü. Onu tanımak istiyordu, aralarında olduğunu düşündüğü bağın gerçek mi yoksa sadece son zamanlardaki canlı hayal gücünde mi gerçek olduğunu belirlemek istiyordu. Eğer olumlu cevap verirse onu hemen o anda yemeğe davet edecekti. *Oyunlar için çok yaşlısın.*

"Bir iptal oldu." Kelimelerin kendisi tamamen zararsızdı. Basit bir soruya basit bir cevap. Sesi neşeliydi, samimiyetle çınlıyordu ... ve tamamen yanılttı.

Rourke bir müşteri hizmetleri sesi duyduğunda bunun ne anlama geldiğini biliyordu. Karnına bir yumruk daha, bu seferki daha güçlü. *Sen sadece bir müşterisin, bir müşteri. O bir hizmet veriyor, daha fazlası değil. Neredeyse senin yarı yaşında, şüphesiz hiçbir ortak noktanız yok ve sen burada, o sadece işini yapmaya çalışırken onun üzerinde dolanıyorsun. Kendini aptal yerine koyuyorsun.* Ağzı cevap vermek için açıldı ama aylardır ilk kez ağzından kötü tasarlanmış bir düşünce çıkmadı. Hiçbir şey yoktu, kelimeler onu hayal kırıklığına uğratiyordu. Bunun yerine, sanki kemikleri kuma dönüşmüş gibi içi boş ve bomboş hissediyordu ama o anda emirleri geldi.

"Sleeve için klorofil soğutucu, Violet için petekli latte ve Rourke için kırmızı göz."

"Violet." Adını yavaşça tekrarlardı, her hecenin ağzında oturmasına izin verdi. Menekşe'nin koyu renk gözlerinin ışıltısında yansıyan yemyeşil, narin mor çiçeklerin görüntüsünü çağrıştırdı. Yağmurun pencere pervazına vuruşunu neredeyse duyabiliyordu, bir bahar öğleden sonrası fırtınası, odayı gölgelerle loş bırakıyordu. Yatağa girmiş olabilirlerdi ve boynundan aşağıya doğru öperken onun teninin tadını öğrenebilirdi, açık pencereden esen rüzgârla içeri dolan hayvan kokusu ve çiçek kokusu. *Violet.*

Eli fincanı almak için uzandı, küçük, lezzetli parmakları - son birkaç aydır ona çok zevk veren parmakları - karton ısı koruyucunun etrafında kıvrıldı. Bu ona ilk dokunuşuydu. İlk kez ona profesyonel olmayan bir şekilde, onu sağlamakla ilgisi olmayan bir şekilde dokunmuştu. Rourke onu bırakması gerektiğini biliyordu.

ama eli itaat etmeyi reddetti, kızın elinin kendi elinin yanında çok küçük görünmesinden çok etkilenmişti.

"Bunun tekrar teşekkürler; gerçekten gerek yoktu-"

"Dediğim gibi, ben istedim," diye hızla sözünü kesti, hâlâ fincanı tutuyordu. *Ya şimdi ya da asla. Böyle bir şansı bir daha asla yakalayamazsın.* "Bana katılmak ister misin?"

"Beni bekleyen biri var." Sesi aceleyle çıkmıştı, belli ki onunla birlikte kapana kısılmaktan kurtulmaya çalışıyordu. Sözleri onun davetiyle örtüştü ve sanki ağzından hiç çıkmamış gibi teklifi gölgede bıraktı. "İşine dönmene izin vermeliyim." Hâlâ o yüksek, etkilenmiş ses, müşteri hizmetleri sesi, onun ne olduğunu pekiştiriyordu.

Parmakları sanki yanmış gibi fincandan geri çekildi. Kadının onu kovmasının keskin acısını damarlarında buzlu bir su gibi hissetti ve bu da yabancı bir his değildi. Evliliği sona ermeden önce de denemişti. Çabaları geri çevrildiğinde, keskin bir şekilde geri itmişti ve o anda eski alışkanlıklarına geri döndü.

"Öğle yemeği randevusu mu?" Bunu sorması çok saçmaydı. İşinde verdiği hizmet dışında ona tek bir şey bile borçlu değildi. Bu, keskin kenarlı kelimelerin çıkmasını engellemedi ve onları kısa ve öz bir onaylamayla karşıladığında, kalbinin savunmasız hale getirmeye çalıştığı küçük köşesinin katılaştığını hissetti.

"O zaman seni tutmamalıyım." Hayal kırıklığına uğramamalıydı. Projeden birkaç hafta eksiltmeyi başarmış, işleri son olmasa da tatmin edici olmayan bir kapanışa getirmişti. "Bu öğleden sonraya kadar . . . Violet."

Küçük, yumuşak elleri ve geniş kara gözleri olan süt sağma teknisyenini düşünerek daha fazla zaman kaybetmesine gerek yoktu.

Teslim alma bankosu ile kapı arasındaki ceset yığnını iterek geçtiğinde, gün ortası kuyruğu çoktan kaldırıma dökülmüştü. Amacına ulaşmıştı ve artık biliyordu.

Bir daha asla onu düşünmesine gerek kalmadı. Bazen anlaşmalar suya düşüyordu ve planlanandan önce gerçekleşmeleri her zaman bir lütuftu. Programını değiştirebilir, çiftliği başka bir öğleden sonra ziyaret edebilir ya da uygulamadaki o küçük kırmızı X işaretine tıklayıp onu bir daha asla görmemesi gerektiğini garanti edebilirdi. *Ve işte bu kadar.*

Telefonundan onun numarasını engellemesine ya da sosyal medyada onu takip etmeyi bırakmasına gerek yoktu. Aslında hiçbir şey yapmasına gerek yoktu. Sonuçta neden programını yeniden düzenlesin ki? Çiftçi, dosyasının bir daha eline geçmeyeceğinden emin olmasını kolaylaştırmıştı ve onun sesinin kuş cıvıltısını ve ellerinin sıcak tenine verdiği hissi unutabilirdi.

Kim bilir? İşini daha da iyi yapan birini bulabilirsiniz.

Uzun zamandır ilk kez kafasının içindeki sese inanmakta zorlandı. Kahvesini yuttu ve bunu yaparken yüzünü buruşturdu. Tadı ağzında kül gibi kalmıştı. Uygulamadaki profilini onu bir daha görmek zorunda kalmayacak şekilde ayarlayabilirdi, ama elinin onun sırtının küçük kısmına ne kadar düzgün bir şekilde yaslandığını, kıvrımlarına doğru kıvrıldığını, mükemmel bir uyum sağladığını unutacağından emin değildi.

Uçma Korkusu

OceanofPDF.com

Bölüm 7

An saat sonra, öfkeli bir bekleyiş içinde neredeyse titriyordu. Kızgındı. Ergenlik hayallerine kendini o kadar kaptırmıştı ki, müşteri/teknisyen ilişkilerinin kısıtlamaları dışında onun kendisine karşı neler hissedebileceğini düşünme zahmetine katlanmamıştı.

Muhtemelen sizden iğreniyordur. Muhtemelen hakkında, bu kapıdan giren her boğa hakkında kötü düşünüyordur. O bir insan; nasıl anlayabilir ki? Her hafta profesyonel bir el işi için geliyorsun. Bu bir insana nasıl görünür? Tabii ki senin bir tür sapık olduğunu düşünüyor; hepsi seksin utanç verici ve pis olduğunu düşünüyor. Düşüncesi bile iğrenç olmasa, muhtemelen onun için çok yaşlı olduğunuzu düşünürdü. Muhtemelen bir erkek arkadaşı vardır. Son iki ayınızı sanki her şey kafanızdaki küçük senaryoya göre ilerleyecekmiş gibi davranarak geçirdiniz ve onun neler hissedebileceğini hiç düşünmediniz.

Ana caddeden aşağı inip yolun karşısına geçtikten sonra belediyenin otoparkında otururken daha çok sarhoş bir adam gibi görüldüğünü fark etti.

boğadan daha centaur olduğunu, bugünkü randevusunu iptal edebileceğini ve onu bir daha asla görmek zorunda kalmayacağını söyledi. Açıldıklarından beri çiftliğe geliyordu ve resepsiyonda süt sağım teknisyeninden başka bir çalışan görmemişti. Belli ki ayrı bir giriş ve çıkışları, geçmeleri gereken ayrı koridorları, onları müşterilerden uzak tutan güvenlik önlemleri vardı. *Muhtemelen tam da bu nedenle, yani azgın bir sapıkla karşılaşmamak için.*

Hemen o anda iptal edebilirdi ama her zaman kalın kafalı olmuştu. Onu son bir kez daha görmek istiyordu. Belki de mazoşizmdi bu; belki de bilinçaltının hiçbir belirsizlik kalmadığını ve bu işin peşini bırakması gerektiğini kabul etmesini sağlamak için kendisine yöneltilen o kopuk, boş sesi tekrar duymaya ihtiyacı vardı. Belki de, diye düşündü pişmanlıkla, yukarıdakilerin hepsi artı bir kötülük öpücüğüydü, çünkü onu son bir kez kendisiyle yüzleştirmek istiyordu. *O halde hiçbir şey havada kalmadı. Kayıplarınızı kesin ve bitirin.*

Kendisiyle yaptığı konuşma tamamen kafasının içinde gerçekleşiyordu ama dışarıdan bakıldığında yerinde duramıyordu. Süt sağma çiftliğinin kapısından içeri adımını atmıştı, neredeyse homurdanarak, hücumu hazır bir şekilde. Şimdi bekleme odasının büyük boy koltuklarından birine oturmuş, bacaklarını sallıyor, parmaklarını sabırsızca koltuğa vuruyor, saate bakmak için telefonunu çıkarıyor ve birkaç dakikada bir ofluyordu.

Karşısındaki koltukta bir kadın oturuyordu, kaşları kalkıktı ve dudaklarında yarım bir gülümseme vardı. Rourke onu görmezden gelmek için elinden geleni yaptı.

O bir minotordur. Genetik yapılarının nasıl işlediğini yabancılara açıklamaya çalışmak her zaman bir angarya olmuştur. Boğa özellikleri oğullara minotor babaları tarafından aktarılırdı ama soyları burada sona ererdi. Bir kız çocuğu, türü ne olursa olsun annesinin özelliklerini taşırdı.

Annesi bir boğanın kızıydı, her iki ebeveyn de Minotaurean kanı taşıyordu.

Karşısındaki kadın uzun boylu ve iri kemikliydi, uzun, bal sarısı saçları ve geniş ağızıyla kıvrımlıydı. Kendisi de bir insan gibi görünmesine rağmen bir insan kadınının üzerinde yükselirdi. Adı Gwen'di, Madoc'un nişanlısıydı ve Rourke onunla ilk kez birkaç hafta önce tanışmıştı. Anne ve babasının her ikisi de minotordu, Gwen ona bekleme odasında birlikte otururlarken neşeyle anlatmıştı, tıpkı şimdi olduğu gibi, Madoc'la bir an önce sahip olmak istedikleri çocuğun boğaların en irisi olacağından ya da annesi gibi heykelsi, boğa oğulları taşımak için yaratılmış bir kız olacağından en ufak bir şüphe bırakmamıştı.

"Yalnız gelmesini istemedim," diye itiraf etmişti o ilk hafta. "İkimiz de buradaki her şeyden hâlâ ürküyoruz. Eminim sorun yoktur, ama . . . şey, bu birlikte yapmaktan çekinmeyeceğimiz bir şey."

"Masumiyet balonunu patlatan kişi olmaktan nefret ediyorum," diye kıkırdamıştı o gün, resepsiyon alanındaki varlığının onu rahatsız edip etmediğinden ya da tüm süreci normalleştirip normalleştirmediklerinden emin değildi. "Ama bu süt sağma yerleri hayatın bir gerçeği."

"Oh, *bunu* biliyorum. On yıldan fazla bir süredir birlikteyiz. İnanın bana, elektrikli süpürge kavramına yabancı değilim. Ödememiz gereken büyük bir düğün ve almamız gereken bir ev var; bu en başta benim fikrimdi."

Rahatsız edici, diye karar verdi Rourke. Her şeyi rahatsız edici hale getirmişti.

"Ama burası işleri kitabına göre yapan bir yer değil. En azından hepimizin bildiği kitaba göre değil."

Madoc'a eşlik etmeye devam etmişti ve Rourke o noktada onu resepsiyon alanında birkaç kez görmüştü. Bu, şu anda güler yüzlü bir konuşmacı olması gerektiği anlamına gelmiyor, diye düşündü ekşiyerek. Böyle bir karmaşa içindeyken olmazdı.

Gwen uzun bacak bacak üstüne atarak, "Derinden sürünerek çıkmaya hazır gibi görünüyorsun," diye hafifçe takıldı. "Ellerin o kadar iyi mi? Yoksa odanın o tarafında bir karınca tepesi mi var?"

Ona ters ters baktı. "Ofiste beni bekleyen bir yığın iş var," diye yalan söyledi, "ve bu gereksiz kesintiden nefret ediyorum." En azından bu yalan değildi. Keşke dışarıda oturup sağım odası hazır olduğunda telefonuna bildirim gelmesini sağlayacak bir yol olsaydı.

Rourke iki hafta sonra, üç hafta sonra, bir ay sonra nasıl olacağını hayal etmeye çalıştı. Her hafta bir yabancıнын sikiyle oynamasını arzulamaya geri mi dönecekti? Yoksa Violet'in Morning Glory'de çalışmaya başlamasından hemen önceki soğukkanlı günlerine mi dönecekti? *Violet*. Onun adını aklından geçirmek bile omurgasında bir dalgalanma yarattı ve toynakları çim halıya sürtündü. Burada gördüğü muameleden bir daha keyif alabilecek miydi? Her hafta yabancıların ona mastürbasyon yaptığı fantezilerine geri mi dönecekti? Yoksa bir sağım teknisyeninin her dokunuşu artık garip ve yanlış mı gelecekti?

Bağlantı uygulamasını tekrar indirmeniz, o kitsune'yi aramanız ve hala dalga geçmekle ilgilenip ilgilenmediğini görmeniz gerekir. Onunla Bridgeton'da buluşabilir ve Swansea Bulvarı'na bakan otellerden birinde pencereye karşı onu becerebilirsin. Kaşıntını giderir ve tüm bunları aklından çıkarırsın.

Tam olarak bu senaryoyu hayal etmeye çalıştı, toynakları genişçe dikilmiş, kalçaları kırılırken ve taşakları sallanırken gövdesini destekliyordu. Yine de kafasındaki, kitsune'nin sikinin etrafına yayılmış beş kabarık kuyruğu değildi. O

Violet'in kavradığı süt sağma teknisyeninin yuvarlak kıcıydı, küçük elleri cama bastırılmıştı, göğüsleri yoldan geçenlerin görebileceği şekilde açıktaydı. Taşakları onun tatlı amcığına çarpıyor, sikiyle doluyor, cama dayayıp içine pompalarken karnı sikinin şekliyle birlikte aşağı iniyordu. Adam patladığında kadının nasıl inlediğini neredeyse duyabiliyordu, içinden çıkıp pencereyi damlayan beyaza boyadı, herkesin görmesi için yaptıklarının bir işareti.

Sandalyesinde sefilce kaydı. Bu düşünce silsilesi tam tersi bir etki yarattı.
Eve gidip dondurma yerken ağlamaktan başka bir şey düşünmelisin.

Uzak ve mesafeli olurdu. Bir buz kütlesi kadar soğuk. En ufak bir kırılganlık göstermeyecek, ne kadar ezilmiş olduğunu görmesine izin vermeyecekti. Numarası söylendiğinde, toynaklarını kararlılıkla itti. *Mezbahaya doğru son bir yürüyüş.* Her şey sona erecekti ve o iyi olacaktı. Koridorda kendisine tahsis edilen süt sağım odasına doğru yürürken duruşu dimdikti ve tek umudu kalbinin boğazında düzensiz bir şekilde atıyor gibi görünmesinin kendisini ele vermemesiydi.

"Görüşmeyeli uzun zaman oldu!"

Kapıdan girdiğinde onu karşılarken sesi yüksek ve neşeliydi; aynı sahte neşeli müşteri hizmetleri sesi ve onun metanetli kalma kararlılığı neredeyse o anda ve orada kırıldı. *Sorun yok. Bunu duymaya ihtiyacın var; bir müşterinin senden ibaret olduğunun onaylanmasına ihtiyacın var. Daha kötüsü olamazdı.* Yanılıyordu. Açıkça, aptalca yanılıyordu.

"Eğer sormak saygısızlık olmayacaksa, burnunuzdaki halka ne anlama ?"

Sanki panosunda onun kişilik özelliklerinin ve kareli geçmişinin bir listesi varmış ve tüm hataları vurgulanmış gibi hissediyordu. Gerçekte, diye düşündü Rourke sefilce, tek gereken bir aynaydı. Ne de olsa o

burnundaki yüzük asla unutmasına izin vermediğinden, her baktığında bunu hatırlıyordu. Başarısız bir evlilik. Kötü bir eş. Çok otoriter ve kontrolcü, yeterince ilginç değil, çok sıkıcı ve kendi bildiğini okuyan biri.

Evliliğe dair türler kadar farklı görüşler de vardı. İnsanlar ve goblinler kıyafet değiştirir gibi kolaylıkla eş değiştirirdi. Troller ve elfler için biraz daha fazla sosyal damgalama söz konusuydu ama bağlar yine de kolayca koparılabilirdi. Orklar için, bir ilişki içine girenlerin adlandırmak istediği her şey olabilirdi ama klan ateşi önünde edilen yeminler kutsaldı. Sentorlar ve servitorlar için evlilik basitçe iki bireyin birbirini seçmesiydi. Ancak sürüden biri olarak kabul edilmek için onay gerekiyordu.

Ona Minotaurean evlilik kültürü orklarinkine oldukça benziyormuş gibi geliyordu. *Lurielle'in şaka yapabileceği bir şey daha vardı.* Bir çift karı-koca, koca-koca ya da karı-koca olarak istedikleri kombinasyonda ve cinsiyette yaşayabilirdi. Ama birinin burnuna bir yüzük takmak, bir başkasına sahiplik vermenin işaretiydi, tüm topluma sizin eşinize, onların da size ait olduğunun bir sembolüydü, vücudu delen kesintisiz bir çember, tıpkı ilişkinizin kesintisiz çemberi gibi.

Aynaya her baktığında, o kırılmış çemberi, bağlanmamış elleri, atılmış yeminleri hatırlıyordu. Yüzüksüz evlenmekte utanılacak bir şey yoktu, ama kendini bağladıktan sonra boşanmak Bu farklı bir utançtı. Kemerini sert parmaklarıyla çözdü ve bu randevuyu iptal *etmemekle* ne halt ettiğini merak etti.

"Tarihsel olarak, mülkiyetin, bir başkasına bağlı olmanın sembolüdür. Modern kullanım ise neredeyse her zaman bir başkasına evlilik yoluyla bağlı olmayı ifade eder." Hiçbir şeyi anlamı yoktu, şimdi olmazdı. Şimdi değil.

onu son kez ne zaman göreceğini sordu. "Yaklaşık iki yıldır boşanmış durumdayım. Sadece o lanet şeyi çıkarttırmadım."

Karma türlerin yaşadığı bir kasabada yaşamının tek artısı, işine geldiğinde diğer minotorlardan uzak durabilmesiydi. Yüzüğü çıkarttırmak kesinlikle bu durumlardan biri olacaktı. Üniversite yakınlarında bir trolün sahibi olduğu bir dövme salonu olduğundan emindi. *Oraya gidip o lanet şeyi bir yıl önce kestirmeliydin.*

"İlk başta hazır değildim," diye devam etti pantolonunu çıkarırken. Bu bir yalan değildi. Sonunda Veleena ile birbirlerine yabancı olsalar da, bir ortak olarak başarısızlığını kabul etmek için o son adımı atmak onun için düşünölemeyecek kadar büyüktü. Şimdi bu, yapılması gereken önceliksiz işler listesindeki bitmek bilmeyen angarya işlerden sadece biriydi. "Şimdi acıtacak diye korkuyorum."

Boynu sıcak, avuçları nemli hissediyordu. Başarısız evliliğini ve burnundaki yüzüğü düşünmek istemiyordu ve onu bu köşeye ittiği için ona kızdı. *Bu ne cüret!* Bacağını süt sağma tezgahının üzerine atan Rourke, soğukkanlılığının bir parça azaldığını hissetti.

"Öğle yemeği randevun nasıldı?" Ses tonundaki kini saklamayı başaramadı ama o sırada umursadığından da pek emin değildi.

Kadın aynı yüksek ve etkilenmiş ses tonuyla kahve için teşekkür ettiğinde yumrukları sıkıldı.

"Görünüşe göre hafta sonu için eğlenceli planlarınız var?" Sesinde başka bir şey vardı, müşteriye dönük neşeli profesyonelliği bastıran acı bir kenar ve bunu anlamaya çalışırken kaşları çatıldı. *Bunu sana geri çeviremez.*

"Xenna benim komşum; aynı sitede oturuyor," diye açıkladı ters bir şekilde. "O ve kocası büyük blok partileri düzenlemeye bayılırlar. Şimdi de bizden LCV istiyor ki bu biraz fazla bir istek."

"Lurielle kim?"

Soru yüzüne fırlatılmış bir suçlama gibi geldi, soğuk bir içecek gömleğinden aşağı sıçradı. Xenna ve partileriyle ilgili açıklamasından sonra nefes almasına bile izin vermemişti, Lurielle'in adı o daha gözünü kırpmadan ağzından dökülüvermişti.

"Lurielle benim komşum." Neden hâlâ cevap verdiğini bilmiyordu. Ona herhangi bir bilgi borcu yoktu, hatta hiçbir şey borcu yoktu ama ses tonunda bir şey vardı, incinmiş keskin bir diken, hain dilini sallamaya devam ediyordu. "O bir elf, kocaman bir ork sevgilisi olan bir elf. Eskiden tüm bu blok partilerine birlikte giderdik çünkü o zamanlar tek bekar bizdik, ama artık değil."

Uzun, esneyen bir an boyunca onu karşılayan tek şey sessizlik oldu.

"Ah." Sesi kısıktı, kelime kısıktı ve çoğunlukla kendi kendine konuşuyordu, ama bundan daha önemlisi *onun* sesiydi, gerçek sesiydi, neşeli hizmet sektörü sesinin taklidi düşmüştü.

Önemli olduğundan değil. O noktayı çoktan geçtik. Bu hiçbir şeyi değiştirmez. Bu projeye başarısızlık demenin ve kayıplarınızı kesmenin, gelecek çeyrekte telafi etmeye çalışmanın zamanı geldi.

"Arkadaşım Geillis, bugün kahve içtiğim kişi."

Rourke dondu kaldı. Kelimeleri aceleyle, her hecesi bir öncekine takılarak, kahve randevusunu ona açıklamak için aceleyle çıktı. *Duymama gerek yok. Bilmeme gerek yok. Bana bunu hayal ettirme.*

"Onunla geçen ay kafede ve o zamandan beri arkadaşız."

Konuşamıyordu. Tutarlı bir düşünce oluşturamıyor, cevap vermek için kendini toparlayamıyordu. *Bir kız arkadaşıyla buluşacaktı. Öğle tatilinde bir arkadaşıyla buluşuyordu, belki de romantik bir partner değildi. Aptalca bir yanlış anlamamanın ilerlemenizi engellemesine izin verdiniz.*

Bu yerin dışında. Ama ondan uzaklaşmak, aralarına mesafe koymak için ne kadar acele ettiğini, o sahte sesi hayal bile edememişti. Aklından neler geçiyordu? Neden bunları sana şimdi anlatıyor?

"Buluşacağın kişi *bu muydu?*"

Arkadaşının bir vampir olduğunu, Cambric Creek'in iş bölgesindeki lüks bir vampir restoranı olan La Vie Rouge'da çalıştığını açıkladı.

"Aşınayım," diye homurdandı ihtiyatlı bir şekilde, kadın bundan bahsettiğinde. Doğal olmayan servis sesi gitmişti. Kendi sesiyle konuşmaya geri dönmüştü, haftalardır rüyalarında duyduğu sesle, ilk randevusundan beri sohbet ettiği aynı yumuşak, hüzünlü sesle. *Ne halılar dönüyor burada? Sana felç mi geçirtmeye çalışıyor? Neler olduğunu anlayana kadar tansiyonunu kontrol ettirmen gerekecek.*

"Tamamen insanlardan oluşan bir kasabada büyüdüm. Bunu sana hiç söylemiş miydim? Her neyse, bugün buluşacağım kişi buydu."

"Vampirler kahve içer mi ki?" Rourke hâlâ bankta oturduğunu, en az on dakika geçtiğini ve henüz süt sağma pozisyonuna bile geçmediğini fark etti. Dizlerini döşemeye bastırarak, toynakları yerine otururken, birden kalbinin gözlerinin arkasında attığını hissederek, sikini ve taşaklarını açıklıktan geçirdi. *Evet. Kesinlikle felç geçireceksin.*

"Dediğim gibi," diye devam etti, "aslen bir insan kasabasındanım, bu yüzden buradaki insanlar gibi diğer türlerle birlikte büyümedim. Yine de burayı gerçekten seviyorum; kira kontratım bittiğinde, belki de bölgede bir şeyler bulmaya çalışmayı düşünüyorum."

Aleti sıvı çelikle şişti, şaftı kalınlaştı, taşakları vücudunu yukarı çekerken uzadı. Hâlâ ne olduğunu, kızın kafedeki tepkisine neyin sebep olduğunu bilmiyordu ama kız yağlanmış ellerini büyüyen ereksiyonuna doğru kaldırdığında, bunun bir önemi olmadığına karar verdi. Bridgeton'dan Cambric Creek'e, tam da bu mahalleye yeniden taşındığı düşüncesi, ona şehri gezdirmek ve şelalenin önünde onu becermekle ilgili tüm fantezilerini zihninin ön saflarına taşıdı ve onu kavrayan avucuna karşı sarsıldı.

"Yani bir elf ve bir ork yan komşunuz mu?"

Bir piknik yemeği planlayabilirsiniz, romantik komedi filmlerinden fırlamış gibi bir şey. Ona tarihi bölgeyi gezdirin, bir battaniyenin üzerinde böğürtlen yedirin, öğle yemeğinde amını yalayın ve tatlı için kepçe kamyonunda durun.

"Bahse girerim çoktan burnundan bir halka da çıkarılmıştır. Orklar çok serttir, değil mi?"

Öfkeyle homurdandı, ellerini şaftının uzunluğundan aşağı sürükleyip onu yağla kayganlaştırırken sesi bir inilti ile kesildi. "Bundan pek emin değilim. Dişlerine halka takıyorlar; bu tırnağı delmek gibi bir şey. Ayrıca, muhtemelen her sabah iki saatini ayna karşısında süslenerek geçiren bir tip; bir yüzük yeterli olmaz." Gözleri dalgalanarak kapandı, tüm dünya bir kez daha parmaklarının ucuna kadar daraldı. "Bir insan kasabasının kıyısında büyüdüm," dedi tereddütle, sanki onun güvenine kendi güveniyle karşılık vermesi gerekiyormuş gibi hissederek.

Bu yerde bir insan olduğu için biraz utangaç görünüyordu ve onu suçlamadığını varsayıyordu. "Büyükannem insandı, o yüzden hiç garip bir şey gibi gelmedi. Orada vampir restoranı da yok."

İşini paylaşıyordu. Şaftının arkasını okşarken rotasını sıkıca sorguladı, ellerinin çemberi taşaklarını kavramak için kırıldı. Adam

Onları çekerken homurdandı, toynakları ayaklıklara sürtünüyordu.

"Bu çok mu fazla basınc?" diye sordu yumuşak bir ses tonuyla, sorgulamasına gerek kalmadan basıncın gayet iyi olduğunu bildiğini söylüyordu. Aleti sertleşmeye başladı.

"Hayır, bu mkemmел." Taşaklarını kesesinden ayırıp her birini yoğururken bir inilti daha duydu. Bir tanesini ağzına sığdırıp sığdıramayacağını merak etti, naga kanı ve zlen bir çenesi olmadığı sürece bunun pek mümkün olmadığına karar verdi. *Yine de onları biraz emebilirdi.*

"Bu iyi hissettiriyor mu?"

Adamın siki bu soru karşısında salyalar akıtmaya başladı. Hâlâ taşaklarına masaj yapıyordu ve bunun iyi hissettirdiğini çok iyi biliyordu. *Bu yüzden her hafta yapıyor, kendini iyi hissetmen için. Bunun seni boşaltmakla bir ilgisi yok.*

"Harika hissettiriyor," diye onayladı, dikkatini ihmal edilmiş horozuna geri döndürmek için onları serbest bırakmadan önce her dolgun testise bir kez daha sıkarken gözleri geri yuvarlandı. Bir şeyleri düzeltmek için çok geç değildi. Bu projeyi tekrar rayına oturtmak ve sonuçları zamanında ve hedefe uygun olarak teslim etmek için çok geç değildi. *şimdiye kadar hiç büyük bir satış kaybetmediniz ve bugün de kaybetmeyeceksiniz. Yine de, işlerin gidişatına bakılırsa bir kırbaç darbesiyle karşılaşabilirsiniz.* "Yani, yüzük çıktı ve bir vampir restoranı. Bu konuda ne yapabileceğimize bakmamız gerekecek."

Salı ğleden sonraki resepsiyon görevlisi normal Cuma resepsiyon görevlisiyle aynı değildi ve o öğleden sonra giriş yaptığında küçük bir rahat nefes aldı. Haftada iki kez çiftliğe geldiği o günler çoktan geride kalmıştı.

ve gereğinden fazla personel tarafından tanınmak istemiyordu.

Rourke sağım odasının üst katında volta atarken, kadının bütün hafta sonu neler yaptığını anlayıp anlayamayacağını merak ediyordu. Ne de olsa bu çoğu insanın anlayabileceği bir sorun değildi. Libidosu insanlar gibi değildi; süt sağma tesisinin yapısının tüm amacı buydu. Ateşi bir kez yandığında, tek bir söndürme onu kesmiyordu ve aleti Cuma öğleden sonrasından beri sert ve ağrıyordu.

Taşaklarına masaj yaptıktan sonra, omurgası vücudunda gevşemiş ve kopmuş hissedene kadar elleriyle yine aynı numarayı yapmıştı. Şaftının tabanının etrafında rahat bir el ve başının başka bir tabanı, tutuşu sıkı ama parmakları hareket etmesine izin verecek kadar gevşek. Onun ellerini becermişti, aralarındaki süt sağma tezgahıyla başarabildikleri en yakınlık, onu becermeye en yakın şeydi.

Onun kendisini okşamasından neden bu kadar farklı olduğundan emin değildi. Belki de bunun nedeni okşamanın işin bir parçası, bir sonuç elde etmek için kullanılan bir eylem olmasıydı. Süt sağma masasının altında kimin olduğu fark etmezdi; eğer sikini yeterince uzun süre okşarlarsa boşalırdı. Ama bu . . . Bu onu aktif bir katılımcı olmaya zorluyordu. Bu ona yapılan bir şey değildi; *birlikte* yaptıkları bir şeydi. Parmaklarının sıkı halkasına doğru itti, ta ki kadın memenin emici ağzıyla ucunu okşayana kadar, en son şaftından aşağıya doğru çalıştığında patladı. Orgazmı boyunca taşaklarını sağmış, son damlasına kadar sıkılmıştı ve makinenin onun dölüyle dolmasını, cam kubbeye sıçrayan her beyaz ipi izleyip izlemediğini merak etti.

Sönük bir şekilde ayrılmış olsa da, onun bunu yaptığını düşünmek bir saat kadar sonra onu tekrar sertleştirdi. Kendini okşayarak tamamladığında

Akşam, menisi tıpalı banyo lavabosunda birikirken, yine bunu düşündü. Süt şişelerinin ellerinde ne kadar ağır olduğunu merak etti, marketteki süt ürünleri reyonuna her gidişinde onun için geldiğini düşünüp düşünmediğini merak etti. O gece uyandı, ereksiyonunun sert çubuğu üzerinde acı içinde yuvarlandıktan sonra tekrar mastürbasyon yapma ihtiyacı duydu. Koyu renk saçlı bir kız kalçalarına binerken sırt üstü homurdanan bir boğanın videosunu buldu.

Bu iyi hissettiriyor mu?

Kızın bu soruyu ona binerken sorduğunu, sikinin üzerinde zıplarken taşaklarını sıkamak için arkaya uzandığını hayal etti. *Bu iyi hissettiriyor mu?* Ya da belki dizlerinin üzerine çökmüş, kesesinin dikişini emiyor, parmak eklemleriyle prostatına sürtünüyordu. *Bu iyi hissettiriyor mu?*

Ertesi sabah dolabını karıştırdı, arama garaja kadar uzandı ve sonunda şehirde yaşarken satın aldığı manşon montaj aparatını buldu. Dokulu mastürbasyon kılıfı onun sıkı küçük elleri için kötü bir alternatifti ve onun nefes nefese yorumunun avantajıyla gelmiyordu, ancak mutfak masası onu takmak için mükemmel bir yükseklikti, kayganlaştırıcıyı kılıfın ağzına döktü ve bir inilti ile horoz kafasını silikonun içine itti. *Bu iyi hissettiriyor mu?*

Kabul etmek zorundaydı ki hiçbir şey onu süt sağma makinesi kadar etkili bir şekilde boşaltamazdı. Hafta sonu boyunca mastürbasyon yapmış, takılı manşonu kullanmıştı ama bu bile onu zar zor rahatlatmıştı. Taşakları bir tıkanıklık oluşturacak, meni geri tepecek, uygun adımlar atılmazsa evindeki boruları tıkama gücüne sahip oldukları gibi iç borularını tıkayacaktı. İşte böyle öleceğini düşündü Rourke. Yatakta ereksiyon halinde, dilinin arkasında kendi dölünün tadıyla boğuluyordu. O yapmıştı

Salı öğleden sonrası için ona bir randevu talebi gönderdi ve son üç gündür mutfak masasının üzerinde tepindiğini anlamayacağını umuyordu.

"Bugün bize katılan bir stajyerimiz var."

Müşteri hizmetlerinin sesi yine yüksek ve neşeliydi ama Rourke bu sesin kendisini anında rahatsız etmesinden ziyade, Violet'in arkasından odaya giren, maske ve baş örtüsüne rağmen asık suratlı görünen insanı fark etti. *Gördünüz mü? Bu sadece senin hayal gücün değildi. Onun güzel olduğunu daha ilk günden anlamıştın.*

"Ben yapıyorum. Bu hafta sonu için bir randevum var. Dalıyorum." Önceki yetmiş iki saatin bir noktasında, dövme ve piercing stüdyosunun sahibi olan trollden randevu alacak kadar akıllı başına gelmişti, zamanın geldiğine karar vermişti ve geleceği için değişiklikler yapmak için şimdiki zaman gibisi yoktu.

"Sonunda o dağınık saçlarını kesecek misin?"

"Ne? Hayır! Yüzüğü çıkarttıracağım." Homurdandı ve saçlarının son zamanlarda böyle bir saldırıya uğramasından son derece rahatsız olduğunu hissederek ofladı. *Önce Khash, şimdi de bu mu?!*

Bankın hemen kenarında durmuş, ona bakıyordu. Koyu renk bukleleri lastiğin altına sıkışmıştı ve ağzını göremiyordu ama gözleri irileşmiş, onu nefessiz bırakmıştı.

"Tebrikler. Bu büyük bir adım."

"Öyle," diye kabul etti. "Ama gecikti." *Bir bölümün gecikmiş sonu. Eve döndüğümde muhtemelen ağlayacağım. Ya ağlayacağım ya da sarhoş olacağım. Belki ikisi de.* "Ve şimdi özgür ve temiz olmak için bir teşvik var." *Seni. Teşvik sensin.* Yaptığı şeyin sembolizmini anlamasını diledi ve onun da anlamasını umdu. *Tüm dünyaya tekrar müsait olduğumu söylüyorum.* "Sembolik olarak et pazarına geri döndüm."

"Bu sabah etiketi gördüğümde yeni birinin beni talep ettiğini düşünmüştüm," diye gelişigüzel düşündü."

Neredeyse hırlayacaktı, elleri bankın kenarına doğru kıvrıldı.

Bir an sonra, "Öyle olmadığına sevindim," diye ekledi ve onun gözlerinde dans eden muzipliği gördüğünden emindi. *İki kişi bu oyunu oynayabilirdi.* "Yine de seni birkaç gün içinde iki kez göreceğ kadar nasıl şanslı olduğumu bilmiyorum. Bu, hafta içinde gelmeyeceğin anlamına mı geliyor?"

Yavaşça gözlerini kırıştırdı, kalın koyu kirpikleri onu bankın kenarına doğru eğilmeye teşvik ediyordu. Adam çoktan açıklığa sığmıştı ve parmağı şişmiş etinin yan tarafında yukarı doğru hareket eden şişmiş bir damar buldu, parmağını horoz ucuna dokundurana kadar yılan gibi kıvrılan damarın izini sürdü ve zaten sızdırdığı pre-cum'u yakaladı.

"Oh, burada olacağım." *Ana caddeyi kapatan azgın bir sentor sürüsü beni durduramazdı.* Sesinin perdesini ve volümünü düşürerek onu masanın kenarına bir adım daha yaklaştırmaya zorladı. "Son zamanlarda daha sık mastürbasyon yapma ihtiyacı duyuyorum. Bu hafta sonu bu dürtü özellikle zorlayıcıydı." *Durmadan seni becermeyi düşünüyordum ve sayamayacağım kadar çok kez mastürbasyon yaptım.* Yepyeni Deliquesce kapsül paketinin çoğunu bitirmişti, süt sağma makinesine girebilecekken tam bir israftı. "İyi bir boşaltım için gelmenin Cuma gününe kadar rahatlamama yardımcı olabileceğini düşündüm."

Onun da küstahça bir karşılık vereceğini düşündü. Kısasa kısas, sözlü ön sevişme ve tek umudu küçük etkileşimlerinin onu da en az kendisi kadar tahrik etmesiydi. *Muhtemelen hüsnükuruntu, ama umut sonsuza dek sürer.* Beklemediği şey, onun testislerini kavraması ve sanki ağırlıklarını test etmek istercesine avuçlarının arasında zıplatmasıydı.

"Kesinlikle çok dolu hissediyorlar." Rourke bayılacakmış gibi hissetti, özellikle de kadının sesi kendi komplocu tonuna uyacak şekilde alçaldığında. "Bugün seni iyice sağdığımızdan emin olmalıyız, Cuma gününe kadar idare etmene yardımcı olur."

Sözlerini bir kez daha sıkarak noktaladı ve adam neredeyse inliyordu. "Ve sonra yüzük Cumartesi günü çıkacak."

"Ve sonra Cumartesi günü et pazarına geri dönüyorsun."

Yüzük burnundan çıkar çıkmaz ona çıkma teklif edecekti. Kafeye bir uyku tulumu getirecek ve onun ortaya çıkmasını bekleyecekti ya da bir sonraki haftaki randevusunu bekleyecekti, ama hafta sonunda bir randevuları olacaktı. *Hedefe ulaşıldı. Hedefe ulaşıldı. Bonus: geliyor.* Sonunda ilerliyorlardı ve artık ilerlemelerini yavaşlatabilecek hiçbir şey yoktu.

Bölüm 8

"H Ard şeker. *Sert şeker* mi?! Şaka yapıyor olmalısın." Yarım düzine boynuzlu kafa, beklentiyle koltuklarında öne doğru eğilerek içeri girdi.

Madoc başını sertçe salladı. "Keşke olsaydım. Bu insan adam çok konuşkandı. Bu konuda çok açıktı. Onları çıkardı ve bana gösterdi." Ürperdi, sanki az önce yedikleri güzel yemek yeniden ortaya çıkmayı düşünüyormuş gibi bakıyordu. "Kış nanesi aromalı."

Bir başka Minoan Topluluğu yemeği idi, fildişi boğanın katıldığı ikinci yemektir. Rourke bu ekstra yalakalıktan dolayı kendini tebrik etti, çünkü yeni adaylar getirmek topluluk için iyi bir iş olarak görülüyor ve yaşlılar tarafından olumlu karşılanıyordu. *Bana sorumsuz olduğumu söyle ... kimin sorumsuz olduğunu göreceğiz, seni yaşlı inek.*

Madoc'un yeterince arkadaş canlısı olması, iyi bir işe sahip olması ve Minotaurean kültür ve geleneklerini korumaya neredeyse fanatik bir bağlılık duyması işine yaramıştı. Anlattığı konuşma, Gwen'in çalıştığı Bridgeton'daki müzede gerçekleşmişti; o sırada adam, Madoc'un

düzenli olarak tükettiği sperm miktarı kadar fahri Minotor olarak kabul edildi.

"Çoğunun ilaçların içinde ne olduğu hakkında hiçbir fikri olmadığını ve muhtemelen umursamadıklarını söyledi. Uyuşturucuyu alabildikleri sürece, ayrıntıları bilmek istemiyorlar."

Masanın etrafında homurdanmalar, birkaç boğa homurtusuyla noktalandı. Rourke başını sallayarak ofladı.

"Ancak bu kişi çok titiz olduğunu, doktoruna tüm bileşen listesini incelediğini söyledi. Bana mavi haplarla başladığını ama sonra saatlerce süren ereksiyonlar yaşamaya başlayınca 'beyaz olanlara' geçtiğini söyledi. Farklı bir formülasyon olduğunu söyledi. Maviden *başka* bir şey yaptıklarını bilmiyordum!"

"Sanırım bu, tam kan tahlili yapan yerlerin bunu yeni ilaçlar geliştirmek için kullandığını doğruluyor. Sadece bu tablodan topladıkları veriler bile ..."

Bir başka mırıldanma ve boynuz sesleri havayı yarararak kafaları salladı. Kimse Morning Glory'den ismen bahsetmedi ama gerek de yoktu. Rourke hepsinin bunu düşündüğünü biliyordu. *Feragatnameyi imzaladık. Yaptıkları şeyin bu olduğu başından beri belliydi.*

Masadaki bir başka boğa, "Saatlerce süren bir ereksiyon bana bir sorun gibi gelmiyor," dedi. "Tipik bir Perşembe gecesine benziyor." Hepsi kıkırdadı. Doğru olsun ya da olmasın, bu bir yumruktu.

"Evet, bu onun için bir sorundu. Görünüşe göre hepsi için bir sorun. Böyle bir şey olursa hastaneye gitmeleri gerekiyor. Her neyse, bu adam cebinden küçük bir şişe çıkardı ve bunun artık gizli silahı olduğunu söyledi. Fotoğrafını çekmeme izin verdi çünkü ona böyle şeyleri hiç görmediğimizi söyledim.

vahşı doğada. Bir minotorla tanıştığı için çok mutluydu. Bir insan kasabasından, oğlunu ziyarete geldiğini söyledi."

Madoc, hikayesinin en önemli parçası olan cep telefonunu çıkardı ve masanın etrafında dolaştırılırken hepsi sırayla ekranın üzerine yığıldı, kornalar tehlikeli bir şekilde çarpışmaya yaklaştı ve gördükleri şey karşısında eğlenerek dehşet içinde haykırdılar.

Ejakumints - kış nanesi aroması

Performansınızı boynuzlardan alın

RX, yeniden satış için değil.

"Vanilyalı bile yapamadılar mı?" diye homurdandı Rourke'un sağındaki benekli boğa. "Bizi süt şişelerine krema doldurmaya zorluyorlar; en azından temaya sadık kalın!"

"Şu anda senin yanında oturduğum için çok üzgünüm."

"Hadi ama!" diye güldü komşusu. "Demek istediğim, Wintermint sanki bir ren geyiği servisinden gelmiş gibi bir ses çıkarıyor."

"Aramızda Kuzey Kutbu'nda otuz bir çekecek birine benzeyen var mı?" diye sordu bir başkası, salonda yuhalamalar ve kahkahalar çınlarken. "Wintermint, pfft."

"Sözlerimi bir kenara yazın; çok yakında bağlantıyı kuracaklar ve 'vanilyalı tatlı krema' ile ortaya çıkacaklar."

Etraftan homurtular yükselirken, yaşlılardan biri telefon grubun içinde dolaşırken dilini şaklattı.

"Akide şekeri," diye tekrarladı Rourke başını sallayarak. "Düşürüldüğümüz durum bu."

Madoc omuz silkti ve cep telefonunu bir kez daha cebine koydu. "Şey, bu hala kontrollü bir ilaç. Sadece bu erkek bebekler için daha lezzetli hale getiriyorlar sanırım."

"Benim için sorun değil," diye araya girdi örgülü hızması benekli bir minotor. "Ne kadar çok insanı nane ya da sakız emmeye ikna edebilirlerse, umurumda değil. Yeter ki bize daha fazla ödeme yapsınlar."

"Görüyorum ki yeni bir görünüm kazanmışsın." Bu sözler aylar önce onu azarlayan gri suratlı ihtiyarın ağzından çıkmıştı. Rourke'un kendisine hitap edildiğini anlaması için birkaç hafta geçmesi gerekmişti. Sertçe yutkundu ve bir düzineden fazla gözün kendisine doğru döndüğünü hissetti.

Günün sonunda, kolay ve nispeten acısız olmuştu. Trolün stüdyosundan çıkarken, bu kadar kolay olduğunu bilseydi, muhtemelen Khash'ın yardımına ihtiyaç duymadan garajındaki bir cıvata kesiciyle işi kendi başına halledebileceğini söyleyerek homurdanmıştı. Halkaya iki klips taktı, kesilen parça yere düşerken geri kalanı burun deliklerinden kurtulana kadar büküldü. Hafif bir burun kanaması ve bir poşet içinde yarım aylık maaş çeki değerinde som altınla on beş dakika içinde trolün stüdyosuna girip çıkmıştı. Kırpılmış yüzüğü şifonyerin çekmecesine bırakmıştı, ona bakmak ya da kalıntılarla ne yapabileceğini düşünmek istemiyordu. Trolle olan randevusu beklediğinden kısa sürdüğü için Rourke, son zamanlarda herkesin ve komşularının erkek arkadaşlarının saçları hakkında söyleyecek bir şeyleri olduğundan, saçlarını kestirmek üzere Ana Cadde'deki berbere uğramaya karar verdi.

O günün ilerleyen saatlerinde aynaya baktığında daha genç görüldüğünü düşündü. Burnunun geniş pembesi açıkta, saçları artık gözlerine düşmeyecek kadar kısa kesilmiş halde kendini zar zor tanıyordu. Kendisine bakan boğanın gözlerindeki ifadeyi ayırt etmeye çalıştı. Son üç yıldır baktığı yorgunluk değildi bu. Rourke orada bir umut ışığı, belki de uzun zamandır olmayan iyimserliğinin küçük bir parıltısı olduğunu düşündü. Acaba bu umudu ona geri veren o muydu, yoksa bu umut kayıp bir evcil hayvan gibi yolunu bulup ona geri mi dönmüştü?

Dürtülmeden evden çıkmaya karar verdiğinde arka kapının dışında miyavlıyordu.

"Gecikmişti," diye cevap verdi, benzer şekilde kırık bir yüzüğe sahip olan iki ya da üç arkadaşının cesaretlendirici baş sallamalarıyla biraz cesaretlenmişti. "Uzun zamandır geliyordu ve şimdiki zaman gibisi de yoktu."

O gece yatağında uzanırken Rourke, Violet'in toplanmasına aracılık ettiği atıklarla ne yapıldığını bilip bilmediğini merak ediyordu. *Kap olarak eski moda bir süt şişesi ve toplamak için de sanayileşmiş bir çiftlik ekipmanı kullanıyorlar. Teknisyenlere ne yaptıklarını söylüyorlar mı? Bu süreçte ne kadar para kazandıklarını? Kırpılmış yüzüğün ve çıplak burnunun önemini anlasaydı, onun değişmiş görünümü hakkında ne düşüneceğini merak etti.*

Yakında bunu öğrenme şansını yakalayacaktı. İki gün sonra randevusu vardı, bu randevuda her şeyi göze alacaktı. Ona çıkma teklif edecek, müşteri/teknisyen ilişkilerinin uygunluğunu bir kenara bırakacaktı. *Eğer evet derse, ortak bir noktanız olup olmadığını öğrenme yolundasınız demektir. Hayır derse de, bu işin bir yere varmayacağını düşündüğünüz geçen haftaki durumunuzdan daha kötü durumda olmazsınız.*

Görünüşe göre Violet, Cuma gününün gelecekleri için yaptığı planlama ve uygulamada etkili olduğu notunu almamıştı. Süt sağma odasına giderken adımlarında bir sıçrama ile koridorda yürüdü, boş kafa, dolu kalp, sert dick. Alt katın kapısı açılıp da kadın içeri girdiğinde tam pantolonunu çıkarıyordu.

Violet değildi. Ona bakan teknisyen bir yabancıydı. *Hayır, yabancı değil. Daha da kötüsü. Geçen haftaki kız, stajyer.*

Beklentiyle bekledi, sanki Violet onun arkasında çömelmiş, Kutudaki Şeytan gibi ortaya çıkmayı bekliyormuş gibi kızın etrafını görmek için başını eğdi,

Ama kapı bir daha açılmadı ve aşkının nesnesini hiçbir yerde bulamadı.

"Teknisyen nerede?" Sesini yumuşak kalmaya zorlayarak sordu.

Kız omuz silkti. "Ben teknisyen miyim?"

"Stajyer olduğumu sanıyordum?"

Gözlerini kaldırdı ve onun böyle şeyleri nereden bildiğini anlamaya çalışarak gözlerini kıstı. Tekrar omuz silkti ve ona şüpheli bir bakış fırlattı. "Eğitimim bitti." Bir önceki hafta olduğu kadar somurtkan görünüyordu, terfi etmesine rağmen tavırlarında bir iyileşme olmamıştı.

"Bir yanlışlık olmalı. Teknisyenimi her hafta özellikle talep ediyorum.

Siz, uh ... o değilsiniz. Dosyanızda bir hata olmalı." "Sanırım bu hafta isteğiniz yerine getirilmedi." Bir omuz silkme daha. "Belki de o teknoloji gitmiştir." Kız elindeki pano ile bir adım öne çıktı ve tankı raftan indirdi ve başını salladı.

Hayır. Hayır, hayır, hayır, hayır. Bu olmazdı; bu hiç olmazdı. Violet neredeydi? Aceleyle pantolonuna geri dönerken neredeyse tökezliyordu, aceleyle pantolonunu kalçalarına kadar indirdi ve sikini tekrar yerine soktu. "Ben - ben hemen döneceğim."

Başının döndüğünü hissetti, sağım odasından dışarı fırladı ve tesisin iç koridorlarının ne kadar labirent gibi olduğunu ilk kez fark etti. Birbirinin aynısı kapılar önünde uzanıyordu ve evinin bir hapisane olduğunu anlayan ilk boğanın da böyle hissedip hissetmediğini merak etti.

Adam pencerenin önünde belirdiğinde resepsiyonistin gözleri fal taşı gibi açılmıştı, sert nefes alıyordu, kemeri çözülmüştü ve iki elini sıkı tezgâha vuruyordu.

"Ben - bir hata oldu. Bir karışıklık. Teknisyenim için bir talepte bulundum ve ... korkunç bir hata oldu."

Resepsiyon görevlisi komik bir şekilde sempatik bir yüz ifadesi takınarak kederli bir şekilde mırıldandı ve gelen sesin müşteri hizmetleri sesi olduğunu bildiği için kendini çelikleştirdi.

"Bunun için çok üzgünüm! Talepleri elimizden geldiğince yerine getiriyoruz, ancak bazen çalışanlardan birinin programında bir çakışma oluyor ve bu da bunu imkansız kılıyor. Bu hafta bir aksaklık yaşadığınız için çok üzgünüm. Randevunuzu iptal etmek mi istediniz?"

Evet! Kükremek istedi. Başka kimsenin ona dokunmasını istemiyordu, şimdi değil. Bu cinsel bir hizmet değildi, başkası uyguladığında da değildi, ama şu anda ondan başkasını görmek yanlış geliyordu. Ama her hafta olduğu gibi bugünkü randevusu için de kendini hazırlamıştı. Eve kaskatı ve ağırlı dönmek istemiyordu ve hiçbir şey onu süt sağma makinesi kadar kurutamazdı. Eğer o burada değilse, bu tam anlamıyla klinik bir prosedür. Bir kaba işlemek gibi. Rourke derin bir iç çekti.

"Hayır. Hayır, sorun değil. Sanırım bu randevuya uyacağım. Umarım ileride başka bir aksaklık yaşamayız."

Bağdaş kurarak süt sağma odasına doğru yürüdü, bir kez daha pantolonundan çıkmak zorunda kaldığında kendini biraz aşağılanmış hissederek tezgâha yaslandı.

Adam elleriyle koltuk başlığını kavrayarak açıklıktan geçerken kız hiçbir şey söylemedi. Tüm vücudu bir yay kirişi gibi gergindi, her haftadan çok farklıydı. *Gir, çık, gününe devam et.* Kadının kayganlaşmış elleri zorunlu bir hareketle üzerinde gezindi ve onu yağa buladı. Rourke, Violet'in bu işte ne kadar iyi olduğunu daha önce takdir edip etmediğinden emin değildi. *Bir daha asla minnetsiz olmayacaksın.*

Ondan önce muhtemelen bir düzine farklı bina teknisyeni görmüştü; emin değildi. Onlara hiç aldırış etmedi, koleksiyon zeminine bakmaktan kaçındı ve giyindikten sonra odadan mümkün olduğunca çabuk çıkmak için elinden geleni yaptı. Buranın yeniliği başlangıçta yeterince gıdıklamıştı ve sonra kendini hızla fantezilerinin içinde buldu. Cuma günü süt sağma işi haftalık takvimindeki bir başka kayıt haline geldiğinde, teknisyenlerin neye benzediğinin artık bir önemi kalmamıştı. Gitmeye odaklanmıştı. Sonra Violet ortaya çıkmış, kendisinden önceki her teknisyeni amatör gibi göstermiş, her hafta meni seliyle birlikte kalbini de ele geçirmişti.

Ama şimdi ... şimdi bu kızın sikini yağlama şeklinden başka hiçbir şeye odaklanamıyordu. Taşaklarının o gün özel bir muamele görmeyeceği açıktı. Kız yağlanmış ellerini sikinin üzerinde gezdirdikten sonra -yeterince yağlanmamıştı, diye düşündü- işe koyuldu. Elleri, sanki bir şeyi serbest bırakmaya çalışıyormuş gibi şaftına karşı garip bir tür karıştırmaya başladı. *Ne yapıyor bu kadın? Ucundan bir çeyreklik düşeceğini falan mı sanıyor?*

Birkaç dakika devam eden hareketten sonra Rourke *bunun* onun el işi versiyonu olduğunu fark etti. Boyunun dörtte birini bile okşamıyor, tüm çabasını aynı birkaç inçte, sert bir yukarı ve aşağı hareketle yoğunlaştırıyordu. Gözlerini kapatarak, hareketin anatomisi üzerinde bir tür etkisi olmasını diledi, ancak birkaç dakika sonra, bir halı yanığı oluşuyormuş gibi hissetmeye başladı.

"Başka bir şey deneyebilir misin?" Sesinde bir keskinlik vardı ama o anda pek de umurunda değildi. İsteddiği son yerde bir kabarcıkla dışarı çıkacaktı. "Üzerinde çalışabileceğin çok fazla gayrimenkulün var."

Su toplamısından memnun olması gerektiğini fark etti. Aynı hareketi sürdürdü, sadece ellerini onun şaftından daha aşağı kaydırды. Sünnet derisi, ellerine hiçbir şey vermeden, akılsızca aşağı yukarı hareket ederken sıkışıp kalmıştı. Anatomisiyle *uğraşmak* yerine parmaklarını derisinin üzerinde gezdiriyor, yılan gibi kıvrılan damarlarından hiçbirine, sikinın başının kabarık kenarına dikkat etmiyor, kökten uca tüm uzunluğunu okşama zahmetine bile girmiyordu.

Birçok farklı anatomi türünü tanımakla ilgili söylenecek bir şey vardı ve bazı komşularının şehrin her yerinde yatak odası tombalasını oynadığını biliyordu. Çift penisli naga deneyimi yaşamak istiyorlardı ya da bir ork veya ogre gibi muazzam boyutlarıyla bilinen bir tür tarafından becerilmek istiyorlardı. Bir kurt adam düğümünü denemek ve sıvı sapkınlıklarının bir minotor tarafından test edilmesine izin vermek istiyorlardı. Bazı sapkın komşuları için nihai kare, bir sentorla takılmaktı - ateş hortumu hacmi, patlama yeteneği ve oranların üçlü tehdidi.

Farklı bir ortamda, minotor/insan eşleşmesinin hâlâ bir tabu faktörü olduğunu varsayıyordu - boğalar insanlardan türemiş olsa bile hâlâ farklı türlerdi. Ama denklemden bu unsuru çıkarsalar bile, hâlâ tanıdık bir anatomiyle karşı karşıyaydılar. Farklı bir boyut ve çevre, ama aynı temel yapı ... ama biri ona bu teknisyenin o öğleden sonra ilk kez bir sünnet derisi gördüğünü söyleseydi, onunkini beceriksizce tuttuğu için bunu duyduğunda şok olmazdı.

Deri kılıfını onu okşarken yardımcı olarak kullanmak yerine, ona sürtünüyor, doğal hareketiyle savaşıyordu. Sünnet derisi, göz kapağının da kendisiyle birlikte çekildiğini hissedeceği kadar sert bir şekilde geri çekildiğinde, acı dolu tıslamasını tutamadı. "Bu biraz fazla sert oldu," diye kızgınlıkla bağırdı.

"Kusura bakmayın," diye çabucak özür diledi teknisyen, elleri biraz fazla gevşemişti ve başını iki yana salladı. Bu bütün gün sürecekti ve tek istediği eve gitmekti. *Onsuz kalırsan olacağı buydu.*

"Biliyor musun, neden sadece başlığı kullanmıyorsun?" diye seslendi uzun uzun ve bu işkenceyi erken bitirmeye karar verdi. Makine onun işini *bitirecekti* ve kendisini genital yol isiliği olmuş gibi hissettirmek için elinden geleni ardına koymayacaktı.

Her nasılsa, bunu zevksiz bir deneyim haline getirmeyi bile başardı. Sünnet derisi tamamen geri çekilmişti ve kadın memeyi üzerinde gezdirirken silikon sınırlar deri kılıfını sıkıca tutuyordu. Makinenin her sarsıntısında, rahatsız edici bir çekişte gözleri acıyordu ve sonunda boşalabilmesi bir mucizeydi.

Eğer ertesi sabah karşı kıyıdaki satış temsilcileriyle buluşmak üzere yola çıkmayacak olsaydı, kapıdan çıkarken çiftlikten yeniden randevu alırdı. *Salı günü ona sürpriz yapın ve Cuma günü işten çıktıktan sonra onu yemeğe . Ne yanlış gidebilirdi ki?* Hafta ortasına kadar Cambric Creek'e dönmüş olacaktı ama bu noktada cesur bir hamle yapması gerektiğine karar verdi.

Cuma gecesi için şehirdeki gösterişli bir restoranda rezervasyon yaptırmıştı; kızın nefes nefese bahsettiği vampir restoranı değil, geniş bir kesimin ilgisini çektiğini bildiği ve buna uygun bir menüsü olan bir restorandı. Ona şarap ve yemek ikram edebilir, onu tanıyabilir ve özlemini duyduğu çok türlü deneyimini yaşayabilirdi. *Cuma randevunuz sırasında ona çıkma teklif edecek ve aynı gece onu yemeğe çıkaracaksınız. Daha fazla bocalama yok. Beklemek yok. Bu projeyi tekrar rayına oturtalım.*

Rourke evrene ne yaptığından emin değildi ki evren ona karşı böylesine iğrenç bir şekilde komplo kuruyordu.

Bir kez daha, kendini koridordan süt sağma odasına doğru, geniş toynaklarını fayanslara vurarak kararlı adımlarla ilerlerken buldu. O akşam için rezervasyon yaptırmışlardı. Buzdolabında soğuyan çiçekler vardı ve gece için giyeceği kıyafetler yatağın üzerine özenle serilmişti. Yolculuğu sırasında normalden biraz daha fazla güneş almıştı ve sonuç olarak kızıl saçları daha parlak görünüyordu, kırlar çoktan uzamış ve geniş alnına dağınık bir şekilde yaslanmıştı. Yıllardır olmadığı kadar hafif hissediyordu. Göğsünü dolduran umut, onu gökyüzüne çıkaracakmış gibi hissettiren yarı saydam, parıldayan bir baloncuktu ve hiç bu kadar sevinçli ve korkmuş olmamıştı.

Kapıdan giren teknisyen Violet olmayınca, kalbinin yerinden çıktığını, patladığını, toz bulutu ve kırık beklentiler içinde yere çakıldığını hissetti. *Sen bir boşasın, kuş değil. Ait olduğun yer burası.* Bu genç kadını tanıdı, parlak, simsiyah gözleri ona bir oyuncak bebeği hatırlatıyordu. Gergin bir sesle program taleplerinin neden artık karşılanmadığını ve normal teknisyenine ne olduğunu sordu. Pratik, sıkı dudaklı bir gülümseme ona döndü ve kendini kaçınılmaz olana hazırladı.

"Çok özür dilerim; kimden bahsettiğinizi bilmiyorum."

Yalan söylüyordu. Violet'in ilk öğleden sonra birlikte eğitim aldığı teknisyendi, onu ilk kez sağmıştı.

"Bilseydim bile, diğer teknisyenlerin programları hakkında hiçbir şey bilmiyorum; üzgünüm. Ve bilseydim bile bu bilgiyi dışarı çıkaramazdım. Eminim anlıyorsunuzdur." Bir başka güzel gülümseme, ona sefilce başını sallamaktan başka seçenek bırakmadı. *Belki Lurielle ve Khash rezervasyonunuzu almak ister.*

Alt kattaki kapı beklenmedik bir şekilde açıldığında, gözleri kapalı, kolları üzerinde kavuşturulmuş bir halde sefilce banka yerleşmişti. Aleti davetsiz misafir karşısında sallanırken, gelenin Violet olduğunu, varlığını duyurmak ve akşamlarını kurtarmak için kapıdan içeri daldığını umuyordu.

Teknisyeni içeri giren kişiye "Ne yapıyorsun?" diye tısladı.

Onları görmek için başını zamanında kaldıramamıştı ama kokusunun eksikliğinden Violet olmadığını anlayabiliyordu. Bankın altında, onların çılginca ileri geri fısıldaştıklarını duyabiliyordu. İşaretlenen ereksiyonu çoktan tamamen yağlanmıştı, tekniği yarıda kesildiklerinde daha yeni başlıyordu.

"*Bu* nasıl oldu? Tabii ki üzgün! Onu suçlayabilir misiniz? Depozitoyu toplamak ve ona bir şey olmamasını sağlamak kelimenin tam anlamıyla bizim tek işimiz. Bekle, ve sen onu öylece *bıraktın* mı?!"

Konuşmanın sadece teknisyenle ilgili kısmını anlayabiliyordu, diğer taraf ne yaptıklarını duyamayacağı kadar sessiz mırıldanıyordu. Siyah gözlü genç kadının başı bankın altından dışarı fırladı ve Rourke onun neşeli sesinin kendisine yönelik olduğunu fark etti.

"Çok özür dilerim; bir şeyle ilgilenmek için dışarı çıkmam gerekiyor. Merak etmeyin, kalkmanıza gerek yok. Seni hemen kapıdan çıkaracağız!"

Kadının masanın altındaki istasyondan kapıya doğru ilerleyişini, bir tıkırtıyla ortadan kayboluşunu ve onları bölen her kimse onu onunla baş başa bırakışını izledi.

"Seni hemen buradan çıkaracağız," diye asık suratlı bir ses yankılandı altından ve parmakları bankın kenarına sıkıca sarıldı.

Hayır. Hayır, hayır, hayır! Bir önceki hafta Violet'in stajyeri olan Stiff Grip Sally'nin aynısıydı ve frenulumu daha yeni iyileşmişti. O daha

Protesto etmek için ağzını açtığında bile siki kadının inatçı pençesine sıkışıp kalmıştı.

Sonunda yara bere içinde kalacaktı. Sonunda sünnet olacaktı. Sünnet derisinin her rahatsız edici çekişi sanki yüzünün derisini yüzüyormuş gibi hissettiriyordu, o sert iniş çıkış ve sallanış ve çığlık atmak istiyordu. Hangi tanrıyı küçümsediğini, yüzüğünün çıkarılmasının cezasının bu mu olduğunu, yoksa kapitalist insan ilaç makinesini beslemesinin kozmik bir cezası mı olduğunu bilmiyordu. *Onlar Ejakümin alabilsin diye bize işkence etmek zorundalar.*

"Sadece hortumu kullan!" diye hırıldadı. Bir önceki haftadan sonra adının yanına hemen bir X işareti koymadığı için bu onun hatasıydı, bir daha yapmayacağı bir hata. *Violet nerede?*

Meme hiç nazik davranılmadan şaftından aşağı itildi ve hidrolik kol işini yaparken gözleri sulandı.

"Normalde sahip olduğum teknisyen, o nerede? Bana kimden bahsettiğimi bilmediğini söyleme; bildiğini biliyorum," diye devam etti. "Seni kendi başına bırakmadan önceki son hafta onunla antrenman yaptın. Salı günüydü, benim üzerimde çalıştı ama sen odadaydın. Nerede o? İstifa mı etti? Kovuldu mu? Ona bir şey mi oldu?"

Odadaki tek ses makinenin vızıltısıydı ve soruları teknisyen tarafından sessizlikle karşılandı.

"Bakın, onu takip etmeye falan çalışmıyorum. Sadece temelli gidip gitmediğini bilmek istiyorum ki yeni biriyle yeniden rezervasyon yapabileyim," diye yalan söyledi.

Yalan işe yaradı. Kız sonunda tereddütle, "Hâlâ burada çalışıyor," dedi ve adam makinenin sesinden kızın sesini duymak için zorlandı. "Şehir dışında falan."

Yeşil ışık yandı ve tüm vücudu sarktı. Şehir dışındaydı. Belki tatildeydi. Belki arkadaşlarıyla birlikteydi ya da eski bir erkek arkadaşıyla yeniden buluşuyordu. *Belki burada tanıştığı biri başka bir boğa olabilirdi. Ya da belki Cambic Creek'te başka biri. Senin aşık olduğun kişiyi bulman için geçen sürede yüzlerce kişiyle tanışmış olabilir.*

Rourke bir sonraki haftanın hesabını veremiyordu. Zamanında ne yaptığı, işe nasıl gidip geldiği ve oraya vardığında ne söylediği ya da ne yaptığı hakkında hiçbir fikri yoktu. Kendisini kapana kısılmış, donmuş, tarih öncesi bir böcek gibi kehribarın içinde asılı kalmış gibi hissediyordu. Dünya onun etrafında hareket ediyordu ama bulanık ve belirsizdi. Bir noktada, Lurielle'in çitlerin arasından süzülüp sivri bir çiviyle onu dürttüğünden, kek vaadiyle onu evden çıkarmaya çalıştığından emindi, ama onu kovmuştu. Ya da en azından öyle olduğunu sanıyordu. Cuma günü gelip çattığında, kendi varlığına karşı kayıtsızdı. Eğer o yine orada olmazsa, geri dönmeyecekti.

Kendini aptal, küçük ve aynadaki boğaya bunu itiraf ettiği için biraz da aptal gibi hissediyordu ama her nasılsa, bu neredeyse boşanmasından daha kötü hissettiriyordu. En azından onun gerçekleşmesi uzun zaman almıştı. Frenlerin ilk gıcirtısından kaçınılmaz yığılmaya ve parçalanmış metalin kaldırılmasına kadar izlediği yavaş ilerleyen bir kaza gibi. O da Veleena da ilişkilerinin sona ermesinde kendi paylarına düşeni yapmışlardı, suçlanacak fazlasıyla şey vardı ve günün sonunda bunu yapmak anlamsız gelmişti. Artık birbirlerine aşık değillerdi ve birbirlerinden neredeyse hiç hoşlanmıyorlardı ve yaşam tarzlarının değişmesinden duydukları acı ve üzüntünün yanında bu bir rahatlama olmuştu.

Bu kızı tanımıyordu. Henüz ona aşık değildi, ortak bir yönleri olup olmadığını ya da birbirleriyle bir akşamdan geçirebilecek kadar uyumlu olup olmadıklarını bilmiyordu. İşte bu

Yas tuttuğu umut baloncuğu, o küçücük iyimserlik ışığının sönmesi. Bir kapı daha tam olarak açılmaya fırsat bulamadan kapanmıştı. Kendini yüz yaşında hissediyordu, bu çılgınlığı tekrar yaşamayı düşünemeyecek kadar yorgun ve yenilmişti ve aşk hayatına son vermeye hazırды. *Baştan Çıkarma Çarkı, blenderdan akşam yemeği ve erken yatma zamanı. Size kalan tek şey bu.*

O Cuma günü, muhtemelen son kez olmak üzere, randevusuna aynı yenilmiş tavırla gitti. *Paraya ihtiyacın yok. O yaşlı katırın bir fikri olması, toplumun bir üyesi olarak görevlerini ihmal ettiğin anlamına gelmez. Belki de uyuşturucu kullanmaya başlamalısın; bu da bir seçenek.*

Kapı açıldı, kızın iri gözleri onu buldu ve kalbi göğsünde çarparak neredeyse onu toynaklarından düşürüyordu.

"Sen. Neredeydin!?" Violet sanki arkasındaki birinden bahsediyormuş gibi omzunun üzerinden baktı ve çığlık atmak istedi. Pantolonunun üzerine katlanmış olduğu sandalyeyi kaldırıp parmaklıkların üzerinden süt sağma makinesine doğru fırlatmamak için büyük çaba sarf etti. "Hâlâ burada çalışıp çalışmadığını öğrenmek için birinin kolunu bükmek zorunda kaldım!"

"Eminim size fazla bir şey söylememişlerdir," diye mırıldandı ve elindeki panoyu aşağıdaki görünmez masanın üzerine bıraktı. "Çalışanlar hakkında herhangi bir bilgi vermek şirket politikasına aykırıdır, özellikle de bir müşteriye."

Kadının sözlerini bir kez daha kaburgalarına inen bir darbe gibi algılayarak yüzünü ekşitti. *Bir patron, bir müşteri, bir müşteri. Kişisel olmayan, bir yabancı. Sadece sen varsın ve hep öyle olacaksın.*

Hayır. Bu umutsuzluk sarmalına yakalanmaktan bıkmıştı. Yüzlerce kilometre boyunca tarım arazileri ve tozdan başka bir şey olmayan ovalarda büyümüşü ve o günlerde birden fazla kasırga görmüşü. Büyükbabaları ona, kardeşlerine ve kuzenlerine işin anahtarının hazırlık ve kararlı eylem olduğunu öğretmişti. Çocukken, çiftlikteki günlük işleri her gün aynıydı, ta ki uykularında her görevin sırasını uygulayabilecek hale gelene kadar.

Kas hafızalarını test etmek için var olan, bulutlardan inen, yeryüzünde kıvrılan eğri bir parmağa tanık olduğunu ilk hatırladığında yedi ya da sekiz yaşındaydı. Hayvanlar ve traktörler alınmış, panjurlar kilitlenmiş, annesi ve büyükannesi evden getirilmiş, sığınak mahzeninin bölme kapıları daha ilk nefesini almaya bile vakit bulamadan arkalarından kilitlenmişti. Dönen girdabın verebileceği zararı biliyordu ve onun öngörülemeyen sefaletine kapılmaktan yorulmuştu.

"Bana bunu söyleme," diye karşı çıktı, ses tonunun sadece kavgacı olarak adlandırılabilceğini çok iyi biliyordu. "Beni o amatörün pençelerine bıraktığına inanamıyorum. Son seferden sonra çok *yıpranmıştım!*" Bu bir yalan değildi. Stiff Grip Sally'nin prepucel dürüstlüğüne ne saygısı ne de vardı ve pratikte kendini buza yatırması gerekiyordu.

Kızın kahkahası etrafında parıldıyordu, bulutların arasından süzülen parlak bir güneş ışığı fırtınayı kovalıyordu. Rourke ona bakarken, kızın bir şekilde daha ağır görüldüğünü düşünmeden edemedi. Gülüşü bile ağırmış gibi geliyordu ama fırtınanın içinden geçerken bir şeylerin ıslanacağını tahmin ediyordu.

"Zavallı şey," diye kıkırdadı ve bankın altında kaybolmadan önce gözlerini dramatik bir şekilde ona doğru devirdi. "Sana karşı daha nazik olmamız gerekecek.

narın, yıpranmış parçalar."

Bankın üzerine yerleştikten sonra ellerinin onun sıcak tenine ilk dokunuşu, tarlada geçen zor bir günün ardından ılık bir banyoya girmek gibiydi. Konforlu ve rahatlatıcı, tanıdık, ama tanıdık olmasına rağmen daha az yatıştırıcı değil. Aşinalık *yüzünden*, diye zihinsel olarak düzeltti. Kadın onu yavaşça, durgun bir şekilde okşadı ve adam bir iniltiyle yüzeyin altına kaydığını hissetti.

"Bugünkü ilk müşterim yeniydi. *Yeni* gibiydi. Bunu daha önce hiç yapmamıştı."

Kadının felaket sabahının hikâyesini anlatışını dinlerken gözleri kayarak kapandı. O konuşurken, elleri birbiri üzerinde hareket , onu kayganlaştırıcıyla kapladı, ucundaki yarığa bastırana kadar tırnağının ucuyla şaftının kenarındaki kalın bir damarı izledi. Adam zevkle tıslarken gözleri geri yuvarlandı. Her iki başparmağı da başının dibinde hareket ediyordu; karnını sıkıştıran ve taşaklarını kaldıran o noktanın üzerinde sekiz dairesel bir hareket vardı. Tüm erojen bölgelerine giden gizli bir şifre çözücü yüzük, bir Kahin ateşinin önünde bir Sibil - hepsi mümkün görünüyordu, çünkü ondan başka vücudunu bu şekilde şarkı söyletebilecek kimse yoktu.

"Ereksiyonunu kaybetti, iki kere!"

Kahkahalarla güldü ve bu o kadar rahat, o kadar kolaydı ki, neredeyse aynı konuşmanın uzun bir iş gününün ardından kanepeye uzanarak yapıldığını hayal edebiliyordu. Kurabiye kesimi evinin garaj yoluna çekildi, arabasının kapıya yakın bir yerde kendine ait bir yeri vardı. Birlikte yemek yaparlar, birlikte temizlik yaparlar, birlikte yatarlardı, ama önce ... Önce ikisi de büyük türler için tasarlanmış ekstra geniş ve derin kanepeye çöküyorlardı. Kadın göğsüne yaslanırken erkek sırt üstü uzanacak, tırnaklarını kadının sırtına, saçlarına geçirecek, onu ovacaktı.

şakaklarını ve kulak memelerini çekiştirerek tüm gerginliğini ona karşı serbest bırakmaya teşvik etti.

Ona sorunlu müşterilerinden bahsederdi, bu genç, kendini beğenmiş boğa gibi, o da ona çıkması gereken seyahatten, yeni sözleşmeden, bulması gereken yeni bir elemandan bahsederdi. Kapılarının dışında ne olup bittiğinin, Lurielle'in evinin garaj kapısının Khash'ın yanlış yönlendirilmiş tamir girişimleri yüzünden sonunda kırılıp kırılmadığının, bir sentor sürüsünün horozlarını sergileyerek Ana Cadde'de yürüyüp yürümediğinin hiçbir önemi yoktu. İkisi dışında hiçbir şeyin önemi yoktu; kadının vücudu Khash'ın önüne bastırılmıştı ve nefesi Khash'ın boğazını ısıtıyordu; Khash'ın elleri kadının saçlarındaydı ve kadının yumuşak cıvıltısı duyuluyordu.

"Ve sonra! Hiçbir uyarı yapmadan işini bitirdi. Başlığı üzerine tutamadan önce önlüğüme biraz bulaştı."

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve sırttı. "Beni alt etmeye çalışmıyorsun, değil mi? Çünkü iki hafta boyunca Stiff Grip Sally ile takıldım ve bir ara beni sünnet ettiğini sandım."

Kahkahası masanın altından dışarı taştı ve bu kez sesi tıpkı onunki gibiydi - hafif ve havadar, gülüşü kadar güzel. Daha önce sesinin neden bu kadar ağır çıktığını bilmiyordu ama eğer ona birbirimizi buranın dışında da tanıma şansı verirse, kahkahasını o anki kadar engelsiz ve özgür tutmayı kendine görev edinecekti.

"Bu çok fazla baskı yapıyorsa söyle, tamam mı?"

Elinin rahat halkası, parmakları kesesini kavrayacak şekilde uzanmadan önce kasıklarına bastırarak onun şişkin şaftından aşağı doğru hareket etti. Adam kendini tutamadı. Taşaklarını hafifçe çekiştirdi, her birini gererek vücudundan uzaklaştırdı. Parmakları hassas deriyi yoğurdu,

Her birini kaygan avuçlarının içinde yuvarladıktan sonra bir sıçrayışla serbest bıraktı.

"Sen ."

Parmak uçları, yarığına ve orada boncuklanan neme dokunarak şaftının uzunluğuna doğru geri yürüdü. Sünnet derisini nazikçe topladı, ucunda birikmesine izin verdi, uzunluğuna karşı gerildi. Kadın bir parmağını gevşek büzgünün içine sokup kılıfın içini okşadığında, parmağının ucu başının çıkıntısına sürtündüğünde adam bunu bekliyordu. Çok sevilen bir hareket beklense de, beklenti zevki azaltmadı ve onunla bu şekilde oynamaya devam ederken inledi, sonunda başının kubbesini açık havaya çıkarmak için geri çekildi.

O anda parmaklarının bıraktığı yeri diliyle okşamasını hissetmek için sol kolunu ve iki boynuzunu verebilirdi. Bu da oturma odasındaki kanepenin rahatlığında yapılabilecek bir eylemdi. Onlar konuşurken onun sikini çekip çıkarması, dilinin ucunu tatmasına izin vermeden önce sertleşene kadar okşaması, mükemmel küçük aşk tanrısı yayını onun üzerine kapatması ve yavaşça emmesi çok kolay olurdu.

Ya da daha iyisi, bir elini pantolonunun önünden aşağı kaydırıp kalın bir parmağını kalçalarının arasında gezdirmek. Başparmağı klitorisini okşarken, iki parmağını onun içine sokarak, kendini onun kayganlığıyla kaplarken, onun gününü anlatışını duymak istiyordu. Erken patlayan müşteriyle ilgili hikâyeyi anlatırken nefesinin kesildiğini, kirli önlüklerini tarif ederken nefesinin kesildiğini, parmaklarını başparmağının daireleriyle aynı anda pompalamaya başladığında sesinin kesildiğini duymak istiyordu. Kalçaları ona doğru sallanıyor, siki vücutlarının arasında sıkışmış aradığı sürtünmeyi buluyordu. Baş geriye düşüyor, parmaklarının etrafında kenetlenene kadar hikâyesi unutuluyordu,

Güneşin altında tereyağı gibi eriyene kadar doruk noktasına doğru nabız atıyordu.

Dinlenmesi kısa sürecekti. Zihninin gözünde, onun bir bacağını üzerine atıp geniş kalçalarının üzerine oturduğunu net bir şekilde canlandırabiliyordu. Koca sikinin dudaklarına ilk baskısı onu inletecekti ama o zamana kadar onu içine almakta usta olacaktı. Kalçalarını nasıl oynatacağını biliyordu, tamamen oturana, ellerini adamın göğsüne koyana, hareket etmeye başladığında gözleri ağırlaşana kadar kendini adamın etine doğru itti.

Bu uzun sürmeyecekti. Ona sürtünmekten çoktan yorulmuş olacaktı, onunla buluşup itiş kakışa geçerken aldığı zevkin soluk sesleri hâlâ kulaklarında çınılıyordu. Rourke neredeyse onun tırnaklarının derisine sürtündüğünü, ellerinin karnına dayandığını hissedebiliyordu ve boşaldığında, adının şekliyle derin bir inilti olacaktı, horozu onun içinde patlayacak, rahmini sıcak kremiyle dolduracaktı.

Bu iyi hissettiriyor mu?

Işık yandı, süt sağma makinesinin hidrolik kolu, haftalardır yaptığını hatırlayamadığı kadar sert boşalırken hayalini sildi, gözleri şaşılıp içine boşalırken küçük kuş sesi ona soruyu fısıldadı.

Violet altında işini yaparken sessizdi, bankın üzerinde kemiksizdi ve hareket edemiyordu. Arkasındaki kısa merdivenin gıcırtısını duyana kadar gözlerini açmadı, Violet ilk kez onun seviyesine çıkıyordu. Belden aşağısı çıplak bir halde süt sağma tezgahının üzerine yayılmış olduğunu fark etti. Violet ona yatağında yaklaşırsa da aynı şekilde görünecekti.

"Bunun bedelini ödemeliymişim gibi hissediyorum.

Sanırım beni sen öldürdün." "Bir cesede göre çok patronluk taslıyorsun."

Rourke sonunda başını kaldırdı, ona sırtarak yavaşça toynaklarını itti. Yorgunluktan yüzünü ovuşturdu, sanki bir yıl boyunca uyuyabilecekmiş gibi hissediyordu, tercihen Violet kolunun altındayken. Violet o giyinirken hiçbir şey söylemedi ama gözlerinin onun hareketlerini izlediğini hissedebiliyordu. Onu bir hafta boyunca bir kez daha göremeyecek olma düşüncesi içini acıttı.

Hayır. Bu şimdi sona eriyor. Onun ellerini vücudunda hissetmeyi söyleyebileceğinden çok daha fazla özlemişti ama bundan da öte, onu özlemişti. Onu özlemişti ve iki yıldır ilk kez birini özlemişti. Sonunda ne istediğini biliyordu ve kadın tam önünde duruyordu. Hazırlık ve kararlı eylem.

"Bilirsin," diye başladı, yavaşça saatini kurarak, "her hafta birini görürsün, onunla konuşursun, rutininin, programının bir parçası olur. Hayatınızın bir parçası olurlar." Kadın onun karşısında hareketsiz kalmıştı, gözleri kocaman ve kırpışmıyordu. Yutkundu ve devam etti. "Onlarla belli bir düzeyde yakınlık paylaşırsınız. Gittiklerinde onları özlersiniz. Boşlukları kendiniz doldurmaya başladığınız için neredeyse kendinizi onları tanıdığınıza inandırabilirsiniz, ama asla *gerçekten* bilemezsiniz." *Sen yokken seni özledim; bizden bahsediyorum.* "Neredeydin?"

Gözleri cam gibi olmuştu ve midesine bir taş oturmuştu.

"Ben ... ailede bir ölüm oldu."

Rourke beceriksizce başsağlığı dilerken kadın arkasını döndü, küçük bir burnunu çekme sesi ona doğru süzüldü. Rourke kadının aralarına koyduğu mesafeyi kapatarak elini onun sırtına koydu. Mükemmel bir uyum, bir yapboz parçası gibi, onun yumuşaklığı onun keskin kenarlarını sarıyor. Bu akşamı böyle hayal etmemişti, hiç de planladığı gibi değildi ama hazırlık, her şeye hazırlıklı olmak anlamına geliyordu

ve iyi bir ortak olmak, yürüyemedikleri zamanlarda diğeriini taşımak anlamına geliyordu.

"Hey, hadi buradan çıkalım; gel benimle bir kahve iç. Bana onlardan bahsedebilirsin." Kadın dönerken elini kaldırdı ve yüzünü avucunun içine aldı.

Gözleri hâlâ iri ve yaşlarla parlıyordu ama geri çekilmedi. Adam gözyaşlarından birini yakaladı ve başparmağının ucuyla yanağında gezdirdi. Sıcak ve yumuşaktı ve kollarına sarılabilecek kadar yakındı ... ama kahve ile başlayabilirlerdi. Kız başını salladığında kalbi yerinden fırladı, yeni gözyaşları akmaya başladı. Bu seninle ilgili değil. Onu kafeye götür, hissettiklerinden uzaklaştı ama bu gece olan hiçbir şey seninle ilgili değil.

"Hadi o zaman, yumrukla. Bize bir masa bulacağım. Muhtemelen bir grup genci ters çevirmem gerekecek ama sorun değil; zıplayacaklardır."

Otoparkta ilerlerken sinirleri titriyordu, aynı anda hem iki bacak daha eklenmiş ve onları nasıl kullanacağı hakkında hiçbir fikri yokmuş gibi hem de uçup gidecekmiş gibi hissediyordu. Bu gece onunla ilgiliydi ama her şeyin yine bir soru işaretiyle bitmesine izin veremezdi. Öyle ya da böyle, en azından şimdilik, geleceğin ikisi için de ne getireceğine dair bir cevabı olacaktı.

Bölüm 9

"Y "Büyükannenin insan olduğunu mu söyledin?"

Rourke usulca gülümsedi, onun bu ortak noktaya takılıp kalmasına şaşırmamıştı. "Mhm. O kasabalıydı ve büyükbabam da bu yerleşim yerinde yaşıyordu. Buranın kuş uçmaz kervan geçmez bir yerin taşrasında olduğunu unutmamak gerek. Sonunda üç yüz dönümden fazla tarım arazisine sahip oldular. Sanırım orayı işleyecek çocuklara ihtiyaçları olduğuna karar vermişler. Annemle babam evlerini arazinin bir ucuna inşa etmişler, kuzenlerim diğer ucunda yaşıyorlarmış."

Masanın karşısında sıdıttı. Bunu gördüğüne memnun olmuştu. İçeri girdiğinde gözlerinde hâlâ gözyaşlarının cam gibi parıltısı vardı, otururken masayı ve kahvenin yanına hazırladığı hamur işlerini inceliyor, teyzesinden ve annesine yardım ettiğı cenaze hazırlıklarından usulca bahsediyordu.

Sesi titreyip gözleri dolduğunda elini tutmuştu, ona büyükanneden daha çok büyükanne gibi olan teyzesini, beklenmedik hazırlıkları ve onunla geçirdiğı uzun zamanı anlatmıştı

Aile. Adam başparmağıyla avucunu okşarken, her bir çizgiyi ve yarığı öğrenirken, yetenekli parmaklarının her birini izlerken elini çekmemiştir ve konuşma o zamandan beri değişmiş olsa da, onu bırakmaya dayanamıyordu.

"Seni bir çiftçi çocuğu olarak görmezdim."

"Oh, evet, hanımefendi. Yiyecek yetiştirmek ve inek sağmak için yetiştirildim. Biraz burnun üstünde görünüyor, değil mi?"

Kahkahası bir dalga gibi üzerine çöktü, serin ve onarıcıydı ve onun içinde boğulmak isteyerek tadını çıkardı.

"Burunlardan bahsetmişken, yepyeni bir boğaya benziyorsun."

Gülümsemesi küçüktü, kirpiklerinin altından ona bakıyordu ve az önce onu öyle bir boşaltmış olmasına rağmen, siki en az bir hafta boyunca gevşek ve cansız olmalıydı, uyluğuna doğru kıpırdandı. Bilinçsizce yaptığı her küçük hareket onu sertleştirmeye yettiğinden, gerçekten baştan çıkarıcı olmaya çalışırsa neler olabileceğini merak etti. Kız dudaklarındaki pudra şekerini yalarken sertleşti ve saçlarını omuzlarından ayırıp çekici köprücük kemiğini ortaya çıkardığında sikiinin pantolonunun ön kısmına doğru zıpladığını hissetti.

Eğer onu baştan çıkarmaya çalışırsa, kasabanın baş belası olacağından, bir temizlik ekibine ihtiyaç duyacağından, evinin önündeki sokağa koniler yerleştirileceğinden ve kaldırıma fazladan bir kanalizasyon döşeneceğinden şüpheleniyordu. Yolun her iki ucuna da uyarı levhaları yerleştirilecek, sarı üçgenler üzerinde boşalan boynuzlu bir figürün siyah silueti yer alacak, komşuları yavaş ilerlemeleri gerektiğini, çünkü onun kendini kontrol edemediğini bileceklerdi.

"Peki nasıl oluyor da bir yerlerde ata binmiyorsunuz da buradasınız?"

Masanın tehlikede olduğunu fark etti. Birazdan alt tarafına bastırarak, sarsılmasına ve kahvelerinin dökülmesine neden olacaktı.

"Hayır," diye kıkırdadı, "bana göre olmadığına çok erken karar verdim. İronik bir şekilde hala tarım sektöründe çalışıyorum ama işimi mısır tarlasında değil, yönetim kurulu odasında yapıyorum. Yine de bu yaşam tarzı içinize işliyor. Bir planınız olmalı, gelecek sezona, gelecek üç sezona bakmalı, size karşı çalışan tüm değişkenleri ve elinizdeki varlıkları anlamalısınız. Ot döngüsünü, mahsul döngüsünü, çiftlik hayvanlarınızı bununla bağlantılı olarak nasıl yetiştirmeniz gerektiğini anlamalısınız ki biri diğerini etkilemesin. Kendinizi ikinci kez tahmin etmeye yer yok. Eğer kendinizi ikinci plana atarsanız, aileniz açlıktan ölür. Takım elbise ve kravat gerektirmiyor ama iş hayatında bana çok faydası oldu. Özellikle de birlikte çalıştığınız bazı insanlar, biri ellerinden tutmadan kapısı açık bir dolaptan çıkmanın yolunu bulamazken."

Bir kahkaha dalgası daha onu sıırıslıklam etti ve çok geçmeden pantolonunun içinde bir nem lekesi olacağından emindi.

"Okula birlikte gittiğim bazı insanlar da aynı şekilde. Üniversitede ya uyudular ya da kopya çektiler ve hepsi amcalarının yanında çalışmak için eve gittiler. Yine de işleri var, bu yüzden bunu bir zafer noktası olarak bile kullanamıyorum."

Başparmağı Venüs tümseğinin üzerinde yavaş bir sekiz rakamı çizerken, iki parmağı parmaklarının tabanını aşağı yukarı okşadı. Kadın henüz elini çekmemişti. *Güzel. Bu, her akşam onun amına yapacaklarının bir ön gösterimi. Ayakkabılarını çıkar tatlım, gel uzan. Sen bana gününü anlatırken ben de seni parmaklayayım.*

"Ben bir insan şehrindeyim," diye itiraf etti utanarak. "Şey, bir insan şehrinin bir insan banliyösü sanırım. Çok çeşitli bir bölge değil, bu yüzden buraya taşınmak göz açıcı bir deneyimdi - hala da öyle - ama seviyorum. Farklı kültürler ve yemekler hakkında bilgi edinmeyi seviyorum. Bu bana kendimi çok iyi hissettiriyor.

ama ... bu aptalca geliyor, bana gülmeyin, ama dünya Şimdi çok daha büyük geliyor. Bu kasabada bu kadar farklı türün bir araya gelebilmesi inanılmaz; bu bende her Şeyi keŐfetme isteği uyandırıyor!"

"Her her zaman güllük gülistanlık değil," diye . "Bazı insanlar pantolon giymiyor. Hayatım boyunca insanların arasında yaŐadığımı kabul ediyorum ve çoğunluk kültürünün her Şeye sızma eğilimini anlıyorum ama bence toplum içinde kıçınızı örtmek, topluma temel giriş noktası olmalı. İŞte bu kadar."

Gldğnde başı geriye düştü, omuzları titriyordu. Boğazının plmeye hazır uzun sütunu ortaya çıktı ve adam pantolonundaki baskıyı hafifletmeye çalışarak koltuğunda kaydı.

"Ve bu kulağa aptalca gelmiyor," diye ekledi, "hiç de değil. yerden ilk taŐındığımda ben de aynı Şekilde hissettiğimi hatırlıyorum. Dünya sadece sizin deneyimlediğiniz dünyadır ve siz yeni Şeyler deneyimleyene kadar büyümez."

Kadın dudağını ısırđı, ciddiyle başını salladı ve adam iten içe inledi. lme mahkmdu.

"Buranın güzel yanlarından biri de bu diyebilirim. Herkes iyi geçinmek için elinden geleni yapıyor ve bu bazen zorlayıcı olabiliyor çünkü hepimizin farklı yaşam deneyimleri ve bakış açıları var. Böyle bir yerde bunu her gün aklınızda tutmanız gerekiyor. Komşularınızın iyi niyetli olduğunu varsayın, onların iyi niyetli olma biçimleri sizin alışık olduğunuzdan biraz farklı olsa bile."

"Yani, bu sadece insanlarla çıktığın anlamına mı geliyor?"

Soru ağzından çıktıktan sonra aralarında havada asılı kaldı. Masanın karşısındaki Violet omuz silkti ve ona küçük, baştan çıkarıcı bir gülümseme verdi.

"Var ama ben bir insan kasabasında büyüdüm ve bir insan okulunda üniversite okudum. Bana uygun olan tek erkek onlardı." Öne doğru eğildi, gözleri parlıyordu. "Ama şimdi... Dediğin gibi. Dünyanızın büyümesi için yeni şeyler deneyimlemeniz gerekiyor."

O gece onu evine götürebilirdi. Kız kahvesini yudumlarken Rourke bu düşüncenin doğruluğunu fark etti, hâlâ onun gözlerini tutuyordu. Onu eve götürüp o gece sikebilir, yatağına yatırabilir, aleti budanana ve düz bir çizgide yürüyemez hale gelene kadar ıslatabilirdi. *Peki bu seni nereye götürecektir?* Onun savunmasızlığından yararlanabilir, ilişkilerinin o anki samimiyetinden faydalanabilir ve onu bütün gece boyunca becerebilirdi. Ama sabahтан sonrasını göremiyordu. Bunu yapmak, onunla kanepede uygun görünmüyordu, onunla el ele kepçe kamyonuna yürümenin bir resmini çizmiyordu.

Hayır. Bunu yapmayacaksın. Kafanla düşünmelisin, sakinle değil. Ona gerçekten saygı duyuyorsun ve işleri ağırdan alacaksın. Lurielle'e istediğinin bu olduğunu söylememiş miydin? Birini gerçekten tanımak? Veleena ile yaptığın hataları yapma. Duyarlı küçük boğa hâlâ antik çağın chiton'unu giymiş, büyüklerinin bilgeliği omzunda oturuyordu. Kızın, iş pantolonunun önünü kapatan ereksiyonunun dış hatlarını görüp göremeyeceğini merak ediyordu. *Belki de seni yeterince boşaltmadığı için gücenecek. Ya da belki masanın altından sana bir el işi verir. Kim bilir, denemeye değer.* Şehvet dolu küçük boğayı zihinsel olarak omzundan attı. *Yok öyle bir şey. Bu sefer işleri ağırdan alıyoruz.*

Genç bir satır kısa bir süre sonra bir paspas kovağını dışarı itti ve tezgâha geri dönerken masalarının yanına belirgin bir şekilde bıraktı.

Neredeyse boş olan kahve dükkânına bakarak, "Bu, misafirliğimizi fazla uzattığımıza dair bir işaret," diye kıkırdadı.

Bir saatten fazla zaman geçmiş ve akşam kalabalığı onun farkına varmadan dağılmıştı. Adam kızın eğitimini sormuştu; kız da Cambric Creek'te ne kadar zamandır yalnız yaşadığını sormuştu. Adam onun mimariyi, sanatı ve güneşli öğleden sonralarını sevdiğini, kadın da onun tozlu eski kütüphaneleri sevdiğini ve her zaman önce tatlı yediğini öğrenmişti. Onunla konuşmak, onu tanımak kolaydı, son bir yıl içinde çıktığı çıkmaz randevuların hepsinden daha kolaydı. Onlar çıkarken kalbi göğsünde güm güm atıyor, taşakları da aynı tempoda atıyor, birlikte çalışıyor, ona karşı komplo kuruyorlardı. *İyi, güzel, ağırdan al. Ama onunla işleri berbat edersen, seni uykunda öldürürüz.*

"Bak, bunun ne kadar uygunsuz olup olmadığını bilmiyorum ama umursama noktasını biraz geçtim." Bir elini yüzünde gezdirdi ve yutkundu. *Ya şimdi ya hiç, koca adam.* "Yüzüğü çıkardıktan sonra sana soracaktım; bunu yapmamın tek amacı buydu. I . . . İstediğim cevapları alamamaktan hoşlanmıyorum ve sen de çok ilgi çekici bir soru işaretisin. Seni özledim; biliyorsun. Sen yokken."

Gözleri bir kez daha cam gibi parladı ve midesi bulandı ama sözleri paniğini kontrol altında tuttu. "Ben de seni özledim."

Her şey bir anda ağzından çıkıverdi; alıştırma yaptığı dikkatli konuşma, muhtemelen tutarsız düşüncelerden oluşan bir karmakarıştı. "İşleri zorlaştırmak istemiyorum ve işte senin için hiçbir şeyi tehlikeye atmak istemiyorum. Randevularıma şimdilik ara vermemi istersen veririm. Ama seni çiftlik dışında da tanımak istiyorum ve umarım duygularım tek taraflı değildir."

Sonunda hava almak için ayağa kalktı ve kadının kendisine tiksinti dolu bir ifadeyle bakmadığını görünce rahatladı. Durdu, ona sırtıtarak baktı, nefesini içine çekti ve yavaşça dışarı verdi. *Henüz gitmedi. Seninle ilişkisini kesmedi, sana sapık amcasıymışsın gibi bakmıyor. Şimdi durma; neredeyse vardın.* "Ama öyle olduklarını sanmıyorum. Bu hafta sonu benimle yemeğe çıkmak ister misin Violet?"

Tüm dünya durma noktasına geldi. Ay dönmeyi bıraktı, gelgitler durdu ve ciğerlerindeki hava dondu, beklerken kalp atışlarını susturdu. Önündeki genç ve güzel kadından ve onun vereceği cevaptan başka hiçbir şey yoktu.

"Bunu çok isterim."

Kısa bir süre sonra, toynakları kaldırıma zar zor değerek garaj yoluna girdiğinde Khash ve Lurielle dışarıda oturuyorlardı. Eve girmeye zahmet etmedi. Dar geçitten yukarı çıktı, çöp kutularının yanından yalpalayarak geçti, çitlerin üzerinden atladı ve davet beklemeden bir sandalyeye çöktü.

"Şey, ben yaptım. Ona çıkma teklif ettim."

Lurielle anında . "Bekle, kız mı? İşteki kız mı? İşyerindeki kız mı?"

Khash tiksinti dolu bir bakışla ona döndü. "Çalışanlarından birine çıkma mı teklif ediyorsun?" Küçümseyerek başını salladı ve boğazından onaylamadığını belirten alçak bir ses çıkardı. "Rourke, umarım büyük bir aletin vardır, çünkü Gra'lak beyinleri dağıtırken senin adını söylemeyi uygun görmediğini biliyor."

Lurielle kahkahalara boğulurken Rourke iri orka ters ters baktı ve sandalyede doğrulup ikisine de ters ters baktı. "Hayır! Çalışanlarımdan biri değil, asla yapmam - o çalışıyor - onu tanıyorum - biliyor musun? İkinizin de canı cehenneme."

Khash kahkahalarla kız arkadaşına katıldı ve ikisi de omuzları titrerken konuşma yetilerini tamamen kaybetmişlerdi.

"Tüm haberlerimi köşedeki güve adamla paylaşmaya başlayacağım. Seks yaparken yatak odanızın pencerelerini kapatmaya başlayın; kimse bunu duymak istemez."

"Oh, yıldızlarım, dur, seni koca bebek! Hep bu kadar mızımız mıydın? Tam olarak ne dediğini bilmek istiyorum. Romantik bir yerde mi yaptın? Bana her şeyi anlat."

"Hayır, yapacağımı sanmıyorum." Toynaklarını geriye itti ve çalılarının üzerinden geçmeden önce son bir kez daha baktı. Lurielle kıkırdamaları arasında onun gidişini protesto ediyordu ve Khash hâlâ onun aleyhine gülüyordu.

Böyle arkadaşlarla . . . Bu düşünce onu kısa kesmişti. Khash ve Lurielle onun arkadaşlarıydı. Cal onun arkadaşıydı. Madoc ve Minoan toplumunun diğer boğaları onun arkadaşıydı. Şimdi bir randevusu vardı, neredeyse bir yıldır gerçekten heyecan duyduğu ilk randevu.

İşler onun haberi olmadan, onun dikkatli planlaması ve mikro yönetimi olmadan değişmişti ama sonuçlardan memnun olduğunu söyleyemezdi.

HBIC (Head Bull In Charge) İçin HEA

OceanofPDF.com

Bölüm 10

W Yanından geçen her insanla birlikte, midesini mesken tutmuş olan gerginlik sarmalı biraz daha kasılıyor, geri kalanını da kendine çekiyordu.

iç organları da onunla birlikte. Sonuç olarak, gergin ve nefessizdi, uçurumun kenarındaki bir boğa gibiydi. Bu, akşam daha başlamadan önce hissetmek istediğinin tam tersiydi.

Rourke, akşam yemeği randevuları için Bridgeton'a gelmeyi önerdiğinde aklından neler geçtiğinden emin değildi. Şehri sevmiyordu, hiçbir zaman da sevmemişti. On buçuk yıl önce kafasındaki imaj hoşuna gitmişti ve kendisinin o versiyonunun - maddi açıdan başarılı ve sofistike, memleketteki akranlarının gıpta ettiği, Bridgeton'ın en gözde mekânlarında demirbaş olmak için açıklanamaz miktarda boş zamanı olan - olmak istediği kişi olduğunu düşünmüştü.

Kabul etmek zorunda kalsa da çoğunu elde etmişti. Her ne kadar genç hali bu finansal başarıya ulaşmak için ne kadar saat harcayacağını ya da bu başarıya ulaşmak için diğer ilgi alanlarını ve hobilerini bir kenara bırakması gerekeceğini ve bunun da onu diğer insanlar için daha az ilgi çekici hale getireceğini doğru bir şekilde değerlendirmemiş olsa da

o gözde mekânları doldurmuş ve memleketinde geride bıraktığı arkadaşları ve ailesine yabancı kalmıştır.

Mütevazı kökenlerine rağmen değil ama kısmen bu yüzden kendini sofistike biri olarak görmeyi severdi. Hayatın her kesiminden her türden insanla rahatça sohbet eder, onlarla ekmek yer ve onlarla anlaşmalar yapardı. Gardırobunun klasik ve iyi dikilmiş olmasını tercih ederdi; bu da genellikle kendi ölçülerine göre kesilmiş uyarlanabilir giysiler ve sade ve zamansız aksesuarlar anlamına gelirdi. İyi okurdu ve dünyanın dört bir yanındaki güncel olaylardan haberdardı, bu olaylar sadece görünüşte insan nüfusu için geçerli olsa bile, çünkü yerleşimde büyümek ona insan dünyasındaki huzursuzluğun, çok az uyarı veya başvuru ile talihsiz komşularının varlığına yayılmasının bir yolu olduğunu öğretmişti. Tatlılara olan düşkünlüğüne rağmen iyi yemek ve şarabı takdir ediyordu ve Cambric Creek'in çiftlikten masaya restoranlarını ve gastropub'larını şehirde patronluk tasladıklarından çok daha üstün bulmuştu. Veleena'yla birlikte Bridgeton'ın en gözde mekânlarını ziyaret etmiş ve genellikle kendini yerinde bulamamıştı - gürültüden irkilmiş, kasıtlı karanlıkta görmekte zorlanmış ve erken ayrılmak için bahaneler uydurmuştu.

Daha genç olsa, dönüştüğü sıkıcı boğa yüzünden kahrolurdu ama Cambric Creek ona çok daha uygun bir yerdi ve büyük şehirdeki eski hayatıyla ilgili özlediği hiçbir şey yoktu. Bridgeton'ı sadece Violet'e karşı nazik olmak için önermişti, onun her gün işe gidip gelmek zorunda olduğunu çok iyi biliyordu. Violet evinin yakınındaki bir İtalyan lokantasından söz ettiğinde, gözünü bile kırpmadan kabul etmişti.

Buranın daha önce onlarca kez yemek yediği bir restoran olmasına aldırmadı. Loş yemek salonunda karşısına oturanın başka bir kadın olmasını boş verin. Şehir sürekli değişiyordu ve hiçbir zaman

Yani bunların hiçbir önemi yok. *Özünde hâlâ bir çiftçi çocuğusun ve işte buradasın, başka bir şehirli kızla çıkıyorsun.* Buranın onun mahallesi olması, bir zamanlar yaşadığı yere, eski karısının hâlâ yaşadığı yere bu kadar yakın olması, gerginliği daha da artırıyordu. *Başka bir hayatta onun yanından yüzlerce kez geçmiş olabilirdiniz. Fark etmek için başınızı kaldırır mıydınız?*

"Umarım burayı sorunsuz bulmuşsundur." Koyu renk bukleler elbisesinin omzundan dökülüyordu ve adamın midesi, Trattoria'nın dışındaki sokak lambasının gözlerini parlattığı, yukarı kalkmış, erik boyalı dudaklarını görünce altüst oldu. *İşleri ağırdan alıyordu.* "Şehirde yaşadığını biliyorum ama bu bölgeye aşina olup olmadığından emin değildim..."

"Öyleyim. Buradan çok uzakta yaşamadım. Sadece birkaç blok ötede gerçekten mükemmel barlar ve harika bir suşi mekanı var. Güzel bir mahalle."

"Sanırım suşi yerini biliyorum! Bir keresinde eski işimden birkaç kişiyle birlikte birinin doğum günü için oraya gitmiştim."

Şef garson onları bir masaya götürürken Rourke sırtarak ona baktı. "Hiç Cacao'ya gittiniz mi? Buradan iki blok ötede, tabelasında kargalar olan o okült dükkânın tam karşısında. Sadece tatlı ve kokteyl servisi yapıyorlar. Hayatınızda içebileceğiniz en iyi çikolatalı martinidir."

Bir kalp atışı süresince dudağının dişlerinin arasında kaybolmasını ve gözlerinin açılmasını izledi. "Daha önce geçtim sanırım? Ama oraya hiç gitmedim. Onun yerine oraya gitmeliydik, tatlıya olan düşkünlüğünü hesaba katmayı unutmuşum. Ne kadar düşüncesizim. I . . . Sanırım o kadar sık dışarıda yemek yemiyorum." Rahatsız şekilde güldü ve dalgınca elbisesinin kolunu çekiştirdi. "Bu muhtemelen aptalca görünüyor. Sunduklarını deneyimlemedikten sonra şehirde yaşamamanın ne anlamı var, değil mi?"

Onun gözlerinin kısılmasını, ellerinin saçlarıyla gergin bir şekilde oynamaşmasını izledi ve toynağını doğrudan büyük, beceriksiz ağzına sokabilmeyi diledi. *Kendi alanında bir iş bulmakta zorlanıyor ve muhtemelen geri ödemesi gereken üniversite kredileri var. Ve sen buradasın, bir pislik gibi yirmi dolarlık martinilerden bahsediyorsun.*

"Eh, hiçbir şey kaçırmıyorsun. En azından ben öyle düşünmüyorum. Ama açık konuşmak gerekirse, şehirden ayrıldığım için mutluyum. Gençken burada yaşamaktan tahmin ettiğim kadar keyif almadım ve şimdi gittiğime göre özlediğim pek bir şey yok."

Küçük kaşlarını çatarak sırtmaya başladı ve rahat bir nefes aldı.

"Sana bir sır verebilir miyim? Ben de sevmiyorum. Her şey çok pahalı. Pahalı ve yapması *zor*! Her şey çok zor! Ne zaman market alışverişine çıkmam gerekse, hangisinden daha çok korktuğumu bilmiyorum - otobüse binip kalabalıkta çantalarımla boğuşmaktan mı yoksa yürüyüp birinin kırılmasından mı? Gecenin bir vakti yağmur altında ayakta tren beklemek ... moral bozucu."

"Sürpriz bir fırtınada uyarlanabilir bir taksi bulmaya çalışmaktan daha kötü bir şey yoktur," diye kabul etti kıkırdayarak. "Güneşli bir öğleden sonra onları bulmak yeterince zor. Ya gece yağmurda? Unutun gitsin."

Müzikal, kendini küçümseyen bir renk patlamasıyla güldü. Kahkahası masanın ortasındaki küçük çay lambasının alevinin zıplayıp dalgalanmasına neden oluyordu ve adam mumun onun parlayan sıcaklığının küçük bir kısmını bile üretemeyeceğinden emindi.

"Bazen burada kendimi çok küçük ve görünmez hissediyorum. . . Buraya yüksek lisans için geldiğimde çok göz alıcı olacağını düşünmüştüm ama sanırım başka birinin banka hesabını hayal ediyordum." Onun iç çekişini izledi; gözleri

omuz silerken tekrar aşağı d6nd6. *Benim için g6r6nmez değilsin.* "Ama bu sadece ikimizin arasında. Bunu anneme asla s6yleme."

"Yemin ederim," diye mırıldandı. Onu çok şımartacaktı. M6kemmelleri ve cıvıl cıvıl sesiyle bu g6neşli, tatlı genç kadından daha çok hak eden birini d6ř6nemiyordu. Burada tek başınaydı, hiçbir destek sistemi yoktu ve ř6pheli bir maaşı vardı ama ona iyi bakılmasını sağlayabilirdi. Bu d6ř6nce bile onu sersemletti ve siki pantolonunun içinde kıpırdadı. *Zor olan tek şey market alışverişi değildi.*

Cambric Creek'in 6v6nd6đ6 her bir restoran, kafe ve barda yemek yiyecek, her bir butikten alışveriş yapacak, her bir sergiye, galeriye ve performansa gideceklerdi. Ve sonra, iyi bir 6nlem olarak, onu Bridgeton'a geri g6t6recek ve her şeyi tekrar yapacaktı, sırf b6y6k şehirdeki deneyimini kaçırmış gibi hissetmesin diye.

"Dışarıda çok sık yemek yiyorum, sizi uyarıyorum. Bekle, belki de bu doğru değildir. Dışarıdan alırsam dışarıda yemek sayılır mı? Teknik olarak kendi masamdayım, bu y6zden bir geçiş hakkım olmalı gibi geliyor."

"Kesinlikle sayılır," diye kıkırdadı, g6zleri parlıyordu. "On paragraflık rastgele bir arka plan ve iki c6mlelik talimatlardan oluşan evrimii bir tarifile boğuşmuyorsanız, evde yemek kredisi alabileceğinizi sanmıyorum."

Başını iki yana salladı. "Bundan pek emin değilim. Bunu daha y6ksek bir makama iletmek istiyorum. Tatlıya d6řk6nl6đ6m konusunda da endişelenmene gerek yok. Buranın taze ilekli m6kemmeller bir cassata pastası yaptığını biliyorum. Men6 seçeneklerinden fazlasıyla memnunum. Aslına bakarsanız, muhtemelen bir parça alıp yarın evde yiyeceğim. Sonra da komşuma pişirdiğimi s6yleyebilirim."

Servis elemanı masaya geldiğinde hâlâ gülüyordu, bir insandı, Bridgeton'daki diğer türlerin sayıca insanlardan çok daha fazla olduğu düşünülürse bu hiç de şaşırtıcı değildi. İkisi arasında hızlı, şüpheli bir bakış geçti, adamın yüzü kayıtsızdı ama Rourke bunu kaçırmamıştı.

"Yani bu bölgeyi oldukça iyi biliyorsunuz? Buraya çok yakın bir yerde mi yaşıyorsunuz? Şehirde yaşarken yani."

İşte başlıyoruz. "Ben yaptım. En azından buradan çok uzakta değil. West Bower'daydım, parka bakıyordum."

Gözleri tekrar büyüdü, bir an için donup kaldı. "Oh, ben, um Sanırım neden bahsettiğinizi biliyorum. Şu sıra evler mi?"

Rourke başıyla onayladı ve sertçe yutkunurken boğazının titremesini izledi. Artık onun yaşadığı bölgeyi bildiğine göre, nasıl bir binayı evi olarak gördüğüne dair bir fikri vardı. Burası şehrin yeterince güzel bir köşesiydi, diye düşündü. Aklını başına toplayan biri için güvenli, iyi restoranlara yürüme mesafesinde, ki evinden çıkarken önemsedığı tek şeyin bu olduğu anlaşılıyordu. Oturduğu bina muhtemelen yakındaki üniversitenin öğrencileriyle ya da eski öğrencilerle ya da kira kontrolünden yararlanan emeklilerle doluydu. Daha kötü bir mahalle olarak kabul edilen yerin yaklaşık dört blok kuzeyindeydi ve ev olarak adlandırdığı varlıklı küçük pasta diliminden altı blok uzaktaydı. *Bırakın parkı, üç blok ötede kiranın ne kadar olduğunu muhtemelen kafasında hesaplıyordur.*

"Şehir evleri, evet. Eski karım boşanırken burayı tuttu ve işim Cambric Creek'te, bu yüzden ayrıldığımdan beri şehre dönmeye pek ihtiyacım olmadı." Bu konunun etrafında dolanmanın bir anlamı olmadığına karar verdi. Soracaktı ve kaçamak cevaplar vermek onu bir yere götürmeyecekti. "Şimdiye kadar," dedi.

hızla ekledi, gözlerini şarap kadehinden kaldırdı ve onun gülümsemesine kendi gülümsemesiyle karşılık verdi.

"Ne oldu?"

Kelimeler aceleyle ağzından döküldü ve Rourke onun dudağının tekrar dişlerinin arasına sıkışmasını, kaşlarının kendisiyle şok olmuş gibi kalkmasını izledi. Kelimelerin, onları tam olarak kontrol edemediği ağzından dökülmesinin nasıl bir his olduğunu iyi bildiği için kıkırdadı.

"Büyük bir şey değildi," diye dürüstçe cevap verdi. "Kimse hile falan yapmadı. Sadece ... o şeylerden biriydi. Farklı şeyler istiyorduk ve birbirimizden uzaklaştık. O seyahat etmek istiyordu, ben ise işimi yeni kurmaya başlamıştım. Ben sürekli çalışıyordum ve onun tüm arkadaşları bekardı. Farklı hayatlar yaşıyorduk. Sonunda birlikte yaşamaya başlayan iki yabancıydık."

Onun yavaşça başını sallamasını izledi ve ne zaman başarısız evliliğini düşünmek zorunda kalsa nefes borusunu tıkayan pişmanlık balonunu yuttu. "Her halükarda, onun için çok sıkıcıydım."

"Size harika haberlerim var çünkü ben tanıdığım en sıkıcı insanım."

Köşedeki insan çift onun kahkaha sesiyle döndü ama kahkahanın içinden dökülmesine engel olamadı. Kadının yanakları sevimli bir şekilde pembeleşmişti ve gülümsemesi bir vaatten başka bir şey değildi. Eli bardağından henüz ayrılmıştı, tam orada, kolayca ulaşabileceği bir yerdeydi ve Rourke kendini tutamadı. Kızın serçe parmağını yakaladı ve başparmağını bir kez daha kızın avucuna doğru kaydırıldı. *Bu da bir söz.*

"Beni sıkıyorsun. En ufak bir şekilde bile." *Beni hiç sıkıyorsun. Sıkıma sertleştiriyorsun. Seni bu masanın ortasına koyup buradaki herkesin önünde yemek istiyorum ve sonra da burası hakkında bir şeyler duymak istiyorum.*

sen büyüdün. İşleri ağırdan almak istiyordu, istiyordu... ama işleri ağırdan almak ve yüzü darmadağın olana ve tatlı gelene kadar onun amını yalamak istiyordu. Yavaşlık masasında her ikisine de yer vardı elbette. Çeşitlilik hayatın baharatıdır; neden kendimizi pirinç kekleriyle kısıtlayalım ki?

O gece onu kapısına kadar götürürken sanki tasmayla götürülüyormuş gibi hissetti, iyi kesimli pantolonunun içindeki diktatör onu çekiştiriyor, kapısına yaklaştırıyordu. Onu yukarı davet edecekti; bunu anlayabiliyordu. Teklifin şekli dudaklarında duruyordu, sadece hayata üflenmeyi bekliyordu ve kabul etmesi çok kolay olacaktı.

Onu üst kata kadar takip edebilir, teklif edeceği bir kadeh ucuz şarabı kabul edebilir ve sonra mutfak masasının üzerinde, bacakları havada, kalçalarının arasında durarak onu becerebilirdi. Ya da onu yatağının ortasında dizlerinin üzerine çöktürür, yüzü şilteye yaslanır, koyu renk bukleleri çarşafın üzerine dökülürken boğa gibi üzerine biner, her hamlesinde şişko testislerinin klitorisine çarpmasına izin verirdi. *Hayır! Hayır! Ağırdan alıyoruz!* Omzundaki küçük boğa kalçalarını şaklatıyor, ince havayı beceriyordu ve o korkunç etkiyi silkeleyerek hırladı.

Güzel bir gece olmuştu ve onun arkadaşlığından hoşlanmıştı. Daha istiyordu, uzmanlık alanı ve ne tür bir iş aradığı hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu, mizah anlayışını ve kepçe kamyonundaki örnek kaşıkların yarısını onun için sipariş etmeye istekli olup olmayacağını öğrenmek istiyordu.

Diline değdiğinde tadının nasıl olduğunu bilmek istiyordu, içine pompaladığında sesinin nasıl nefes nefese çıktığını öğrenmek istiyordu. Onun yanında uyanmak, yatağının başını görmek ve sabah nefesini öpmek istiyordu ama bunun için zamanı olacaktı. Zaten omurgasız, temelsiz, abartılı bir samimiyetleri vardı ve o da bir ışık yakmayacaktı.

Zaten paylaştıkları ateşin içine bir kibrit çakıp kısa sürede sönmesini izliyorsunuz. *Bu sefer işleri ağırdan alıyorsun, önce onu tanımaya çalışıyorsun.*

Kadının nerede yaşadığına dair tahminleri, kapısına vardıklarında doğru çıkmıştı ve Rourke kararlıydı. Ondan sadece daha yaşlı değildi; hayatında çok daha farklı bir yerdeydi. Bu uyumsuz oldukları anlamına gelmiyordu ama bundan sonra nasıl ilerleyeceği konusunda çok bilinçli olması gerektiği anlamına geliyordu.

Kurumsal bir işte çalışmış, kendi işini kurmuş ve kendi evini satın almıştı. O evlenmiş, boşanmış ve bekârlık konusunda şanssızdı, ama o dünyadaki gerçek yerini daha yeni bulmaya başlamıştı. *Eğer iş piyasası her sektörde boka batmasaydı muhtemelen hayat yolunda daha da ilerlemiş olacaktı.* Yine de bu ilişkiye açık gözlerle girecek kadar büyüktü ve onu çocuklaştırmayacaktı. *Onu çok şımartacaksın ama kararları o vermeli.*

Ancak işleri ağırdan almak, geceyi bir öpücükle sonlandırmamak anlamına **gelmiyordu**. Dudaklarını dudaklarına ilk değdirdiğinde ağzı açık kaldı ve bu hareketin şoktan mı yoksa arzudan mı kaynaklandığından emin değildi ama bu erişimden yararlandı. Adam alt dudağını ısırıp geniş, sert dilini ağzının sıcaklığına daldırırken nefesi kısa kısa kesildi ve bunu yaparken küçük pembe dilinin kendi diline karşı dans ettiğini hissetmekten memnun oldu.

Hareket doğrudan sikine yöneldi. O küçük dilin sızıntı yapan ucunun üzerinde gezindiğini, parmaklarının sık sık yaptığı gibi sünnet derisine bastırdığını, taşakları kasılırken frenulumuna karşı çırpındığını hissetmek istedi. Sonunda bir iniltiyle öpüşmeyi kestiğinde, kalın ve gergindi ve onun uzaklaşmasını izlerse çarpık bacaklı olduğunu fark edip etmeyeceğini merak etti.

"Bunu çok uzun zamandır yapmak istiyordum," diye gürledi, sonunda nefes almak için ayağa kalkarken. Kadın adamın gömleğinin ön kısmına yapıştı ve Rourke nabzının durduğu bir an boyunca kadının onu tekrar ağzına çekmeye çalıştığını hissetti. "Seninle vakit geçirmekten keyif aldım, Violet. Umarım bunu yakında tekrar yapabiliriz."

"Bunu ben de isterim. Yani, seni tekrar görmek isterim."

Numaralarını çoktan değiş tokuş etmişlerdi, bu yüzden yapılacak tek bir şey kalmıştı ve ne yazık ki pantolonunun önündeki kabarık şekli içermiyordu. "Pazartesi günü saha ekibimle haftalık programımı planlamak için bir görüşme yapacağım. Ondan sonra bir ara seni ararım ve bir şeyler planlarız."

"Dört gözle bekliyorum."

Adam tekrar eğilip dudaklarını son bir kez hafifçe Violet'in dudaklarına değdirdiğinde Violet nefesini tutmuş gibiydi. "İyi geceler, Violet."

Arabasına dönüş yolu sadece birkaç bloktu ve şehrin karanlık sokaklarında ilerlerken Rourke, Bridgeton'ın ona hiç bu kadar huzurlu gelmediğini düşündü. Trafiğin sıkıcı uğultusu beyaz bir gürültüydü, yukarıdaki beyaz yıldızlarla süslü mürekkep mavisi gökyüzüne mükemmel bir fon oluşturunuyordu.

Şehir o gece çok güzeldi. Ya da, diye düşündü küçük bir gülümsemeyle, memnuniyetle mırıldanarak, belki de bunun şirketle bir ilgisi vardı.

"Az önce benim önümde başka bir kadına içki mi ısmarladın?"

Başını geriye attı, omuzları kahkahalarla sarsılırken boynuzları havayı kesiyordu. "Yaptım ama bekle," diye açıkladı, yatıştırıcı bir el kaldırarak. "Bir dakika içinde burada olacak. Bu şekilde, biz

ayağa kalkmaya gerek kalmadan tanışırma yapabilir. Sizi bilmem ama ben çok yorgunum."

Violet güldü ve bir kez daha onun açık ağzının nimetinden faydalandı, Lurielle dirseğine dönmeden önce bir öpücük çalmak için eğildi. "Bu gece benimle buluştuğun için teşekkür ederim. Çarşamba günlerinin pek romantik bir randevu gecesi olmadığını biliyorum ama seni gelecek haftaya kadar görememe fikri pek hoşuma gitmedi."

Haftalık ekip kontrolü, çözmesi için onu beklemeyecek bir sorun ortaya çıkarmıştı ve hafta sonu için gece çantasını çoktan hazırlamıştı. Ertesi sabah yola çıkacak, çiftlikteki randevusunu kaçıracaktı ve onun gülümsemesini görmeden iki hafta geçirme ihtimali hiç de tahammül edebileceği bir şey değildi.

"Cuma günü için iptal etmek zorunda kaldığına inanamıyorum. Stiff Grip Sally benim yerime bakarken bu geziye çıkmayı düşünmedin mi?"

Lurielle tam meyve dolu içkisiyle masaya geldiğinde hâlâ gülüyordu. "Biliyor musun, şaka senin üzerinde çünkü ben bunları gerçekten seviyorum."

Kadın meyveli kırmızı içkisini yudumlarken omuzları titremeye devam etti, kâğıt şemsiye burnuna çarptı. Dudaklarını meydan okurcasına şapırdatır gibi yaptı ama gözleri hızla Violet'e kayd, dikkati tekrar Rourke'a kaymadan önce şimşek hızıyla bir aşağı bir yukarı gidip geldi.

"Lütfen bana Xenna'ya kesinlikle onun partisinde olacağımı söylemediğini söyle."

Adam burnunu havaya dikerek kendi bahçesine döndükten birkaç gece sonra gelmiş, kahve randevularıyla ilgili her ayrıntıyı dinlemek istemiş, iki gece sonra Bridgeton'dan eve döndükten sonra garaj yoluna girdiğinde de terliğini arka kapısına fırlatmıştı

avlusundan. Adam gülerek arka kapıdan içeri girdiğinde kadın çoktan pijamalarını giymiş, kafası itilerek açılan perdeden dışarı çıkmıştı.

"Ben yaşlı bir kadını ve yatmaya gidiyoruz, ama yarın her şeyi duymak istiyorum, anlıyor musun? Her ayrıntıyı. Şimdi hepsini yazmalısın, böylece hiçbir şeyi unutmazsın."

Sabah kahvaltısı vaadiyle onu çalılıkların arasından çekmiş ve Khash, Beanery'den aldığı kahve ve hamur işleriyle garaj yoluna girdiğinde bir kez daha arka kapısından dışarı çıkmıştı.

"Yani, o insan mı? Ama sorun değil, değil mi? Sen zaten yarı insansın. Yıldızlarım, çocuklarınız çok tatlı olacak! Oğlun olursa senin gibi bir boğa olacak, kızın da insan olacak, değil mi? O müze sergisine gittik ve artık bir minotor uzmanı olduğumu hissediyorum. Ama bu yeni bir bilgiydi; bu şekilde çalıştığını bile bilmiyordum!"

"Tam olarak bir kez yemek yedik. Kimseyle çocuklar hakkında konuşmuyorum."

Khash kıkırdarken gözlerini dramatik bir şekilde devirmişti.

"Evet ama daha gençleşmiyorsun Rourke," diye söylendi iri ork, Lurielle için pudra şekeri serpilmiş bademli bir kruvasan hazırlarken. "Evinizi bugün inşa edin ki yarın onu bir yuva haline getirebilesiniz. Aksi takdirde -"

"Evet, evsiz. Anladım." Khash'ın sözleri üzerine çikolatalı kruvasanından vahşi bir ısırık aldı, pul pul olmuş hamuru dişleriyle parçaladı ve bunun ork eti olduğunu hayal etti. "Neyse ki zaten bir ev satın aldım ve inşa ettiğim şey öz sermaye, bu yüzden sanırım iyi olacağım."

"Güzel mi? Bir dakika, ne kadar genç? Ne iş yapıyordu? Şehirde mi yaşıyor demiştin?"

Elfin hızlıca sorduğu sorulara elinden geldiğince cevap vermiş, Violet'in çalıştığı yer ve onu tam olarak nereden tanıdığı konularını geçiştirmiş, Lurielle'i yatıştırmaya yetecek kadar ayrıntı vermiş ama kendisine de çok şey saklamıştı. Khash, eski karısının Violet'le randevulaştıkları gece İtalyan restoranında yemek yemeyi tercih etmesi ihtimalini yuhalamıştı. Rourke gülmek zorunda kalmıştı çünkü bu onun kötü şansı *olurdu*.

"Neyse ki Cambric Creek'i göreceği için heyecanlı, umarım şehirde çok fazla zaman geçirmemize gerek kalmaz. Dediğim gibi, bu sadece bir randevuydu. Neler olacağını göreceğiz."

"Bana daha fazla gülümsemeyi deneyeceğine söz ver. Aksi takdirde, sen ona öyle olmadığını gösterme fırsatı bulamadan senin eğlenceye alerjin olduğunu düşünecek."

Adanın öbür tarafından bir homurtu geldi, Khash muhtemelen Rourke'un aleyhine, nefesinin altında bir şeyler mırıldandı. O da ters ters baktı. "Ben her zaman gülümserim! O kadar çok gülümsüyorum ki yüzüm acıyor. Sen neden bahsediyorsun?!"

Lurielle tabağından başını kaldırıp bıkkınlık dolu bir ifadeyle baktı. "Kafanın içinde gülümsüyorsun, Rourke. Bunu ağzınla yapmalısın." Rourke protesto için kollarını açtığı anda, Lurielle anlayışsızca omuz silkti. "Sadece söylüyorum! Her zaman *çok* ciddi görünüyorsun ve herkesle çalışanlarınmış gibi konuşuyorsun. Git bir kurbağa falan yala, biraz rahatla."

"Biliyor musunuz? Her gün hakarete uğramak için buraya gelmekten bıktım." Ona sadece gülmüştü, bir kruvasanı daha ağzına tıktırıp üçüncüsünü tezgahtan aldığı kağıt havluya sararak meydan okurcasına cebine soktuğunda daha çok gülmüştü ama yüzünde bir gülümseme vardı

Khash'ın sesini duyup kapıdan çıkarken onu takip etmesine rağmen yüzünde bir gülümseme ve adımlarında bir hafiflik vardı.

"Bluebell, kışını mı saracağını yoksa saatini mi kaşıyacağını bilemiyor."

Diğer kruvasanını da kendi mutfak tezgâhında yemiş, aptal gibi sırtıyordu.

Ona çıkma teklif etmişti. Bir genç için bu bir dönüm noktası mıydı? Belki öyleydi ama Rourke altın çağında bir genç olduğuna karar vermişti, yani bu hâlâ sayılırdı. *Ara sıra* dışa vuran sertliğine rağmen kendini tüy kadar hafif hissediyordu ve Khash'ın Khash'lığının hiçbir miktarı onun *neşesini* azaltmayacaktı.

ruh hali.

Şimdi Lurielle'e geniş, keskin kenarlı bir sırtış attı ve gülümsemediği iddiasına meydan okudu. "Oh, çünkü bu benim yapacağım bir şeye benziyor. Bu sadece Xenna'nın anlattığı bir hikâye falan değil; o asla böyle bir şey yapmaz, değil mi? Bana Bay Mükemmel'in tüm mahalleye sızma ve gevezelik etme fırsatından çok memnun olmadığını mı söylemek istiyorsun?"

Lurielle başını eğerek düşünüyormuş gibi yaptı ve Violet'in de arkadaşına ve komşusuna, tıpkı onun kendisine yaptığı gibi hızlıca bakma fırsatını yakalamasını izledi. "Biliyor musun, şimdi sen söyleyince, haklısın. Yaptı." Rourke'a göz kırpmak için döndü, Violet'a arkasını dönerek, parlak bir gülümsemeyle geri dönmeden önce görünmeden "*çok güzel*" diyecek kadar.

"Merhaba, ben Lurielle. Tanıştırmayı düşünüyor musun, Rourke?"

Violet sırtıırken gözlerini devirdi, Lurielle'in elinden aldığı bardakla aralarını işaret etti ve bir kiraz çıkardı. "Bu Violet. Violet, bu benim komşum, meşhur Lurielle."

"Oh, bunu sevdim. Bu iyi; bunu saklayacağız. *Meşhur* Lurielle. "O ukala Lurielle "den çok daha iyi. Bunu evimin tapusuna ekletebilirim, böylece bahçe satışı yaptıklarında gazetede görünür.

Duyurular. Violet, seninle tanıştığımıza çok memnun oldum. Eğer bilmiyorsanız sizi şimdiden uyarayım - çok otoriterdir."

"Hey, değilim!" diye itiraz etti ama Violet başını sallayarak gülmeye başlamıştı bile.

"Oh, *bunu* zaten biliyorum." "*Hey!*"

"Ve" diye sertçe devam etti Lurielle, "dondurma almaya giderseniz, külâhınızın tadına bakmanız için sizi taciz *edecektir*. Dükkânda tatmış olması önemli değil; açgözlüdür. Kendinizi ömür boyu dondurma kamyonunda ilginizi çekmeyen numuneler istemeye hazırlayın çünkü onları denemek istiyor ve numune limitini çoktan aştı."

Kendisine bu kadar kötü niyetle iftira atılmasından hoşlanmamıştı ama Violet gülmeyi bırakmamıştı ve ilk kez onun rahat, bilinçsiz kahkahalarını bir seyirci olarak izleyebilmişti. Başı geriye eğildi ve ağzı açıldı, Lurielle'in sözleri karşısında omuzları titredi, yanaklarına pembelik yayıldı. Arkadaşı haklıydı - kız çok güzeldi.

"Ama o çok iyi bir komşu, bu yüzden onu taşınmaya ikna etmezseniz memnun olurum. Yeni bir veranda takımı aldık; ikiniz de bir şeyler içmeye ve akşam yemeğine gelmelisiniz."

"Kıçığı sonunda senin küçük minyatür setine girdi, ha? O sandalyelerin hiç şansı yoktu." Lurielle onu görmezden geldi ama Violet'in çınlayan kahkahasını bir kez daha duyabildi, bu bir kazançtı.

"Khash ızgarayı her açtığında tek başına bir mastodonla güreşmiş gibi davranmayı seviyor, yüzden herkes için eğlenceli olacak. İkinizi de ağırlamak harika olacak."

Akşam yemeği Grass & Grain'deydi, küçük, eklektik bir menüye sahip bir çiftlikten masaya restoran, onun yeni şeyler deneme arzusunu etkileyeceğini biliyordu. Her biri

Buradaki şef tarafından özenle seçilmişti, farklı türlerin kültürlerini temsil ediyordu, hepsi de lezzetliydi ve Bridgeton'da bulabileceğiniz hiçbir şeye benzemiyordu. Hesap geldiğinde, Rourke onun kararlı bir şekilde küçük bir el çantasına izledi, dudakları sert bir çizgi halindeydi, elini bileğine koyup bilekliği açmasını engellediğinde gözleri komik bir şekilde genişledi.

"Hayır, bu kesinlikle olmayacak. Kaldır şunu."

Ağzı açık kaldı, itiraz etmeye başladığında yanakları renklendi. "Ama geçen gece yarısını ödemeyi bile teklif etmedim ve bunu yapmalıydım-"

"Violet." Başını eğdi ve sesini alçaltarak Violet'in gözlerini yakalayıp tuttu. Rourke bir elini onun çıplak dizine attı. Bu hareket onun parasını çıkarmaya devam etmesini engellemek içindi, ama beklenmedik bir yararı da vardı: Violet'in teninin ne kadar sıcak, ılık ve yumuşak olduğunu hissetmesini sağladı.

Avucunu bacaklarının üzerinde gezdirip tekrar geri dönmek, dizlerini, inciklerini, ayak bileklerini okşamak, tatlı kalçalarına ve aralarındaki gizli hazineye ulaşana kadar rotayı tersine çevirmek istiyordu. Aynı bacakların etrafına gerildiğini, kollarına dolandığını, ayak bileklerinin omuzlarını sıyırdığını, kalçalarının onun için açıldığını ve onu güvenli bir şekilde yerinde tuttuğunu hissetmek istedi ... ama önce bu konuşmanın gerçekleşmesi gerekiyordu. Tekrar konuşmaya başladığında sesi biraz daha boğuk çıkmıştı; bu, yanlış düşüncelerinin ve kafasındaki kan kaybının istenmeyen bir yan etkisiydi.

"Violet, burada hiçbir yetkinin olmadığını hissetmeni istemiyorum." Bu sözler karşısında Violet'in ağzı bir karışık açık kaldı, ama avucunun altındaki teninin sıcaklığı ona bunun ne kadar önemli olduğunu hatırlatarak devam etti. "Lurielle haklı. Ben otoriterim. Tüm emirleri veren ben olabilirim ama tüm kartlar senin elinde."

Buluşmalarından bu yana geçen birkaç gün içinde sözleri üzerinde epeyce düşünmüştü. O bir yetişkindi. Okulu bitirmişti, dört yıl boyunca şehirde tek başına yaşamıştı ve imkanları ne kadar yetersiz olursa olsun kendi kendine yetebiliyordu. Yaşları, gerçek bir ilişkiyi sürdürmeye engel olacak kadar büyük değildi.

Ama eğer izin verirse dünyadaki farklı konumları değişebilirdi. Kadının, onun parmağı altında tutuluyormuş gibi hissetmesini, yaptıkları şeylerin ya da gittikleri yerlerin maliyetinden dolayı utanmasını ya da sırf hesabı o ödüyor diye hiçbir konuda söz hakkı yokmuş gibi hissetmesini istemiyordu. Ve kendine hatırlattı, eğer tek istediği paralı bir akşam yemeği arkadaşı ve her akşam seks garantisi olsaydı, gazete bu tür işlerin reklamını yapan kişilerin ilanlarıyla doluydu.

"Şu anda önemli olan tek şey senin rahatın ve eğer haddimi aşarsam bunu bana söyleyebileceğini bilmeni istiyorum." Kadın dudağını ısırды ve adam başıyla onun kavramasını işaret etti. "Ama *böyle* bir şey olmayacak. Kariyerlerimizde farklı noktalarda olduğumuzun farkında olmadığımı sanma. Bu bir akşam yemeği, zamanının peşinatı değil. Ama birini rahatça şımartabilecek bir konumdayım, bu yüzden benimleyken seni şımartıyorum. Hikayenin sonu."

Kız ona fincan tabağı genişliğinde gözlerle bakarken oturduğu yerde kıpırdandı. Çok otoriter davranmıştı. Çok sert, çok *güleryüzsüz*. *Tam anlamıyla nasıl görünmek istediğinin tam tersiydi, aptal*. Daha yumuşak olmalıydı, sesini yumuşatmalı ve tonunu hafifletmeliydi, Lurielle'in her zaman olduğunu iddia ettiği kadar otoriter olmamalıydı. *Muhtemelen bunun kocaman bir kırmızı bayrak olduğunu düşünecek ve bu gecedен sonra ondan bir daha haber alamayacaksın*.

Yine de her nasılsa, akşamın sonunda arabasına geri dönerlerken kolunu onun kolunun kıvrımına uygun gördü, parmakları ön kolundaki kısa derinin üzerinde kayıyordu.

"Belki döndüğümde akşam yemeği yiyebiliriz?" Şansını şimdiden mahvetmemiş olmayı umarak tereddütte girişimde bulundu. "Ve ... her Cumartesi sabahı belediye otoparkında Makers Mart var. Bence bundan gerçekten hoşlanacaksın. Çok türlü yaşam konusunda hızlandırılmış kurs. Ayrıca kepçe kamyonunu da ziyaret edebiliriz ki bu da oraya gitmek için tek gerçek neden."

Yüzünü ona çevirdi ve gözleri parlaktı, gülümsemesinin gücüyle kırışmıştı. "Kulağa harika geliyor; bunu çok isterim. *Ve* çok önemli olan örnek dağılımını öğrenebilirim. İlk seferinde not almam gerekebilir."

"Gerekirse size bir kopya kağıdı hazırlarız."

Arabasına yaklaştıkça içine bir sıcaklık yayıldı ve bu kabarcık şiştikçe, ellerini yeterince sıkı tutarsa ikisini de havaya kaldırmanın mümkün olup olmadığını merak etti. Belki ertesi sabah yola çıkacak olmasıydı, belki de birbirlerini tekrar görmek için planlar yapmanın, bir sonraki hafta ve sonrası için planlar yapmanın heyecanıydı. Belki de sadece o hafta süt sağma işini kaçırarak olması ve kafede onun karşısında oturduğu geceden beri kaskatı kesilmiş olmasıydı. Belki de bunların hepsinden biraz vardı, ama nedeni ne olursa olsun, o akşamki öpüşmeleri biraz daha sıcaktı.

Onu öpmek bir kısıtlama egzersiziydi. Ağzı bir insanınkinden çok daha genişti ve öpücüğün özensizleşmesine izin vermek çok kolay olurdu. *Bacaklarının arasına saklıyoruz.* Dudaklarını onunkilere karşı manevra ettirirken dikkatliydi, ağzının ne kadarını

boynuzlarını çok fazla eğmemeye dikkat ederek onu içine çekiyordu. Adamın eli onu sabit tutmak için kalçasına düştü, ama bu onu yerinde tutmanın iki faydasını da sağladı. Kadın adama yaslanmıştı, vucudunun her kıvrımı adama baskı yapıyordu ve adamın şişmiş sikiinin kalın hatları karnının alt kısmına baskı yapıyordu.

O geceki pcğ daha cesur, daha cretkrdı, dilini onunkine doğru uzatıyor ve dudaklarını ısıırıyordu. Elleri, mkemmek küçük elleri, boynundaki daha kalın deriye gömüldü, göğsüne sürtündü, kemerine ulaşana kadar karnından aşağı sürüklendi. Adamın ağzı boğazından aşağıya doğru inerken Violet'in nefesi kesildi, kollarında tutsak bir denizkızı gibi kıvrılarak etin yumuşak stnunu ısırdı. Violet kalçalarını ereksiyonunun dibine srtecek kadar kıpırdandığında adam ona karşı homurdandı.

Kalasındaki eli yoğurmaya, tenine masaj yapmaya başladı, parmakları kıının tamamını kavrayana kadar uzandı. Kadın tekrar kıpırdandı ve Rourke inledi. *Elbette bunu hissetmişti.* Aleti artık elik bir çubuk gibiydi, o anda karşılarına çıkabilecek masum bir goblini sopalamak için kullanabileceği koca bir sopaydı ve kızın onun ne kadar sert olduğunu hissetmediğine inanamıyordu. Bu nc kez olduğunda, kemer tokasını tutuşu ona srtnmek için kaldıraç sağladığında, bunu bilerek yaptığını fark etti.

"Violet," diye inleyerek parmaklarını kemerden kurtardı. Onun evik parmaklarının fermuarını amasına izin vermekten, onu dışarı çekmekten ve halka açık otoparkta onu emmekten başka bir şey istemiyordu. Memelerinin arasından kaymasına izin verebilir, meme uçlarını sıkarken başını yalayabilir, yukarı doğru iterken kaldıraç olarak omuzlarını tutabilir, vücudunun sıcaklığı ve yakalanma olasılığının heyecanı zapt edilemeyecek kadar fazla olabilir, tam orada otoparkta patlayabilirdi.

Sonra ne mi oluyor? Sürücü kapısının her yerine girip kilit mekanizmasını bozduktan sonra bir goblinin arabasına bakım yaptırmak için faturayı ödemek zorunda kalırsınız. Gerçekten istediğin bu mu? Halka açık boşalma rekoru mu? Onu evine götürmek, fantezilerine bir doz gerçeklik katmak, onu evine, yatağına getirmek çok kolay olurdu. Onu bir kez elde ettin mi, bir daha asla bırakmazsın. Bu düşünceyi aklından uzaklaştırdı. Onu eve getirmekten ve elbisesini doğrudan çöpe atmaktan başka bir şey yapmak istemese bile çok erkendi. Sabah gidiyorsun; zaten bunun için vaktin yok.

Belki bir ya da iki ay sonra farklı bir yerde olurlardı. Adam bir iş seyahatine çıkmaya hazırlanıyor olacaktı ve kadın da onun için endişelenecek, gece çantasında fazladan bir çift toynak tozluğu ve bir boyun yastığı olmasını sağlayacak, yalnız otelde ona eşlik etmesi için parfüm sıkılmış ipeksi bir kaşkorse ekleyecekti.

O zaman onunla sevişmek gevşemenin bir yolu olacaktı. O zamana kadar onun yatağının, belki de kendi yataklarının ortasında olurlardı. Onun şekline alışmış olacaktı, cüssesi artık bir meydan okuma olmayacaktı. Parmakları iç içe geçecek, birbirlerinin ellerini sıkıca kavrayacak, kadın ona binerken kalçaları yuvarlanacak, amcığı onun etrafında sıkılaşacak, toynakları yıkılmaz çarşafıara sürtünecekti. Boşaldığında, onun kalçalarını kavırıyor ve onu kendine doğru hizalıyor, sikinin rahminin ağzına doğru patlamasına izin veriyor, karnı şişene kadar onu dolduruyordu. İkisi de tatmin olduklarında, kadın onun göğsüne uzanır ve parmaklarını boynunun kalın derisine gömerdi ve kalp atışlarının sesi onu uykuya çekerdi.

Sabahları gün doğmadan kalkıyor, fokur fokur bir fincan kahve içiyor ve giyiniyordu ve kapıda ona veda öpücüğü veriyor, uçağı iner inmez onu arayacağına dair söz verdiriyordu. O gün

Çantasında bulduğunu hayal ettiği brownie, hâlâ temiz olan çarşafarla birlikte tamamen hayaldi ama hayal kurabilirdi.

Henüz o noktada değillerdi. Sadece bir başlangıcın eşiğindeydiler, aceleci ve erken görünmeden bir sonraki haftanın ötesini düşünmek için bile çok erkendi. Orada değillerdi ama umutsuzca olmak istediği yer orasıydı ve bu ilk günleri aceleye getirmek oraya ulaşmasına yardımcı olmayacaktı.

"Harika zaman geçirdim, tatlım. Bu hafta seni görmeyi özleyeceğim ama döner dönmez seni ararım ve plan yaparız."

Adam onu son bir kez öpüp arabaya ittikten sonra arabanın camından ona bakarken kederli görünüyordu. Şehvete ve kısa süreli zevke boyun eğmek çok kolay olurdu, düşünme işini sikine bırakmak çok kolay olurdu, ama bir kez olsun kontrolü kafasına bırakmaktan memnundu.

Ta ki gecenin ilerleyen saatlerinde duştan çıkıp havluyu kafasına, boynuzlarının arasına sürtünceye kadar. Eve geldikten sonra dikkati dağılmıştı, ön kapıya yaslanmış bir kurye kutusu bulmuştu, ofisten gelen ve bir hafta boyunca yanında götürmesi gereken belgeler. Zihinsel olarak programını, imzalaması gereken sözleşmeleri, yapması gereken toplantıları gözden geçiriyordu ve bu süreçte kan beynini tamamen restore etmişti. Havluyu yüzünde gezdirdi, telefonunu avuçlarken boynundaki kalın deriyi sıkıca ovuşturdu.

Ondan bir mesaj vardı. Akşam yemeği için teşekkür eden, tüm akşam için teşekkür eden bir mesaj. *Bu hafta seni özleyeceğim.* Kalbinin ciğerlerine doğru sıkıştığını, göğüs kafesinde gözle görülür bir çizgi oluşturduğunu neredeyse hissedebiliyordu. Onu o da özleyecekti ve özleyecek birinin *olması* fikri bile heyecan vericiydi.

Sonra kaydırmaya devam etti. Mesajının geri kalanı bir fotoğraftı. Özellikle müstehcen değildi - giydiği slip en kışkırtıcı anatomisini örtüyordu, ama altında ne yattığını ima ediyordu ve bu ipucu kanına bir kibrit çakmak için yeterliydi.

Yatağında oturuyordu, bacaklarını altına katlamıştı, nefis kalçaları sergileniyordu ve arka tarafının yuvarlak kıvrımı zar zor örtülmüştü. Slipin saten kupları dantelle süslenmişti ve göğüslerini sarıyordu; saten, altındaki meme ucu izlenimini verecek kadar inceydi. Spagetti askıları gevşekti ve Rourke birini aşağı itip omzundan düşmesine izin verdiğini hayal edebiliyordu. Geceliğın üst kısmı da onunla birlikte çekilebilir, Rourke'a krem si göğüslerinin birkaç santim daha fazlasını seyretme, öpme, şişmiş tepelere kadar emme imkânı verebilirdi.

Seyahatinden döndüğünde onun yatakta bu şekilde oturduğunu, masumca dudağını ısırduğını, iri koyu geyik gözlerinin yavaşça kırpıştığını hayal edebiliyordu. Küçük, dayanıksız geceliğının altına hiçbir şey giymeyecekti ve onu yatağın ortasına kaydırıp bacaklarını açmasını engelleyecek hiçbir şey olmayacaktı.

Havlu onun çıkık ereksiyonuna takıldı; tüm iş düşünceleri aniden unutuldu. *Bunu da bilerek yapmıştı. Sen şehir dışına çıkmadan hemen önce onu düşünerek seni tahrik etmek istiyordu.*

İlk kez otuz bir çektiğinde, yastıklarına yaslanmış, telefonu önünde tutuyordu. Gönderdiği fotoğrafta doğrudan kameraya bakıyordu. Onu görebildiğini, kendini nasıl avucunun içine aldığını, ona duyduğu arzusun bacaklarının arasında yükselen sert bir çubuk olduğunu görebildiğini varsaymak kolaydı. Toynakları örtünün üzerinde düz bir şekilde dururken, yukarı doğru iterek, binicisini fırlatmaya çalışan bir rodeo boğası gibi kızın içine doğru eğildi. Yine de kadın rahatlıkla yerini korudu, adamın kalın aletinin sıkı baskısı

Sıcak küçük amcığının rahat sınırları onu güvende tutuyordu. Onun gözlerinin içine bakarken havluya doğru boşaldı, kalçalarını yapış yapış yapan dağınık bir patlamaydı ve boşa giden duş için homurdandı.

Kendini ikinci kez eline aldığında yine spreyin altındaydı, duvara yaslanmış, kalçaları hareket ederken, taşakları sallanırken, onu arkadan almayı düşünürken suyun sırtına yağmasına izin veriyordu. Sesi çarşaflar tarafından boğulur, yanağı şilteye bastırılır ve taşaklarının şaklaması ritmik bir gök gürültüsü gibi olurdu. Boşalırken inleyecekti, tam bir porsiyon Ejacumint bulamacı, ses açık pencereden Khash ve Lurielle'e taşınacak ve akşam yemeklerini mahvedecekti.

İkinci kez boşaldıktan sonra o kadar sersemlemişti ki, Rourke duştan çıkar çıkmaz yatağa doğru tökezledi ve çarşaflarının üzerine yığılmadan önce zar zor kurulandı. Ne yaptığını fark ettiğinde gözleri neredeyse kapanmak üzereydi, bir Deliquesce kapsülünü giderden aşağı atmak için banyoya geri döndü, suyu akıtırken sperminin borularda çoktan sertleşmemiş olmasını umdu, sadece güvende olmak için ikinci bir kapsül ekledi. *Eğer şimdi sana gönderdiği buysa, bir ay sonra sana ne gönderecek? İki ay sonra?*

O gece üçüncü ve son kez mastürbasyon yapma ihtiyacı duydu; saatler geçmişti. Çarşafların içinde dönüp durdu, karnındaki ağırlığı görmezden gelemiyordu. Rourke daha önce işine yaramış bir klibi sıraya koydu, izlemeye bile gerek duymadı. Parmaklarının sıkı halkasına doğru iterken istediği şey sesti - bir boğa tarafından becerilen insanın yüksek, nefes nefese inlemeleri, içine giren sakin ıslak gıcırtısı, doruğa yaklaştıkça çılgınlıklarının perdesi ve sesi yükseliyordu. Videodaki boğa patlarken kadının içinden çıktı ve yere sıçrayan menisinin sesi bir kova suyun fırlatılması gibiydi. Rourke gözlerini Violet'in koyu renkli

Son bir kez daha uçurumun kenarından kayarken, kasları kasıldıkça midesine kramplar giriyordu. Bir iş seyahatini hiç bu kadar hızlı atlatmak istememişti.

*Belki de yol üzerinde bir süt sağma yeri vardır, diye düşündü hayıflanarak, kirli havlular sepete atıldıktan sonra nihayet yatağa geri tırmandı. Gözlerine son bir kez baktı, baştan çıkarıcı ve umut dolu. Aksi takdirde çok ama **çok** uzun bir hafta sonu olacaktı.*

OceanofPDF.com

Bölüm 11

Elbisesinin altına bir şey giymemişti.

Restoran yine şehir içinde, kendi seçtiği bir restorandı ama ona olağanüstü bir tatlı arabası sözü vermişti. Buz mavisi kadife perdeler, pileli puflar ve uzun banketlerle iç mekân, yaldızlı çağ zenginliği ile boudoir fotoğraf çekimi arasında bir savaş veriyordu. Rourke sadece estetik açıdan bile eski sevgilisinin onu daha önce buraya sürüklememiş olmasına şaşırmıştı. Violet'le geçmişinin lekelemeyeceği bir anı paylaşacak olmaktan memnundu.

Adamın kolu onun etrafına düşene kadar bankette daha da yaklaşmıştı ve adam kıkırdarak başından beri amacının *bu olduğunu* fark etti. *Zavallı küçük kedi yavrusu*. Parmakları ona yaslandığı yerde dikkatsizce dolaşmaya başlamıştı, tabağından bir şeyler seçerken yumuşak bir okşamaydı bu. O ana kadar dikkati dağınık ve keyifsiz görünüyordu ama adamın kolu onun etrafından çekilince, memnun bir şekilde mırıldanarak adama sokuldu.

Parmak uçları kalçasından uyluğunun üst kısmına doğru süzüldü ve yolunu hiçbir şeyin engellemediğini fark edene kadar birkaç kez tur attı. Elbisesinin eteğinin altında bir bel bandı, G ipi ya da herhangi bir alt şey olduğunu gösteren hiçbir çıkıntı yoktu. Külot giymemişti ve bir sonraki adımı kendisi atmak yerine ona yaklaşmak, kolunun altına girmek, elini zorlamak için kendi yolundan gitmişti. Rourke onun bu arsızlığı karşısında sırtmaktan kendini alamadı.

Onun ilk hamleyi yapmasını nefesini tutarak beklediği ilk sefer değildi bu. Şimdiye kadar birkaç kez kıl payı kaçırmışlardı, her biri biraz daha çaresiz hissettirmişti ve en azından bunun nedenini biliyordu. Teknik olarak onu ve sadece onu etkilemesi gereken bu karardan Violet'in de benzer şekilde etkilenmiş görünmesi onu eğlendiriyordu ama geçen her hafta -her akşam yemeği ve öğle yemeği randevusu, her öğleden sonra parka ya da müzeye gitmek ya da gözlemevinde bir akşam geçirmek- Violet daha da huysuzlaşıyor, daha da yapışkanlaşıyor ve bir kez daha kedi komşusunu hatırlıyordu. Rourke, Violet'in de çaresizlik içinde miyavlayıp miyavlamayacağını, ona sürtünüp sürtünmeyeceğini, kalçalarının arasındaki yakıcı ağrıyı dindirmesi için yalvarıp yalvarmayacağını merak etmişti. *Artık cevabı biliyorsunuz. Yankılanan bir evet.*

Beklenmedik iş seyahatinden döndükten sonra süt sağma çiftliğine yaptığı ziyaretleri askıya almıştı. Bütün hafta sonu boyunca zorba gibi davrandığını hissediyordu; toplantıdan toplantıya koşarken, yatıştırılmamış uyarılmanın ısrarlı kaşıntısı, kemiğe sarılmış bir köpek gibi içini kemiriyordu. Otel odalarında geçirdiği üç gece boyunca onu düşünmüştü - ona gönderdiği baştan çıkarıcı küçük fotoğraf beyninin mantıklı kısmını yok etmişti.

Yoldaki ikinci gecesinde, kendini telefonundan bölgenin haritasını ve en yakın süt sağım yerini ararken buldu. Para almak umurunda bile değildi, sadece makinenin emişinin ona yardım etmesini istiyordu.

Aletin mor kafasında biriken kanın bir kısmının beynine geri dönmesini teşvik etmek için tekrar dengede hissetmek. Eski tarz süt sağma tesisine gitmek - artık onun yardımıyla boşalmaya, onun okşayan ellerine ve arayan parmaklarına, testislerini kavrarken boşalmaya alışmıştı - şimdi gülünç görünüyordu. Gülünçtü ama elinden daha iyiydi.

Oda eski moda bir telefon kulübesi büyüklüğündeydi, hortum hala onları yıkamak için kullanılan tuzlu suyla ıslaktı, kendisinden önce durakta kalan boğanın menisini temizliyordu, tıpkı işi bittiğinde de temizleneceği gibi. Starling Heights'taki yere biraz hak vermek zorundaydı, kendi kendine kıkırdadı - en azından bundan biraz daha yüksek teknolojiye sahiplerdi. Hortum duvardaki bir delikten geçerek, benzer şekilde temizlendiği için hâlâ ıslak olan bir silindire bağlanıyordu. Morning Glory'nin aksine, bu gibi tesislerde kayganlaştırıcı kullanılmıyordu; açıkça yasaklanmıştı. Ekipmanın temizlenmesini yavaşlatıyor, zamanla plastiği bozuyordu. Ayrıca biraz rahatsız edici bir yerleştirme sağlıyordu, ama yine de bu gibi yerler onun zevkini önemsemiyordu.

Rourke, bir yandan makinenin çalışması için duvardaki düğmeye basarken, diğer yandan da bir eliyle silindiri tabanına doğru tutarak, kendini güneşlenen silindirin içine sokarken yüzünü buruşturdu. Emme anında gerçekleşti. Bu, evdeki vakumla mastürbasyon yapmaya eşdeğerti, eğer vakum onun kolanını alabilseydi, çünkü bu sadece emici bir vakum hortumuydu. İdeal değildi ve çok az zevk veriyordu ama kendini yıpratmaktan daha iyiydi. Silindiri kasıklarına bastırarak tuttu, kalçaları kamburlaşmaya başladığında başı geriye düştü.

Onu düşündü, evden ayrıldığından beri düşündüğü tek şey buydu. Kocaman gözleri, ona gönderdiği fotoğraftaki baştan çıkarıcı bakışı, elini yüzüne koyduğunda yüzünde beliren kederli ifade

Ayrılmadan önceki gece arabasında onu, yürürken elinin onun elini nasıl bulduğunu, kolunu nefes alır gibi sorunsuzca tutmak için nasıl kaydığını. Parmaklarının şişmiş shaftının etrafında sıkılaştığını, kalçaları itildikçe onu pompaladığını, taşaklarının avuçlarının üzerindeki ağırlığını ve parmaklarının sünnnet derisinin içine kayma hissini, boşaldığında onu nasıl tuttuğunu, onu sağdığını düşündü.

Sonunda boğuk bir iniltiyle boşaldığında, vakum hortumunda emilen kalın beyaz krema fışkırdığında, özellikle zevkli olmamıştı, ama en azından toplantılarına odaklanmasına izin verecek kadar derindi. Süt sağma tesisinden ayrılırken sıkıcı görünümlü bir görevlinin küçük pencereden uzattığı parayla ona lüks bir mum aldı; yağmur ve adaşı olan çiçek kokan bu mum, döndüğünde açtığında mutluluktan ciyaklamasına neden oldu.

Cambric Creek'e, flörtleri süresince süt sağma çiftliğindeki randevularını durdurma kararında kararlı bir şekilde döndü. Gerekirse Starling Heights'taki evine geri dönecekti ama yeni bir dalın yeşermesini istiyorlarsa bu mesafeye, ilişkilerinin ağacındaki yapay yakınlık dalında bir kırılmaya ihtiyaçları vardı. Artık Khash-izm'lerle *düşünmeye* başladığı için bile kendine kızıyordu.

O zamandan beri bastırılmış şehvetten neredeyse şaşmıştı ve Rourke, Violet'in onun bir beyefendi olmasını zorlaştırmak için elinden geleni yaptığından emindi.

Onu Applethorpe Malikânesi ve Bahçeleri'ne götürdüğü öğleden sonra heyecandan kendinden geçmişti. Bir hafta kadar önce bir akşam yemeğinde ona tam olarak hangi alanda eğitim gördüğünü açıklamış ve iç mimariye olan aşkını anlatırken

ve yüzyılın başından kalma tekstil ürünleri ile zihninin dışlıleri dönmeye başlamıştı.

Ne de olsa Cambric Creek bir on dokuzuncu yüzyıl kasabasıydı. Kasabanın ilk kurucu aileleri, kasaba kurulmadan çok önce buraya yerleşmiş, önce kurtadamlar ve diğer şekil değıştirenler için kendi mezralarını yaratmış, resmiyet kazandıktan sonra kasabayı tamamen çok türölölüğe açmış ve herkese kucak açmışlardı. Oldtowne, Magnolia Drive'ın sonundaki Slade Malikânesi ile doruğa ulaşan, adını bilmediğı farklı mimari tarzlara sahip, 1800'lerden kalma büyük Viktorya dönemi evleriyle doluydu. Violet'in, özel bir konut olduğı için kasabanın en perili evinin içini görmesi mümkün değildi ama Applethorpe'un evi ve geniş bahçeleri, kasabanın tam karşısında, ormanın kenarında, Cambric Creek tarihi bölgesine verilmişti ve şimdi halka açık bir müzeydi.

Adam öğleden sonrası için planlarını açıkladığında heyecanla çığılık atmış, titizlikle restore edilmiş malikânenin önüne geldiklerinde huşu içinde nefes almış, çakıllı yolda ilerlerken adamın eline yapışmış, bilet kuyruğunda beklerken gömleğini avuçlamış ve öpmek için onu aşağı çekmişti.

O günkü yatırım *getirisi* takip çizelgesinin kenarlarına bir not düşmüştü - *kızın ilgisine hitap etmek meyvelerini* veriyordu. Sonraki iki saati odadan odaya geçerek geçirdiler. Rourke onu acele ettirmedi, nezaketle kenara çekilip diğer ziyaretçilere el salladı ve ona her bir mobilya parçasını, döşeme parçasını, duvar kağıdını, kapıların üzerindeki oymalı kış aynalıklarını, büyük merdivenin dibindeki özenle yapılmış tırabzanı ve her bir odadaki taç pervazı incelemesi için ihtiyaç duyduğu kadar zaman verdi.

Daha sonra, bahçelerde gezinirlerken, onu tekrar aŗađı çekti, eğilip onu bir kez daha öpmesine izin verene kadar gömleğini avuçladı.

"Bunun için çok teŗekkr ederim," diye mırıldandı hava almaya çıktıklarında, hâlâ ona sıkıca sarılıyordu. "Bu gerçekten de şimdiye kadar birinin benim için yaptığı en düşünceli şeydi. Kesinlikle en düşünceli randevuydu," diye hayıflanarak güldü.

O gece onu arabasına geri bıraktığında, dudağı dişlerinin arasında sıkışmış, koyu renk kirpiklerinin altından ona bakarken gözleri büyümüştü.

"Bu haftaki randevuna devam etmek istemediğine emin misin?" Konuşurken elleri göğsünde gezindi ve beline ulaştığında tereddüt etti. "Eminim programında böyle bir şey olmaması senin için büyük bir alışma sürecidir."

Tırnakları, hemen altındaki deriyi çizmeden önce göbeğine takılarak kazıdı. Eğer kendini ayarlayabilseydi, sikinin birkaç santimlik st kısmı dalgaları yaran bir balina gibi bel kemerinin kenarından taşıyor olacaktı, tıpkı elinin şu anda durduğu civarda olduğu gibi şişman ve dikkat çekiciydi. Tırnakları biraz daha aŗađı kaydı ve neredeyse adamın etine ulaşmıştı, şişmiş ve kalasıyla aynı hizadaydı, sanki trafiği yönlendirmeye çalışıyormuş gibi sola doğru çekiyordu.

O anda ve orada onu sağmasına izin vermekten mutlu olurdu ve eğer elleri kasıklarını kazımaya devam etseydi, kalınlaşmış şeklini sıyırsaydı, horozunu çıkarmasına ve şehre gitmesine izin verirdi. Ama yle yapmadı. Parmak uçları kelekler gibi ona yaslanmış, hafifçe geziniyordu ve daha fazla hareket etmeyince Rourke boğazını temizledi. Ona hayatının en düşünceli randevusunu planladığını .

sonra da bu iyi niyeti vücuduna el atarak paraya çevirmesini beklemek. *Bu senin zamanının peşinatı değil, tatlım.*

"Benim için endişelenmene gerek yok. Ben yaşayacağım. Ve" parmaklarını onunkilerle birleştirdi, yarım adım geri çekildi ve balınayı cazibesinden uzaklaştırdı, "Bugün eğlenmene *çok* sevindim, Violet. Tamamen kendi ortamındaydın. Böyle bir yerde çalışacak bir iş bulacaksın ve sana sahip oldukları için ne kadar şanslı olduklarına inanamayacaklar, söz veriyorum. Bir dahaki sefere Oldetowne'da açık ev turları yaptıklarında kaçırmamak için kulağımızı dört açmamız gerekecek."

Adam arabasının kapısını açtığında, belinden eğilerek hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ve adam açık pencereden onu öptüğünde sadece biraz yumuşamış görünüyordu. "Tatlı rüyalar, tatlım. Eve döndüğünde bana mesaj at."

O gece yatağında uzanırken, Rourke onun flört deneyiminin nasıl olduğunu merak etti. Geçmişte yaşadığı ciddi bir ilişkiden bahsetmemişti ve Rourke onun üniversitede ciddi bir erkek arkadaşı ya da evden biri olup olmadığını merak etti. *Aptal, kör insanlar.* Bir amfide onun yanında oturduğunu, kremsi tatlı kokusunu kokladığını ve ara sıra yumuşak gülümsemelerinin alıcısı olduğunu, onu kendisininmiş gibi sahiplenmeye çalışmadan hayal edemiyordu. *Şimdiye kadar çıktığı en düşünceli randevuydu.*

Işığı söndürmeden önce onun mesajını bekliyordu ve beklerken telefonu kaldırdı, bir an için açıyla oynadı ve tıkladı. Ona gönderdiği fotoğraftan biraz daha yüzsüzceydi. Adam çıplaktı ama beline dolanmış beyaz çarşafın altından bir şey görünmüyordu, bu da aceleyle yapılmış kompozisyonun müstehcen olmasını engelliyordu. Bunun bir söz olduğunu düşündü. Tıpkı onun fotoğrafında olduğu gibi. Kadın yatağında oturmuş, sırtını yastıklara dayamıştı, adam ise uzanmıştı.

Bir kolu başının üzerine uzanmış, saçları yüzüne dökülüyordu. *Aynı masum,* dedi kendi kendine, bunun tamamen yalan olduğunu bile bile.

Kısa bir süre sonra telefonu mesajıyla çaldığında hazırды.

Fotoğraf için teşekkür etmedim, ki bu kabaydı.

Yatağındaki yorganın hikayesini duymak istiyorum.

Benimki sıkıcı, tıpkı benim gibi.

Bir dakika geçti ve bir an için. Rourke onun cevap verip vermeyeceğini merak etti. *Belki çoktan yatmıştır. Ya da belki bu bir sık fotoğrafına çok fazla benziyordur ve sen her şeyi mahvetmişsindir.* Nihayet, en sonunda, telefonu bir mesajla çaldı.

Vay, vay, .

Buna sıkıcı mı diyorsun?

Kalbimin sizin heyecan verici bulduğunuz şeyleri kaldırabileceğinden emin değilim.

Sanırım süt sağmaya gelmeyeceğin için bu beni idare edecek.

İyi ki göndermişsin, yüzünü unutmak istemezdim.

Güldü, onun bu daha zıpır yanının tadını çıkarıyordu. *Süt sağma çiftliğinde asla karşılaşamayacağı bir yönü.* Fiziksel işkenceye rağmen doğru yolu seçtiğini biliyordu.

Bugün eğlenmene sevindim, dedi ve sırtı patlayıncaya kadar gerinerek geri çekildi.

Etrafta dolaşabilmeniz için diğer tarihi binaların bazılarında girmenin bir yolunu bulmamız gerekecek.

Kızın yanıtı çabucak geldi, sıcacık bir sıcaklık kapladı.

Harika vakit geçirdim.

Ev çok güzeldi, ama en güzel yanı da misafirperverliği idi.

Ona gönderdiği fotoğrafı kırpmış, dikkati onun yüzünde ve baştan çıkarıcı gözlerinde tutarak telefonundaki adının üzerine yerleştirmişti. Onun da kendisine gönderdiği fotoğraf için aynı şeyi yapıp yapmayacağını merak ediyordu.

Daha fazla katılamazdım.

Tatlı rüyalar, tatlım.

O akşamüstünden beri birkaç kez daha dışarı çıkmışlardı, birbirlerinin yanında geçirdikleri her gün ve akşam giderek artan bir sıcaklıkla karakterize oluyordu ve eğer yakında *onu* beklediğini anlamazsa, patlayacaktı.

Kısa bir süre önce sarhoş bir ejderha Ana Cadde'nin sonuna kadar saldırmış, yangın musluğunun patlamasına ve ardından su şebekesinin bozulmasına neden olmuş ve bunun sonucunda trafik bir hafta boyunca meydandan yönlendirilmişti. Rourke olaya karışan Ejderdoğan'ı tanımıyordu ama o zamanlar bu acımasız komşusuna ağzının payını vermekten mutluluk duyardı. Fırsatını bulsa yine de verirdi.

O komşu olmak gibi bir arzusu yoktu, ama Violet kısa süre içinde duruma el koymazsa, Ana Cadde'yi kasıp kavuran, ereksiyonunu bir yıkım topu gibi savuran, kepçe kamyonunu ve onların cimri numune kurallarını parçalayan, Kara Koyun Fasulyecisi'nin camlarını kıran, Jack Hemming'in ofisinin önüne yapışkan bir döl gölü boşaltan kişi o olacaktı ve hepsi bu kadar. Muhtemelen çardakta toynaklarından asılırdı ve Cambric Creek'in her sakinine şehirden kovulmadan önce ona atmaları için bir parça ürün verilirdi.

Onları gibi çok türlü bir toplulukta pek çok hareketli parça vardı, işleri uyumlu tutmak, komşuların iyi geçinmesini sağlamak ve yerel ticaretin motorunu çalıştırmak için her zaman havada dönen bir düzine kadar plaka vardı - merkez noktası trafik kontrolüydü.

Küçük bir kasabada günlük işe gidip gelmeyi berbat etmek, komşularınızın öfkesini kazanmanın en hızlı yoluydu ve eğer Violet bu küçük zor rutini sürdürürse, Town Tattler sütununun ön sayfasında bir leke olacaktı.

Şimdi burada, elbisesinin altında külot olmadan kolunun altına sokulmuş, ya bir beyefendi gibi davranmasını ya da patlamasını bekliyordu ve Rourke hangisinin daha olası senaryo olduğunu biliyordu.

Masanın altında siki seğirdi. Belki de nihayet bu gece o gecedir. *Bunu öğrenmenin tek bir yolu vardı.* Beklemek daha iyi olur, dedi kendi kendine sertçe. Onun dairesine dönene kadar beklemek ya da, diye düşündü sabırsız bir öfkeyle, Cambric Creek'e dönene kadar beklemek ve onu eve götürebilmek. *Ama şu anda senin yanında oturuyor, şu anda külot giymiyor. Bu sıçramayı tek başına yapmayacak; sana bunu gösterdi. Onu dürtmeniz ve sonra da ona kimin sorumlu olduğunu hatırlatmanız gerekiyor.* Adamın eli, sağduyusunun güneye doğru hızla akan kana yetişmesine fırsat vermeden aniden kızın kalçasına kaydı.

Parmak uçları yumuşak tenine değdiğinde nefesi gıcırdayarak çıktı. İleri geri hareket etti, her seferinde biraz daha yükseğe, ta ki iç uyluklarının direnciyle karşılaşana kadar. Violet donmuş gibiydi ve bacakları ona kapalı kaldı. *Yanlış alarm.* Gözlerinin arkasında kırmızı bir uyarı ışığı yanıp söndü, son birkaç haftada inşa ettikleri her şeyi mahvetmeden önce yavaşlaması gerektiğini gösteren bir alarmdı bu.

İlk seferlerini başlatacak olan oydu, o olmalıydı. Çiftlikteki müşteri oydu, gezintilerinin çoğunu planlayan ve her şeyin parasını ödeyen oydu, daha yaşlı ve güvenli olan oydu. Bir yerlerde kendi etkinliğini ortaya koyması gerekiyordu. Parmağı hareketsiz kalarak ona karar vermesi için zaman tanırken zaman durmuş gibiydi. Kızın kalçaları

Sonunda ayrıldıklarında, Rourke sikinin şişerken ciğerlerini çektiğini, bulabildiği her karıncıktan kan fışkırttığını hissetti.

Parmağını seksinin dış dudaklarında ileri geri gezdirmeye başladığında ona zar zor nefes alıyormuş gibi geldi. Kadının tahrik kokusunu alabiliyordu, süt sağma seansları sırasında yarım düzineden fazla kez burun deliklerini istila etmiş olan aynı misk gibi tatlı kokuyu. Havalandırma deliklerine verdikleri bir şey değildi bu. *Sikini okşamak onu ıslatıyordu ve bu onu her hafta ıslatıyordu.* Kendisine kızarak sessizce homurdandı. *Her hafta süt sağma seansını bir centilmen gibi onun amını yalayarak bitirmeliydin. Kaybedilen zamanı telafi etmek için asla geç değildir.*

"Violet, benimle birlikte olduğunda seni nelerin beklediğine dair sana söylediklerimi hatırlıyor musun?"

Parmağının ucu yarığına girip içindeki kayganlığı bulduğunda inledi. Onun yüzünü damlayan, yapışkan bir karmaşa içinde bırakmasını, ayna topu gibi parlayana kadar sikini balıyla kaplamasını istiyordu.

. Ama şimdilik parmakları yeterli olacaktı. Parmağının her vuruşunda klitorisinin açıkta kalan tomurcuğuna çarptı, oldukça kasıtlı bir şekilde vurdu ve bunu yaptığında sarsılmasından hoşlandı.

"Sen . ..tek önemli olanın benim rahatım olduğunu söyledin. Ben Tüm kartlar benim elimde."

"Mhm, kesinlikle. Peki başka ne var?" Kadın kalçalarını biraz daha açıp ona daha fazla erişim sağlayınca Rourke başının tepesine doğru sırttı. Rourke hızla yemek odasına baktı.

Restoranın nüfusu seyrekti, muhtemelen burası bir hafta sonu mekânı olduğundan ve iş haftasının ortası olduğundan, bu durum şu anda onların lehine işliyordu. Sadece bir avuç kadar müşteri vardı,

ve az sayıda personel. Yine de, bunun onu çılgınca heyecanlandırmadığını iddia ederse yalan söylemiş olur. Bir CEO olarak pozisyonuyla pek uyuşmayan teşhirci bir çizgisi vardı ve kariyerine gizli sapkınlıklarından daha çok bağlıydı . . . ama bu onu tamamen ortadan kaldırmıyordu. Onu boşaltmak istiyordu, tıpkı böyle, tam burada, yemeğin ortasında, herkesin ne yaptıklarını görmek için bakabileceği bir yerde.

"Beni şımartacağını söylemiştin."

Adam tam parmağını kadının ipeksi, kaygan kıvrımlarından geçirip kendini kapladığında nefesi kesildi. *Gerçeklik anı. Tüm kartlarını masaya koyma zamanı.* Klitorisini iki kalın parmağının boğumları arasına sıkıştırdı, dolgun küçük kirazı uyaran bir hareketle ileri geri hareket ettirdi, yemek odasının karşısındaki bir insan çiftin masasına şarap kadehlerini dolduran sunucuyu izledi. Eğer bakarlarsa bunu anlayıp anlayamayacaklarını merak ediyordu. Dantel işlemeli çarşaf lar masanın altında olup bitenleri tamamen örtüyordu ama kadının yüz ifadesi, geriye doğru eğilmiş başı, mutlulukla kapanmış gözleri, açık kalmış ağzı ... *Başka ne oluyor olabilirdi ki?*

"Bunun bu amcığı bozmayacağım anlamına geldiğini mi sandın?" Kız ona karşı inledi, bu ses adamın sikini bir elektrik şimşegi gibi yukarı kaldırdı ve adam onu masanın üzerine yatırıp tam o anda ağzına almaktan kendini alıkoyabileceğinden emin değildi. Klitorisinin etrafında dönüyor, her tarafını ovuyor, yanlardan, hassas başlığının üstünden uyarıyor, küçük tomurcuğu her yerden ama doğrudan memnun ediyordu ve Violet karşılık olarak ona karşı sarsıldı. "Bana ne istediğini söylemen gerekecek, Violet. Bu muhtaç küçük amcık benden ne istiyor?"

Masanın altında hareket ettiğini hissedebiliyordu, sesi koluna çarparak boğuklaşıyor ve *lütfe n diye* mırıldanıyordu. Kalçası zıpladı, bacağı hiçbir şeye tekme atmadı,

Kalçaları eliyle buluşmak için kalkıyor, daha fazlası için çaresiz. *Lütfen*. Bunu ona vermekten çok mutluydu - ama önce bunu söylemesi gerekiyordu. Rourke ona doğru sırttı. Muhtemelen bu işi fazla ileri götürdüğünü ve ona ihtiyacı olduğunu bildiği şeyi vermenin çok daha nazikçe olacağını biliyordu ama bunu ondan duymak *istiyordu*. Kelimelerin mükemmel küçük dudaklarında şekillendiğini ve küçük kuş sesiyle cıvıladığını görmek, amının onun etrafında sıkıldığını hissetmek ve ona tam olarak istediği şeyi verdiğini *bilmek* istiyordu. Ve eğer onun yalvaran iniltilerinden zevk alıyorsa, o zaman biraz piç *olduğunu* düşündü.

"Kelimelerini kullanmalısın, tatlım. Lütfen ne?"

"*Lütfen* beni boşalt!" Adamın kolunu sıkıca kavradı, başı dönüyordu, adam kalçasını ovmaya başladığından beri ilk kez nerede olduklarını hatırlıyor gibiydi. "Ama bizi tutuklatmayın."

İhtiyacı olan tek izin buydu. Rourke onu çözeceğini bildiği bir şekilde klitorisine sürtünmeye başladı, orta basınçla sabit daireler çiziyordu ve parmaklarının pazılarına pençe gibi dolanmasından, şimdi durursa derisini yırtabileceğini anlayabiliyordu. Neyse ki bunu yapmaya hiç niyeti yoktu.

"Ne zaman istersen bu küçük güzel amcığınla ilgilenirim, tatlım." Sızlandı, kalçaları eğildi, eli adamın kolunu sıkıca kavradı. "Ne zaman yalanmak , onu yalamak ve seni boşaltmak için burada olacağım." *Şu an olduğu gibi. Şu tabakları temizleyelim ve seni ana yemek yapalım.* "Bu amı yemek benim yeni favori yemeğim olacak."

Onu sadece sağım güvertesinden aşağıya bakarak tanıdığı zaman düşündüğü gibi kuş gibi küçük bir bebek değildi, ama yine de her yönden ondan çok daha küçüktü. Eli kızın tüm amını içine almıştı ve bir parmağını kızın sıcaklığına sokmak için uzatmak hiç de zor değildi.

Dairesel hareket hiç duraksamadı. Kadının başı kabinin arkasına düşmüş, adamın omzuna yaslanarak inliyordu ve adam ikinci bir kalın parmak daha eklediğinde kadının guruldamaya başladığından emindi.

"Ne zaman benim şişman boğa sikimle doldurulmak isterse, seni o kadar iyi becermek için burada olacağım ki kendi adını bile hatırlayamayacaksın. Seni çok şımartacağım, Violet. Bu amcığı elimden gelen her şekilde şımartacağım, tek yapman gereken bana ne istediğini söylemek."

O zaman masaları ile en yakın masa arasındaki mesafeye, hoparlörlerden gelen klasik müziğe sevindi, çünkü bileğinin ona pompalanma sesi, parmaklarının onu yakında sikeceği şekilde sikmesi, ona karşı daireler çizmesi - ıslaklığın sırlıslıkla bir senfonisiydi, zevkinin kaygan sesleri masa örtüsü tarafından zar zor boğuldu. Çok *lezzetli* bir *şekilde* sıkıydı. Öyle olacağını biliyordu ama parmaklarının etrafındaki daracık duvarların verdiği gerçek his göz açıcıydı. Boşaldığında, Rourke kaslarının sıkılaşmasına, etrafını saran nabız gibi atan kasılmalara hayret etti.

Onu sikiyle beslemeden önce amını önemli ölçüde hazırlaması gerekecekti. O bir insandı, bu da çok sayıda farklı türle üreyebileceği anlamına geliyordu, ancak bu onun figürünün hafifliğini ve formunun sınırlamalarını ortadan kaldırmıyordu ve ona herhangi bir zarar vermeyecekti. Bu konuda kararlıydı. *Her şeyi yeniden ağırdan alıyordu.* Aletinin etrafında harika hissedecekti ama oraya varması biraz zaman alacaktı ve bunun o gece olmayacağından şüpheleniyordu.

Hayır, bu onun temsilciliğiyle, onun zevkiyle ilgiliydi. Ona ne yapacağı ve ne zaman isterse ona ne kadar iyi hissettireceği, tutmaya niyetli olduğu bir sözdü. Elinin başka bir gece de işe yarayacağına karar verdi, yanında sersemlemiş bir halde otururken parmaklarını emerek temizledi.

* * *

"Bir centilmen olmayı çok zorlaştırıyorsun."

Kısa bir süre sonra onun üzerinde belirildiğinde, çevik parmakları fermuarında çalışırken, cinsel ilişkiye girme konusundaki kararlılığı giderek zayıflıyordu.

"Zor olan tek şey bu mu?"

Kız ağzını çıkıntıya dayadığında, dişleri baş olduğunu *bildiği* noktayı kazıyıp burnunu taşaklarına çarptığında yıldızları gördü. "İstediğin bu mu tatlım? İstediğin penis bu mu?"

Kadının onu okşamaktan ve ellerinde nabzının atmasından ne kadar hoşlandığını anlatışını dinledi, bir yandan da uzun süredir alıştırmaya yapan birinin rahatlığıyla şeklini takip ediyor, sanki nerede olduğunu biliyormuş gibi özellikle hassas bir nokta buluyordu. *Evet, çünkü biliyordu. Çünkü senin elini tutmaktan çok sikini tutarak zaman geçirdi, hatırladın mı?*

Pantolonundaki sığır eti çubuğu, çekilip dudaklarına götürülmesine izin verdiğinde düşünme işini yapıyordu, dilinin ucunda çırpınması, dudakları büyük mantar başının üzerinde kapanmaya çalışırken karnında biriken bir cehennem ateşliyordu. Rourke onun ağzının erimiş sıcaklığını bir kez tattıktan sonra oradan ayrılmanın imkânsız olacağından emindi ve oradan ayrılması *gerekliyordu*. . . Ama bu onu tatminsiz bırakması gerektiği anlamına gelmiyordu. Dudaklarında onun tadı olmadan, dilini onun kalıcı esansı kaplamadan eve, elinin yanına dönme fikrine dayanamıyordu.

"Tatlım, sana bu aleti o kadar iyi vereceğim ki, başka kimseninkini hatırlayamayacaksın - ama bu gece böyle bir şey olmayacak."

Adam onu becermeden eve gitme niyetini açıkladığında neredeyse hıçkırığa hıçkırığa ağlıyordu, sıkılı yumrukları yatağı dövüyordu ve sikinin reddedildiği söylendiğinde geçirdiği küçük öfke nöbeti o kadar sevimliydi ki, bu kadar yerinde olmasaydı fikrini değiştirebilirdi.

"Yetkinin bende olduğunu sanıyordum?" diye sordu, minik yumrukları hâlâ sıkılıydı. "Kararları ben veririm sanıyordum?"

Adam güldüğünde kaşlarını çattı ama adam kendini tutamadı. ***Şimdi** kararları o vermek istiyor, son bir aydır el arabasında taşıdığın mavi topları boş ver.* "Öylesin tatlım ve seni asla tatminsiz bırakmayacağım. Bu bir söz. Ama seni incitecek bir şey yapmayacağım ve sen de sikimi almaya hazır değilsin. Hazırlanman gerekiyor," diyerek hızla odaya baktı, burnunu kırıştırdı, "ve burada zar zor dönebiliyorum. Toynaklarım çarşaflarınızı yırtacak ve banyonuzda sıkışıp kalmayacağıma ikna olmadım."

Vücudunun sıkılığı onu zaten ikna etmemişse, dairesinin minyatür oranları işi bitirebilirdi. İçeri girdiğinde etrafına hızlıca bir göz atmış, oturma odasından mutfığa, oradan da yatak odasına en fazla iki adımda geçebileceğini fark etmişti. Masası alçaktı, tezgâhla dolaplar arasındaki derinlik sığdı, kapı aralıkları boynuzları için bir tehlikeydi. İlk kez orijinal Minotor'un nasıl görüldüğünü anladığını hissetti - Violet'in oyuncak bebek gibi yatak odasında iri bir canavar, yatakta ona bir et parçası gibi bakıyordu.

"Yarın işten eve döndüğünde bir çanta hazırlamanı ve Cuma günü yanında getirmeni istiyorum. Hafta sonunu benim evimde geçireceksin ve bunu doğru şekilde yapacağız. Önce hazırlanman gerek. Sana söz veriyorum, o güzel küçük amcığın öyle dolacak ki, kendini gündönümü kazı gibi hissedeceksin. Hemen yürüyeceğine söz veremem.

Pazartesi günü, ama işleri doğru şekilde yapacağız ve sen zarar görmeyeceksin."

Çıkardığı ses neredeyse hıçkırık gibiydi ve *neredeyse* kendini kötü hissedecekti ama geçen ayın herhangi bir noktasında kontrolü ele alabileceğini kendine hatırlattı. *Tüm bu birikimden sonra, geceyi acil serviste bitirmeyeceğiz.* "Dizlerinin üzerine çök, tatlım. Sana amcığını çürüteceğimi söylemiştim."

Elbisesini çıkardıktan sonra avuçlarını onun üzerinde gezdirirken teni ipek gibiydi. Pürüzsüz, yumuşak ve narindi - kolayca kesilebilir, kolayca yırtılabilirdi. Ne kendi kalın derisine, ne sert trol derisine, ne de sert ork derisine benziyordu. Bir kelebeğin kanadı kadar narindi ve istemeden de olsa onu incitmeden birlikte geçirdikleri ilk zamanın tadını çıkarmasını sağlamak doğru karardı. Beyni bunu biliyordu ama bir elini kaldırıp kendisine şişmiş bir çiçek gibi sunulan seksinin dudaklarına süründüğünde siki bu yargıya meydan okumak istedi.

Amcığından sular damlıyordu. Onu parmaklarken bulduğu kayganlık, lokantadaki orgazmının kalıntıları ve küçük dairesinde geçirdiği zamanın taze uyarılmışlığı karşısında inledi. *Sadece birkaç güzel vuruş, tek ihtiyacı olan bu. Ne zararı var ki? O biraz alır, biz biraz alırız, herkes biraz daha mutlu olur.* Rourke bu iğrenç öneri karşısında inledi ve omzundaki küçük azgın boğanın başından beri sikinin sesi olduğunu fark etti.

"Violet, sen benim ölümüm olacaksın." Adamın içine soktuğu ilk parmak kolayca kaydı ve Violet bu giriş karşısında inledi. İç kısmı da göğüslerinin ve karnının derisi kadar ipeksiydi, ama sıcak ve kaygandı ve onu bir katır gibi sarsan noktayı bulana kadar iç duvarlarının dokusunu ovuşturdu. İleri geri, parmağının pedi çalıştı

Sinir demetine karşı, ikinci bir kalın parmak ekleyene kadar bunu yaparken omurgasının titremesini izledi. İki parmağı muhtemelen bir insanın sikiyle aynı genişlikteydi. Tam oturmuştu ve kadın inleyerek ona doğru geri itti. *Eğer sikilmek istiyorsa, o zaman onu sikmelisin.*

Bir dizini yatağa doğru çekerek onun üzerine eğildi. Bu pozisyon, sayamayacağı kadar çok kez izlediği o porno klipteki gibi, kıza arkadan, bir boğa gibi binerken alabileceği pozisyona benziyordu. Bileğini kıza doğru vurdu, kalın parmakları ritmik bir şekilde kızın içine giriyor, doğrudan kızın sarsılmasına ve zıplamasına neden olan noktaya sürtünüyordu. Cuma gününden önce aynalı bir yatak başlığına ihtiyacın olacak, böylece onun yüzünü izleyebilirsin. Violet nefes nefese kalmıştı - kısa, yüksek pantolonlar beyninde bir şeylerin kısa devre yapmasına neden oluyordu ve eli sıırılsıklam olmuştu. *Belki de ona yeterince değer vermiyorsun; belki de hazırdır.*

Üçüncü bir parmak daha ekledi ve neredeyse ağır çekimdeymiş gibi kadının tüm vücudunun bu müdahaleden etkilenmesini izledi. Kalçaları ve sırtını adama doğru bastırması kekeleyerek durdu, omurgası sarktı. Bu çok fazlaydı, çok kalındı ve kesinlikle onun sikine hazır *değildi. Ve hâlâ durumu kontrol edebiliyorken eve gitme vakti geldi.* Rourke onun işini bitirmeden gitmeyecekti ve onun tatlı balının tadına bakmadan eve, boş yatağına ve eline gitmeyi reddetti.

Dizlerinin üzerine çöktüğünde tüm apartman sarsılıyor gibiydi ve toynaklarının yerleri çizmemesini umarak yüzünü buruşturdu. *Onu dışarı çıkarıp döşemeleri yeniden yaptırman gerekecek ve sonra bir daha asla geri gelmesine gerek kalmayacak.* Dilinin onun saten sıcaklığına yaptığı ilk baskı beynine saf serotonin salgılatı. Daha fazla gülümsemek için ihtiyacı olan şey buydu. Kadının dilindeki tadı onu her sabah kapıdan bir bok-

Üç Khash'ın bile silemeyeceği bir sırtış yemek, 'kafasının içinde gülümseme' sorununa bir çözüm.

"Violet, her gün bu kediye yalamayı düşündüm. Dilimin her santimini tanıyana kadar bu tatlı kediciği mırıldanmaya zorlayacağım. Eğer ağzımda senin kalıcı tadın olmazsa, işimi yeterince iyi yapmamış olurum. Dilimle boşalmak ister misin, tatlım?"

Adam onun merkezinde kucaklaşmaya başladığında ondan gelen tek ses anlaşılabilir bir gurgle oldu. Ağız onunkini yutacak kadar geniş olduğu gibi, yarıktan klitorise kadar tüm seksini kaplayacak kadar da genişti. Onu öperken kontrollüydü, işlerin karışmaması için elinden geleni yapıyordu ama bu tür bir kısıtlama, ikisi de ayaktayken geçerliydi. Her seferinde onun amcığına yumulacaktı ve dağınıklık yepyeni bir tanım bulacaktı.

Dilinin düz kısmıyla geniş yalamalar yapıyor, kıvrımlarını zorluyor, sıcaklığının her köşesini tattığından emin oluyordu. Bir insandan farklı olarak, dili yeterince uzun ve kalındı, bu sayede içine itebiliyor, bir horoz gibi içine girebiliyor, diliyle onu beceriyordu. Yatağın üzerinde bir yerlerde Violet bir an ile hıçkırık arasında bir ses çıkarıyordu ve açık tuttuğu bacakları avuçlarının arasında titriyordu. Dilini tekrar klitorisine doğru götürdüğünde, Violet'in işinin bittiğini anladı.

"Dilimin üzerine boşalmanı istiyorum Violet. Ne yaparsak yapalım, ne kadar ateşli olursam olayım ve sana sikimi vermemi ne kadar çok istiyor olursan ol, her zaman önce sen boşalacaksın, her zaman ağzıma karşı, anladın mı?"

Adam dolgun küçük inciye emmeye başladığında, kadının kontrolü kırıldı. Tüm vücudu titriyordu ve adam kalçalarını tutmasaydı kadının yatağa düşeceğinden emindi. Kadından çıkan ses

ilkeldi ve canavar modunu harekete geçirdi. Bunu ona bu hafta sonu yatağında tekrar yapacaktı, muhtemelen birkaç kez daha, kasılmaları tamamen kaybolma şansı bile olmadan onu boğa horozuyla dolduracaktı. Sabırsızlanıyordu. Ağzına onun salıverilmesinin acelesi, kaygan bir nektar, zevkin kanıtı doldu ve doyamadı. Dilini tekrar kadının içine sokarak onu dışarı çıkardı ve kıvrımlarında gezdirdi. Dilini birkaç kez daha onun sıkışık amcığına kaydırды, son yolda geri getirdi, kıkına, üzerinde kemiksiz gibi görünene kadar sıkı küçük büzölmesini dilledi. Rourke sikini onun balıyla kaplamak istiyordu, dünyanın en iyi kayganlaştırıcısı eve kaymak ve kendini onun içinde harcamak istiyordu. . Ama eve gitme vakti gelmişti.

Adam onu yatağa yatırdığında hiç direnmedi, battaniyeleri burnuna kadar çekti. Minyatür yatağında çok küçük görünüyordu ve onun yatağında, sıcaklığına bastırıldığında ne kadar mükemmel göründüğünü görmek için sabırsızlanıyordu. "İyi geceler, tatlım. Biraz uyu. Seninle yarın konuşuruz."

Apartmanın dışındaki hava hâlâ ılık ve ağırdı, şehirde her zaman olduğu gibi. Rourke birkaç blok ötedeki arabasına doğru yürürken derin bir nefes çekti ve kafasını boşaltmaya çalıştı. Yüzünü buruşturdu, neredeyse öğürüyordu, daha iyi bilmesi gerektiğini fark etti. Çöp ve yağ gibi kokuyordu, ana caddede her zaman var olan kahve ve maya kokusuna ya da şelaledeki kayaların üzerinden yuvarlanan suyun soğuk kokusuna hiç benzemiyordu. Cambric Creek'ten diğer yöne, çiftlikleri ve şaraphaneyi, çam ve taze kesilmiş samanı, kalın yeşil çimenleri ve yeni dönmüş toprağı ve Greenbridge Glen'e kadar uzanan inişli çıkışlı yeşil tepeleri geçerken yeşilin kokusu burnu istila ediyordu. Şehirden daha serindi, daha tazeydi, toplu taşıma araçları, kalabalıklar, restoranlar, çöpler ve sis bulutu tarafından boğulmamıştı.

Bridgeton, teninin tatlı kremi kokusu, seksinin lezzetli kokusu, saçlarının temiz kokusu gibi kokmalıydı. Dudaklarına sürdüğü çilekli glac  ya da akşam yemeğinde paylaştıkları şarap, köşedeki kafeden ona aldığı beignet'lerin üzerindeki pudra şekeri gibi kokmalıydı.

Onun yerine, burada geride bıraktığı hayata uygun olarak, sadece çöp kokusu alıyordu. Şehirde yaşarken ne kadar mutsuz olduğunu hiç kimseye, Lurielle'e bile itiraf etmemişti. İşinde aşırı hırslı olmanın yaptığı işten aldığı keyfi nasıl erozyona uğrattığını ya da evliliğinin ne kadar çabuk değiştiğini. Mutsuzluk Bridgeton'da geçirdiği zamanın belirleyici özelliğiydi ve oraya bir daha asla ayak basmamayı tamamen kabullenebilirdi ... ama şimdi başka düşünceler vardı.

Violet'in başka bir yere taşınmayı düşünüp düşünmeyeceğini merak ediyordu. Ne de olsa Violet şehirde yaşamayı sevmediğini söylemişti ve Cambric Creek'i çok seviyor gibi görünüyordu. Bencilce ve benmerkezci bir düşünceydi ama Bridgeton'ı sonsuza dek geride bırakmak istiyordu. Bu mutsuzluktan sonsuza dek kurtulmak, hayatının o bölümünü kapatmak, tüm o lanet kitabı kapatmak istiyordu.

. . . Ve Violet ile mutlu sonla biten yeni bir kitap açar. Yeni evi için yeni bir aşk. *Ve sonsuza dek mutlu yaşadılar.*

Bölüm 12

H Ertesi sabah yataktan kalkar kalkmaz dikkati dağılmıştı. İlk etapta yatağa girdiğini zar zor hatırlıyordu ve nasıl uyuyabildiği hakkında hiçbir fikri yoktu. Her nasılsa, sabah işe gitmek için kalkmasını mümkün kılacak kadar dinlenebilmişti ama geldikten kısa bir süre sonra, burada kalmanın ne kadar beyhude fark etti.

Ondan başka hiçbir şey düşünemiyordu. Ondan ve gelecek hafta sonundan başka bir şey düşünemiyordu ki bunu düşünmek bile başlı başına son derece zevk vericiydi. Onu sırtına, dizlerinin üzerine, yüzüne, evin hangi odasında olurlarsa olsunlar, o anda ikisinin de aklına gelen dürtüye kaptıracaktı ve o tatmin olana kadar da bırakmayacaktı.

Ancak hafta sonunun ötesini düşünmek daha zor bir şeydi. Violet'in kendisiyle kalacağı düşüncesi göğsünde endişe verici bir sıcaklık yarattı, onu tamamen saran tuhaf bir sıcaklık ve kardiyolog için semptomları belgelemesi gerekip gerekmediğini merak etti. Gizli bir kalp krizi korkusunun ötesinde, bir kez uyandığında ne kadar üşüyebileceği varsayımı

Gitmesi onu endişelendirmişti ve onun aksine, endişeli olmak onun fabrika ayarı *değildi*.

Onu yatağına alacağı için heyecanlıydı, ama onu *evine* alacağı için daha da heyecanlıydı ve bu çizgiyi geçtikten sonra geri dönmek istememesi fikrini aklından çıkaramıyordu.

Ne de olsa Lurielle haksız değildi. Otoriter, yıpratıcı ve güler yüzlü değildi, Violet ise bunların benzemiyordu. Güneşli ve iyimserdi, neşeli ve arkadaş canlısıydı ve ne kadar anlamaya çalışırsa çalışsın, onda ne bulduğunu bir türlü anlayamıyordu.

Kadın bir nefeslik güneş ışığıydı, erkek ise bir öğleden sonra fırtınası. Kadın kayaların üzerinden yuvarlanan ve ormandaki setlerin etrafından kıvrılan dereydi, nazik ve şırl şırl, pitoresk ve güzel. O ise kayaların dibinde gürleyen su, yoluna çıkan her şeyi silip süpüren bir tufan, sert ve boyun eğmez, sadece kafasının içinde gülümseyen biriydi.

Bir aydır çıkıyorlardı ve henüz çok erkendi ama Rourke süt sağma çiftliği açıldığından beri sanki birkaç ömür yaşamış gibi hissediyordu ve şu anda hissettiği şey, birkaç ay önce oturduğu yerle tam bir tezat oluşturuyordu. Şimdi ne istediğini çok iyi biliyordu. Oyunlar için çok yaşlıydı, kararsızlık için çok yaşlıydı ve hedefinden emindi. Onu istiyordu ve karşılığında onun kendisini istememe riski onu hasta hissettiriyordu.

Kendi işinin patronu olmanın güzelliği, etrafta ona odaklanmasını söyleyecek kimsenin olmamasıydı. Etrafta ona bir şey söyleyecek kimse yoktu ve sonunda ofisinin duvarlarının yavaş yavaş üzerine kapandığına karar verdi. O gün hiçbir şey başaramamıştı ve ertesi gün kız geldiğinde daha da değersiz olacaktı. Ve etrafta ona kalması gerektiğini söyleyecek kimse yoktu.

"Leorna, ben gidiyorum." Asistanının kaşları kalktı ve ağzı açıldı ama Rourke ona İspanyol Engizisyonu'nu yapma fırsatı vermeden devam etti. "Bugün ya da yarın dönmeyeceğim. Neden öğleden sonra erken çıkmıyorsun? Güzel bir gün." Kızın ağzı kapanınca sırtıttı. Onun nerede olduğuna dair merakı, öğleden sonra okulu asma arzusu kadar büyük değildi. "Pazartesiye kadar müsait olmayacağım, o zamana kadar bana ihtiyacı olan olursa e-posta atabilir, ofise döndüğümde cevap veririm. İyi hafta sonları." Çantasını çoktan toplamıştı ve kapıdan çıkarken ona tartışma fırsatı bırakmadı.

Lurielle'in bir peyzajcısı vardı, mahallelerindeki evlerin yarısından fazlasıyla ilgilenen konuşkan bir Cyclops. Rourke, fikrini değiştirmesi ihtimaline karşı adamın kartvizitini buzdolabına asmıştı ama kendi çimleriyle ilgilenmeyi seviyordu. Nesiller boyunca toprağı işleyen büyükbabasına ve ondan önceki büyükbabasına, MacMather'lara bağlı hissediyordu. Bu geleneğı bozmuş ve çocukken bildiğı her şeyden uzaklaşmıştı ve banliyödeki çimlerini biçmek, ailesini toprağın yağıyla büyütmekle aynı şey değildi ama bunu kendi başına yapmak ona kendini daha iyi hissettiriyordu.

Khash'ın arabası yandaki garaj yoluna girdiğinde ön çimleri bitirmek üzereydi. Rourke çim biçme makinesini çalıştırıp terden sırılsıklam olmuş saçlarını gözlerinden uzaklaştırırken iri ork, "Sanırım bunun için güzel bir günün var," diye seslendi. "Hafta sonu için kulübeye gidiyoruz ama biliyorsun, eğer hâlâ ortalıktaysa seni yeni kız arkadaşınla birlikte ağırlamaktan söz ediyordu."

Rourke ters ters baktı ama Khash sadece güldü ve ellerini savunurcasına havaya kaldırdı.

"Şimdi, bana hançer saplamaya kalkma! Sadece öyle olup olmamasının bizi ilgilendirmedini söylüyorum. Lurielle'e seni biraz rahat bırakması gerektiğini söyledim; bu ilk günler sadece bir kez olur. Bizim aramızın nasıl olduğunu hatırlıyorum. Ne zaman yemeğe gitsek, hepsi de en parlak incilerden oluşan bir istiridye yığınının içinde oturuyormuşum gibi hissedirdim. Her küçük külçe, onlar hakkında öğrendiğiniz her yeni şey böyle hissettirir. Aklında tut yine de. Ev sahibesi rolü oynamak istiyor, muhtemelen küçük insanını ızgara yapacak."

Rourke güldü. Lurielle'i, Violet'i asla rahatsız etmeyeceğinden ya da saldırıya uğramayacağından emin olacak kadar iyi tanıyordu ve arkadaşının, sevgisinin nesnesiyle iyi geçinmeye hevesli olduğunu biliyordu ama günün sonunda o da en az kendisi kadar meraklı biriydi.

"Aslında yarın geliyor. Hafta sonu kalacak. İlk kez." Yüzünde yer edinmeye çalışan kocaman gülümsemeyi yuttu, bunu yüksek sesle söylemenin verdiği baş dönmesi ciğerlerine baskı yapıyordu. "Benim için herhangi bir ipucun var mı?"

Lurielle'in büyük orkla ne kadar mutlu görüldüğünü, başından beri onunla ne kadar mutlu olduğunu görmezden gelmek aptallık olurdu. Khash onu kapmak için doğru bir şey yapmıştı ve tanıştıkları andan itibaren onu elinde tutmuştu. *Tıpkı onun gibisin, biliyorsun. Sen ve Khash.* Hâlâ bunun doğru olduğuna inanmıyordu, en ufak bir şekilde bile, ama belki de bu konuda kendine karşı dürüst olsaydı ve bunu kimsenin duyabileceği bir yerde yüksek sesle itiraf etmek zorunda kalmasaydı, Khash'ın Khash'lığından bir parça almayı umursamazdı.

Büyük ork başını eğdi ve Rourke'u değerlendirmeye çalıştı. "Onun senin çalışanın olmadığını anladık, yani en azından başlangıçta düşündüğümünden daha iyi gidiyorsun."

Rourke kaşlarını çattı ve Khash güldü. *Boş ver. Ona hiç benzemiyor.*

Khash, Rourke'un yüzünün alaycı bir ifadeye bürünmesini görmezden gelerek umursamazca omuz silkti. "Bir aydan uzun süredir çıkıyorsunuz, değil mi? Yani belli ki bir şeyleri doğru yapıyorsunuz. O kaçıp gitmedi ve sen de iş gezileriyle ondan kaçmıyorsun, yani hangi yoldaysan doğru yoldasın gibi görünüyor."

Rourke başını salladı. *Bu hiç yardımcı olmadı ama neden şaşırdığımı bilmiyorum.*

Khash beklenmedik bir şekilde devam etti ve onu dikkatini vermeye devam etmeye zorladı. "Biliyor musun, aşık bir boğa gibi görünüyorsun Rourke. Ve bu harika, senin adına mutluyuz . . ama aşık olmaktan daha fazlasına aşık olduğundan emin olmak istiyorsun. Nasıl olduğunu anlıyorum. Bizim yaşımıza geliyorsun ve birden yolun sonsuza kadar gitmediğini fark ediyorsun. Bu her şeyi perspektife oturtuyor. Ama sadece yalnız olmama fikrine aşık olmadığınızdan emin olmak istiyorsunuz."

Ork'un sözleri yutkunmasına neden oldu, çünkü başlangıçta kendisiyle boğuşma şeklinin bir yankısıydı. *Hayır. Bunu aştık. Onu istiyorsun, sadece onu.*

"Gerçek birine aşık olmalısın, olması gerektiği gibi bir fikre değil. Çünkü tüm iyi yanlarına aşık olacaksan, tüm kötü yanlarında sevmeye değer bir şeyler bulmalısın. O mükemmel değil, siz de değilsiniz. Bazı günler dağınık olacak. Ama bu, daha çok sevmeniz gereken kısmı. Aynı şey onun için de geçerli çünkü Shanth'a **senin** de mükemmel olmadığını biliyor."

Kazıya kaşlarını çattı ama Khash'ın kazısını görmezden gelmeye ve mesajı ciddiye almaya karar vererek başını salladı. Violet'in gülüp geçmeye çalıştığı kendini küçük düşürücü sözlerini düşündü. *Endişeli ve suçlu olmak benim doğuştan hakkım.* O endişeli küçük kedi yavrusunu sevebilir ve güçlü ve

onun yerine kararlı. Ne de olsa iyi olduğu şey buydu. Sorumlu boğa olmak.

Ön pencerede, Lurielle'in Yorkie'si kendini cama atıyor, araba yolunun sonundaki ağaçtaki kuşları dağıtacak kadar yüksek sesle havlıyordu. Khash'ın büyük çoban köpeği ise tam tersine, efendisinin yanında sessiz ve sabırlı bir şekilde bekleyen yarı zamanlı arkadaşına öfkeyle bakıyordu.

"Ve bizim yaşıımızda aşık olmak için beş yıl gerekmiyor. Sadece olmasını istediğin kişiyi değil, gerçek kişiyi gördüğün sürece bir hafta sonunda bile olabilir. Ondan sonra da onu öyle bir sikmelisin ki bir daha ayrılmak istemesin."

İkisi de güldü ve Khash dev köpeğiyle birlikte Lurielle'in evine girerek onu yalnız bıraktı. Rourke kendi kendine kararlı bir şekilde başını salladı. Bunu yapabiliirdi. *Hepsini yapabiliirdi. Bu hafta sonu bittiğinde, asla eve gitmek istemeyecek.*

Tam evine girmek üzereydi ki, postacı bahçeye geldi. *Mükemmel zamanlama.* Doğası gereği zaten düzenli olmasına rağmen duş alması ve evi biraz toplaması gerekiyordu ama onun için her şeyin mükemmel olduğundan emin olmak istiyordu. Önemsiz postaları karıştırırken gözüne hemen bir ilan ilişti.

Artritin sizi sevdiğiniz aktivitelerden alıkoymasına izin vermeyin. Uzun kartın ön yüzünde paten kayan bir Minotaur, iki küçük çocukla birlikte yeşil bir alanda koşan samur benekli bir boğa ve bowling salonunda atış yapan üçüncü bir kişi resmedilmiştir. *Bonevra, yaşlandıkça ekstra eklem desteği için kıkırdağın yeniden yapılanmasına yardımcı olur. Hayatı dolu dolu yaşarken artritin sizi yavaşlatmasına izin vermeyin.* Gözlerini kısarak broşürü ters çevirdi. Küçük puntolarla yazılmış ilacın yan etkilerini sıralayan listenin sonunda

Rourke ilaçla birlikte aradığını buldu. ***Bonevra, Pfizzle Pharmaceuticals'ın tescilli ticari markasıdır.***

Süt sağım çiftliğinden gelen kan tahlili. *Her zaman ürün.* Ayaklarının altındaki otların büyümesine izin vermemişler, diye düşündü vahşice, el ilanının fotoğrafını çekip çöpe atmadan önce Madoc'a mesaj attı. Bunun sonuçları daha sonra canını sıkabilirdi. Şu anda planlaması gereken bir baştan çıkarma vardı.

* * *

"Bu gece kahve yok," diye açıkladı Rourke tahsilat odasına girdiğinde, elleri kalçalarında. Rourke haklıydı, bunu kabul etmek bile boynunu bir şey ısırmış gibi kaşıdırsa da karar vermişti.

Kim olduğunu saklamanın bir anlamı yoktu. *Onun kendisine* aşık olmasını istiyordu ve otoriter, titiz ve birazcık da olsa dik başlı biriydi. Başka türlü davranmaya devam etmenin ve onun kendisini olmadığı biri gibi görmesine izin vermenin bir anlamı yoktu. "Piñata juggernauts alıyoruz. Sadece sınırlı bir süre için. Dondurmayı herkes sever; hayır diyemezsin."

Çıkmaya başladıklarından beri çiftliğe ilk kez geri dönüyordu. Bu odaya geri dönmek - kullandıkları temizleyicinin antiseptik kokusu, süt sağma makinelerinin motorunun donuk uğultusu ve onun alt katta çok küçük ve uzakta görünen görüntüsü - sanki bu odalarda birlikte geçirdikleri zaman başka bir çağa aitmiş gibi anında bir nostalji etkisi yarattı. Bugün çiftliğe gelmek anlık bir fikirdi ama şimdi buradayken kararını yeniden sorguluyordu.

Violet merdivenlerden üst kata çıktı, koyu renk gözleri gülümsemesiyle kırışmıştı. Yüz maskesini indirdiğinde nefesi kesildi,

Kendini ayak parmaklarının ucuna kadar çekip adamın çıplak, halkasız burnunun geniş pembe bölgesine bir öpücük kondururken, kaldıraç olarak gömleğini kavradı. "Bu çok otoriterce," diye onu uyardı, o da buna hiç de bastırılmamış bir gülümsemeyle karşılık verdi.

"Tadını siz seçebilirsiniz. İçinde çikolata yıldızları ve gökkuşağı konfetileri var, bu yüzden bunun neden bir soru olduğunu bile bilmiyorum. Ve bil diye söylüyorum, ben en büyük çocuğum, yani skor tutuyorsan diye söylüyorum, otoriter olmak *benim* doğuştan gelen hakkım."

Ellerini kızın beline indirerek onu kendisine doğru tuttu, kalçaları hafifçe kayınca avuç içleri hâlâ kızın önünde duruyordu. Tısladı. Aleti her süt sağma randevusunun başlangıcında olduğu gibi sertleşmişti, o gün de bir istisna değildi.

"Biliyor musun, bugün bir randevu almanın akıllıca olacağını düşündüm.

Bu gece ateşli bir randevum var ve biraz rahatlamanın iyi olabileceğini düşündüm."

Violet dudağını ısırды, gözleri parlıyordu. "Kulağa iyi bir fikir gibi geliyor. Ateşli randevunun bunu takdir edeceğinden eminim."

"Şey, bakın, mesele de bu. Sanırım fikrimi değiştirdim. Şimdi eve gitmeliyim, kenarı onun için saklamalıyım."

Ağzı bir karış açık kaldı, adamın cüretkârlığı karşısında başını sallayarak güldü ve hafifçe göğsüne bastırdı.

"Bu kızdan hoşlanıyorum. Ondan çok hoşlanıyorum. Aramızda harika bir bağ var ve onun yanında kendim olabileceğimi . Umarım o da benim yanımda her zaman kendisi olabileceğini biliyordur. Onu beş yıl sonra da, on yıl sonra da hayatımda hayal edebiliyorum. Bunun erken olduğunu biliyorum ama bu benim ilk rodeom değil. Daha önce de aptalca ilişkiler yaşadım ama ne istediğimi biliyorum. O benim tüm kutularımı işaretliyor. Sanırım onun için de öyle. Umarım öyledir. Bu gece büyük bir gece; ağırdan alıyoruz. Ne de olsa ben bir beyefendiyim..."

Onun önünde gözleri cam gibi olmuştu. Dudakları titredi, bir an için dişlerinin arasında sıkıştı, sonra titrek bir gülümsemeye dönüştü ve başını salladı. "Mükemmel bir centilmen gibi," diye mırıldandı ve bir öpücük daha almak için kendini yukarı çekti.

Kadının yanağını avucunun içine aldı ve kristal bir gözyaşı damlasını düzeltti. Gülümsüyordu ve gözlerinde hiçbir endişe ya da pişmanlık belirtisi yoktu. *Belki de hayatında ilk kez bir şeyleri gerçekten doğru yapıyorsun.*

"Ben eve gidiyorum. Tüm bunları ona sakla. Aslına bakarsanız, önce tatlı yiyebilir miyiz bilmiyorum; önce tatlı sonrası aktivitelere geçmemiz gerekebilir."

Violet başını eğerek tekrar adamın ereksiyonuna sürtündü ve adam inledi. "Bu sadece ana yemeği daha da tatmin edici hale getirecek."

Rourke kıkırdadı, onu yavaşça bıraktı ve bir adım geri çekildi, ama eğilip dudaklarını son bir kez daha yakalamadan önce değil. "Ona erken bir sürpriz bile yapabilirim. Umarım hazırlıklı gelir."

* * *

Hazırlıklı gelmemişti. Rourke, üzerinde küçük bir banyo havlusundan başka bir şey olmadan koridorda dururken, Violet tamamen giyinik bir halde karşısında durup kahkahalar atarken yüzü kıpkırmızı kesilince, belki de mesajında fazla ince davrandığı gerçeğini kabul etmek zorunda kaldı.

"*Başka* bir randevudan bahsettiğimi mi sandın? Neden iç çamaşırı giyiyorsun?!"

"Dondurma yemeye gideceğimizi sanıyordum!" diye kahkahalar arasında boğuldu. "*Çok* otoriter birinin bana dondurmaya gideceğimizi söylediğini *çok* net hatırlıyorum.

çikolata yıldızları ve konfetiler için dışarı çıkıyorduk. Karar veremiyorsa bu benim suçum değil!"

Elbisesi kanepenin arkasında bir yere doğru yelken açtı ve adam kaşlarını çattı. "Eğer istediğin buysa, tamam. Hadi şimdi gidip dondurma alalım; buna asla hayır demem. Sonra belki gidip market alışverişini hallederiz, postaneye uğrarız. Maple Court'ta boyanmakta olan bir ev var; çim sandalyeleri toplayıp kurumasını izleyebiliriz. Bana mükemmel bir akşam gibi geliyor."

Violet'in omuzları çöktü ve kahkaha atarken kulaklarından göğsüne doğru bir kızarıklık yayıldı. "Sen *en büyük* bebeksin. Haklısın, gitmeliyiz. Bakalım mamada indirim var mı, böylece her zaman bir biberonun hazır olduğundan emin olabiliriz."

Havlunun köşesine yapışıp onu çekiştirerek kurtardı. Elini sertleşmiş aletin etrafına sarıp yavaşça pompalarken Rourke inledi. Minik parmaklarının mükemmel kavrayışını hissetmeyeli uzun zaman olmuştu, şimdiden en hassas noktalarını arıyordu.

"Eğer başka bir randevun varsa, sıraya girmesi gerekecek. Yeterince bekledim." İki eliyle sünnnet derisini çelik gibi çekirdeğin üzerinde aşağı yukarı hareket ettirdi, işaret parmağıyla yarığa dokunarak yapışkan bir hale gelmesini sağladı, geri çekildiğinde bir ip nem tutuyordu. Violet mırıldanarak parmağını ağzına götürdü ve emerek temizlerken gözünü tuttu.

"İstediğin bu mu tatlım?" Parmağını bir patlamayla serbest bıraktığında, sanki şaftıyla birlikte boğazı da kalınlaşmış gibi sesi bir oktav düşmüştü. "İstediğin bu sik mi?"

"İstediğim *tek* penis bu."

Labirentte kendini bir kurban gibi hissettiğini söyleyerek güldü ve Rourke kıkırdadı, bir toynağını dramatik bir şekilde sıyırdı, saldırmaya hazır bir boğa, karnının yumuşak derisine karşı homurdandı.

"İnsan okullarınızda size ne öğrettiler? Minotorun kurbanları yediğini mi? Bu doğru, ama düşündüğün şekilde değil. Şimdi bunu yeniden canlandıracağız, tatlım. Sana bu siki vereceğim, ama önce dilime boşalmalısın, yoksa başka bir şey olmayacak."

Adam göğsünden aşağıya doğru öpücükler kondururken Violet'in nefesi kesildi; dili üzerinde gezinmeden önce dişleri çakıllı bir meme ucunu ısınyordu. Violet'in tırnakları kafa derisine sürtünerek uzamış saçlarını sıktı. Onu Madoc'un sergisine götürmek ve antik çağlardan kalma kurbanlara gerçekte ne olduğunu göstermek istiyordu. Biletler Minoan Topluluğu'na cömert bir indirimle sunulmuştu ve onunla birlikte mükemmel bir öğleden sonra gezisi olacaktı. *Belki gelecek hafta sonu.*

Ama önce ona çığlık attırmak, tekrar tekrar boşalmasını sağlamak ve tüm yüzünün onunla sıırsıklam olmasını istiyordu. Tüm hafta sonunu geçirmişlerdi ve ona mümkün olan her şekilde sahip olacaktı ama işe diliyle başlayacaktı. Uyluklarının etrafını öptü, yerlerine burnunu soktu, derisine karşı mırıldandı, parmakları saçlarına dolandı. Külotunun ön kısmına doğru nefes aldı, köşebenti ağzına almadan önce onu sıcaklığıyla ısıttı.

Ağzı insanlara kıyasla geniş ve garipti ve Rourke sıcak bir nefes ve yavaş bir yalamayla kızın tüm amını içine çekebildi, kız inleyene kadar kumaşın içinden klitorisini emdi. Dilini düzleştirdi, merkeze doğru okşadı, her geçişi bir emişle noktaladı ve klitorisini ince malzemeden çekti. Bir kumaş parçasının ıslanması uzun sürmedi, tükürüğünün ve uyarılmasının bir kombinasyonu köşebenti ıslattı.

Onun burada olmasından memnundu. Bu düşünce hiç beklenmedik bir anda aklına geldi ve o anda ağzı meşgul olsa da yine de gülümsemesine neden oldu. Hafta sonunu onunla geçireceği için mutluydu, Cambric Creek'i keşfetmek, birbirlerini keşfetmek ve bir çift olarak daha da derinleşmek için daha fazla zamanları olacağı için mutluydu. Yalan söylemiyordu - onu beş yıl, on yıl sonra hayatında rahatlıkla görebilirdi. Khash haklıydı - orta yaşa yaklaştıkça, yolun aslında nihai bir sonu olduğunun daha çok farkına varıyordu. Bu yolda birlikte ilerlerken onun da yanında olmasını istiyordu. Bundan adından emin olduğu kadar emindi.

"Violet, sadece şunu söylemek istedim" - aniden vücudundaki rotayı tersine çevirdi ve kızın boynuzlarına uzanarak bağırmasına neden oldu - "Senden gerçekten hoşlanıyorum."

Adamın müdahaleleri yüzünden çoktan nefes nefese kalmıştı, gözleri cam gibiydi ve odaklanamıyordu. "Yani... Ben de senden hoşlanıyorum, senden hoşlanıyorum ama bu konuşmanın zamanı mı? Çalışma salonunda bana bir not veremez miydin?"

"Ben de senden *hoşlanıyorum*," diye yüksek sesle devam etti, onun kahkahaları arasında konuşuyordu. "Birbirimizi tanımak için biraz zaman ayırdığımıza sevindim. Bunun geleneksel bir tanışma yolu olmadığını biliyorum ve *seninle* ilgilendiğimi bildiğinden emin olmak istedim. Sadece mükemmel, minik ellerinle değil."

Rourke onun açık ağzının avantajını görmezden gelmeyi tercih edeceği zamanın asla gelmeyeceğini umuyordu. Onun sözleri karşısında kızgın bir kahkaha atarak başını geriye eğdi ve Rourke ileri atıldı. Onu morartıcı bir öpücükle yakalamadan önce keskin olmayan dişleriyle dudaklarını ısırdı, köprücük kemiğine, her bir göğsüne, karnının yumuşak kabarıklığına ve yuvarlak kalçalarına saygı göstererek vücudunu baştan aşağı öptü. Bacakları, şimdiye kadar aldığı ve bundan sonra alacağı en iyi hediyein ambalajı gibi ona açıldı. *Seninle evleneceğini sürece*. Şaşkınlıktan boğuldu.

Neyse ki, ses onun sıcaklığına karşı boğuktu, külotu sıyrılmıştı, sahip olmak için onun içinde sıcak ve ıslaktı. *Bu biraz erken ama yanlış değil.*

"Violet, bu amı her gün son yemeğimmiş gibi yemek istiyorum. İşten eve gelmeni ve tam mluth'umun üzerine oturmanı istiyorum, anlıyor musun?"

Adam onu yalarken, kalçaları ağzıyla buluşmak için yataktan ayrılana kadar klitorisini şapırdatırken, boynuzlarını kaldıraç olarak tutuyordu. İleri geri, dilini şişmiş tomurcuğun üzerinde sürükledi, kıvrıldı, daire çizdi, ta ki kadın kopana kadar.

"Dilimin üzerine gel, tatlım. Ağzımı o balla doldurmanı istiyorum."

Bunu yaparken elektrik çarpmış gibi titriyordu; kalçalarından başlayıp omurgasına doğru yayılan bir titreme. Yüksek, nefes nefese inlemeleri kulaklarının bir daha duyabileceği en tatlı müzikti, kulaklarını kedi yavrusu gibi okşuyordu, beklenmedik bir ürperti kuyruğunun diken diken olmasına neden oldu.

Adam elini bol miktarda kayganlaştırıcıyla kapladığında hâlâ zor nefes alıyordu ve adam kadının ellerinin yatak örtüsüne nasıl dolandığını fark etti.

"Yavaş gideceğim, tamam mı? Endişelenecek bir şey yok. Acırsa ya da rahatsız olursan bana söyle, yavaşlarız. Bu bir yarış değil. Burada bize acele etmemizi söyleyecek kimse yok Violet. Ne kadar sürerse o kadar sürecek ve yolun her adımından keyif alacağız."

Kolayca içeri gireceğini bildiği tek bir parmakla onu okşamak için zaman ayırdı. Tek parmağını içine sokup çıkarırken, hâlâ hassas olan klitorisinin etrafını nazikçe okşarken miyavladığını düşündü, rahatlamış bir nefes verdi. Adam ikinci bir parmak daha eklediğinde kadın dudağını ısırды, gözleri kapalıydı. Hâlâ nefes nefeseydi ve adamın ritmine karşı hareket ediyordu.

eliyle sağlam bir şekilde içine girdi. Parmaklarını kaydırmaya başladı, onları makaslayarak açtı, onu gidebildiği kadar genişletti.

Üçüncü parmak daha sıkı oturdu ve elinin avuç içi kadının seks dudaklarıyla aynı hizaya gelene kadar salyangoz hızıyla ilerleyerek baskısını yavaşlattı. Rourke onun yüz ifadesini ölçtü. Violet dudağını ısıtıyor, yavaşça nefes almaya çalışıyordu.

"Doğru, tatlım. Sadece nefes al. Bu tatlı küçük amcığı sikimi alması için eğitmemiz gerekiyor ve acelemiz yok. Bırak tadını . Bir dakikalığına bundan daha ileri gitmeyeceğiz." Elini hareketsiz tutarak kızın gerilmeye alışmasına izin verdi ve devam etmek için uygun olduğuna dair işaretini bekledi. Başını salladığında, elini yavaşça hareket ettirmeye başladı, parmaklarının tabanına ek kayganlaştırıcı sürerek yumuşak bir kaymayı kolaylaştırmaya yardımcı oldu.

"Bu nasıl?" Neredeyse lokantada onu parmaklarken kullandığı ritmi tutturmuştu, her geri çekişte susturucu bir çekiş.

"Bu çok iyi," diye nefes nefese kaldı. "Bu gerçekten çok iyi. Sanırım - sanırım daha fazlası için hazırım." O sırada bileği kızın içine girmeye başlamıştı, kendi kayganlığı da kayganlaştırıcının viskozitesine katkıda bulunuyordu.

Elini yavaşça çektikten sonra sikinin başını kadının açılmış kıvrımlarına sürttü. Klitorisinin üzerinde, etrafında ve etrafında, kendini elinde tuttu, yavaşça kalçalarını yuvarladı, ıslaklığıyla kendini kapladı, inleyene kadar hassas ucunu ona sürttü. Olabileceği kadar hazırды.

Kayganlaştırıcı Violet'in çiftlikte kullandığı kayganlaştırıcıyla aynıydı, Violet'in daha önce yaptığı bir gözlemdi bu. Bunu ona söyleyecek cesareti yoktu.

Yatağın başucundaki çekmecedeki üç şişe daha vardı, çünkü çiftliğin ödül kademelerinin bir parçası olarak vermeyi en sevdiği şeydi.

Jöle kıvamındaki kayganlaştırıcıdan bolca sürerek kendini kökten uca kayganlaştırdı, sonra geri dönüp biraz daha kullandı. Böyle bir girişim için çok kaygan diye bir şey yoktur, diye düşündü kendi kendine alaycı bir şekilde. Taşakları sıkıydı ve çok uzun süredir sertleşmişti. İlk yükünü boşaltması uzun sürmeyecekti; muhtemelen en iyisi de buydu. Onunla çok hızlı bir şekilde aşırıya kaçmak istemiyordu ve paketlediği et çubuğu kadar kalın bir şeyle sonsuz bir vuruş, zevk vermek yerine ona zarar verme olasılığı daha yüksekti.

Kadının ipeksi sıcaklığına yaptığı ilk baskı gözlerinin geri dönmesine neden oldu. Sadece başını sokmuştu ve şimdiden günahkârca sıkı hissediyordu. "Ben - ben yavaş gideceğim, tatlım. Durmam gerekirse sen söyle, tamam mı?" Rourke, istese bile daha hızlı gidemeyeceğini fark etti. Hazırlanmasına rağmen, kadın hâlâ Rourke'un şimdiye kadar tecrübe ettiği en sıkı şeydi ve vücudunun yuttuğu her santimi uyarıyordu.

"Lütfen," diye nefes nefese kaldı. "Lütfen, sikine çok ihtiyacım var."

Kadının sözleri taşaklarının nabzının atmasına neden oldu ve eğer siki zaten kadının amının sıkıcı sınırlarına sıkışmamış olsaydı, zıplayacaktı.

"Bunun için yalvarmana gerek yok Violet; ne zaman istersen senin olsun. Eğer istediğin buysa, bu koca boğa sikiyle her gün amını şımartacağım." Şaftının ortasına kadar şişmişti, bu hisle inliyordu, daha önce hiç olmadığı kadar dolduğunu biliyordu.

"Seviyorum, seviyorum," diye mırıldandı, başı dönüyordu. "Büyük sikini seviyorum; onu çok seviyorum. İçime pompalamanı istiyorum."

Rourke, onun bir beyefendi olmadığını ve bir beyefendinin, bir hanımefendi bir istekte bulunduğu ona itaat etmekten aciz olduğunu düşündü. Parmakları kıvrılıp

Adam harekete geçip kalçalarını yavaşça geri getirmeye başladığında boynuna daha kalın bir şekilde saklandı. Adam üç kez geçtiğinde kadın inliyor, adamın omuzlarını tırmalıyor ve daha fazlası için yalvarıyordu.

"ok iyiydin," diye mırıldandı, "ok tatlı ve otoriterdin ve ben buna bayılıyorum.

Tam bir beyefendisin ve bayılıyorum. Ver onu bana, lütfen!"

"Seni becerme şeklimde centilmence bir şey yok, tatlım."

Rourke kalçalarının ilk hareketiyle inledi. Kız ona yapışmıştı, ağzı omzundaydı, Rourke hızını ayarlarken ne kadar iyi yaptığını değerlendirebilmek için mükemmeldi. Kız çok iyi ve çok sıkıydı ve adam saatlerdir sertleşmiş gibiydi. Taşakları dönmeye hazırды ve uzun süre dayanamayacağını biliyordu. Tamamen çekildi, ona nefes alması için bir an verdi, toplarını hafıfe aşağı çekerken kendisi için bir an satın aldı. Tekrar içine ittiğinde, çok daha kolay bir kayma oldu.

"Labirentteki haralara ne olduğunu biliyor musun, Violet?" Yavaş, sabit bir vuruşla itmeye devam etti, sonunda dibe vururken kalçalarını kavradı.

"Boğa tarafından sikilmenin bağımlısı olmuşlardı."

O zamana kadar girebildiği kadar derine girmişti, kalçaları her ileri fırladığında kızın içinde dibe vuruyordu. Rourke dizlerini biraz daha yukarı kaldırarak hareket etmek için kendine daha fazla kaldırա sağladı ve elini onun karnına doğru itti. "Bunu hissediyor musun, tatlım? O koca boğa sikini içinde hissediyor musun? Onu sıkmanı istiyorum. Sikimin etrafına gelmeni istiyorum Violet. Beni o kadar sert sıkmanı istiyorum ki amcığın kalıcı olarak benim şekliimi alsın çünkü seni tekrar bu şekilde çığlık attıracak tek horoz o."

Patlamasına neden olacak sabit bir hareketle sallanmaya başladı. Taşaklarının kadına çarpması odadaki diğer sesleri bastırdı.

Ta ki onun çaresiz inlemelerinden ve adamın vücudunun onunkine başka hiçbir şey kalmayana kadar.

"Benim için gelmeye hazır mısın, Violet? Sana iyi bir doz kremalı beyaz süt vermeye hazırım; vücuda iyi gelir. Bunun için hazır mısın?"

"İçime gel," diye yalvardı, bacakları titremeye başlamıştı. "O koca topları içime boşalt; bana her damlasını vermeni istiyorum."

Ona iki kez sormasına gerek yoktu. Rourke yatak odasının pencerelerinin açık olduğunu umuyordu. Khash'ın arka verandada oturup bir sandviçin tadını çıkarmaya çalıştığını, belki de mektuplarını okuduğunu ya da kız arkadaşının evinde ne kadar zaman geçirdiğini düşündüğünü umuyordu. Rourke, zevk iniltisinin sesinin, kulübesinin olduğu yere giderken orkun kafasında hapsolmasını ve yarın sabah kahvaltıda hâlâ duyuyor olmasını umuyordu.

Kadının içine ilk boşalması omurgasında bir şeyleri yerinden oynatmış gibi hissettirdi, taşakları kendi kalp atışları varmış gibi zonkluyor, boşalmasının sarsıcı kasılmaları ondan herhangi bir girdi istemeden kalçalarını şaklatıyordu. Violet'in içinde bir yangın hortumu gibi patlıyordu; Violet'in karnına bastırdıkça onu nasıl doldurduğunu hissedebiliyordu. Violet inledi, bacakları titriyordu, bu kadar dolu olmanın baskısı onu bir kez daha uçurumun kenarına getirdi. Violet onun etrafını sardığında, Violet'in görüşü kapandı, tüm dünya bir anlığına donuklaştı. Violet ona yapıştı, yığılıp kalana kadar zirvesini sürdürdü, onun hissettiği gibi kemiksiz görünüyordu.

Yavaşça çekildiğinde, Rourke bir daha yürüyebileceğinden emin değildi. Altlarında biriken sıvı fişkırması onu inletti ve kendini harekete geçmeye zorladı. "Neden havluları yere koymadım ki?" diye inledi ve dikkatini önemli olan tek şeye vermeden önce kendini azarladı. "Violet, iyi misin? Sana zarar vermedim, değil mi?" Violet'in yüzü adamın göğsüne gömülmüştü ve adam onun bu pozisyonundan yararlanarak onları

büyüyen ıslak nokta. "Konuş benimle, tatlım. Sözlerini duymaya ihtiyacım var. Dondurma almak için seni taşımam mı gerekecek?"

Kahkahası omuzlarını sarstı; ona cevap verebilmesi bir süre geçmesi gerekti. "Ben iyiyim. Bu - bu gerçekten çok iyiydi. *Gerçekten çok* iyiydi. Yavaş gittiğin ve bana bu kadar iyi baktığın için teşekkür ederim."

Omzunu, boynunu, şakağını öptü. Sıcacıktı, yumuşaktı ve sesi uykulu geliyordu, yıldızlara şükürler olsun ki durumu kötü değildi. "Sana söyledim tatlım, seninle her gün, istediğin şekilde ilgileneceğim. Zaman ayırdığımıza sevindim. Beklediğimize değdi. Şimdi sana sormak istediğim çok ciddi bir şey var. Umarım bunu düşünürsün çünkü bu benim için çok önemli bir şey."

Çenesi yukarı kalktı, gözleri genişledi, gözlerini kırptırdı, saçlarını geriye itmek için uzandı." Evet? Ne oldu?"

"Piñata juggernaut'u gerçekten paylaşmamız gerekiyor mu? Eğer seninkini bitirmezsen, her zaman eve getirip dondurucuya koyabiliriz."

Ağzı bir karış açık, birkaç saniye boyunca şaşkınlıkla ona baktıktan sonra gülümsemesi dağıldı ve başını salladı. "Gerçekten de tam bir beyefendisin," diye güldü adam onu sonsuza dek kalmasını istediği kollarının arasına alırken.

Ya da en azından - rahatsız edici yapışkanlığa kaşlarını çatarak düzeltti - çarşafı değiştirildikten sonra onu orada istiyordu. *Zirveye kadar dolu, sahip olmak ve tutmak için, en yakışıklı ödeme.*

"Merhaba!" Violet'in sesi güneşli bir cıvıltıydı, tizdi ve normalden biraz daha yüksekti. Tartışmasız neşeli bir sestti, öyle bir ses ki

Hiçbir tartışma ya da anlaşmazlığa aracılık etmedi, çünkü bu sesin doğduğu yer bu tür kavramları bilmiyordu. "Bugün nasılsınız? Vay canına, bu güzel havalarda hepiniz çok yoğunsunuz! Umarım yakında bir mola verirsiniz."

Rourke kendini beğenmişti. Şişirilmiş bir tavus kuşuydu, Khash'ın en Khash olduğu günlerdeki kadar gururlu ve çalımlydı ama elinde değildi. Kepçe kamyonunun tezgâhının arkasındaki tavşan kulaklı kız, karşısındaki son derece uyumlu kadında hiçbir nahoşluk bulamayarak ona tatlı tatlı gülümsedi. Violet'in müşteri hizmetlerindeki sesinin eşi benzeri yoktu, profesyonelliği takdire şayandı ve onun yanında bir değerdı.

"Açıldığımızdan beri burası çılgın bir ev oldu! Gerçi molam onda, yani çok uzun değil! Bugün sizin için ne yapabilirim?"

Ona sıırttı, gözlerinde kendini beğenmişlik parlıyordu. "Aman Tanrım, her şey çok güzel görünüyor; ne seçeceğimi bilemiyorum! Um ... bebeğim, sen ne düşünüyorsun?"

"Emin değilseniz numune alabiliriz," diye önerdi kız. "Altı, toplamda on iki tat limiti var. Her Cumartesi yeni tatlar sunmaya çalışıyoruz, yani gelecek hafta tekrar gelerseniz tüm yenileri deneyebilirsiniz!"

"Kulağa mükemmel geliyor," diye sevindi Violet. "Ben üst sıradakilerden bir örnek alacağım, o da alttakileri alacak. Ayrıca seyyar bir sipariş de alacağız. Üzümlü kaçış sundae'si ve üç kremalı rüya barı."

Bu noktada neredeyse bir aydır yeni dairesinde yaşıyordu, haftada en fazla iki gün ve o şehir dışındayken orada uyuyordu. Bu noktada burası gösterişli bir gömme dolaptan ibaretti ama bu konuyu zorlamayacaktı. Yeni işine alışmaya çalışıyordu, kendine bitkiler ve güzel bir koltuk almıştı ve Rourke onun kanatlarını açmasını izlemekten keyif alıyordu. Kira kontratı biter bitmez taşınmasını, hatta beklemek istemezlerse kiraya vermeyi bile konuşmuşlardı, ama bu

o zamana kadar. Yol önlerinde uzanıyordu ve birlikte el ele ilerliyorlardı.

Mobil siparişleri dondurucudan çıkarıldıktan sonra kamyonun yan tarafındaki bir masaya geçtiler, pencereden göremeyecekleri ve duyamayacakları bir yerde, numune teknelerinin çağrılmasını bekliyorlardı.

"İşte *bu* şekilde on iki çeşidin hepsini alabiliyor ve dondurmacı kızla arkadaş olabiliyorsunuz."

Rourke onun hayal meyvesinden bir ısırık çaldı, kız sırtıyordu, kesinlikle güzeldi, kendinden tamamen memnundu ve tamamen ona aitti.

"Seni seviyorum," diye iç geçirdi ve eğilerek kaymak gibi soğuk bir öpücük kondurdu. "Her kutuyu."

Violet parlak bir şekilde gülümsedi ve ağzının kenarındaki kremayı yaladı. "Her birini."

Two For Tea - Bu Yaz Geliyor

S Azathé'yi tamamen tesadüfen keşfetmişti ama bu tuhaf küçük çay salonu kısa sürede onun en sevdiği yer haline gelmişti: Sessiz ve ilginçti, ilginç kitaplarla ve geniş bir çay seçkisiyle doluydu ve hepsinden önemlisi, kendini buraya ait hissettek bir an bile olmamıştı. Tehlikeli bir şekilde üst üste yığılmış kitap kuleleri, iki kişinin sıkışabileceği kadar büyük olmayan küçük masaların arasında yer alıyordu. etrafta.

Dükkânın içi, büyü kitaplarının ve hayvan kafataslarından oluşan sanatsal yığınların arasına yerleştirilmiş küçük iğne oyalı sandalyeler ve basma puflarla, İngiliz bahçesi ile bir cadının korkulu rüyasının tuhaf bir karışımıydı. Sosyal kaygıları dükkânın karanlık köşelerinde eriyip gidiyor gibiydi ve tuhaf bir gotik olmaktan hiç endişe etmiyordu.

Masanın üstünün bir ruh tahtası olduğunu hemen fark etti. Bazı masalarda, üzerinde düşündüğü çayları yazdığı parşömenler vardı; bir tavsiye, sanki yazılmış gibi, bir an sonra parşömenden akıp gidiyordu

Görünmez bir el tarafından; diğerleri ise özenle çizilmiş tarot kartlarından oluşan desteler tutarken, sıralama basit bir üç kart yayılımıyla belirleniyordu.

Harper planchette'i eline almadan önce masaya yerleşmek için acele etmedi. Üstündeki rafta bir dizi kitap, küçük bir tütsü kâsesi, parlayan kırmızı bir mum ve maymun pençesine benzeyen bir şey vardı. Dükkânın gizli köşelerinde ne kadar zaman geçirirse geçirsin, her zaman daha önce fark etmediği yeni bir şeyler keşfediyordu.

Hafif parmak uçlarını pürüzsüz kenara koyduğu anda tahta hareket etmeye başladı. H...O...W...D...I...D...Y...O

"Sanırım iyi yaptım," diye araya girerek onları zahmetten kurtardı. "Her bir yanıtı hatırlayabildiğim her bir gerçekle doldurdum, bu yüzden işaretleneceğim pek bir şey yok."

Uni derslerindeki performansına özel bir ilgi duyuyorlardı, sanki olumsuz notlar çay evini kötü etkileyecekmiş gibi. Oyuğun diğer tarafındaki karanlık köşe kısa bir süreliğine kaymış ve katılaşmış gibi görüldüğünde kalbi sıkıştı, ona bunun beklediği an olabileceği umudunu verdi, köşe bir kez daha sadece bir köşe olmadan önce, ama o an geçti.

"Bu çok iyi."

Parmakları sandalyesinin kenarına kıvrılırken, bir kedi gibi kamburlaşma içgüdüsüyle savaştı, köşeden gelen beklenmedik sesle omurgasında karıncalanmalar başladı. Ses - onların sesi - siyah satenin ipeksi bir kayışı gibi kıvrımlı bir fısıltıydı, ensesini gıdıklıyordu, bulunduğu gölgeler kadar yoğun ve karanlıktı. Daha önce şekillenmedikleri için hayal kırıklığına uğrayamazdı, ona seslerini hediye ettiklerinde değil.

"Bugün ne okuyorsun?"

Azath , "Bugün ne okuyorsun?" sorusunun çay sipari ini belirlemede tercih edilen bir yöntem olduğu tek çay d kk nıydı. Normalde kendi haline bırakıldığında yeşil çaylar ve meyveli karışımlar içerdi, ancak gölgeli ev sahibi kişisel tercihin edebiyat ve  ayı e le tirmek için a a ılık bir yol olduğunu d   nm  t . Çantasından çıkardığı kitabın kapağında fırtınalı bir gökyüzü ve çalkantılı bir deniz, s rfte beliren dokunaçlar ve gözlerden oluşan cehennem bir kütle ve suyun kenarında duran küçük bir kız tasvir ediliyordu.

Gölgeler düşünceli mırıldandı. "Hangi kısım?"

"Kız kıyıdaki eve bir yetişkin olarak geri döndü." "Hmmm... hüzünlü nostalji. Acı tatlı bir kesinlik.

asla eskisi gibi olamayacaklar... Ben sadece  ayı biliyorum."

Masasından ayrıldıkları anı tam olarak hissetti, küçük k    biraz daha aydınlık görünüyordu, hava düz bir nitelik kazanmış olsa bile, çatırdayan enerjisinin yokluğu neredeyse elle tutulur hale geldi. Tam o sırada dükkânın zilinin tınısız iniltisi duyuldu, bir çift kapıdan içeri adım attı. Küçük kedinin minderinden fırlayıp aceleyle yeni gelenleri selamladıktan sonra onları koridorda par   menlerin bulunduğu masalardan birine doğru götürmeye çalışmasını izledi.

"Bakın, onu takip etmemizi istiyor, ne kadar  irin!"

Kedi hayal kırıklığı içinde miyavlayıp girişte oyalanmaya devam eden  a kın  ifte ters ters baktıktan sonra bıyıklarını öfkeyle sallayarak oturduğu yere döndüğünde kahkahasını pe etesine sakladı.

Çift, sabırsız kediye takip etmeleri gerektiğini nihayet anladı ında, Harper i  çekerek bugün paylaşmak zorunda kalacağını kabul etti. Küçük masada par   men üzerinde kafa yorduklarını görebiliyordu,

ve gölgeli ev sahibinin yeni gelenleri yatıştırmak için ellerinin dolu olacağını biliyordu. Oturduğu küçük köşe fısıltılardan yoksun kaldığında hayal kırıklığını belli etmemeye çalıştı, küçük bir gong sesi onu çayının bittiği konusunda uyardığında köşe bir köşe olarak kaldı.

Vanilyalı armut beklediği şey değildi. Öncelikle, özellikle beyaz çayları sevmiyordu ve kendini daha koyu, aroması daha ağır ve narin bir meyve olmayan bir şeye hazırlıyordu. *Belki de dokunuşlarını kaybediyorlardır...*

Gölgelerden şüphe etmemesi gerektiğini bilmeliydi.

İlk yudum tuhaf bir şekilde eski moda bir tada sahipti, ona misafir odalarının, eski mobilyaların ve gıcırdayan eski zeminlerin, hiç bilmediği bir çocukluğun nostaljisini yaşattı. İkinci yudumda biraz melankoli vardı ve üçüncüsünde kitabını yeniden açtı.

Sayfalardaki kız, çocukken bildiği evin odalarında gezinirken gözlerinin arkası yaşlarla doldu. Kız fantastik ve travmatik bir şey yaşamıştı, dönüştüğü kadını şekillendiren bir şey, ancak ev sadece bir evdi, önceki bölümlerde orada olan tüm şeylere rağmen, odalar sadece boş tahta kutular, orada oynayarak geçirilen zaman rüzgârda kayboldu ve çayın her yudumunda kalbinin ağırlaştığını hissetti.

"Ne düşünüyorsun?"

Başının hemen arkasındaki gölgelerden gelen ve kulağının etrafında bir duman gibi kıvrılan sesle irkildi. Çay evine bu kadar sık gelmesinin nedeninin *duygularının* güvenilirliği olduğunu itiraf etmekten hoşlanmıyordu.

Bazen kendini boş bir kap gibi hissediyordu, göğsündeki oyuk büyük, yankılanan bir boşluktu, ama burada . . . işte burası doluydu. İçindeki

Gölgeli ev sahibinin çay seçimlerine aşıladığı duygular, önerdiği eşleşmelerle dolu, küçük masalardan birinde geçirdiği kısa süre boyunca onu tamamen dolduran ve bütün hissetmesini sağlayan hikayeler ve duygular. Dolu, diye düşündü, gölgelerin kendisiyle.

Her zamanki gibi, beklentilerini aşmıştı.

"Mükemmel," diye itiraf etti, gözyaşlarının izlerini kızararak hızla sildi. "Bunu tek başıma asla denemezdim."

Memnuniyetle çıkardıkları uğultu teninde bir parazit patlamasına benziyor, yeniden ürperirken midesinin sıkışmasına neden oluyordu. İtiraf etmek aptalca gelse de, en sevdiği çay evinin görünmeyen sahibine deli gibi aşıktı; bu gerçek, ne olduklarını bile bilmediğini itiraf etmek zorunda kaldığında daha da saçma görünüyordu.

ŞİMDİ ÖN SİPARİŞ VERİN <https://amzn.to/3KpDexi>

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Ayrıca Tarafından

Cambric Creek - Komşuların biraz alışılmadık olduğu ve dolunayın gece gökyüzünden daha fazlasını etkilediği yer. Seksi kurtadamlar, sevimli pervaneler ve azgın minotorlar sizi karşılıyor ve kendinizi evinizde hissediyorsunuz! (Yazarın notu: Seriden bağımsız olarak, tüm kitaplar Cambric Creek, birbiriyle örtüşen karakterlerle birbirine bağlıdır. Tek başlarına da , ancak her kitapta topluluğun tüm kapsamını elde edersiniz!)

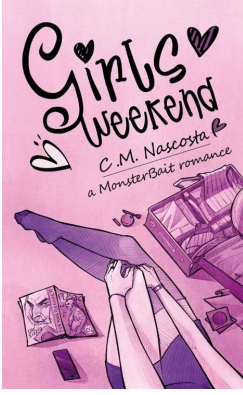
Cambric Creek'e hoş geldiniz!

Başlıkların tam listesi için lütfen https://linktr.ee/Monster_Baitfor adresini ziyaret edin.

tek tıkla alışveriş!

[OceanofPDF.com](https://linktr.ee/Monster_Baitfor)

Kızlar Hafta Sonu Serisi

Kitap 1 - Kızlar Hafta Sonu - Arkadaşlarla bir hafta sonu, güneşte eğlence ve kocaman, çıplak orklar. Daha iyi ne olabilir ki? Üç banliyö elfi, şehvet düşkünü sakinleri ve hedonist partileriyle tanınan bir ork çıplaklar kampına gezi ayarladıklarında böyle düşünürler. Ris, Lurielle ve Silva, DTF yerlilerinin tadına bakma ve bronzlaşma planlarıyla gelirler, duygularını yakalamak için değil. Lurielle, bir hafta sonu kaçamağından daha fazlasıyla ilgilenen şurup gibi sesli bir beyefendiyle tanıştığında, plana sadık kalmanın söylemekten daha kolay olduğunu fark eder. Umumi bir hamamdan arka sokaklardaki bir bara uzanan bu yolculuk, üç iş arkadaşının ve tanıştıkları orkların hayatlarında istenmeyen sonuçlar doğurur. Karşılıksız seksle geçen bir hafta sonu gerçekten aşkla sonuçlanabilir mi?

ŞİMDİ OKUYUN (Sesli kitap da mevcuttur) -
https://linktr.ee/Monster_Bait

Kitap 2 - Partiler - HEMEN OKUYUN (Sesli Kitap da mevcuttur) -
https://linktr.ee/Monster_Bait

Kitap 3 - Davetiyeler - ÇOK YAKINDA

Cambric Creek

MORNING GLORY SÜT SAĞIM ÇİFTLİĞİ - CAMBRIC CREEK 1

Violet tipik, şanssız bir Y kuşağıdır: yirmili yaşlarının ortasında, aşırı eğitilmiş ve borç içinde boğulan, ailesinin bodrumuna taşınmanın eşiğinde. Komşu Cambric Creek'te alışılmadık bir iş can simidi olarak belirdiğinde, ona iki eliyle sarılmaktan başka çaresi yoktur. Morning Glory Çiftliği tam zamanlı çalışma saatleri, tüm sosyal haklar ve deneyim gerektirmeyen cömert bir ücret sunmaktadır. Müşteriler A sınıfı sertifikalı birinci sınıf sığır eti ve buna uygun erkeksi, etli bağışlar. Minotorlarla uygulamalı çalışma Violet'in kariyer seçeneği olarak hiç düşünmediği bir şeydir ama bu fırsatı talihinin tersine çevirmeye kararlardır.

Sert ve kalın sesli bir müşteri, çiftlikteki seansları için onu özel olarak istemeye başladığında, profesyonelliğini korumak ve onu rüyalarından uzak tutmak yapmaktan daha kolaydır. Violet, öğrenci kredilerini ödemeye ve markalı portakal suyu almaya kararlardır ve lig dışı bir minotora tek taraflı aşık olmak planının bir parçası değildir - tabii duyguları o kadar da tek taraflı değilse.

Çiftliğı Ziyaret Edin (Sesli Kitap da mevcuttur)-
https://linktr.ee/Monster_Bait

[OceanofPDF.com](https://www.oceanofpdf.com)

Yazar Hakkında

C.M. Nascosta, USA TODAY çoksatan Canavar Romantizmi yazarı ve Cleveland, Ohio'da yaşayan profesyonel bir erteleyicidir. Canavarları her zaman erkeklere, ürkütücü olanı sıradan olana, gölgelerdeki bilinmeyen karanlığı yandaki Çad'a tercih etmiştir. Korkak bir dachshund cinsi kedisiyle birlikte eski bir Viktorya döneminde yaşıyor ve burada canavar erkeklerin yer aldığı geleneksel olmayan romanslar yazıyor.

Özel hikayeler, imzalı kitaplar, kitapseverlere yönelik ürünler ve daha fazlası için şu adresi ziyaret edin (Haftalık olarak güncellenir!):

https://linktr.ee/Monster_Bait

Monster Bait ile ilgili her şeyden herkesten önce haberdar olmanın en iyi yolu patron olmaktır: **http://patreon.com/monster_bait**

Yayın haberleri ve ekstralar hakkında güncel kalmanın ikinci en iyi yolu beni Instagram'da takip etmektir:

<https://www.instagram.com/cmncostat/>

Birkaç gün sonra bir e-posta oluşturduğumda bir şeyler en iyi yolu haber bültenime katılmaktır: **<http://cmncostat.com/>**

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.